

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

5 Περὶ Ἰβησινιανῶν τῶν δούτερων, καὶ ὧν ἐποίησαν κακὰν τοῖς παλίστασι καὶ τοῖς πέλεξοῖς διοικηταὶ αὐτῶν καὶ ὁ Ἐπαρχος, καὶ περὶ βασιλείας Λεοντίου, καὶ ῥινομήσεως καὶ ἑξορίας Ἰβησινιανῶν, ὁκτυφλώσεώς τε Λεοντίου καὶ βασιλείας Ἀψιμαρῶν, καὶ αὐτοῦ βασιλείας Ἰβησινιανῶν, καὶ τῶν ἐσχάτων ὧν ἐποίησε κακῶν, καὶ ἀναμείσεως αὐτῶν, καὶ βασιλείας Φιλιππικῶν.

10 Στέφανόν τινα Πέρσιον εὐνύχον καὶ Θεόδοτον
τινὰ Ἀββαῦ ἔχον ὁ Βασιλεὺς Ἰβησινιανῶν διοικητῶν, οἵτινες, καὶ δὴ καὶ ὁ Ἐπαρχος αὐτῶν πολλὰ κακὰ ἐργάσαντο πρὸς Κωνσταντινέπολιν καὶ τὰ περίε-
15 ὦν τέτοις καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς προσέταξε πρὸς Στεφάνῳ ὁκτυφῆναι τὴν λαὸν Κωνσταντινέπολιν ἐξαιφνης νυκτός. ἔχεν δὲ Λεόντιον τινὰ Πατρίκιον καὶ Στρατηγὸν δόκιμον τρία ἔτη σεβικελευσμένων, καὶ τῷ πατρὶ ἐλπίδα ἐλευθερώσεως αὐτοῦ, ἀπέδωκε Στρατηγὸν τῆς ἑλλάδος, δὲ αὐτῷ καὶ κάτεργον τρία ἔτη
20 ἀπέδωκε αὐτίκα, ἀπὸ ὁ Μονιᾶχος Μοιῆς τῶν Καλλιστράτου Παῦλος καὶ Γρηγόριος τις Καππαδόξ καὶ Μοναχὸς τις ἑτέρου Μοιῆς τῶν Φλωρεῶν φίλοι τῶν Λεοντίου συμβεβλήσαντες αὐτῷ θαρσοποιήσαντες, καὶ ἐπέθετο νυκτὸς κατὰ τὴν βασιλείαν, καλέσας τὴν λαὸν εἰς τὴν
25 ἀγίαν Σοφίαν, καὶ δὴ καὶ τὸν Πατριάρχην Καλλίνικον, οἵτινες ὡς περὶ ψυχρῶν ἔχοντες ὑπὸ τῶν ἐργημάτων κακῶν, φημίζοντες βασιλεῖα τὴν Λεόντιον,

ὁκτυφῆσαν τὸν Στέφανον καὶ Θεόδοτον, τὸν δὲ Ἰβησινιανὸν ῥινοκοπήσαντες, ἐξώρισαν εἰς Χερσῶνα. ὁκτυφῆσαι δὲ μετέπειτα τὸν Λεοντίου Ἀψιμαρῶν, ὃν καὶ συλαβῶν ἐτύφλωσε, καὶ περιώρισον. Ἰβησινιανὸς δὲ ὁκτὸς Χερσῶνος φύγει εἰς τὸν καὶν τῶν Χαζάρων, καὶ κείθεν εἰς Βαλγαρίαν, καὶ δὴ σιωπερῶς τῶν Ἀρχόντων Βαλγαρῶν ἔρχεται καὶ λαμβάνει πρὸς Κωνσταντινέπολιν, καὶ ποιεῖ τὰ ἐσχάτα κακὰ εἰς τὴν Ἀψιμαρῶν καὶ τῶν Ἀρχόντων. εἰς δὲ τὴν Χερσῶνα ἀπέπελκεν ἵνα ἀφανίσωσιν αὐτὸν, καὶ ἐγένετο αἰὶα φονεύσθηναι, ὡς λέγουσιν, ἐβδόμητον αὐτῶν χιλιάδας αὐθρόπας, ἐτύφλωσε Καλλίνικον τὸν Πατριάρχην, καὶ ἐξώρισον εἰς Ῥώμην, καὶ αὐτὸν αὐτῶν ἀνέβαλε Κύρην, οἷα αὐτῶν ἐγκλῆσον εἰς τὴν Ἀμασρίν. ἐκ ἀπέβησαν αὐτῶν ὁμοῦ ταῦτα εἰς καλὸν, ὁ γὰρ Βαρδάνης ὁ καὶ Φιλιππικὸς ὁκτοσπῆσας αὐτῶν, καὶ ἀποκτείναντες αὐτὸν, ἐβασίλευσαν ὃν ἔπειτα ἐξακικχίλιος καὶ Ἀνακοπος καὶ δεκάτῳ ἐτάτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

30 Περὶ τῶν σκλαβωνῶν τῶν Φιλιππικῶν τῶν καὶ Βαρδάνης, καὶ τῆς αὐτοῦ Σιωδῶν αὐτῶν, καὶ ὧν ἐποίησε κακὰν Ἱερῶν καὶ Συγκλητικῶν κατὰ τῆς ἐκτῆς Σιωδῶν φερενδύου, ἐξορίσας σὺν ἄλλοις καὶ τὸν Κωνσταντινέπολιν Κύρην καὶ ἀντιστάξας τὸν Αἰρετικὸν Ἰωάννην, αὐτῶν ὁκτυφῆται καὶ καθαιρεῖται τῆς βασιλείας καὶ βασιλεύει Ἀναστάσιος. καὶ περὶ τῶν Ἀθανασίου τῶν Τόμων τῆς ἐκτῆς Σιωδῶν εἰς τῶν πατριαρχικῶν θρόνους.

35 Σημεῖα δὲ Ἀγάθων Διάκονος καὶ Χαρτοφύλαξ τῆς ὁ Κωνσταντινέπολιν Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Βαρδάνης αὐτῶν ἦν μαθητὴς Πολυχρονίου Αἰρετικῶν, τῶν μαθητῶν Μακαρίου Ἀντιοχείας, τῶν ἀναθεματισθέντων εἰς τὴν
40 οὐρανὸν Σιωδῶν. ὅθεν καὶ πρὶν ἡ ἀποστολῆς εἰς τὴν βασιλείαν, πρὸς Εἰκόνα τῆς οὐκτικῆς Σιωδῶν, κατέβη εἰς τὰ βασιλικά περὶ αὐτῶν, κατέβη. δούτερον, τὸ νόματι Σεργίου καὶ Ὀνώριου καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ὑπὸ τῆς οὐκτικῆς Σιωδῶν ἀναθεματισθέντων ἔβαλον εἰς τὰ
45 Δίπτυχα, καὶ τὰς Εἰκόνας αὐτῶν ἀνέστηλανε. τρίτον, τὰ πρακτικά τῆς οὐκτικῆς, κατέβη εἰς τὴν βασιλικὴν Παλάτιον, δεικνύοντι τὰ αὐθροτικά καὶ ἀρχέτυπα, κατέκασε. τέταρτον, ἐξέβαλε Κύρην τὸν Πατριάρχην καὶ περιώρισον εἰς τὴν Μονίαν τῆς Χωρῶν
50 ρας, αὐτοσπῆγαν δὲ Ἰωάννην τινὰ συμμύσην αὐτῶν. πέμπτον, κατὰ τὸν Ζωναράν ὑποθήκει μοναχῶν ἱνὰς Μοιῆς τῶν Καλλιστράτου, γνωστῶν αὐτῶν ὄντων, καὶ τὸν αὐτῶν αὐτῶν πρὸς ἐσομένην ἐπ' αὐτῶν βασιλείαν, καὶ σιωπερῶς τῶν Πατριάρχων Ἰωάννην καὶ τῶν Κυζίκης Γερμανῶν κατὰ τὸν Σπύριον, ἡθροισεν συ-

νέθριον ὡρῶνόμενον, καὶ ἀνέθεμάτισε πρὸς οὐρανὸν Σιωδῶν, καὶ πολλὰς Ἱερῶν καὶ Συγκλητικῶν. οὐκτικῶν ἡγάγε διωγμὸν μέγαν, καὶ ἐξώρισε καὶ πολλὰς καὶ τὸ μὴ ὑπογράφει αὐτῶν εἰς τὸν αὐτοῦ ὄρον τῆς ψαδοσωμῶν αὐτῶν, ὅθεν καὶ μετὰ διετή χρόνον καὶ μῆνας ὕκτω, τὸν Σαββάτῳ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς καθαιρεῖται, καὶ ὁκτυφῆται, καὶ αὐτῶν καὶ ὁ ὁρθόδοξος Ἀναστάσιος, σφεθέως τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, καὶ εὐθὺς πρὸς ὁρθοδοξίαν ἐκλήβητον. ἔδομον, ἀνέγραψαντες τῶν Φιλιππικῶν τὰς πρὸς Οἰκουμενικὰς Σιωδῶν, καὶ εἰς τὸ μέσον ἐπλογραφήσαντες ἑαυτῶν καὶ τὸν Αἰρεσιάρχην Σέργιον, ὁ Ἀναστάσιος ἀνέγραψε καὶ πρὸς οὐκτικῶν, καὶ ἡυφραμένη ὅτε κλήρεται καὶ ὁ λαός. ὁ γδοον, οἰκονομῶν ἔτι Ἀναγνώστη ὄντος τῶν Ἀγάθωνος γράψαντες τὰ πρακτικά τῆς οὐκτικῆς καὶ τὸν ὄρον αὐτῶν ὑπογεγραμμένων εἰς ἑξ Τόμους, ὁ μὲν εἰς Τόμος ἐβλήθη εἰς τὴν βασιλείαν ὁρισμῶν τῶν Βασιλέων, ἵνα εὐρίσκηται ἐκείνῳ καὶ σιωπερῶς τῆς ὁρθοδοξίας, οἱ δὲ πρὸς ἐσάλησαν καθ' ἑαυτοῦς οὐκτικῶν Πατριαρχῶν.

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμης Κωνσταντῖνον ὁποιοῦντι κῆς ὁποιοῦντι τῷ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννῃ, καὶ τῶν σημειώσεων ἐκ τῆς Φιλιππικῆς καὶ τῆς ὁποιοῦντι ταύτης, ἐξ ὧν δέκνυται Αἰρετικὸς ὁ Οὐῶριος, καὶ ὁ Ῥώμης αὐτῷ μοναρχίας.

5

Εἵνεκα τῶν ὁποιοῦντι ὁποιοῦντι Κωνσταντῖνον ὁποιοῦντι Ἰωάννῃς (τῶν ὁποιοῦντι λέγει ὅτι ὁ Φιλιππικὸς ὡς ὁμοδόξον αὐτῷ εἰς Πατριάρχῳ πρεσβύτατον) εἰς τὸν Ῥώμης Κωνσταντῖνον, ἐκ τῆς λέγει, ὅτι ὁποιοῦντι ὁποιοῦντι τῷ Φιλιππικῷ, καθὼς καὶ Βασίλειος εἰς τὴν περὶ τῆς Πιῶματος Θεολογίας πολλὰ ὁποιοῦντι, ὡς φησὶν ὁ Ναζιανζηνὸς εἰς τὸν ὁποιοῦντι αὐτῷ, καὶ δὴ καὶ Περικλὸς καὶ Κύριλλος ὁποιοῦντι περὶ τῆς Μοψαβίας, καὶ λοιπὸν φησὶ, καὶ ὁποιοῦντι καὶ ὁ Ἰωάννῃς ἐκ ἐκείνου εἰς Πατριάρχῳ, ὡς τῶν καὶ αὐτῶν ὁποιοῦντι μὴ νομιμότητος, εἰ δὲ καὶ μετρηθῇ ἀληθῶς ὁποιοῦντι, ἐπὶ συγγνώμῃς ὁποιοῦντι, καθὼς καὶ εἰς τὴν ὁποιοῦντι ληστρικῶν ἀμαρτήσαντες, ἀλλὰ μετανοήσαντες, ὡς τῶν συγγνώμῃς ὑπὸ τῆς ἐν Καλλιδόμῳ. ἀλλὰ ταῦτα εἰπὼν, ὡς τῶν ὁποιοῦντι ὁποιοῦντι, καὶ ὅτι Αἰρετικὸς φανερὸς πολυχρόνιος καὶ ἀκριβέστατος, ἐξεβλήθη, καὶ ταῦτα ὁποιοῦντι λέγει τῶν καὶ αὐτῶν ὁποιοῦντι ὡς ἀποδοῦντι ἐξεβλήθη. Σημειῶσαι τὰ τινὰ, περὶ τῶν, ὅτι τὸν Οὐῶριον ὥρῳ ὁποιοῦντι εἰς τὰ Δίπυχα, ὁποιοῦντι δὲ, ὅτι Διὰ τὸ εἶναι καθ' ὁποιοῦντι ὡς Αἰρετικὸν καὶ ὁποιοῦντι ὑπὸ τῶν ὁποιοῦντι τὸν Οὐῶριον Διὰ τῶν περιποιήσαντο αὐτόν. δεύτερον, ὅτι καὶ εἰς Λατίνους λίαν διηκολογούντες τὸν Οὐῶριον, ἀπὸ τῆς

ψυχρολογίας τῆς παρὸντος Ἰωάννῃς ἔλαβον τὰς ἀφορμὰς, ἀλλ' εἰς μάτῳ κοπίδῳ ἀμφοτέρω. τρίτον, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ὁποιοῦντι ταύτης τῷ Ἰωάννῃ βέλονται συσταῖται τῷ τῷ Πάπῃ μοναρχίαν οἱ Λατῖνοι, Διὰ τὸ 10 λέγειν τὸν Ἰωάννῃν τῷ Πάπῃ Κωνσταντῖνον τὸ μεγαλῶν ὁποιοῦντι πρεσβυτέρῳ. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι λέγων ὁ Ἰωάννῃς ἀκριβῶς αὐτῷ πατριάρχῳ, εἰς τὴν ὁποιοῦντι φησὶ περὶ ἐαυτοῦ, Οὐκ ἀπαύδῳ καὶ ἀβασίῳ καὶ δίχα παντὸς ὁποιοῦντι τὸ τοῖς τῶν ὁποιοῦντι μέναιτες, πρὸς τὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἰχθυοῦν ἀξίαν καὶ κορυφῇ, λέγων τὸν ὁποιοῦντι Κωνσταντινουπόλεως, ὁποιοῦντι δὲ πρεσβυτέρῳ καὶ κορυφῇ Ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης. δεύτερον, ὅτι ἰσότητον ὁποιοῦντι τῶν Πάπῶν εἰς τὴν ὁποιοῦντι τῆς πρὸς ἐκείνους ὁποιοῦντι 20 αὐτῷ, ὡς τῶν λέγων, τῷ τῷ πάντα ἀχρηστῶ καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρίῳ Κωνσταντῖνῳ Ἰωάννῃ ἐν κυρίῳ χαίρειν. εἴτα ὡς τῶν συνίστησι μοναρχικῶν ἡγεμονίῳ τῷ Ῥώμῃ, καὶ ἄλλοι γὰρ ἐγκαλέμενοι ὡς Αἰρετικοί, ἀπελογήσαντο 25 ἐκ εἰς τὸν Ῥώμῃ, ἀλλ' εἰς ἄλλας ἑπισκόπους, ὡς τῶν καθαιρεθῶντες ὑπὸ τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς, ἀπελογήσαντο εἰς τὰς κορυφῆς τῶν ἑπισκόπων. καὶ ὁ Ἀπολιναρίου καὶ Οὐῖλλιος ἀπελογήσαντο εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ὡς μαρτυρεῖ ὁμέ- 30 γας ἑπιστάτης, καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλους, ὡς ἔρηται ἀνωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἐξώσεως τῆς Αἰρετικῆς Ἰωάννῃς ὑπὸ τῆς Βασιλείας, καὶ μεταθέσεως ψήφῳ πάντων τῶν Κωνσταντινῶν 35 πολιτῶν τῶν ἁγίων Γερμανῶν, ἐξ ὧν κόμπῳ Λατίνων λαμπρῶς ἡρώδῃ τῷ Πάπῃ καθαιρέσεις τῶν Ἰωάννῃ καὶ ἀντίστασις τῶν Γερμανῶν. καὶ περὶ καταδραμῆς Σαρακηνῶν εἰς Ἀσίαν, Ἀφρικῶν καὶ Ἰσπανίαν, καὶ Φθορᾶς αὐτῶν ὑπὸ Καρόλου Μαρτέλλου τῶν Ῥηγῶν, καὶ δυσυχῆς ἐκδιώξεως τῶν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀναστάσιος τὸν Ἰωάννῃν κατήγαγον ὡς μὴ ὁρθόδοξον, καὶ τὸν Κυζικῆς Γερμανὸν ἐσήγαγον κατὰ τὸν Ζωναρᾶν. ἦν δὲ ὁ Κυζικῆς Γερμανὸς ὁποιοῦντι ποτὲ Διὰ πρεσβυτέρῳ τῶν Πρωτοπλάτων πᾶσι ὧν, ὡς γράφει ὁ αὐτῶν Ζωναρᾶς, ἀνθρώπος ὁποιοῦντι καὶ πρεσβυτέρῳ κατὰ τὸν Λαμασκῶν Ἰωάννῃν, ὅστις βεβαίῳ, ὅτι πρὸς τῶν τὸν Γερμανόν, ἀπερχόμενον εἰς τὸν ὁποιοῦντι εἶναι, ἡ μήτηρ τῆς ἁγίας Στεφάνης τῆς νέας ἐβόησε λέγασα, Εὐλόγησον Δέσποτά μου τὸν καρπὸν ὁποιοῦντι Βασιλέω τῆς κοιλίας μου, ὁ δὲ Γερμανὸς πρεσβύτατον τὸ μέλλον, ἀπεκρίθη αὐτῇ, Εὐλογησάτω αὐτὸν ὁ Κύριος Διὰ πρεσβυτέρῳ τῶν πρωτομάρτυρων Στεφάνῃ. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ὡφθῇ αὐτῇ Φλόξ ἀνιμμένη ἐξεληθῇ ἀπὸ τῆς σόματος τῆς ἁγίας Πατριάρχῃς, ὅθεν γυναικὸς, ὡνομάθη Στέφανος ὁ πᾶσι κατὰ τὴν πρὸς ῥῆσιν τῆς Θεοσεύς ἀν-

δρῆς, τὴν πρὸς ῥῆσιν πρεσβυτέρῳ καὶ τὸ μέλλον τῶν 40 παιδῶν μαρτύρων. Λέγεται δὲ κατὰ ταῦτα οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὁ Ῥώμῃς Γρηγόριος ὁ δεύτερος καθελὼν τὸν πρὸς ῥῆσιν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννῃν τὸν ἑκτονομάχον, ἀπεισῆξε τὸν ἐν ἁγίοις Γερμανόν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ τῶν κόμπῳ Λατίνικος, πρῶτον, ὅτι 45 ἐκείνος ἐξεβλήθη, καὶ πρεσβυτέρῳ ὁ Ἰωάννῃς ὑπὸ Φιλιππικῆς ὡς κοινὸς ἐκείῳ κατὰ τῆς ἐκτῆς Σιωδῆς. Βασιλεύσαντο ὁμοῦ τῶν Ἀρεμῶν τῶν καὶ Ἀναστάσις, καὶ ὅπως ὁρθόδοξος, ὁ κληρὸς Βασιλέως ὁρθόδοξος τῶν καὶ, καὶ εἰς τὸν Ἰωάννῃν, καὶ πρεσβυτέρῳ κοινῇ ὁποιοῦντι 50 λογῇ καὶ ψήφῳ τὸν Γερμανόν, ὡς οἱ ἱστορικοὶ τῆς Λαμπρῆς βουλῆς, ἐν οἷς καὶ ὁ Θεοφάνης, καὶ καὶ συμπαρτυρῶν ὁποιοῦντι Παρισίῳ Ἰάκωβος τῶν λέγει, ὅτι εἰς τὰς ἐπίσκοπῃς δεκατίσας χρόνους ἀπὸ χρόνῳ πρεσβυτέρῳ ὡς ὁ Γερμανὸς ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφ.λε

Θεοφιλέστων Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων καὶ πα-
 τὲς τῶν ὁμολογούντων καὶ τῆς ἱεραῆς Συγκλήτης καὶ
 τῶν Θεοσηρίτων λαὸν ταύτης τῆς βασιλείδος τῶν πό-
 λεων, ἡ θάλα χάρις μετατίθῃσι Γερμανὸν ἐκ Κυζικῆς
 5 εἰς Κωνσταντινέπολιν. ἦν δὲ ἐκεῖ Ἀποκρισάριος τῶν
 Ῥώμης Μιχαὴλ Πρεσβύτερος, ἀλλ' ἔτε τῶ Παπᾶ
 ἔτε τῶ Ἀποκρισάριος αὐτῶν τὸ ὄνομα μνήμης ἡξιώ-
 θη. σημείωσαι δὲ, ὅτι ἔτε Ζωιάρης ἔτε Κεδρη-
 νὸς ἴσονται τί περὶ τῆς τῶ Μιχαὴλ, ἀλλ' ἡ μόνον
 10 ὁ Θεοφάνης ἀπλῶς μέμνηται τῆς τῶ Μιχαὴλ παρ-
 σίας ἐν τῇ χειρτονίᾳ, ἡμῶν δὲ ἐν αὐτῇ ἐγγράφῳ τις
 μνήμη τῶ ὀνόματος αὐτοῦ. τὰ δὲ περὶ χειρτονίας
 τῶν Πατριάρχων ἴδε εἰς τὸν κατὰ Αἰρέσεων Συμεὼν τῶ
 Θεσσαλονίκης Διάλογον, καὶ Θεοδοσίον τὸν Ζυγσμα-
 15 λαὸν εἰς τὴν Τερμογοράτιζαν, καὶ τὸν Κωδινόν. ἦν δὲ

ἡ ἀπόβλητος τῶ Γερμανῶν ὡς ἦσαν αὐτῶν χρυσοσόμῃ
 καὶ τῶ Μινᾶ, καὶ ἴδε τὸν τόπον βιβλίου πέμπτῃ κε-
 φαλαίῳ οὐδεκάτῳ. Σημείωσαι, ὅτι καὶ τὰ μεταξὺ
 τῶν Ῥωμαίων τότε σκανδαλὰ κατέτρεξαν οἱ Σαρα-
 κηνοὶ τὴν Ἀσίαν καὶ Ἀφρικήν, καὶ μέγιστα τὴν Ἰσ-
 πανίαν, πλὴν τοῖς Βετικῆς, οἵτινες ἐβελήθησαν
 παραγορεύειν καὶ εἰς τὴν Φραγίαν, ἀλλ' ὡς λέγουσιν
 ἀπαντήσας αὐτοῖς ὁ Ἰὴς Καρόλος Μάρτελος, ἀπέκτε-
 νε τετρακοσίας ἐξήκοντα χιλιάδας Σαρακηνῶν, καὶ
 χριστιανοὶ ἔπεισαν μόνον χίλιοι ἑκατὸν τεράκοντα,
 ὅθου οἱ Σαρακηνοὶ ὀργῆς κάτοχοι γυνώμενοι, ἔτρε-
 ψαν τὸν θυμὸν αὐτῶν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ ἦτογε κἀκείθεν μετὰ δυστυχίας ἀπηλλάθησαν,
 ὡς εἰρηθίσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς μετὰ Ἀναστάσιον βασιλείας Θεοδοσίου, καὶ παρατηρήσεως τῆς βασιλείας καὶ μονάσεως αὐτοῦ καὶ ἀ-
 γιότητος, καὶ βασιλείας Λέοντος τῶ Ἰσαύρου.

25 Τῷ ἔτει ἐπιακοσιῶν δεκάτῳ πέμπτῳ ἐγένετο ὁ
 Θεοδόσιος Βασιλεὺς κατὰ τὸ τέλος ὅπερ ἦν πρῶτον,
 καὶ ἄκων κατὰ τὸν Θεοφάνην. ὁ δὲ Ἀναστάσιος κε-
 ρεθὼς ἐγένετο Μοναχὸς οὗτος ἡνέξοριος. ἦν δὲ
 30 ὁ ἑρμόδιος ὁ Θεοδόσιος, ὅθου καὶ ἔχον εἰς τὰς ἡμέ-
 ρας αὐτῶν μεγάλην παρόρησιν ἡ ὁσέβεια. ἡ παρήλθε
 χρόνος, καὶ ἔλθεν ὁ Ἰσαύρος Λέων, καὶ ἐβασίλευ-
 σεν εἰς τὸ Βυζάντιον, τῶ Θεοδοσίῳ παραιτίσιν τῶ
 βασιλικῷ θρόνῳ ποιησαμένη, καὶ ἅμα τῶ ἡφ' αὐ-

τῶ ὀκκλησιαστικῇ γυνώμῃ, καὶ εἰρηκῶς ἐν τῇ ἑ-
 φέρῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς αὐτοῦ τελευτασάμενος,
 ὅστις προσέταξε γραφῆναι ἐν τῇ μνήματι αὐτοῦ τὰ τοῦ
 καὶ μόνον, ΤΙΠΙΒΙΑ, καθότι ὁ ὀλοφθαλμὸν δεδιγμένος,
 ἦγεν ἔπαυσε τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἐκέρδησε τὴν ἀπό
 τῶν παθῶν ἐλευθερίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. ὁμολο-
 γῶσι δὲ οἱ ἐκείνοι τὸν Θεοδόσιον τῶτον χρηματίσαι
 ἅγιον, καὶ θαυματουργῶν τὸν τρόπον, ὡς ἡ ἐντα-
 φιάσις, τιμῆσαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τελέτης περιμυκλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῆς ἀπρὸς αὐτὴν τῇ
 40 ὁσέβειας τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀφανισμῶ τῶ Στόλου αὐτῶν, καὶ ὅσων ἐπαράθησαν κακῶν περικνηθούτες καὶ
 ὑπὸ τῶν Βεληγάρων, καὶ ἀναδεδείχως τῶ Ἀκασίους ὕμνε, καὶ περὶ τῶ μεγάλης θωατικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

45 Ἀφίημι λέγειν τὴν ὑπόχρεσιν καὶ τὸν ὄρκον ὃ ἐποίησε
 μετὰ τῶν δεδιγμένων εἰς τὴν Ἰσαυρίαν Ἑβραίων ὁ
 Κόνωνος καὶ Λέων ἀήμερος, ὡς ὄντα τοῖς πᾶσι θρυλάμε-
 5 να, μόνον διπλῶς τὴν ἐξέσιν αὐτῶν ὑπὸ τῶ Πατριάρχῃ
 Γερμανῶν, καὶ ἦν ἐποίησαν ὁμολογίαν τῆς πίστεως
 αὐτῶν, ἥς τὸ ἴσον μετὰ τῶν ἐκείνων αὐτῶν ἀπέσειλα
 καὶ εἰς τὸν Ῥώμην, καὶ τὴν ἐπέλουσιν τῶν Σαρακε-
 νῶν ἕως οὗθου ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, ἦν καὶ περιε-
 50 κύκλωσαν τρεῖς χρόνους, ἀλλ' ἔν ἄπρηκτοι ἐφυγον,
 καὶ πολέμωσαν τοῖς Βεληγάρῳις, ὑπ' αὐτῶν προσέτι
 ἐνίκηθησαν, ὡς ἴσονται τὰ ἐκ τῶν Λατίνων ὁ Βέ-
 δας, καὶ ἐκ τῶν Ῥωμαίων ὁ Κεδρηνὸς καὶ ὁ Θεοφάνης.
 ὅς καὶ τὸν τῶν Σαρακενῶν Στόλον λέγει ἀφανισθῆναι
 ὑπὸ τῶν κυρφόρων καραβίων τῶ Βασιλέως, πλὴν

ἡ διώκρισις τῶ Θεῶ ἦν καὶ ἡ χάρις τῆς Παναγίας τῆς
 τότε τὴν πόλιν φυλαξάσης ἀπὸ ὁκνήσεως τῶ κινδύνου,
 καὶ ἀπὸ ἄλλων πολλῶν, ὡς προσεταδέσης τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως, αὐτῇ ἀφιερωμένης. καὶ κατὰ ἀλήθειαν αἱ
 τὸ κάστρον Βετλαγὰ ἐφυλάχθη ὑπὸ τῆς Ἰσθμῶς,
 πόσω μᾶλλον τὴν μεγαλόπολιν μὴ λυτρωθῆναι ὑπὸ
 τῆς Τριπαρθένης καὶ θαυμάσιος κόρης Μαρίας; ὡς
 λέγει ὁ Γρηγόριος ἐν τῇ πρὸς τὸν Γερμανὸν ὑποσηλῇ.
 ἄδεται δὲ λόγος, ὅτι ἡ ἁγία Βικὸν τῆς Παιάγως
 ἐπεφύετο ἐπ' αὐτῶν τῶν τεχνῶν μετὰ ἄκρας ὁλοκαύσεως,
 ὅθου καὶ αὐτῇ ὑπεροσπίζετο τῆς πόλεως, ἐπεὶ ἡ
 αὐτῇ εἰς τὰ ἄσματα τῶν Ἀσμάτων λέγει, Ἐγὼ τῆ-
 χος, καὶ μακάριος ὡς πύργος. ἐξ ἐκείνης ἤρξατο ὁ
 Ἀκάσιος ὁ ὕμνος, ψάλλεσθαι εἰς πάντας τὴν ἑκκλη-
 51 σίαν

σίαν ἡμῶν . τρεῖς δὲ χρόνους ὑπέκλεισαν πλὴν πό-
λιν οἱ Σαρακηνοί , διὰ δὲ πλὴν πέναν καὶ τὰ ἄλλα κακὰ ,
ἀκατέλαβον αὐτὰς , ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι , τὸ θα-

νατικὸν ὁμῶς τὸ ἐνσκηψαν αὐτοῖς , διεδόθη καὶ τοῖς
αὐτοῖς ἐν τῇ πόλει ῥωμαίοις , καὶ ἀπέθανον ὑπ' αὐ-
τῶν ὡς λέγουσιν ἀνθρώπων χιλιάδες τετρακτῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ' .

5

Περὶ τῆς τῶ Κοπρώνυμου γενήσεως , καὶ τῆς εἰς Καίσαρα τέψεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶ πατρὸς αὐτοῦ Ἰωάννου .

Κατὰ δὲ τὴν τέταρτην ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Λέοντος
ἐγενήθη Κωνσταντῖνος ὁ ῥήθεις παύδρευμος τοῦ Ἀν-
τιχρίστου , ὁ κοπρίστας πλὴν ἁγίαν κολυμήθραν ὅτε
ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ ἐβαπτίσθη . τὸ τοῦ Θεω-
δώρου ὁ Γερμανός , περὶ φητόσους εἰπὼν εἶναι τεκμή-
ριον πολλῆς μελέτης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κακοπραγίας ,

καθὼς καὶ ἐγείρετο , καὶ ἐξ ἐκείνης γράφουσιν οἱ ἱε-
ρικοί πάντες ἐπονυμαθῆναι Κοπρώνυμον τὸν σκύ- 10
μνον τοῦ αἰμοβόρου Λέοντος , τὸν καὶ τὸν Θεσσαλονίκης
Ἀρχιεπίσκοπον φονόσαντα . ἔτι δὲ βρέφος ὄντα τὸν
Κοπρώνυμον ἐσεψεν ὁ Λέων εἰς Καίσαρα , ὃ τὸ Διά-
θημα ἀκασίως δέδωκε κατὰ τὴν Πάσχα ὁ ἅγιος Γερμανός .

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ' .

Περὶ ἀφανισμῶν τῶν ἁγίων Εἰκόνων ὑπ' Ἐξιδῶ ἀρχηγῶν τῶν Ἀράβων ἐξ αἰτίας Ἑβραίων τινὸς Σαρανταπήχης
ὀνομαζομένης . ὅκ δὲ τὰς τῶ ἀκρόματος , καὶ ἐκτινῶν Ἑβραίων , καὶ Βερσῆ τινὸς ὁ Ἰωαννὲς Αἰρεσιάρχης
τῶς Εἰκονομαχίας ἐγείρετο .

20

Σημαῖ ὁ Μοναχὸς Ἰωάννης ἐἰεροσολυμίτης , ὅτι
ἀποθανόντος τοῦ τῶν Ἀράβων ἀρχηγῶ Σαλεῖμαν
ἀλαδέχεται τῶτον ὁ ὦμερ , τῶτον δὲ ἀλαδέχεται ὁ
Ἐξιδος , ἦτοι Γιεζίτης . ἦν δὲ εἰς τὴν Τιβερίάδα εἰς ἡς
φαρμακομαντίς Ἑβραῖος ἐπονυμαζόμενος Σαραν-
τάπηχος , λίαν ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν , ὅς μαθὼν
τὴν Γιεζίτη καφότητα , καὶ τὸν ἄσωτον καὶ ἐκτεθη-
λυμμένον βίον , ἀπῆλθεν εἰς αὐτὸν , καὶ ἐπειδὴ ὀνο-
μάσθη ματίς , ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Γιεζίτη περὶ τῶν
χρόνων τῆς ζωῆς αὐτοῦ , εἶπεν ὅτι τετρακτῶ χρόνους
(ἄλλοι δὲ λέγουσι τεσσαράκοντα καὶ ἄλλοι ἐβδομήκοντα)
ἐξυστάσει , εἰ μὴ μόνον ποιήσῃ πρῶτον καὶ ὀφθαλ-
μίζον πᾶσαν ἐκονικὴν ἀλαζονείαν τῶν Χρυσ-
τιανῶν , καὶ τε εἰς τοίχους καὶ σκευὴς ἡ , καὶ ἱερὰ σκευὴ
καὶ ὀνόμας , καὶ τε εἰς τὰς ἀγοράς καὶ ἀγοστή-
σιν . ὁ δὲ ὑποστάλας ἠφάνισε τὰς εἰς τὴν ἐξυσίαν αὐ-
τῶν τῶν Χριστιανῶν Εἰκόνας . ἐπεὶ δὲ οἱ Χριστιανοὶ ἀπέ-
φουλον τὴν σιωπὴν τὰς ἁγίας Εἰκόνας , Σαρα-
κηνοὶ τὸ ἔργον ἐπλήρυν , καὶ δὴ καὶ τὰς τοίχους τῶν

Ἐκκλησιῶν ἔς μὴν κατέβησαν , καὶ δὲ ἡλθοι βοεβόρη .
ἀλλὰ καὶ τὸς Ἐπίσκοπος Νακολίας καὶ τινες τῶν πε-
ρὶ αὐτὸν Ἐξιδῶ μιμνήσκοντες , τὰ ὅμοια ἐποίησαν τὰς Ἐκ-
κλησίας κακὰ . θνήσκει ὅμως μετὰ δύο καὶ ἡμισυ 25
ἔτη ὁ Ἐξιδος , ὃν φαρμακώσας ὁ Ἑβραῖος ὀνομάσθη ,
ἔθεν οὐλῆδος ὅς τις αὐτῶ ἀπέκτανε τὸν Ἑβραῖον τῷ
ὁμοίῳ τῶ πατρὸς αὐτοῦ θανάτῳ , καὶ πάλιν αἱ Ἐκ-
κλησίαι ἀπέλαρον τὸν εὐλισμὸν αὐτῶν . ὅκ τὰς ὁ-
μως τῶ ἀκρόματος , καὶ ἐκτινῶν Ἑβραίων τῶν προ- 30
μνησάντων αὐτῶ τὴν βασιλείαν , καὶ ὑπὸ τινος Βερ-
σῆ τῶ ἀρησιάρχου ἐν τῇ Συρίᾳ τὴν Χρυσὸν , καὶ ἀ-
νατρεφόμενος μὴ εἰς τὰς Σαρακηνας , ἐλθόντος δὲ εἰς
Κωνσταντινῆσιν , ὃν ἔχων σύμβουλον αὐτῶ (καίτοι-
γε ὁ Κοπρώνυμος αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτανεν ὡς κακώ- 35
τερον) ὁ Ἰωαννὲς ἔτος Λέων παρεκινήθη κατὰ
τῶν ἁγίων Εἰκόνων , καὶ ἐχρημάτισεν Αἰρεσιάρχης .
ἔθεν ἐκέλευσε κατὰ τὸ ἔργον τῆς βασιλείας αὐτοῦ
ἔτος μὴ ἀντισκωπεῖται τὰς ἁγίας Εἰκόνας .

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε' .

Περὶ τῶν πρὸς Λέοντα Ἰωαννὲς Ἐπιστολῶν τοῦ Πάπα Γρηγορίου τοῦ δευτέρου , καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν διακονούντων
σημασίων , ἐξ ὧν δέκνεται τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν Πάπας ὅτι τοῖς πολιτικοῖς καὶ Ἐκκλησιαστικοῖς , καὶ ὅτι 45
ὁ Πατὴρ αὐτοῦ Ἰωάννης , καὶ περὶ τῶν ἱκανοποιήσεων , καὶ τίς εἰσῆγε καὶ ἐξέβαλε τὴν ἱερὰ τὴν χαλκὴν Ὀφιν , καὶ τὴν ὁ
Πέτρος πρὸς Δουτικούς , καὶ περὶ πολέμων καὶ μυρίων φόνων ἐν Ἰταλίᾳ , καὶ τῆς τοῦ Πάπα Γρηγορίου ὑποστάσεως .

Ὁ Πάπας γρηγόριος ὁ δεύτερος ἐγγραφὴν Ἐπιστολῶν
πρὸς τὸν Λέοντα , ὅτι καὶ δὲ τὸν Βασιλεῖα ἀνακρί-
νεν περὶ πίστεως καὶ κακοπραγίας εἰς τὰ ἀρχαῖα δόγ-
ματα , ἀπὸ οἱ ἅγιοι πατέρες ἐδογματίσαν . ἐν ἡ
σημασίᾳ πρώτῳ , ὅτι κατωτέρω τῶν Χριστιανῶν τὸν
Βασιλεῖα λέγει λόγῳ ἐγκωμίου , καὶ τὰς ὁρθοδόξους
Βασιλεῖς , Βασιλεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς , ὡς συμφωνούντας

ταῖς Ἀρχιερεῖς καὶ κοπιῶντας ὑπὲρ τῆς ὑπερβεί-
ας . δευτέρῳ , πολλὴν ἔπαινον ποιεῖ τοῖς πατέρεσιν , 50
ἔθεν οἱ πατέρες κανονίσαν καὶ ἔχ ὁ Πάπας . τρίτῳ ,
ὅτι ὁ Πατὴρ ἔχ ἱστορεῖται , ἔθεν κακῶς ποιεῖσιν ἔσσι
τὸν Πατέρα ζωγραφῶσιν ὡς γέροντα , τέταρτον ,
ὅτι τὸν χαλκὸν Ὀφιν ὁ Δαβὶδ μετὰ τῆς Κιβωτοῦ ἀ-
σῆγαγον εἰς τὴν ἱερουσαλήμ . πέμπτον , ὅτι ὁ Ὀζίας

55

ἦν ὁ ἐκβαλὼν τὰ ἱερὰ τὸν χαλκὸν ὄφιν ὡς ἄνθρωπος, ἔχ' ὁ-Εξελίας. οὐκ ἔν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος Γερμανὸς ὁ Πα-
 5 Πατριάρχης ἦν γὰρ ἐννενηκονταπέντε ἐτῶν, ὁ δὲ ἰα-
 ρεὺς ἐκάσθ' Πατριάρχῃ, καὶ υἱοδόχος καὶ αὐτὸς
 Πατριάρχης, ἔχει παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πο-
 λιτικῶν. ἔβδονον, ὅτι χωρὶς Βασιλέως οὐσεβὲς
 ἔμνηται Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ. ὁ γδοον, ὅτι ὁ Κων-
 10 σταντινουπόλεως Γεώργιος καὶ ὁ Γερμανὸς (ἴσως ἦν
 τότε κυζίκης) συμβέβησαν τῇ Παγκλητικῇ περὶ τῆ
 10 οὗτης Συνόδου. ἔταπον, ὅτι ἀκούσαντες τὰ ἐς τὰ
 χαλκοπραγὰ γεγονότα κατὰ τῆς τῆς Χρυσῆς Εἰκό-
 νος οἱ λογιβαρδοὶ καὶ Σαρμάται, κατέδραμον τῆς
 Ἰταλίας, καὶ ἔλαβον καὶ τὴν Ῥώμην, ἐβλάν-
 15 τω δὲ καὶ κατὰ τῆς Ῥώμης. ἔταπον, ὅτι ὁ τὰ φθ
 Μαρτίνος εἰς Χερσὸν ἐποίησεν θαυματουργίας. οὐδέκατον,
 βαρὺ λόγον λέγει, ὅτι δηλαδὴ τὸν Πέτρον εἰς Δυτι-
 κοὶ ὡς ἐπύκειον ἔχουσιν Θεόν. δωδέκατον, ὅτι ἐξή-
 20 θη εἰς τὴν ἐσωτέραν Δυσιν ἵνα βαπτίσῃ Σιπέρην
 τινά, καὶ ὅρα τὴν τότε τῇ Πάπᾳ ταπείνωσιν καὶ
 20 Ἀρχιερωσύνην. ἔταπον τρῖτον, τὴν Ῥώμην Βασι-
 λεον τῇ Κωνσταντινουπόλεως Βασιλείᾳ λέγει, ὅθεν
 ἔκ' ἦν ὁ Πάπας ἐξουσίας ὡς νῦν κομπάζει. γράφει
 καὶ δούτερον ὑποσολὴ, ὅτι ἡ σημεῖσαι πρῶτον ἀπο-
 25 δεῖξιν γλαφυράν, ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ τῶν Ἀρχι-
 25 εῖων ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν Βασιλείων. δούτερον, περὶ τῆς ἰ-
 κανοποιήσεως ὁποῖα, λέγει δὲ ὅτι εἰς αὐτὰ πεί-
 ναι, εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς ἀγρυπνίαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα δο-
 ξολογίαν, καὶ ἔτω μεταδοτέον τὸ σῶμα καὶ αἷμα τῆ
 Κυρίας. τρίτον, ὅτι ἔκ' ἔχουσιν ὁ Πάπας τότε κρατι-

ωτικά, ἔτε ἄλλω πολιτικῶν ἰσχυρῶ. τέταρτον, ὁ
 Ἀρχιερεὺς καὶ Βασιλεὺς λέγει τὰς ὀρθοδόξους Βα-
 σιλεῖς, ὡς εἶπον αὐτὲς καὶ αἱ οἰκουμενικαὶ Συνόδοι.
 πέμπτον, ἰσάζει ἑαυτὸν τῇ Κωνσταντινουπόλεως Γερ-
 30 μανῶ, καὶ λέγει, ἔχομεν ἐξουσίαν λῦαν τὰ ἐράνια
 καὶ τὰ ἐπὶ γῆ, καὶ σημείωσαι κατὰ παπιδῶν. σὺ-
 35 τον, ἔδ' ὅπως λέγει πείσῃ τῇ Πάπᾳ, ἀλλὰ κοι-
 νῶς τοῖς πατέράσι. Σημεῖσαι δὲ, ὅτι ἔτε ὁ Γρη-
 γόριος εἶκεν δῆθεν τὰς αὐτὲς τὸν Ἰσαύρον εἰκono-
 κλάσει ὄντα πῆσματος, συνέργησε μὴ δίδωσai
 τὰς βασιλικὰς φόρας εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ἀπεσά-
 40 μῃ καὶ τοῖς Φράγγοις. ὅθεν οἱ Φράγγοι ἤρξαντο
 κατατρέχειν τὸν Λογγιβαρδὸν καὶ τὴν Λαμπρὴν Ἰτα-
 λίαν, ἕως ἔτε Ῥωμαῖος καὶ ὀλίγον τελείως ἐκείθεν
 ἐξέβαλον. ῥητὶς γὰρ λέγει ὁ Ζωνάριος, ὅτι ὁ πα-
 45 ρὼν Πάπας τὰς μέχρη τότε τῇ βασιλείᾳ κομιζόμε-
 νος φόρας ἐπέχε, τοῖς Φράγγοις ἀπεσάμῃ, ὅθεν
 αὐτοῖς ἀφορμὴ γέγονε τὴν κυριεύσαι τῆς Ῥώμης, καὶ
 50 ἐδέλιπον οἱ Φράγγοι πολεμεῖν Ῥωμαῖοις. καὶ ση-
 μέωσαι, ὅτι ἔχ' ὡς Ἀρχιερεὺς καὶ Βασιλεὺς ὁ Πά-
 πας τὰ πρὸς ἐνέργισον, ἀλλ' ὡς ἀποστάτης καὶ ἀρχι-
 τύραννος ἀεφωκῆς, ὅθεν σημεῖοι ὁ Πλάτιος, ὅτι
 ὁ Λέων ἔτε συνέθετο Λογγιβαρδοῖς, Πάπῳ τῇ Ἐ-
 55 ξάρχῃ ἀντέτακον, ὅθεν εἰς Ῥώμην γεγονόσιν μυ-
 ρίοι φόνοι, μαχομένων τῶν μερῶν τῇ Πάπᾳ καὶ τῇ
 Ἐξάρχῃ πρὸς τὸν, ὥστε καὶ Βασιλεία εἰς Ἰταλίαν ἐ-
 60 ψιθυρίζον ποιῆσαι. ἔσειλον ὁμοῦ ὁ Ἰσαύρος καὶ
 τῇ Πάπᾳ καὶ τῇ ἀποστασίας Ῥώμης καὶ Ἰταλίας
 Στόλον, ἀλλὰ καταγῆσας ἀπώλετο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς οὐ τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως λαῶ συγχύσεως οἰκοῦν τὰ καὶ τῇ Εἰκόνων δόγματα τῇ Ἰσαύρῃ,
 καὶ τῇ Ἰσαύρῃ πεπαισθησὶς δόλῳ ἀπολογίας.

35

Ἐπαδὴ γὰρ γέγονε πολλὴ σύγχυσις εἰς τὸν λαὸν τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως ὅτε τὸ ἄθεον ὁκαῖο ἀεσάγμα καὶ
 τὴν θείαν Εἰκόνα, ἀπελείχοντες τὸν Ἰσαύρον καὶ τὴν
 40 ἁγίαν Γερμανῶν, ἐρέψαντες εὐθύς ὁ Ἰσαύρος τὸ τῇ Γύγῃ
 40 δακτυλίδιον καὶ τὴν Παροιμίαν εἶπον ἡμιθέου ἀκρότης,
 ἔκ' ἦν ἡ γνώμη ἵνα ἐκβάλῃ τελείως τὰς Εἰκόνας,
 ἀλλ' ἵνα μόνον ὑψῇ τεθῶσι καὶ μὴ μιανῶνται ὑπὸ

τῶν σωματῶν ἡμῶν, αὐτὰς καταφιλέντων, ποιῶν
 δὲ ἔλεγε τὰ πρὸς ἵνα μὴ συχνάκις αὐτὰς ὀρώντες, κα-
 45 τὰ μικρὸν αὐτῶν ὑπὸ λαθόμεθα. τὸ γὰρ μὴ βλεπόμε-
 45 ρον ταχέως ὑπὸ ἀδίδεται λήθῃ, τὸ δὲ λίαν ἀγα-
 πώμῳ ἀεσάσωποι, πάντοτε βεβλόμεθα βλέπειν, καὶ
 50 καὶ ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἔχον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

45

Περὶ τῆς ὑπερφυῆς ἐγκωμίας τῇ Κωνσταντινουπόλει Σπυδασιῇ, καὶ ἐμπρόστω αὐτῇ ὑπὸ τῇ Ἰσαύρῃ
 μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν καὶ τῶν ἀναεισθητῶν βιβλίων. καὶ ὅσον ἤρκεσε χρόνον καὶ πῶς αἰνομαζέτο.

Πολλοὶ τῇ κατὰ τῆς ἁγίας σοφίας ἦν οὐκ αἰσθάνον-
 50 τιν Σπυδασιῇ καὶ τῇ κατὰ τῆς μεγάλης Κων-
 σταντίνης ἀκρότητος, ὅπερ εἶγε ἀνόμαζες, φησὶ
 Κωνσταντίνος ὁ Μανασσῆς, καὶ πον ἐρώτων, ἔδ' ὅπως αὐ-
 ἡμαρτες, ἐμὴ κατ' ὁ ἦσαν ἐν αὐτῇ αὐτῇ δούδῳ τῇ
 βιβλίῳ, ἦν γὰρ εἰς θυσαυρὸς πλήρης ἀφρόρων βι-
 βλίων. τὰ πρὸς τῆς Ἀμαλθείας, τὸ γὰρ τὸν Ἐλι-

κδῖνα τῶν μετῶν, τὰ πρὸς τὸ φωτισθέντα μάλλον ἢ φρον-
 55 τισθέντα ἐφύκατον εἰς τὴν πλέον μεμνησμένων καὶ
 χειροπυλῶσαν καὶ παντῶν τῶν σοφῶν τῆς ἐκεί-
 55 δ' ὁμαθηματικώτερος, ἐστὶ ἦν ὡς ὁ ἥλιος μετε-
 60 ζῶ τῶν Πλανητῶν, ὡς Ἀδάμ γενεργὸς καὶ φύλαξ τῆς
 λογικῆς ἐδὲμ τῇ νοητῇ Παραδείσῳ. δώδεκα Μασγέ-
 60 ται μαθηταὶ ὅκα ἐσώσθησαν τρέφονται οὐδὲν εἰς τὸ

Εἰληνο-

ἔλπομεθα· τοῖς τῷ ζωδίων κύκλῳ ζωδίοις συ-
κρινόμενοι ἀρετῶν, εἰς πῶς βαλὼν καὶ αὐτὸν τῷ Βα-
σιλεῖ Δαπαντῶν δὲ σκοπῶν, καὶ περὶ αὐτοῦ ἐ-
σπασμένοι. ταῦτα τὰ σέμνη τῆς ἐκλογῆς, τὰ πυ-
ξία τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, τῆς μεγάλης Ἐκ-
κλησίας τὰς μυροθύκας ὁ Βασιλεὺς ἐζητήσας μιᾶ-
νοι, καὶ μὴ διωθῆναι μετὰ καλῆς τρεῖς, ἐπεχάρησε
κακοτέρως. τί ἔν ἐποπτεύσατο ὁ Μασσαγέτης, ὁ
σκύθης, ὁ τυφλὸν, ὁ τραβάρβαρος κέρβερος, ὁ νέος
φάλαρις, ὁ δούτερος Βάσις; περὶ ταῦτα σωμαχθῆ-
ναι ποτὶ ἔργα κλημάτων καὶ ἄλλῃ παρῶν οὐκ ἔστι πε-
ρὶ τὸ σχολῶν, ἔπειτα ὡρῶσι τὰς αὐτῶν αὐτῶν
ἐμβαλεῖν πῶς τῇ περὶ αὐτῶν ὕλη, καὶ ἔτι γενομένη
θυσία τῷ θεῷ, λογικὰ θύματα τὰ ἀρίστα τὰ ἀκα-

κα. κατεκάησαν ἐν οἰσθαδαῖοι, καὶ μετ' αὐτῶν κα-
τεπεφρέθησαν τὰ πολύτιμα βιβλία, ἡ ἡρώδης ἡ
βιβλιοθήκη, τῶν ἐπιστημῶν τὸ Γαζοφυλάκιον, με-
τοξὺ δὲ τῶν ἡσαν καὶ τῶ Ὀμήρου ἡ ἱλιάς καὶ ἡ
Ὀδύσσεια γεγραμμένα ἐπὶ τῷ δέσματι τῶ δέσμου
τῷ. τῷ ὡσαύτως ὁλοφύρεται οὐκ ἐργάζεσθαι Γλυ-
κῆς, Κεδρῆδος, Ζωνάρης, Μανασῆς, Κωνσταντῖ-
νος καὶ Κωδινός, ὅστις λέγει, ὅτι ἀπ' ἐκείνων τῶ
σχολῶν ἐχρημάτισαν πολλοὶ Πατριάρχαι καὶ Ἀρχι-
ἐπίσκοποι, καὶ ὅτε ἐκείνῃ ἦσαν διδάσκαλοι δεκάτῃ τῇ
αἰῶνι Μοναχοί, καὶ ὅτι ἐσθλὸν τὸ σχολῶν ἔστι
παρακοσία δεκατέσσαρες, ἐλέγχετο δὲ τετραδίσκον
Ὀκτάγωνον

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

περὶ ἀποκινήσεως τῶ θρόνου τῶ ἀγίου Γερμανῶ ὑπὸ τῶ Ἰωάννου καὶ αὐτοσάξιος Ἀναστασία Συγκέλευ,
καθ' ἧ καὶ λιθαμὸς γυναικῶν σωμαίνων, καὶ περὶ τῶν μαρτυρησάντων γυναικῶν ὑπὲρ τῆς ἐκ τῇ χαλκῇ
πύργῳ Δεσποτικῆς Βικόνος, καὶ περὶ τῆς ἐκ θαλάσσης ῥιφθείσης Βικόνος τῶ Κυρία ὑπὸ τῶ ἀγίου Τετ- 20
μανῶ καὶ εἰς Ῥώμῳ πλάσσεως.

Ἐξέβαλε τῷ θρόνῳ αὐτῶ τὸν Γερμανὸν Πατριάρ-
χῳ ὁ Κόνων, ὁ τῶ Ἀντιχρίστου περὶ τοῦ, ὡς
ἐκάλεσε αὐτὸν ὁ ἄγιος ἔπε Πατριάρχης, τῷ δεκά-
τῳ τριτῷ ἔπει αὐτῶ, καὶ ἔβαλε αὐτὸν ἐκείνῃ τὸν
Συγκέλευ Ἀναστάσιον, τὸν ἰεὺς περὶ τῶ ἰδῶν,
τὸν συμφωνήσαντα τῷ Κόνωνι καὶ ὑπεβελύσαντα τῷ
γέροντι αὐτῶ. ἀλλ' αἰσμενὶ καὶ τριμῇ γυναικί
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡν περὶ ἔργον ἡ ἀγία Θεο-
δοσία, ἑορταζομένη μαζὶς δεκάτῃ ἐνάτῃ, ὡρῶσαν
εἰς πῶς Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως,
ἡ τοῖς λίθοις καὶ τοῖς ξύλοις ὑβρίζουσαι, καὶ μιθωρῶν
ἀποκαλῶσαι, καὶ ἄλλον, καὶ περὶ τῶ ἰδῶν, ἰ-
δίαν. ὅθεν ἐκείνῳ ἀπῆλθε πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ
περὶ τῶ, καὶ παρεκίνησε αὐτὸν ἐκδικῆσαι αὐ-
τόν. ἀλλὰ καὶ εἰς πῶς χαλκῇ πύργῳ, ὅπως ἦν ἡ
Θεωδωρικὴ ἐκείνῃ καὶ Δεσποτικῇ Βικόν τῶ Χριστῷ,
ἦν ἐκείνῃ ἔβαλε ὁμέγας Κωνσταντῖνος, βαλόντες πῶ

σκάλας τῶ βασιλικῇ ὑπὲρ τῶ ἰδῶν οὐκ ἔστι οὐ-
βαλῆ, αἱ Κωνσταντινουπολίτιδες οὐκ ἔβαλε αὐτῶν,
ἡν ἐξήρχον ἡ ἀγία Θεοδοσία, καὶ κρημνίσασαι αὐ- 25
τὸν, ἔλαβον αὐτὴν μιθῶ αὐτῶν τὸν ἰδῶν θάλασσαν.
διήρκεσε δὲ ἐκείνῃ ἡ Θεωδωρικὴ αὐτῇ Βικόν κατὰ τὸν
Κωδινὸν ἔστι τετρακόσια δεκαπέντε. ἀλλὰ καὶ ὅτε ἔ-
ξέβαλε οὐκ ἔστι τὰς ἀγίας Βικόνος, ἔργῳ καὶ
οἱ Ῥώμαιοι πανταχῶ ὅλας τὰς ἐκόντας τῶ Βασιλείῳ 30
μετὰ πλάσσεως καταφρονήσεως, σῶντες αὐτὰς καὶ
καταπατῶντες. ὁ δὲ ἄγιος Γερμανὸς ἐξορῶντες,
λαβὼν Βικόν τῶ Σωτῆρος ἐσαίνει Διὰ ψηφίδων,
ἔγραψε χάρτιν ἰδίαν χερὶ, καὶ εἶπε, διδάσκαλε
σώσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστι τὸν χάρτιν εἰς 35
τὸ πρῶτον τῆς Βικόνος, εἶτα ἀφῆκεν αὐτῶ ὁρῶντες
πῶς θάλασσαν, καὶ Διὰ τεσσαρῶν ἡμερῶν ὁρῶντες
πῶς Ῥώμῳ, καὶ ἐγνώθη τῷ Πάπῳ δι' ἀποκαλύψεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς διδασκαλίας καὶ ὑποσχολῶν τῶ Ἰωάννου Δαμασκηνῶ πρὸς τὰς Χριστιανὰς ὑπὲρ τῆς περὶ αὐτοῦ
τῶν ἀγίων Βικόνων.

Καὶ λοιπὸν μετὰ τὸν ἄγιον Γερμανὸν τὸν πρῶτον,
καὶ Ἀπύριον κορυφαῖον κατὰ τῶν Βικονομάχων, ἐφά-
νη ὁ Δαμασκηνὸς χαριτάνουμ τῶ Ἰωάννου, ὁ οὐκ ἔστι
ἡλικίας αὐτῶ μαθητὸς ὑπὸ τῶ ἀγίου Κοσμά
Ἐπισκόπῳ Μαίικῳ τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ γράμματα,
περὶ φημι καὶ εἰς πῶς διηκούσαν, ἐμοίως καὶ εἰς
πῶς μάθησιν, ἐπεὶ ὡς περὶ ὁ Δαμιῆλ πρὸς τὸν Βα-
σιλέα Ἀρμενίων, καὶ ὁ Ἰωσήφ πρὸς τὸν Φαραὼ τῆς
Αἰγύπτου, ἔτω καὶ ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης πρὸς τὸν
ἀνθούτῳ τῶν Σαρακηνῶν ἐλογίζετο, ὡς διηγῆται τῶ

τὸ ὁ Ἰεροσολύμων Ἰωάννης ἐν τῷ βίῳ τῶ Δαμασκην-
νῶ Ἰωάννου, ὃν ὡς διδῶσιν αὐτῶ τῶ Θεοβίτῳ Ἡλίῳ
τὸν ζῆλον, καὶ πῶς μέλειαν τῶ Ἐκκλησιῶν,
εἶον αὐτῶ εἶχον ὁ Παῦλος, ἐπεὶ ὡς ἐκείνῳ τῇ
διδασκαλίᾳ αὐτῶ καὶ ταῖς ὑποσχολαῖς αὐτῶ τὰς α- 50
πανταχῶ Ἐκκλησίας ἐσπερέας. σημείωσαι, ὅτι καὶ
Κωνσταντῖνος Λογοθέτης ὁ Ἀκροπολίτης, σωμαγε-
ψεν ὑπόμνημα μέγα καὶ πολὺ εἰς τὸν ἄγιον Ἰωάννην
τὸν Δαμασκηνόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις μετὰ Σωφρόνιον Πατριάρχῃς Θεοδώρῃς, ἔτα Ἰωάννης, καὶ ὑποκλίσεως Ἀββαῖ Ἀναστασίῃς ἐς πῶν τῶν Κναφείων Αἱρεσιν, καὶ ἐγγέρσεως αὐτῶν δι' Ἰωάννην τῷ Δαμασκηνῷ πρὸς Ἀββαῖ Ἰορδάνῳ γράψαντος, ἐν ᾗ δέκνυται ψόβους ὁ Ἀββᾶς Ἀναστάσιος, συγκοινωνῆσαι αὐτῷ ἐπὶ πῶν τῶν Ἱερουσολύμων Ἰωάννην.

Μετὰ τὸν ἄγιον Σωφρόνιον ἐπατριάρχουσαν ἐν Ἱερουσολύμοις ὁ Θεόδωρος, τέτταρτον γένειον Ἀβδοχῶν ὁ Ἰωάννης ἐξῆκτος πρῶτος Πατριάρχης, καὶ ὡς ὁρθόδοξος ἵπτανῆται καὶ δοξάζεται μετὰ τῶν ἄλλων, ἁπλοὶ δὲ Φασὶ μετὰ τὸν Θεόδωρον γενέσθαι τὸν Ἀναστάσιον, ἔτα τὸν Ἰωάννην, ὁ καὶ ἀληθέστερον. ὁ δὲ Ἀββᾶς τῆς Μονῆς τῆς ἀγίας Εὐθυμίου ὁ Ἀναστάσιος ἐκκλίνας ἐς πῶν βδελυρῶν Αἱρεσιν Πέτρῳ τῷ Κναφείῳ πῶν ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς (καίτοιγε Ἀπὸ τῆς ἰαθεσίας καὶ Ἀσπαργῆς τῷ Δαμασκηνῷ Ἰωάννης ἐλυτρώθη τῆς Αἱρέσεως καὶ ἐσώθη ὁ αὐθρῶπος, γράψαντες τῷ ἀγίῳ Ἐπισκόπῳ πρὸς τὸν Κοινοβιαρχίῳ Ἰορδάνῳ, καὶ ἐρμηνεύσαντες αὐτῷ τῷ Ἀναστασίῳ τὸ Τελσάγιον, καὶ ὑποδείξαντες αὐτῷ μὴ μόνον τὸν Τελσάγιον ὕμνον τῶν ἐπὶ τὸν Τῖον τῷ Θεῷ ἀναφέρεσθαι, ἀλλ' ἐς ὅλῳ πῶν πανάγιον Τριάδα, τατέσιν ἐς τὸν ἀναρχὸν Πατέρα, ἐς τὸν Τῖον τὸν γονιτὸν, καὶ ἐς τὸ ἄγιον Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν) ἔλεγε καὶ ἐβεβαίω

πρὸς σύστασιν τῆς μωραῆς αὐτῆς γνώμης ὁ παρ' αὐτῷ ἐρχόμενος καὶ τὸν Ἱερουσολύμων Πατριάρχην Ἰωάννην συγκοινωνῶν, πρᾶγμα ψευδέσαν, καθότι ὁ Ἰδιὸς Δαμασκηνὸς Ἰωάννης δικαιοὶ καὶ ἀθροὶ αὐτῶν λέγων, ὡς ἐδέποτε ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης εἶπε τὸν Τελσάγιον ὕμνον ὅλον ἀναφέρεσθαι ἐς τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ἀλλ' ἐς πῶν ἀγίαν Θεαρχικωτάτην Τριάδα. συμπεριφέρει δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἕως ἐς πῶν Ἐπισκόπῳ αὐτῷ ἔτω, τίς οἶδεν τῷ μακαριωτάτῳ Ἰωάννῃ τῷ Πατριάρχῃ νόημα ἐμὲ πλέον; ἔδαι, ὅς ἐῖνα τὰ ληθῆς εἶπω, ἐκ ἀσέπνυσε πνολὸν πνολοματικῶν πώποτε, ἢν ἐμοὶ ὡς μαθητῇ ἐκ αἰθέρεο. τί μὴ ζῶντος καὶ φεγγομῆς τῷ ἱερῷ ἀνδρὶ, ταῦτα περὶ αὐτῷ λέλεκτο. ὅθεν φαίνεται ὅτι περικκοιμημένος ἦν ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης ὅτε ὁ Ἀναστάσιος ἐξέθετο ταῦτα πῶν ἀκατάστατον γνώμῳ αὐτῷ, ἔτρε ἐνάτῃ ἐντος τῆς βασιλείας τῷ Κοπρυνύμῳ κατὰ τὸν Βερώνιον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἐξορίας Θεοδώρῃς Μανσῆρ καὶ ἄλλων ὑπὸ Ἰσαύρῃς Ἀπὸ πῶν περσικῶν τῶν Εἰκότων, καὶ περὶ Κωνσταντίνῃς ψόδοπαπα, ἔτα τῷ νομίμῳ Στεφάνῳ, ἐξ ὧν μῦθος τὸ παπικὸν ἀξίωμα δέκνυται.

Ἐξωρίθη ὑπὸ τῷ Ἀλέξανδρῳ καὶ Θεόδωρῳ ὁ Μανσῆρ ἐς πῶν ἔρημον, ὁ ψάλλης καὶ Ἐπίσκοπος, ὁ διόχρετος Κοσμᾶς τῷ μελῶδῃ. ἀλλὰ καὶ καὶ τῷ Παύλῳ καὶ Θεοσπείρῃ τῶν σοφῶν καὶ ἀγίων ἀνδρῶν ἡγεμῶν ὁ Θεωφάνης Ἀντιόχειας, καὶ δὴ καὶ καὶ τῷ μοναχῷ Θεοφίλῳ Ἀπὸ μόνῃν αὐτῷ πῶν τῶν ἀγίων Εἰκότων περσικῶν. Εἰς δὲ πῶν Ῥώμῃν ἀποδιδόντες Παύλῳ, καὶ τῷ λαῷ χιζομῆς ἐς ποτὶ, καὶ ποτὶς ψηφίζομῃς, κοσμικὸς τις Κωνσταντίνος ἀδελφὸς Δεκάς τιδὸς εἰσπηδᾷ λησαρχικῶς καὶ χειροτονεῖται Πάπας πρὸς τῷ Ἐπισκόπῳ Πραίνεσσι, μετὰ δὲ χερόν κοινῇ γνώμῃ ψηφίζεται νόμιμος Πάπας Στέφανος ὁ τρίτος, ὅστις σιωδικῶς ἐκάθηρε τὸν

Κωνσταντῖνον καὶ τὰς ὑπ' αὐτῷ χειροτονηθείσας, καὶ τοὺς πολλὰν ἐς πῶν Ἐκκλησίᾳ χειροτονηθέντων καὶ ὑπὸ Ἀρσενίων, καὶ δεχθέντων ὅτε καλῶς μετενόησαν. Σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτε ἦν ὁ Κωνσταντῖνος τοῖς Ῥώμῃς, ἐκείνου τὸν χερόν ποιὸν εἶχον ἡ Ἐκκλησία κεφαλὴν, ἡ τάχα ἦν ἀκίφαλος, καὶ γνώθι, ὅτι τὸ παπικὸν δόγμα περὶ τῷ Πάπῳ, τὸ κεφαλὴ δηλονότι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, μῦθος ἐστὶ, μόνις τοῖς ψυχικῶς τυφλώσις πιστολόμῳ. Σομῶσαι ὅμως καὶ πῶν Αἱρεσιν τῶν Εἰκονομάχων ἐς ταῦτα πῶν Σιωδὸν ἀναθεματίζεσαν, καὶ μυκτηριζομένης τὰ κατὰ τὸν Εἰκότων ἐπὶ τῆς τῷ Κοπρυνύμῳ ψόδοσωμῶς βλασφημηθέντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῷ ἐπὶ Κοπρυνύμῳ ἐμφυλίᾳ πολέμῳ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῆς ὑπὸ Μαββία κατακυριεύσεως Ἡμέσης, Δαμασκῆς, Ἡλιμπούλεως καὶ Ἱερουσολύμων, καὶ τῷ ἐν πάσῃ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ σασμῷ, καὶ ἀφανισμῷ Μοναστηρίων, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πυρκαϊᾶς καὶ λοιμῆς, καὶ τῶν φαινομένων Σταυρῶν ἐν τοῖς ἱματίοις τῶν ἀθροῶν καὶ τὸν θάνατον αὐτοῖς οὐθὺς μηνυόντων.

Κατὰ δὲ τὸ ἔκτον ἔτος τῷ Κωνσταντίνῳ διήγαγον οἱ Σαρακενοὶ ἐμφυλίῳ πόλεμον μετὰ αὐτῶν, ὥστε τὸν Μαββίαν τῆς Ἡμέσης, τῆς Δαμασκῆς, τῆς Ἡλιμπούλεως καὶ τῶν Ἱερουσολύμων κυριεύσαι. ἐγένε-

το δὲ καὶ σασμὸς μέγας ἐς ὅλῳ πῶν Παλαιστίνῳ καὶ τὸν Θεοφάνῃ, καὶ ἐς ὅλῳ πῶν Συρίαν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολλὸς, καὶ Ναοὶ καὶ Μοναστήρια κατακαμνίσθησαν, καὶ μάλιστα ἐνεῖνα τῆς ἐρήμης. ταῦτα

δὲ τὰ σημεῖα, οἷον ἡ πανέκκλη καὶ ἡ πυρκαϊὰ ἵνα μεταβληθῇ ὁ Βασιλεὺς ἐγένοντο, ἀλλ' αὐτοὶ ἐφάνη ἄλλοι σκληροκαρδιοὶ φαρῶ καὶ παιδολόγοι καὶ ἀείποτε ἀδιόρθωτος μὴν. τόσον δὲ πολὺ ἔτι θανάτικόν, ὡς βεβαίῃ ὁ Στεδὶτης Θεόδωρος, ὡς τὸ πῦρ πολυάνθρωπον Κωνσταντινέαν ἐρημώθηται πᾶσαν, φανῆναι δ' ἐτι, φησὶ, καί τινα Σταυρὸν ἡ-

ραῖον ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις, ὃς τὸν θάνατον αὐτοῖς οὐδὲ κατεμήνυσεν. ὅμως ὅσον περὶ τῆς ἱερουσαλὴμ λίαν ὑπερεμάχασα ἵνα τῶν Σαρακηνῶν αὐτὴν ἐλύθῃ, ὅθεν εἰς τὴν ἡμερὴν αὐτὴ ἐπὶ αἰῶνι αὐτὴν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἔλαβε, μέχρι τέλους μάλιστα ἐδὲ ὠφέλησεν, ὑπερλυσάτωι τῶν ἐναντίων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Ναφ τῶν βλαχευῶν ψόδοσιμῶν τῇ Κωνσταντίνῃ Κοπρώνυμῃ κατὰ τῶν ἀγίων Εἰκόνην, καὶ τῆς φθορᾶς τῶν ἐν αὐτῇ Εἰκόνων καὶ βλασφημίας, καὶ ἀθετησεως τῶν ἀγίων μαρτύρων, αὐτῶν ἀνθεματίσθη παρ' Ἰωάννη Δαμασκηνῆ καὶ τῶν τῆς Εὐ Επισκόπων. καὶ περὶ τῆς ἐγκυκλίου ἡγουμένης Ἰωάννη ἡ Δαμασκηνῆ ἡ ἱερουσαλὴμ καὶ Κοπρώνυμον, καὶ ὧν περιέχει.

Ἀντί ἐν τῇ μετανοῇ τοῦ ἀποστόλου Κωνσταντίνου ἡθροσε μία ψόδοσιμῶν, ὡς εἰρημὸν αὐτῶν, εἰς ἣν λέγεται ὡς εἶναι τελακοσίους τελακῶντα καὶ ὡς ψευδοπισκόπους, ὡς εἶναι ἐπὶ αἰσίοσις πονηροῦ τιταρῶ. ἐκ αὐτοῦ δὲ σωτήχθησαν, ἀλλ' ἡ μόνον εἰς τὸν σεβασμιώτατον Ναὸν τὸν ἐν Βλαχεύαις, ὅπου ὡς αὐτοῦ ἱστορῶν Εἰκόσιν, ἀλλ' ἐποίησε φθορῶναι πᾶσας ὁ ἀσυνέτως Βασιλεὺς, βλασφημῶν αὐτάς, Εἰδωλα καὶ Ἀγάλματα εἶναι λέγων, καὶ Εἰδωλολάτρες τὰς ὅσας αὐτάς ἀπεσεκύναν. ἀπεκέρχε δὲ τῆς Σωδῆς ὁ Εἰσὶς Θεοδόσιος ὑπὸ Ἀψιμάρε, καὶ Πασιλάς ὁ Πέρης. ἤρξατο δὲ ὑπὸ δωδεκάτης Σεβαστείας καὶ ἤρκεσαν ἔως ὀγδοῆς Ἀγίας. ἀνῆλθε δὲ ὁ Κοπρώνυμος εἰς τὸν Ἀμβωνά κρατῶν τῆς χειρὸς καὶ Κωνσταντίνου Πατριάρχου καὶ τὰ τίμια ξύλα, καὶ ὡς εἶρηται, ἀνθεμάτισε τὰς ἀπεσεκυνῆσας τὰς Ἀγίας Εἰκόνας, καὶ δὴ ἀνθεμάτισε καὶ τὸν ἅγιον Γερμανὸν, καὶ τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην, καὶ Γεώργιον τὸν Κύριον, ὡς ὑπερέμαχος τῶν ἀγίων Εἰκόνων, ὡς αὐτοῦ αὐτὸς ἐξυλοπίστευε καὶ δαιμονολάτρες, διολυσάμενος ὁ καὶ τὰς Ἀγίας Μάρτυρας τὰς ἀκρίβεις μαρμαρίτας τὰς Χρυσῆς μὴ ὀνομάζεσθαι Ἀγίας, καθότι ἄλλοι δὴ εἶναι εἰς καὶ μόνος ὁ Θεός. καὶ Σαυμασὸν ἐκ τῶν ποιῶν τὸν Κοπρώνυμον ἐργάσασθαι, ἐπεὶ ἐποίησε καὶ ἄλλα μείζονα τέτων, κατὰ γὰρ τὸν συνῆδον ἐβλασφήμα τὸ Θεῷ, Καλρίων χρηματίζων διδάσκαλος, πὸ δὲ χάρισον, ὅτι καὶ Θεοσίας ἐτέλει. ὁ δὲ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης μετὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀνατολῆς ἀνθεμάτισε τὸν Ἰσαυρὸν, ὡς αὐτοῦ δὲ ἔγραψεν ἐγκύκλιον ἡγουμένην καὶ τὸν Κοπρώνυμον καὶ τὰς περὶ αὐτὸν Εἰκονομάχους περὶ τῶν ἀγίων Εἰκόνων, ὡς ἵσιν ὅμως ἀντιγράφαι ὑπεγράφηται ἔπειτα πᾶσι τῶν ἡγουμένων τῆς Πατριάρχῃς ἱερουσαλὴμ. ἔχει δὲ ὑπεγράφη, Ἐπιστολὴ Ἰωάννη ἱερουσαλὴμ Ἀρχιεπισκόπου τῆς αὐτῆς Ἀγίας Χρυσῆς τῇ Θεῷ ἡμῶν πόλει, πεμφθεῖσα Κωνσταντίνῃ Βασιλεῖ καὶ τῇ Καβακλίῃ περὶ τῶν τιμίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, πὸ πᾶσι δὴ πιστῶν τὰς ὁδοδίας Χρυσῆς.

Ἐν τῇ ἡγουμένη ταύτῃ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι τὰς Κανόνας τῆς ἐν Τρέλλῳ λέγει ὅθεν τῆς αὐτῆς Συνόδου ἀπλῶς. καὶ σημείωσαι κατὰ πασι τῶν Ἀνατολίων τῶν ἐν Τρέλλῳ, ὡς εἶρηται εἰς τὸν ῥότον. δούτερον, ὡς αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐρημίας τῶν Εἰκονομάχων Σωδῆς ἵνα κατακρίνη τὴν Αἰρεσιν καὶ βεβαίως τὴν ὁδοδοξίαν, ὡς αὐτοῦ τὰς ἀρχηγὰς τῆς Αἰρέσεως ἔτις Πάπαις, ἀλλὰ τοῖς ἀγίοις πατέροις. τρίτον, ἀναρῶν τὴν ποιῶν Σωδῆς, λέγει, Ψιλαφισον εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς αὐτῆς Σωδῆς εἰς κεφαλῶν ὁδοδοξίας δέυτερον, καὶ εὐρίσκεται ἐκ τῶν ἐλεγχον, καὶ γὰρ ἀκρίβης εἰναι τὴν Σωδῆς τῇ Κοπρώνυμῃ καὶ Θεομίσση. ἔπειτα ποῖοι Πατριάρχῃς ἐν αὐτῇ τῇ ἀκρίβῃ Σωδῆς εὐρίσθη; ὁ ῥώμης καὶ κατεδέξατο ἐλθεῖν, ὁ Ἀλεξανδρείας, καὶ δὲ ὁ ὅλων, ὁ Ἀντιοχείας, καὶ δὲ τὸ Σωδῶν, ὁ ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲ ἅπασι. λοιπὸν ποταπὴ ἐστὶν αὐτῇ τῇ Σωδῆς Πατριάρχῃ μὴ ἐχεῖν; Σωδῆς εἰναι, ὅταν τὰ ποῖοι Πατριάρχῃς Θεομίσσησι μία πίσιν καὶ εἰς λόγον. εἰ δὲ ἐκ τέτων καὶ εἰς ἀπλῆψιν, ἡ μὴ ἐκτενέως τῇ Σωδῆς, αὐτῇ Σωδῆς ἐκ εἰναι, ἀλλὰ σωματῶν καὶ σωματῶν ματαιότητος καὶ ἀλαζονείας. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ἅγιος Γερμανὸς ἔλεγε πὸ Ἰσαυρῷ, Εἰ γὰρ εἰς Ἰωάννη, βαλῆτε με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γὰρ οἱ κληρικῆς Σωδῆς καὶ ποῖοις πίσιν, ἀδύνατον μοι ὡς Βασιλεὺς, ἡ ὡς λέγει ὁ ἅγιος Νικηφόρος ἐν τῇ χρονικῇ, Ἀνὸ οἱ κληρικῆς Σωδῆς ἐγχαφῶν πίσιν καὶ κατατίθεμαι. τέτοις Σωδῆς καὶ ὁ Θεοφάνης λέγων, εἰς τὸ δέκατον τρίτον ἔπειτα τῇ Κοπρώνυμῃ ἡθροσε αὐτὸς ὁ δυσερῆς Βασιλεὺς Κοπρώνυμος ὡς αὐτοῦ 45 μόνον Σωδῆς κατὰ τῶν ἀγίων Εἰκόνων, οἱ καὶ εἰς τὰς τὰ δόξαντα ἐδογματίσαν, μηδὲν παρόντος τῶν καθολικῶν θρόνων, ῥώμης φησὶ, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ ἱερουσαλὴμ. ὅλοι ἐν κατῆνθον, ὅτι ἀναγκαῖα ἡ παροῖα τῶν ποῖοι Πατριάρχῃς 50 καὶ, ἵνα συσταθῇ οἱ κληρικῆς Σωδῆς, καὶ ἐξίσταται ποῖοι Πατριάρχῃς καθολικῆς θρόνοι εἰς τὴν κατῆνθον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν πρὸ Κοπρωνύμου μεγάλων διωγμῶν τῶν τῶν Μοναχῶν, καὶ περὶ Κοσμᾶ ἱεροσολύμου Ἐπισκόπου Ἐπιφανείας, καὶ τῶν πρὸς βίβλους Θεοδώρου ἱεροσολύμων εἰς Φραντζαν χάριν βοηθείας. καὶ ὧν ἀπέκτανε Μοναχῶν καὶ ὧν ἠφάνισε Μοναστηρίων ὁ Κοπρωνύμος.

Ἀλλὰ καὶ διωμὸν μέγαν ὁ δυσσεβὴς ἔπος Κοπρωνύμος ἐκίνησε κατὰ τῶν τῶν Μοναχῶν ποσὸν, ὥστε ἄλλας μὲν φυγεῖν εἰς τὰ μέρη τῆς
 10 Δύσεως, ὅπως καὶ πλὴν ἀκολοθήσαν αὐτῶν ἔψαλον ἑλληνιστῶν, ὡς γράφει Παῦλος ὁ Πάπας, ὁ καὶ πλὴν ἀδελφῶν αὐτοῖς δὲς, ἄλλας δὲ ἐξέσκεισθαι κεκρυμμένους καὶ ζωθῆναι ἐν ὄρεσι καὶ ἀπηλαιοῖς καὶ ταῖς ὁποιᾶς τῆς γῆς, ὡς βεβαίον τὸ ὅτι Στεφάνου Θεοδώρου εἰς τὸν λό-
 15 γον αὐτῶν τὸν ἀδελφὸν Πλάτωνα, μάλιστα διηγέται, ὅτι ἐκώλυσεν ὁ Κοπρωνύμος προσέτι μὴ γίνεσθαι Ναζωραῖος, τῆς Μοναχῆς, ἵνα ἐξαλεφθῇ τὸ ὄνομα αὐτῶν τελείως. ἀλλὰ καὶ τὸν σεβασμιώτατον ἄγιον Στέφανον ἐποίησεν ἐξόριστον εἰς τὸν ἑλλήσποντον,
 20 αὐτὸν ποτιήκοντα καὶ λογιώτατον, ὅστις ἐν ὑψέροις ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων Εὐκόνων μετὰ τὸ ἐμπεροῦσθαι τὸ Μοναστήριον αὐτῶν. καὶ ἄλλα ἀδείσμητ' ἔργα ἐποίησεν ὁ Κοπρωνύμος, ὅτι
 25 Ἐπιφανείας Ἐπίσκοπον γνωστότατον μὲν ἱεροσολύμων, μὴ

Θελήσαντα δὲ πλὴν ἐκκλησιαστικῶν παιδείας, ἀλλ' εἰς τὰς Εἰκονομαχίας καταφυγόντα ἀνεδιμάτισαν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ποντηκῆς οἱ τρεῖς Πατριάρχαι, ὁ Ἀντιοχείας Θεόδωρος, ὁ Ἀλεξανδρείας Κοσμᾶς, καὶ ὁ ἱεροσολύμων Θεόδωρος, τῶν εἰκοσῶ τρίτῳ ἔτη τῶν Κοπρωνύμου δηλονότι. Ἀλλὰ δὲ τὰ κακὰ τῶν Εἰκονομαχῶν ὁ ἱεροσολύμων Θεόδωρος ἐπέμψεν τὸν Πρεσβύτερον Κωνσταντῖνον εἰς πλὴν Φραντζαν, ζητῶν παρηγορίαν τινὰ εἰς τὰ κακὰ τῶν νέων Νέων Κοπρωνύμου, ἀνέγραψε αὐτῶν τῇ δις ὁμῶς ῥομφαίᾳ τῆς ἀσεβείας καὶ αἰρέσεως, καὶ σημειοῖ, ὅτι ὁ Κοπρωνύμος ἐφόνόησεν ἐν τῇ Ἐφέσῳ τεσσαράκοντα δύο Μοναχῶν μετὰ τὸ μαρτύριον τῶν νέων Στεφάνου, Βασιλείου, Πέτρου καὶ Ἀνδρέου, καὶ ἄλλοις ἀπέκτανεν ἄλλας τετρακισὶς τεσσαράκοντα καὶ ὀνεία ῥομφαία, καὶ μετὰ τὸν Παῦλον ἔη τεσσαράκοντα, καὶ τῶν Μοναστηρίων τὰ μὲν ἐποίησε καταργῶν Στρατιωτῶν, τὰ δὲ κατηράρισεν ἐκ Θεμελίων, ἵνα μὴ ἔχῃ κατοικίαν οἱ Μοναχοὶ ἡμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ κρηφαγίας τῶν Εἰκονομαχῶν Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνος, ὃν ὁ Κοπρωνύμος ἐξέρισε καὶ εἶτα ἐκ
 30 πομπῶν σκαρατόμησε, καὶ τὸν Πατριάρχῳ Ἀναστάσιον ἐξεπόμψε.

Κατὰ τὸν Κεδρὸν ὅπῃ τῶν Κοπρωνύμου τῆς Κωνσταντίνος ὁ Πατριάρχης μετὰ τὸ βασάσαι τὰ τίμια
 35 ζύλα αὐτὸν εἰς τὸν Ἄμβωνα τὰ ἐν Βλαχέραις Ναῶ, καὶ ἀνεδιμάτισεν τὰς περικλυτάς τὰς ἁγίας Εὐκόνους, ἐγχείρησεν τὸν Μοναχὸν Στεφάνου καὶ ἐκρωφάγει, καὶ γινώσκει, ὅτι ἀρχαῖα ἐστὶν ἡ ὁπλή τῶν κρείσσων τῶν Μοναχῶν, ἣν γὰρ ἀπὸ τῆς Θεοφαιῶς ὁ Κοπρωνύμος περὶ πᾶσι τὰ ἐκὰς καὶ ποτιήκοντα
 40 ἔτη. τῶν δὲ τῶν Κωνσταντῖνον ὁ Κοπρωνύμος ὑπερὸν ἐξώρισεν, εἶτα μεταπεμφάμενος ἐκάθισεν αὐτὸν

ὅπῃ ὄντα καὶ οὐκ αἰσχύνοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσι ἀπεκεφάλισεν, καὶ ἐκ ἡσχύνθη ἐπ' αὐτῶν δύο παῖδας αὐτῶν βαπτίσαντι, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν Πατριάρχῳ Ἀναστάσιον ἐπόμψεν ὅπῃ ὄντα εἰς τὸν Φόρον, καὶ πάλιν αὐτῶν ὡς ὁμόφρονι ἔδωκε τὸν Φόρον αὐτῶν. ἔτι λέγει ὁ Θεοφάνης, ὅτι ἔπεισε τὸν Κωνσταντῖνον ὁ Κοπρωνύμος αἰχμαδαιῶν ἀκέναι τὰ παίγνια εἰς τὰς βασιλικὰς τραπέζας. καὶ σημειώται, ὅτι τῶν Πατριαρχῶν παρόντων ἐν τῇ βασιλικῇ τραπέζῃ, ἐκ ἦσαν μουσικὰ ὄργανα, ἕτε παίγνια.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ ἐλπίσεως Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας ἔτη τεσσαράκοντα, καὶ τῆς ἐπ' ἰσὴμ Πατριαρχείας ἐν αὐτῇ
 45 Στεφάνου, καὶ τῆς Πέτρου Δαμασκῆ μετὰ γλωσσομίαν καὶ ἐξορίαν καθαρὰς λαλιᾶς, καὶ περὶ Θεοφυλάκτου ὅπῃ Μαργαρίτου Ἀντιοχείας καὶ Κοσμᾶ Ἀλεξανδρείας, καὶ σημείων φοβερῶν λοιμῶν, γεγραμμένων τε Κοπρωνύμου κατὰ πᾶσαν πόλιν ὑπὲρ τῆς Εἰκονομαχίας, καὶ ἐξορίας Θεοδώρου Ἀντιοχείας ὑπὸ Ἀβδελᾶ, καὶ τῆς
 50 θείσεως μὴ κτίσθαι Ἐκκλησίας, φόβου τε τῶν Μοναχῶν διδοῦναι, καὶ τὰς τῶν Χριστιανῶν παῖδας μὴ μάστιγι πλὴν τῶν ἀραβικῶν γεγραμμάτων, καὶ ὅντιν ἐμποδισμῶν ὅπῃ οὐμᾶς καὶ διωγμῶν Χριστιανῶν, καὶ τῶν ὅπῃ μακροῦ καὶ ἀβιμέλεχ κακῶν. καὶ περὶ ἐλπίσεως ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπὸ Κοπρωνύμου τῶν λαψάνων τῆς ἁγίας Ευφημίας.

Τεσσαράκοντα ἔτη παρῆλθον ἀφ' ἧς ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐκ ἦσαν οἱ Ἀραβες χειρονηθῆναι Πατριάρχῳ, ὁ δὲ τότε ἀρχηγὸς αὐτῶν ἰσὴμ ἔχων τινὰ Μοναχὸν

Φίλον, ἄγροικον μὲν, δόξα δὲ, ὀνόματι Στεφάνου, εἶτα τοῖς ὁμοδόχοις, ἐὰν θελήσωσι, ποιησάτωσαν αὐτὸν Πατριάρχῳ, καὶ ἕως αὐτὸν ἐχαρακτήρισαν.

Ὅσα λίδ

οὐαλίθ δὲ ὁ ἦρς τῶ ἰσὴμ τὸν Μητροπολίτην Δαμασκῆ Πέτρον πλὴν Ἀίρεσιν πλὴν Μανιχαίων καὶ Ἀράβων ἐλέγχοντα ἐγλωσσότομους, καὶ ἐξώρισεν εἰς πλὴν οὐδαίμονα Ἀραβίαν, ὅπου ἐκεῖνος καθαρῶς λαλῶν καὶ ἱερουργῶν, ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ. καὶ Πέτρος Ἐπίσκοπος μαίεμα θαυμασίως τότε ἐμαρτύρησε. κοιμηθέντες δὲ τῶ Στιφάνῳ, ὁ μαρτυρῶν ἀρχηγὸς δείσει τὸν Χριστιανὸν ἀφῆκε καὶ ἡχορηγήθη Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος τις ἑμεσηνὸς, σώφρων καὶ ἀλαβής, καὶ ἐκέλευσε καὶ ἐγγράφως ἵνα τιμῶσιν αὐτὸν καὶ οἱ Ἀράβες. ἐκοιμήθη δὲ τῷ δεκάτῳ ἔτα τῶ Κοπρώνυμ. ἄλλα δὲ ὑπὸ τῶ Ἀίρετικῷ κύρῳ ἦσαν μονοθελεῖται Πατριάρχαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τότε δὲ ὁ Ἀλεξανδρέας Κοσμάς ὁρθόδοξος μετὰ πάσης τῆς Ἀλεξανδρείας ὡς λέγει ὁ καὶ τὰ αὐτῶν λοιπὰ ἱστορῶν Θεοφάνης. εἰς δὲ τὸ ὅσον ἔτα τῶ Κωνσταντίνου Σταυροῦ ἐλασμοδὴς ἐτυπῆτο ἐν ταῖς ἱματίοις τὸν ἀνθρώπου καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς τὸν Ἐκκλησιῶν, καὶ τινες αὐθροποὶ φοβεροὶ καὶ βαρβαροειδῆς ἀλόκοτοι ἐφαίνοντο τοῖς ἀνθρώποις, ὅθου ἠκολούθησε θανατικόν, ὡς ἀπομνην αὐτῶν, ἀλλὰ μήτε διὰ ταῦτα μετενόησαν οἱ Εἰκονοκλάσαι, μάλιστα δὲ ὁ Κοπρώνυμος ἀπέσταλκε γράμματα κατὰ πόλιν καὶ χώραν πλὴν Εἰκονομαχίαν διδάσκοντα. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀβδελαῆς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀράβων, Θεόδωρον τὸν ὑπὸ τῆς μικρῆς Ἀρμενίας ὁρμώμενον, καὶ χρηματίσαντα μετὰ Θεοφύλακτον Ἀντιοχείας Πατριάρχην, ἐξώρισε, Ἀββληθῶντα ὡς ἐγγράφει συχναίως τῷ Κοπρώνυμῳ, καὶ ἐθέσπισε Χριστιανὸν Σαρακενῶν μὴ διὰ λέγεσθαι περὶ πίστεως, καὶ Ἐκκλησίας μὴ κτίζεσθαι, καὶ Σταυρὸν μὴ φαίνεσθαι, καὶ φόρος διδόναι καὶ τὰς μονάχους καὶ τὰς ἐρημίτας, οἵτινες λίαν σφοδρῶς ἤμηνον, ἐτίθειν ἐνέχυρα τὰ τὸν Ἐκκλησιῶν σκῆπη, καὶ ἐπῶλεν αὐτὰ ταῖς Ἑβραίοις, ἵνα ὁποδίσωσι τὰ τέλη. ἐκώλυσε δὲ καὶ τὰς παννυχίας ἀγρυπνίας αὐτῶν πρῶτον, καὶ τὰ παιδία τὸν Χριστιανὸν πρὸς ἐταξέ μὴ μανθάνειν ἄλλα γράμματα, εἰμὴ Ἀραβικά, καὶ ποικίλας ἀγίας Ναὺς ἐποίησε σάλλεσθαι ἀλόγων ζώων.

εἰς δὲ πλὴν ἱεροσολῶν πρὸς ἐταξέ γράφεσθαι γράμματα ὑπὲρ τὰς χεῖρας τὸν Χριστιανὸν καὶ τὸν Ἑβραῖον, ὅθου καὶ ποικίλῳ ἔφυγον εἰς Ἀναφόρους τόπους, καὶ εἰς πλὴν Ἑσπανίαν. τότε δὲ καὶ οἱ Χριστιανοὶ οἱ ὀρθόδοξοι διαδοκῆτες ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, μετέφεραν εἰς Ἀραβικὴν γλῶσσαν τὸ Τριῳδίου, Μηναῖα, Παρὰ κλητικὴν, Λατρυγίας, καὶ ἄλλα ἔκκλησιαστικὰ βιβλία, καὶ ποικίλῳ ἔκκλησιαστικῶν μετέφραστα, καθὰ καὶ ὁ ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος, ἐμῆγεγραψαν Ἀραβιστὶ λόγους, κατηχήσεις τε καὶ παρακλήσεις ὡς ἐπὶ τοῖς ἐργασίῳ τὸν πιστῶν. ὅθου δὲ τῶ ἰσὴμ ὁ Οὐμμερὶς ἐκώλυσε τὸν οἶκον, καὶ ἐβίαζε τὰς Χριστιανὰς ἀρεῖσθαι τὸν Χριστὸν, ὅθου τὰς μὴ ἀρεγκλίους Ἀναφόροις τιμωρίας ἐπαύδα, καὶ τέλει ἐφόνευσεν, ὡς ἐπὶ τῶ αὐτῶ τῷ πέμπτῳ ἔτα τῆς βασιλείας αὐτῶ ὁ ἀρχηγὸς Μαδδὶ 15 ἀπέσταλκε εἰς πλὴν ἀγίαν πόλιν τὸν Μεχερίαν, δὲ αὐτῶ ἐξέστην ὑποστατὴν τὰς δόξας τὸν Χριστιανῶν, καὶ ἐρημῶν τὰς ἀγίας Ἐκκλησίας, ὡς τε τὸν Ἀβιμέλεχ Φιλαδελφώτερον αὐτῶ ὑπάρχει, ὅν διόνοντα κτίσαι τὸν Ναὸν τῶ Μαχῶ, καὶ βαλεῖν 20 λαβεῖν τὰς κίονας ὑπὸ τῆς ἀγίας Γεθσημανῆς, Σέργιος καὶ Πατριάρχης πρὸς ἐταξέ τὸν ἐν Παλαιστίνῃ Χριστιανὸν διὰ δεισιμασίας ἐκώλυσαν. ὅθου ἀγαθῶς ὁ ἱερατικὸς ὀρίονότητος, ἀπέσταλκεν ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κίονα ἱκανὴν τῷ Ἀβιμέλεχ, καὶ 25 ὑποδόμησε τὸν Ναὸν αὐτῶ. ἔτω τότε ἐφροντίζον οἱ Βασιλεῖς τὸν ἀγίον τόπον. ὁ δὲ Κοπρώνυμος ἔκωλυσε, ὡς τινες λέγουσι, τὸ λείψανον τῆς ἀγίας Εὐφημίας, ἀλλοι ὁμῶς ἱστοροῦσιν, ὅπερ καὶ ἀληθὲς, ὅτι ἔρριψεν αὐτὸ εἰς πλὴν θάλασσαν μετὰ τῆς σφοδρῆς αὐτῶ, καὶ 30 ἐξήλθε κατὰ ρυτίναν εἰς πλὴν Ἀθήμινον, κατ' ἄλλους δὲ εἰς πλὴν Λέσβον, ὑπὲρ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης ἐκοιμήθη εἰς πλὴν Κωνσταντινουπόλιν, καί ται δὲ νῦν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῶ λείψανῳ τῆς Θεοφανῶς Βασιλίσσης. Ἀλλ' ὅτῃς διηκῶς τῶ Θεῷ κείνῳ 35 σεις, ἐν τῷ αὐτῷ ἔτα κατ' ὁ ἐτελεύτησεν ὁ Κοπρώνυμος, πέπτικον εἰς πύργῳ Καμπάνῳ χαλκῷ, ἦτοι Καμπαιαρεῖον καὶ ἀπέκτανε καὶ τὸν Ἀρδεῖαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶ θανάτου Κωνσταντίνου τῶ Κοπρώνυμου, καὶ ὅν ἔλεγε ψυχορρέων.

Ἀπέθανε δὲ ὁ Κοπρώνυμος ὑπὸ τῶ αὐθροποῦ τῶ καρβάνου, ὁρμώμενος δὴλονότι κατὰ τὸν Βελγάρων, καὶ ἐν τῇ τῶ θανάτῳ αὐτῶ ἀγωνίᾳ ψυχορρέων εἰς τὸν Χελανδίου, ἐκράζον, ὅτι διὰ πλὴν μαρίαν παρεδόθη τῷ πυρὶ τῷ αἰώνιῳ, εἶπε καὶ ἄλλα πλείω, ἀπερ διηγῆται ὁ Κεδρηνὸς ἐν τῇ συνόψει αὐτῶ, πλήρη γε ὡς πέρ τις ἄλλος Ἀντίχρος καὶ ὁ ἄσεβός τις Κοπρώνυμος ἐβόα, δίνον ὑποτάσσεται τῷ Θεῷ, καὶ

μὴ θνήσκον ὄντα, ἰσόθου φρονεῖν ὑπερφάνους. ὅθου 45 χετο δὲ ὁ μισθὸς ὡς τὸν καὶ ἐτι αὐτὸν ἐλείποντα Διοπόντιον, βασιλεύσας ἔτη τετρακοινοτάσσα κατὰ τὸν Θεοφάνη ὁ Καββαλῖνος, δὲ ἔχαιρεν ὑπὲρ τῆς κούρης καὶ τῶ ὀνδῶ τὸν ἀλόγων ζώων πρὸς πλὴν ἀνθρωπίνῳ φύσιν, καὶ ταῦτα, μὴ βδελυγμένους πλὴν 50 ταιαυτίῳ δυσωδίαν καὶ τὸν βρώμιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ βασιλείας Λέοντος ἡδὲ Κόσμωνύμω, καὶ ὧν ἐποίησε φόνων καὶ αἰχμαλωσίας τοῖς Ἀραβσι, καὶ ὧν ἐργάσατο ἀφανισμῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Χριστιανῶν ὅτων Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαδδὶ ὃν οἱς ἤρχε τόποις. καὶ
5 περὶ κακώσεων καὶ ἐξορίων Χριστιανῶν ὑπὸ τῆς βασιλείας Λέοντος, καὶ τῆς θανάτου αὐτῆς αἰτίας τῆς στέμματος.

Ὁ ἥος τῆς Κόσμωνύμω Λέων βασιλεύσας, ἔδοξε
δυσσεβὴς, καὶ τῆς Θεοτόκου φίλος, ὃς ἔδωκε καὶ
μητρπολίτας εἰς τὰς πρωτεύσας θρόνους περιέβαλετο
10 ὅσων Ἀββάδων, πέμψας δὲ εἰς Συρίαν, ἀπέκ-
τεινον Ἀράβας πολλὰς, καὶ ὡς ἑκάτον χιλιάδας
σύρους ἔφερον οὐκ ἔδωκε, καὶ κατήκτισεν αὐτὸς εἰς
τὴν Θράκην, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἔφερε πολλὰς ἀπὸ
θεοδοσιουπόλεως καὶ Μελιτηνῆς πάλιν εἰς Θράκην,
15 καὶ λίαν οὐκ ἔκωσσε τὰς Ἀράβας. ὃς οὖν ἀρχηγὸς
αὐτῶν Μαδδὶ ὁποσείλας ἠφαιρίζε τὰς Ἐκκλησίας,
καὶ ἐβασανίζε τὰς Χριστιανὰς ἵνα ἀργύνωται τὸν Χρ-
σόν, καὶ τέως τόσα κακὰ ἐποίησεν εἰς τὴν Δαμασ-

κὸν καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς ἄλλας ὧν ἤρχε τόπους
καὶ εἰς ἀνδρας καὶ εἰς γυναῖκας, ὥστε ταῦτα ἦτο
μήτε λυσίαν μήτε Ἀγροκόλαον πεποινηκοῦναι. ἀλλὰ καὶ
ὁ ἥος τῆς Φονότῆς τῆς Λέων ὃν τῇ μεσότητι τῶν ἀγίων
ὑπεσῶν εἰσῆλθε τὸ πρὸς ὡπείου τῆς ὑποκρίσεως, πολλὰς
ἀξιωματικὰς καὶ μοναχὰς ἐπόμπόσεν, ἀπέκλεισεν,
ἐξώρισε διὰ τὴν πρὸς σκυμῶσιν τῶν ἀγίων εἰκόων. λι-
θομανὴς δὲ ὧν, ἐπεθύμησε φορεῖν τὸ στέμμα τὸ ὡν
τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ (ὅπερ ὡν αὐτῇ Μαυρίκιῳ ὁ
Βασιλεὺς ἔδωκε κατὰ τὸν Ζωνναρεῶν) λαβόντος, δὲ αὐτῆς
αὐτὸ καὶ φορέσαντος, ἐξῆλθεν ἀνθρακὸς εἰς τὴν κεφα-
λίᾳ αὐτῆς, καὶ ληφθεὶς σφοδρῶς πυρετῶν, ἐτελεύτησε.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς θανάτου τῆς ψευδοπατριάρχης Νικητῆς, καὶ περιβλήσεως Παύλου Κυπρίου, καὶ ἀναχωρήσεως αὐτῆς
ἀπὸ τῆς θρόνου καὶ μονάσεως, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀφίξεως τῆς βασιλείου Εἰρήνης σὺν τῇ ὑψίστῃ καὶ τῶν συγκλη-
τικῶν, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸς ὁποκρίσεως αὐτῆς καὶ τελοῦτης, καὶ Πατριαρχίας Ταρσίου, καὶ ἐν ἀρχῇ
25 τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἐξορίας καὶ κακῆς τῆς Ἱεροσολύμων Θεοδώρου καὶ ταλαιπωρίας
ζωῆς τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν ὧν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ Χριστιανῶν ὑπὸ τῶν Ἀραβῶν.

Ἐπὶ τῆς Λέοντος τῆς ἀπέθανεν ὁ ψευδοπατριάρχης
Νικητῆς, καὶ περιβλήθη Παῦλος ὁ Κύπρι-
30 ος, ὅστις εἰς τὸν δεύτερον χρόνον Κωνσταντίνου καὶ
Εἰρήνης ἀφικνήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Φλώ-
ρεα καὶ ἔλαβε τὸ χιτῶνα, παραγόμενος δὲ καὶ τῇ βασιλεῖ
σὺν τῇ ὑψίστῃ αὐτὸν λυπευμένη καὶ καταβόδσα αὐτῆς
διὰ τὴν παραίτησιν, ὃ δὲ θρῆνων καὶ ὁδουρόμυρος ἔπαιον
35 αὐτῇ, εἶθε μηδέποτε ἐκείσθαι εἰς τὴν Πατριαρχικὴν
θρόνον τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, τυραν-
νευμένη καὶ ἀπεχισμένη τῶν λοιπῶν Πατριαρχικῶν
θρόνων, καὶ ἀναθεματιζομένης ὑπὸ αὐτῶν. ἡ δὲ βα-
σιλεῖς προσκαλέσασα τὰς Συγκλητικὰς εἰς τὰ βα-
40 σίλεια, ἀπέστειλεν αὐτὸς πρὸς ἐκείνον ἵνα ἀκούσῃ
αὐτῆς τί λέγει. ἔπαιον αὐτοῖς λοιπὸν ὁ Παῦλος, ὅτι
ἐὰν μὴ γούνηται Συμῶδες Οἰκουμενικὴ, καὶ τὸ ὧν τῇ μέ-
σῃ ὑμῶν σφάλμα διορθωθῇ, ἔκ ἔχειτο σωτηρίαν.
ἔπαιον δὲ αὐτῇ οἱ Συγκλητικοί, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἔχουσιν
45 τὴν ἡθῆς ὑπεργραφὰς ἵνα μὴ προσκυμῶνται αἱ εἰκό-
νες, ὃ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ ἐγὼ διὰ τῆς θρῆνῶς, καὶ
ἔδραμον εἰς τὴν μετάνοιαν ἴσως καὶ ὁρῶν ἔλεος, καὶ
ταῦτα ἔπαιον, ἐκοιμήθη. ὃ δὲ τῇ πέμπτῃ ἔτει τῆς
ἀνταρχίας ἡ Εἰρήνη συναγαγῆσα τὴν Γερουσίαν εἰς
50 τὴν Μαγναύραν, ἔπαιον, Εἰρήνη ἔζη Παῦλος, εἰ καὶ ἐγε-
γὼν μοναχὸς, ἔκ αὐτῶν ἀφῆκαρτον αὐτὸν, καὶ ἔπει-
ε τὰς Ταρασί, ὃ δὲ ἐκῆθησεν. ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τὴν

προσεδίχεται τὴν ψῆφον τῆς Συγκλήτης καὶ τῆς λαῆς,
ἀπεκρίθη πρῶτον, ὅτι μέγα τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀρχιε-
ρωσύνης, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦν κοσμικὸς καὶ ἐδεῖα. δεύ-
τερον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀναθεμα-
τίζεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι ἵνα
γυῖται Συμῶδες, καὶ ἐσέρχθη, ὃς οὖν ἐχαραγμένη
ὡν ἔπει ἐξακχιλίουσιν ἀποκοσμοῦ ὡν οὐνοκοσμοῦ τρεῖς
τῶ, Δεκιμβεῖς ἑκοστῇ πέμπτῃ, καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν
τὸν Πάπαν Ἀδριανὸν καὶ εἰς τὰς τῆς Ἀνατολῆς Πατριαρχ-
κας καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ ἤλθον, καὶ ἐγούρη ἡ Συμῶ-
δος εἰς τὴν Νίκην. εἰς δὲ τὰ Ἱεροσολύμω οἱ κομίζον-
τες τὰ γράμματα, ὅσων τὸν Πατριάρχην Θεόδωρον
ἐξόρισεν ὑπὸ τῶν Ἀραβῶν εἰς τόπον ἀσέχοντα
τῆς Ἱερουσαλήμ μίλια δύο χιλιάδας, ὡς καὶ τὰ
γράμματα αὐτῶν δεδώκασι, καὶ ἔδωκε τὴν ἐκεί-
παιον ζωὴν τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν λοιπῶν Χρ-
στιανῶν, ὧν χείρην κακὰ ἔπαχον οἵ τε ὡν Ἀλεξανδρείᾳ
καὶ ὡν Ἀντιοχείᾳ Χριστιανοί. ἀπέστειλεν ὁμοῦ οἱ Ἱε-
ροσολυμίται δύο ἐκ τῶν Ἀββάδων σοφὸς καὶ ἀγίος
ἄνδρας, τὸν Σύγκελλον Θωμᾶ καὶ τὸν Ἱερομόναχον
Ἰωάννην, ὡς μαρτυρεῖται τῷ κοινῶς οἱ ἱστορικοί, καὶ
αὐτὰ τὰ πρακτικὰ τῆς αἰτίας Συνόδου. ἐχρημάτι-
σαν δὲ εἰς ὑπερον κατὰ τὸν Θεοφάνη, ὁ μὲν Ἰωάν-
νης Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ὃ δὲ Θωμᾶς Μητρο-
πολίτης Θεσσαλονίκης.

Τέλος τύπων ἡλληφον ὡς βιβλίον.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

20

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΒΡΟΣΟΛΑΪΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

25 Περὶ τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης συνόδου, καὶ πρώτων περὶ τῆς κατὰ μέμνησιν τῆ ἐν τῇ παλαιᾷ ἐπιδικῆς ἀριθμῆ λήξεως ἐν αὐτῇ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ περὶ τῆς Ἀποτί Οἰκουμενικῆς μόσιον ἐπὶ τῇ συνόδου ἐκλήθησαν.

30

Ἡ ἐβδόμη ἡμέρα κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἐποίησιν. καὶ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ σιλοῦντες οἱ ἱερεῖς περὶ τῶν ἱερῶν κατέστρεψαν αὐτὴν. ὁ Θεὸς καὶ τῶν ἐβδόμην συνόδων ἐδίδου ὁ Θεὸς ἀνὰ παύσαν τὴν ζήτη-

35

μῶν καὶ διοριζομένων περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ θότι οἱ ἄγιοι πατέρες μετὰ τῶν ἐπὶ αὐτῶν ἀγίων συνόδων κατέστρεψαν πᾶσαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐπίνοιαν τε καὶ ἐπήρσαν τῇ σατανᾷ καὶ τῶν ὁκλαδῶν αὐτῆς, καὶ ὁκλήρουν τελείως καὶ πᾶσι τρόποις πᾶν τε καὶ πᾶντως ἀνελεπῶς πᾶσαν τῆς ὁσεβείας τῶν ἀναγκῶν γνώσιν, ἣν καὶ τοὶ τελείως ὁ κύριος ἀπεκάλυψεν, ἀλλὰ τυφλωθόντων τῶν Αἰρετικῶν περὶ αὐτῶν, οἱ πατέρες ἡρμήνυσαν πᾶν ὅπερ ἀναγκῶν ἦν πρὸς

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀριθμῆ τῶν πατέρων τῆς συνόδου, καὶ τῆς Ἀποτί τῶν Εἰκονομάχων εἰσεως τῆς στρατηλικῆς, καὶ μετ' ὁκλαδῶν αὐτῆς συγκερτήσεως αὐτῆς, καὶ περὶ τῶν πρώτων αὐτῆς, καὶ τῶν ἐν ἐκείᾳ πρῶτῃ γυναικῶν.

50

Ἀντέγραψαν πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιον οἱ πατέρες καὶ οἱ ἡγέμενοι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἀγνώτατοι Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, καὶ τῶν ὁκλαδῶν ἐκόνισαν Ἰωάννης καὶ ὁ μακάριος ἱερομόναχος καὶ Τοποτηρητὴς τῶν τριῶν Πατριαρχικῶν θε-

ρῶν, πλάσιες γὰρ τῶν αὐτῶν ἡδυνήθησαν ἐλθεῖν Ἀπὸ τῆς ἐκείσε Τοπαρχίας πρὸς τῶν θεάρετων συνόδων, καὶ ὅς τῶν ζητήσιν συγγνώμην. ἀπὸ δὲ τῆς ὁκλαδῆς θεῶν τῆς Ῥώμης ἦλθον Τοποτηρηταὶ Πέτρος καὶ Πέτρος Πρεσβύτεροι, καὶ συνόντων αὐτοῖς τῇ τε Ταράσιῃ καὶ

καὶ τῶν ὑφ' αὐτῆς Ἐπισκόπων τῶν ὀριζήντων ἐλθόν
εἰς τὴν Συμῶδον, ὡρίσθη ὑπὸ τῶν Βασιλέων ἵνα γέ-
νηται ἡ Συμῶδ· ὅν τῃ Ναφ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων
Αὐγέας θωδεκάτη, τῇ ἑκτῇ εἴη τῆς ὑπατάδας
αὐτῶν. ἀλλὰ Ἰνὲς Εἰκονομάχοι Ἐπίσκοποι, καὶ ἑτε-
ροὶ τινὲς τῶν ἐγκρίτων λαϊκῶν συναθισμένοι εἰς
τὴν Εἰκονομαχίαν, ἔπασαν ὅχλον πολὺν τῶν στρα-
τιωτῶν, καὶ πεποιήκασιν ἰσχυρὰ εἶναι ἵνα ἐμπο-
δίσωσι τὴν ἀθροίσιν τῆς Συμῶδος. οἱ Βασιλεῖς ὁμῶς
ἀντέστησαν καὶ ἔβρισαν ἵνα γένηται ἡ Συμῶδ· ἀπα-
ραίτητος, ἥς πάλιν συναλεύσεως ὅν τῃ αὐτῇ Ναφ,
καὶ ἀναγιγνωσκόμενων τινῶν συνοδικῶν τῶν διαγορεύον-
των μὴ δεῖν γενέσθαι Συμῶδον Οἰκουμενικῶν παρεκ-
τὸς συμφωνίας τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ καθε-
ζομένων τῶν Βασιλέων ἐν τοῖς κατηχευμένοις καὶ ἀκρω-
μίοις, ὅχλῳ πάλιν ἐκινήθη πολὺς τῶν στρατεύ-
ομένων ὑποθήκῃς τῶν αὐτῶν Εἰκονομάχων, καὶ ἐβίων,
Ἀρκὴ ἡ γενομένη, ἥτοι ἡ ὅπῃ τῇ Κοπρωνύμῃ Συμῶδι.
ἡσέλθον δὲ ἵνα ἀποκτείνωσι τὸν τε Ταράσιον καὶ τὰς
λοιπὰς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους καὶ μοναχάς. φυ-
γόντων δὲ τῶν Πατριάρχων καὶ τῶν Ἐπισκόπων εἰς
τὸν ἅγιον Βῆμα, οἱ ἀπὸ Φρυγίας ἐξῆλθον λέγοντες,
Νενικήκαμεν, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. ἡ
δὲ Βασιλεὺς πλάσασθαι καταδρεμῶν δῆθ' οὐ στρατιᾶς
Ἀγαθῆν, ἀλλὰ βιάσει τὰς στρατιώτας τῆς πόλεως,
καὶ γενομένης εἰρήνης μετὰ τοῦ χερσὶν διορίζεται
ἡ Συμῶδ· εἰς τὴν Νίκαιαν. ἦσαν δὲ Πατριάρχαι τῆς
μὲν Ῥώμης Ἀδελανδὸς ὁ Πάπας, Κωνσταντιναπόλεως
δὲ ὡς εἴρηται ὁ Ταράσιος, Ἀλεξανδρείας δὲ Κοσμάς,
ἐκ κοινῆς οὖτος ἐν τῇ ἀθροίσῃ τῆς Συμῶδος ἐγένετο
ὁ Πολιτικὸς, ὡς λέγει ἐκθεσίς τιν' Ἀνωρύμῃ περὶ
τῶν ἐπὶ αὐτῇ Οἰκουμενικῶν Συμῶδων, ὧς συμφωνεῖ καὶ ἐκ
τῶν νυνώτερον ὁ Ἰγνατίου. ἦσαν δὲ πατέρες τριῶν τοῦ
πρωτοκλήτου ὡς βεβαίῳ τῷ καὶ ὁ Φελλός, οἱ καὶ τὸ
Μνηολόγιον τῶν Βασιλέως Βασιλεῖς γράφει ὅτι διέ-
στησαν εἰς τὴν Συμῶδον τριῶν τοῦ ἐξηκονταετητίᾳ, εἰν
ὁμῶς τῷ βεβαίῳ ὅτι ἦσαν τριῶν τοῦ πρωτοκλήτου,
οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν Εἰκονομάχοι, ἦσαν οἱ δεκάετη, οἱ
οἱ τινες μετὰ τῶν κοσμικῶν Εἰκονομάχων ἀντέλογον
καὶ ἐμάχοντο τῇ ἀγίᾳ Συμῶδι, μετὰ ταῦτα δὲ
συμφωνήσαντες, ἀρσεδέχθησαν, ὥς ἦσαν ὅλοι
τριῶν τοῦ ἐξηκονταετητίᾳ. ἔχον δὲ εἰς τὴν Συμῶδον πολλὴν
ἰσχύν καὶ οἱ μοναχοί, καθότι ἦσαν Ἀρχιμανδρίται

ἑκάστου τριῶν τοῦ ἐξηκονταετητίᾳ. ἔχει δὲ πράξεις ὅκτω, ὧν ἐν μὲν
τῇ πρώτῃ ἀναγινώσκει τὴν Συμῶδον τῶν Βασιλέων
Σάκρας, καὶ ἀρσεδέχθησαν τῇ Συμῶδι αὐτοῖς συγ-
χώρησιν οἱ Εἰκονομάχοι Ἐπίσκοποι, ὅθ' οὐ γέγονε
λόγος· πῶς ἔξει δέχεται, καὶ πῶς ἐκ ἔξει τῶν
ἡσυχαστηθῶν ὑπὸ Αἰρετικῶν. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ
ἀναγινώσκει ἡ ἀναφορὰ τῶν Ῥώμης Ἀδελανδὸς πρὸς τὰς
Βασιλεῖς καὶ ἡ ὑποβολὴ αὐτῶν πρὸς τὸν Ταράσιον.
ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἀρσεδέχθησαν οἱ ποτε Εἰκονομάχοι Ἐπί-
σκοποι μετὰ λιβέτων, ὅθ' οὐ καὶ ἀρσεδέχθησαν. 10
ἔπειτα ἀναγινώσκει ἡ ὑποβολὴ Ταράσιος πρὸς τὰς Πα-
τριαρχίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ ἀποκρίσις αὐτῶν πρὸς
τὸν Ταράσιον καὶ ὁ λίβελλος Θεοδώρου Πατριάρχου
Ἰερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Κοσμά καὶ πρὸς
Θεοδώρον τὸν Αἰτιόχας. ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ ἀναγινώσκει 15
ταὺς μαρτυρίας τῆς γραφῆς καὶ τῶν πατέρων περὶ
τῆς ἀρσεδέχσεως τῶν ἀγίων Εἰκόνων. ἐν δὲ τῇ πέμ-
πτῃ ἀναγινώσκειται μαρτυρία ἐμοῦ ὅτι οἱ Εἰκονομάχοι
ἴστωσι τὸς Αἰρεσιάρχας καὶ τοὺς ἀσεβεῖς. ἐν δὲ τῇ
ἑκτῇ ἀναγινώσκειται ὁ ὅρος τῆς ὅπῃ Κοπρωνύμῃ ὑπόδο- 20
σιν ὡς τῇ Νεοκασσαρείας Γρηγορίᾳ καὶ ἀνα-
σκόλλεται ὑπὲρ τῆς ἀγίας Συμῶδος ἀναγιγνωσκόντες
Ἐπιφανίαν καὶ Ἰωάννη τὸν Διακόνον. ἐν δὲ τῇ ἐβ-
δόμῃ ἀναγιγνωσκέται ὁ ὅρος τῆς ἀγίας Συμῶδος, καὶ
ἀναθεματίζονται οἱ Εἰκονομάχοι, καὶ μάλιστα Ἀνα- 25
στάσιος, Κωνσταντίνου καὶ Νικήτας οἱ ὅπῃ τῶν Εἰκο-
νομάχων Κωνσταντιναπόλεως ὑπόδοπατρούχαι, ἐ-
σπινέθη δὲ ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης, ὁ ὅπῃ Γερμα-
νὸς καὶ Γεώργιος ὁ Κύπριος, καὶ σιωπίζεται ὁ
πρὸς τὰς Βασιλεῖς ἀρσεδέχτικος. ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ 30
καλεῖται οἱ πατέρες εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ ἀρ-
καθεζομένων τῶν Βασιλέων καὶ τῆς Συμῶδος συγκαθε-
ζομένης, ἐρωτῶνται οἱ πατέρες ἐκ ἐκαστοῦ τῇ γνώμῃ
ὁκρεβήκασι τὸν ὅρον, καὶ κατὰ ῥ' ὅκτω, γράφει
ἡ Συμῶδ· ἀρσεδέχθησαν πρὸς τὰς Βασιλεῖς καὶ ἐγ- 35
κύκλιον εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησίας, ἐπανίσταται ὁ
Βασιλεὺς καὶ ἀναθεματίζονται οἱ Αἰρετικοὶ καὶ ὁκ-
φωῖσιν οἱ πατέρες Κωνσταντίνου ἐκαστοῦ, γράφει ὁ
Ταράσιος πρὸς τὸν Ῥώμης Ἀδελανδὸν ὑποβολὴν μίαν
περὶ τῶν προχθόνων ἐν τῇ Συμῶδι καὶ δευτέρᾳ 40
κατὰ συμφωνικῶν, καὶ γίνεται τέλος τῇ ὀγδόῃ εἴη
τῆς αὐταρχίας τῶν Βασιλέων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ ὅπῃ Κοπρωνύμῃ Συμῶδος ἐκ τῆς οἰκουμενικῆς, ἀλλὰ τοπικῆς καὶ κακῆς.

Ἐπειδὴ οἱ Κωνσταντινῶν πολῖται ἠθροίσαν Συμῶδον ἐν
τῇ Βλαχέρνᾳ ὅπῃ τῇ Κοπρωνύμῃ, ὡς εἴρηται εἰς
τὸν τόπον, καὶ οἰκουμενικῶν ὠνόμασαν αὐτὴν, ἀπέ-
στησαν οἱ ἅγιοι Γερμανὸς καὶ Δαμασκηνὸς καὶ ἑτεροὶ
πολλοὶ λέγοντες, ὡς εἴρηται αὐτέρῳ, ὅτι χωρὶς
καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων Πατριαρχῶν ἐγένετο Οἰ-
κουμενικὴ Συμῶδ· τῷ αὐτῷ δακνύται καὶ ἐν τῇ

παράσῃ Συμῶδι, ἐν μὲν τῇ συνοδικῇ δηλώσα τῶν
περὶ τῆς Συμῶδος λέγεται. Ὅτι καὶ ἀναγιγνωσκόμενοι 5
τινῶν συνοδικῶν τῶν διαγορεύοντων μὴ δεῖν γενέσθαι
ποτε Συμῶδον Οἰκουμενικῶν παρεκτὸς συμφωνίας τῶν
λοιπῶν ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ πρά-
ξι ἀναγιγνωσκόμενος τῇ Νεοκασσαρείας Γρηγορίᾳ, καὶ ἐ-
πόντος τὴν ὅπῃ τῇ Καββαλίᾳ Συμῶδον Οἰκουμενικῶν,
Ἐπιφάνιος

Ἐπιφάνης Διάκονος ἀγγέτω ἐν μέρεσιν τῆς ἀγίας Συνόδου αἱ τῶν, Πῶς δ' αὖ μεγάλη καὶ Οἰκουμενικὴ ἦν ἔτε ἑδέξατο ἔτε συμφώνησαν οἱ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν πρεσβυτεροί, ἀλλὰ ἀναθέματι ταύτῃ παρεπέμψαν· ἐκ ἔχει σωρευθὲν τὸν τανικαῦτα τῶν Ρώμαίων Πάπαν ἢ τὸς περὶ αὐτὸν ἱερεῖς ἔτε Διὰ τοποτηρητῶν αὐτῶν ἔτε δι' ἐγκυκλίαν ὑποσηλῆς καθὼς Νόμος ἐστὶ ταῖς Συνόδοις· ἀλλ' ἔτε συμφρονῶντας αὐτῇ τῆς Πατριάρχης τῆς Ἑὺ Ἀλεξανδρείας, Ἀντιόχειας καὶ τῆς ἀγίας πόλεως ἢ τῶν σὺν αὐταῖς Μύσας καὶ Ἀρχιερεῖς· οὕτως κασιπὸς ἀχλύος πλήρης σκοτίζων ὀφθαλμοὺς ἀρεθῶν ὁ λόγος αὐτῶν, καὶ ἐχὶ λύχνος τεθείς ὑπὸ τῷ λυχνίῳ τῶ φωτίζαν τῶς ἐν τῇ οἰκίᾳ, διότι τοπικῶς ὡς ἐν πᾶσι βύσσω τὰ αὐτῶν πῶν ἐλαλήθη, καὶ ἐκ ἐπάνω τῶ τῆς ὁρθοδοξίας

ὄρας, ἔδ' ἐς πᾶσαν πῶν γῆν ὀπισθοδικῶς ἐξῆλθον ὁ φθόγγος αὐτῶν ἢ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν ὡς περ τῶν ἐξ ἀγίας Οἰκουμένης Συνόδων· ἴδε αὐτῶν βιβλία οἷα κεφαλαίω ἐβδόμῳ τῶ ἁγίον Μάξιμον τὰ αὐτὰ λέγοντα πρὸς τὸν Πιερρόν· τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ Σάκρῃ, ἥτοι ὅτι ἔλεγεν ὁ Ταρσσίος Σύνοδον οἰκουμένην αἰτῶμαι γινέσθαι Τοποτηρητῶν ἀποσκοπομένων οἷα τῶ Πάπα Ρώμης καὶ τῶν τῆς Ἀνατολῆς Ἀρχιερέων, αὐτὸς δὲ τὸ σημεῖον περὶ τῶν ἴδε αὐτῶν βιβλίων οἷα κεφαλῶν δεκάτῃ οἷα Παραγράφῳ πετάρῳ, καὶ κεφαλῶν δεκάτῃ οἷα Παραγράφῳ δεκάτῳ τρίτῳ, καὶ κατωτέρῳ κεφαλῶν οὐγδὸς Παραγράφῳ δευτέρῳ, καὶ κεφαλῶν ἐνδεκάτῃ Παραγράφῳ οἷα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῶν προκαταρχομένων ἐν ταῖς Διὰ λαλαῖς τῶν Συνόδων, καὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς παρῆσης·

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμένην προκατήρξε τῆς συνομιλίας Πέτρος Πρεσβύτερος, ἐν δὲ τῇ ἐν Σαλκηδόνι οἱ Τοποτηρηταὶ τῶ Ρώμης, ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ κοινῶς οἱ πατέρες, ἐν δὲ τῇ οἷα τῇ Τοποτηρηταὶ τῶ Ρώμης,

ἐν δὲ τῇ παρῆσιν οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Σικελίας, ἐν δὲ τῇ ὑπὸ Μαρτίνῳ αὐτῇ ἢ Συνόδῳ, ἐν δὲ τῇ ὑπὸ Μενᾶ Εὐθύμιος Διάκονος· καὶ σημείωσαι ὅτι ἐκ τῶ προκαταρχῶν τῶν Διὰ λαλαῖς ἐν ταῖς Συνόδοις ἐδίδοται τινὶ ἰδικῆς ἐξουσίας ἀξίωμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶ πρὸς πῶν Συνόδων Σάκρας τῶν Βασιλέων, καὶ τῆς Διὰ τῶν συνοδικῶν τῶ Ταρσσίς ἀφ' ὧς τῆς Συνόδου, θάκνυται ἢ ὑπὸ τῶ Βασιλέως ἐνεργεῖα ἐν τῇ Συνόδῳ ἐξαίρετος, οἱ δὲ πατέρες τῆς Συνόδου ἐξίστη πάσις κελτῶν, τὸ δὲ ἀγέρον τὸν Ρώμης τὰς Συνόδους ἢ ὑπὸ τῶν Συνόδων εἶναι καὶ καθόλου Διδάκαλον, ψαύδος προφανέστατον.

Ἐν τῇ βασιλικῇ Σάκρῃ πρὸς πῶν Συνόδων σημείωσαι πῶν τῶν Βασιλέων ἐξαίρετον ἐνεργεῖαν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, λέγουσι γὰρ, Ἐξαιρέτως δὲ τῶ τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν τῶ Θεῷ Ὀταξίας Φροντίζαν βεβλόμεθα, καὶ πῶν τῶν ἱερέων ἐνωσις Ἀσπαντῶς ἐμπορεύεσθαι προκατερέμεθα Ἀνατολῆς, Ἀρκτῆ, Δύσεως καὶ Μεσημβρίας, καὶ πάρεσι Θεῷ Ὀδοκῆσαντος Διὰ τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν μετὰ καὶ αὐτιγράφων τῶν ὀπισθαλοῦτων συνοδικῶν γραμμάτων ὡς τῶ ἀγιοτάτῃ Πατριάρχῃ, ἔτε γὰρ ἐστὶν ἀρχῆθεν Νόμος συνοδικὸς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς ὑπὸ πᾶσι πᾶσι πέρατα δεξαμένη τῶ Εὐαγγελίῳ· καὶ κατωτέρῳ, καὶ ἐπειδήπερ ὑπὸ πάσης τῆς Οἰκουμένης ὁ Θεὸς σὺν ἡμῶν ὑμᾶς, βεβλὼν πῶν οἰκείαν εἶναι θέλων, ἥδη προκατεμένων τῶν ἀγίων Εὐαγγελίων, καὶ ὕπο τῶν βοώντων, Διηρώς κελῶν, εἴτε ἐδραῖα τῆς Ὀσσεβίας ὑπερμαχοί, καὶ πᾶσαν κηνοφανίαν καὶ νεοφανὴ ἐσθῆσι ἐκτεμῶν προθυμῆσθε, καὶ καθὰ Πέτρος ὁ πρῶταρχος τῆς ὀπισθοδικῆς ὁμηγύρεως πῶν ἀνδραποδῶν ὑπὸ πᾶσι πατάσας τῶ τῆς ἰεραϊκῆς ἀσκῆσεως ἀνδρητῆροι τῇ μαχαίρᾳ ἀφάλατο, ἀνα-

τένατε πῶν ἀξίῳ τῶ Πινύματι, καὶ πᾶν δούδρον πᾶν καρπὸν ἐρεχελίας καὶ διχονοίας καὶ ἐπιστάτης κηνοπομίας, ἢ ταῖς διδασκαλικαῖς ὑμῶν φωναῖς μεταφωτίζετε, ἢ κηνοπομίας ἐπιτιμῆσιν συγκοψάτε, καὶ ἐν τῇ τέλει, Γράμματα ἐδεξάμεθα ὀπισθαλοῦτα ὡς Ἀδελφῶν τῶ ἀγιοτάτῃ Πάπα τῆς πρεσβυτέρως Ρώμης Διὰ τῶν αὐτῶν Τοποτηρητῶν Πέτρον καὶ Πέτρον τῶν καὶ συνεδρῶντων ὑμῶν, καὶ κελύουρον κατὰ τὸν συνοδικὸν θεσμόν ἐς ἐπήκοον πάντων ἀναγνωστῆναι, καὶ μετὰ τῆς δεύσεως σιγῆς τῶν ἀκούοντες μετὰ καὶ τῶν ὀπισθαλοῦτων κεραιῶν ἐν δυοὶ τετραδίοις ὡς τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως Διὰ τῶν πρεσβυτέρων ἱωάννη καὶ Θωμᾶ, ἥδη καὶ αὐτῶν συμπαρέστωι ὑμῶν, δι' αὐτῶν γνώσεσθε ὁποῖόν ἐστι τῶς καθολικῆς Ἐκκλησίας τὸ φρόνημα· ἐν οἷς σημειώσασιν πρὸς μὴν τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ βασιλεὺς οἷα Διὰ τῆς Συνόδου πῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκ ὁ Ρώμης· δεύτερον, οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Πατριαρχῶν τῶ Ρώμης καὶ τῶν τῆς Ἀνατολῆς Διὰ τῶν συνοδικῶν τῶ Ταρσσίς ἦλθον, ὅπως ἐδέχοντο εἶναι ἔλθωσιν οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Πατριαρχῶν

αρχῶν διὰ τῶν γραμμάτων τῶ Πάπα . ἔπει καὶ τοὶ ὁ
Ταράπος γράψας, ἀλλ' ἔσυνήγαγε πάλιν Συνοδὸν κυ-
ρίως, ἀλλ' ὁργανικῶς, περὶ ἐκείνου τοῦ ὑπὸ τῶ Βα-
σιλέως καὶ ἔγραψε, πάλιν Συνοδὸν δὲ ἡθροισε κυρίως
ὁ Βασιλεὺς, ὥστε ψεύδους ἐστὶν ὅτι ὁ Πάπας τὰς
Συνοδὸς ἀγείρει, καὶ γὰρ τὰς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνα-
τολῆς ἐκ ἐκάλεισεν, ἀλλ' ἡ μόνη ὁ Ταράπος, καὶ
τῶ αὐτῷ τρέπῳ ἐκάλεισεν ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Πάπαν,
ὡς ἐρρήθισεται . καὶ δὲ τὸ δούτερον, ὅτι πάντες αἱ
ἐν τῇ Συνοδῷ Ἐπίσκοποι ἐξίσαν ὑπαρχοῦσι κριταί .
δούτερον, ὅτι ἐκτέμνουν οἱ πατέρες τῆς Συνοδῆς καὶ
συγκόπῃσι πᾶσαν κηνοφωνίαν καὶ ἐπιστάτην κηνο-
τυμίαν . ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῶ ἐργῶν τῶ Ρώμης Λέ-
οντι πρὸς Κωνσταντῖνα τῶ Πρωτοπλάτη ἐν τῇ αὐτῇ
ἐπιστολῇ, καὶ μὴ ἐν τῇ δεκάτῃ ὁ γδοή προέξει τῆς
ἐκτῆς Συνοδῆς, ἦτοι τῶ, καὶ πᾶσαν αἰρετικὴν ἀνο-

μιᾶν καὶ εἰς ἡγήσιν ἐκτεμεῖν περὶ ὑμῶν . ὥστε αἱ ὁ-
κνηστικαὶ Συνοδοὶ ἀσυνκρίτως μέγιστος ἐξουσίας εἰς
τὴν τε Πατριαρχίαν καὶ τῶ Πάπα, καὶ κατὰ τοῖς
πρὸν θρυλᾶται ὅτι ὁ Πάπας ἐπὶ τῶν Συνοδῶν τρέ-
πον, ὅτι ὁ περὶ ὁ Πρωτοπλάτης ἔγραφε τῶ Πάπα Λέοντι,
ἐν τῇ ἐργῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ τέμνη ὡς ὁ Πέτρος τῶ
ἔς, τῶ τοὶ Βασιλεῖς νυνὶ γράψας τῇ Συνοδῷ, ὅτι
ἐδὲ τῶ τὸ πρῶτον ἐμνεῖται μόνῳ τῶ Ρώμης . καὶ
δὲ τὸ τρίτον, ὅτι λέγει ἐξίσαν καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς
τιμῆς ἀναγνωθῆναι τὰ γραμματα τῶ Πάπα καὶ τῶν
Πατριαρχῶν, καὶ τὸ δὲ κύριον καὶ ἀξιοσημείωτον, ὅτι
ἐκ παραδόχως ἐξ αὐτῶν γνωθῇ ποῖόν ἐστι τὸ πρῶτον
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας . καὶ λοιπὸν περὶ αὐτῶν
ματαιότης τὸ τῶν παπῶν, ὅτι ὁ Ρώμης ἰδικῶς
ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλος .

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ Συνοδῷ ῥημάτων Βασιλεῖς Ἀγκύρας, δέκνυται μερικὴ Ἐκκλησία ὁ Ρώμης, καὶ 20
ἴσος τοῖς Ἐπισκόποις ὁ Ρώμης, καὶ ἡ μόνη τῶ Πέτρῳ Διάδοχος .

Ὁ Ἀγκύρας Βασιλεὺς Εἰκονοκλάτης ὢν, καὶ βε-
λάμενος ὁρθοδόξῃσι, λέγει περὶ τῶ Συνοδῶν,
θεομωθεῖα ἐκκλησιαστικὴ καὶ κανονικὴ περὶ ἀποδομένη
αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἐστὶν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ
τῶν αὐτῶν Διάδοχων ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδα-
σκάων, ἀλλὰ γε καὶ τῶν ἀγίων καὶ Οἰκουμενικῶν ἐξ
Συνοδῶν καὶ τῶν τοπικῶν ὁρθοδόξως σωμαθροῦσι
σὺν δέχονται τὰς ἐξ Ἀιρέσεων ὑπερέφοντας, ὅτι
καὶ ἐγὼ Βασιλεὺς Ἐπίσκοπος ὁ Ἀγκύρας περὶ ἐξ-
αίρεσιν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, Ἀδελφῶν
τῶ ἀνωτάτῳ Πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρως Ρώμης, καὶ τα-
ρασίᾳ τῶ μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ, τοῖς τε ἀγιοπα-
τοῖς καὶ ὁποσολικῶς θεοῖς, λέγω δὲ Ἀλεξανδρεί-
ας, Ἀντιοχείας καὶ τῆς ἀγίας πόλεως, ἀλλὰ μὴ
καὶ πᾶσι τοῖς ὁρθοδόξοις Ἀρχιερεῶσι τοῖς καὶ ἱεράσι,
ταῦτ' αὖτε περὶ ἔγραψαν ἔγγραφόν με ἐμολογίας ποιᾶ-
μαι, καὶ περὶ αὐτῶν ὑμῖν τοῖς ἐξ ὁποσολικῆς αὐθου-
τίας λαβῆσι πάλιν ἐξουσίαν . ταῦτα ἐπὶ τῶν, καὶ ἀνα-
θεματισμὸς ἐκτίθηται κατὰ τῶν Εἰκονομάχων . Ἐν
οἷς σημειῖται πρῶτον, ὅτι ποῖον ἡ ἀλήθεια τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ ὁ τῆς πίστεως δέκνυται
λόγος, καὶ ἐδεῖται ἰδικῇ μνήμῃ τῶ Πάπα . δούτε-
ρον, ποῖα ἐστὶν ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ ὅτι ἡ Ρώ-
μη μέγιστος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας . ἴδ' καὶ αὐ-

τέρῳ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφάλαιον δέκατον οὐκ ἔστι ποῖα
ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ ἐστὶ βιβλίον οὐκ ἔστι κεφα-
λαῖα ἐβδόμη Παρ' ἔγραψαν οὐδέκατον . τρίτον, ὅτι ἐ-
ξίσαν ἀριθμεῖται ὁ Πάπας ἡ μόνη μετὰ τῶν Πατρι-
αρχῶν καὶ Ἀρχιερέων, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἱερέων ὅτι
τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῶ, ἐπειδὴ μέγιστος ἐστὶν
αὐτῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες καὶ κεφαλὴ ὡς κηνο-
φωτιστὴν οἱ παπολάτραι . τέταρτον, ὅτι φησὶ, καὶ 30
περὶ αὐτῶν ὑμῖν τοῖς ἐξ ὁποσολικῆς αὐθουτίας λαβῆσι
πάλιν ἐξουσίαν . καὶ σημειῖται ὅτι αὐτῶν βιβλίον οὐ-
κ ἔστι κεφαλῶν ἐβδόμη ἐν τῇ ἐπὶ μαρτίνῃ Συνοδῷ ἐ-
λέγομεν ὅτι ἡ ὁποσολικὴ αὐθουσία νοεῖται ἡ καιο-
νικὴ ἡ πνευματικὴ περὶ ἀντιθέσεως τῆς κοσμι-
κῆς καὶ αὐθουσίας, καὶ ἔχον αὐτῶν ἐλέγετο ἐκ
τόν τε μαρτίνον καὶ πάλιν Συνοδῶν, ἐν ταῦτα δὲ περ-
φαιδῶς ἰδιαίτῳ λόγῳ μόνῃ ἀφωσιώται τῇ Συνο-
δῷ, καὶ λοιπὸν ἂν ἔχει πάλιν ὁποσολικῶν αὐθουτίας
μόνῳ ὁ Ρώμης ὡς Ρώμης Ἐπίσκοπος, ἀλλὰ μετὰ 40
τῆς αἰείας Συνοδῆς καὶ ἡ μόνη, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ
Ἐπίσκοποι ἔχουσιν ὡς ἐκείνος, καὶ περὶ πάντων ἔχει
αὐτῶν ἀσυνκρίτως ἡ κοινότης τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας . πέμπτον, ὅτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι πάντων
τῶν Ἀποστόλων εἰς Διάδοχοι ἐξίσαν, καὶ λοιπὸν ψά-
45
δῶ, ὅτι μόνῳ ἐστὶν ὁ Ρώμης τῶ Πέτρῳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς περὶ ῥαφῶν ἐπιστολῆς τῶ μεγάλης Ἀθανασίου τῆς ἐν τῇ πρώτῃ πράξῃ ἀναγνωσθείσης, καὶ ὅτι 50
τῆς ἐρωτήσεως τῶ Ραφῶν, δέκνυται εἶναι τὸ κύριον τῶν Συνοδῶν, καὶ ἴσον τοῖς Ἐπισκόποις τῶ Ρώμης .

Ἐν τῇ αὐτῇ πράξῃ ἀναγνωσθῇ ἡ περὶ ῥαφῶν τῶ
ἀγίου Ἀθανασίου ἐπιστολῇ, ἐν ἡ ὁποσολικῶν λόγῳ
περὶ τῶν ὑπὸ Ἀρειανῶν ὑπερέφοντων, ὁ Ραφῶν ἡ

ῥαφῶν τὸν ἅγιον περὶ τῶν, ἂν ἀποδεκτέοι περὶ
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἂν ἡρώτησε τὸ δοκεῖ τῶ Πάπᾳ
τῆς Ρώμης, ἡ τὸ ὡρίσασθαι ὁ Πάπας περὶ αὐτῶν, ἀλλ'
ἡρώτησε

πρώτῃσι τὶ ἐδόξε ταῖς Συνοδοῖς, καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 αὐτὸς γράφει, ὅτι γέγονε Σύνοδος (ὡς Ἀλεξαν-
 5 δρεῖς) παρὸντων καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἑξωμερῶν Ἐπι-
 σκόπων, γέγονε δὲ καὶ πρὸς ταῖς πλὴν ἑλθούσας κατοι-
 κῆσι συλλεττεργαίς, καὶ οὗ δὲ ἦπτον καὶ τοῖς ἐν Ἰσπα-
 νίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, καὶ ἦρσαν ὅπερ ἐδόξε πανταχῶς,
 ταῦτα καὶ ἐν Ῥώμῃ ἐγράφη, καὶ ἀπεδέξατο ἡ Ῥω-
 10 μαίων Ἐκκλησία, ταῦτα καὶ τῇ σὴ δὺλαβείᾳ δουλῇ
 θαρρόν, ὅτι τὰ δόξαντα ἀποδέχεται ἡ Θεοσεβία.
 15 καὶ σημειῶσαι ὅτι αἱ Σύνοδοι ἔχουσιν τὸ κύριον ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ, τὰ δὲ Ῥώμης ἐν ταῖς ταῖς μεγάλοις πράγ-
 μασι καὶ μάλιστα μεγίστοις καὶ δὲ καὶ μὴ μὴ ἐγούτω
 ψιλῇ, ἀλλ' ὁ μὲν διορισμὸς ἐγούτω ἐν τῇ ἐν Ἀλεξαν-
 δρεῖα Συνόδῳ, ὡς ἄρεται ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτέρῳ
 15 κεφαλαιῷ δωδεκάτῳ, ἡ δὲ ἀρέσκεια ἐγούτω πρὸς τῶν
 ἀπαταχῶς Συνόδων, καὶ ἡ Ῥωμαίων Ἐκκλησία ἀπὲ-

δέξατο, ὡς ἀπεδέξατο καὶ ὁ Ῥεφίνος, καὶ ἐγράφη
 πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐγράφη καὶ τῷ Ῥεφίνῳ πρὸς ἀρέσκει-
 20 αν, δηλονότι βεβαιώσιν καὶ συμφωνίαν, καθ' ὃν
 τρέπον λέγεται κατωτέρω ἐν τῇ αὐτῇ πράξει. Χρή-
 στας δὲ τὸ ἅγιον Σάββα, ὅτι τῆς πέμπτῃς Οἰκου-
 μενικῆς Συνόδου τὰ πρακτικὰ ἀπέσταλτο ὁμέγας ἱε-
 ρειανὸς ἐς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντων τῶν κατὰ Πα-
 λαιστίναν Ἐπισκόπων καὶ ἐν τῷ σώματι ταῦτα βεβαιω-
 25 σάτων καὶ κυρωσάτων, μόνος Ἀλέξανδρος ὁ Ἀβί-
 λης Ἐπίσκοπος ἐκ ἐδέξατο. καὶ σημειῶσαι, ἦρσαν
 ταῖς Συνοδοῖς, ἀπεδέξατο ἡ Ῥωμαίων Ἐκκλησία,
 ἀπεδέξατο ὁ Πρεσβύτερος Ῥεφίνος, ἐκύρωσαν καὶ
 ἐβεβαίωσαν οἱ Ἐπίσκοποι, ἐκ ἐδέξατο ὁ Ἀβίλης,
 30 ἐξ ὧν πάντων δέκνυται ἰσότης καὶ συμφωνία, ἡμο-
 ραρχία καὶ ἰδιότης ἐξουσία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

20 Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ δούτέρᾳ πράξει πρὸς Γρηγορίου τὸ Νεοκισσαρέας λεχθέντων, δέκνυται εἶναι μόνον πλὴν
 Συνοδὸν καθόλου διδασκαλὸν ἀναμαρτήτων, τὸν δὲ Ῥώμης σὺν τῶν τῆς Συνόδου καὶ ἀμαρτανῶν.

Εἰν τῇ δούτέρᾳ πράξει σημειῶσαι πρῶτον, Γρηγο-
 25 ρίου ὁ Νεοκισσαρέας ἀπὸ Εἰκονομάχων τῇ ὁρ-
 θοδοξίᾳ περὶ τοῦ, ἔπειτα, Ἡνίκᾳ πάντα ἡ ὁμή, οὐκ
 αὐτὴ τὸ ἐν Φρονεῖ καὶ λαλεῖ, ἐμαθὸν καὶ ἐπληρω-
 φορήθῃ, ὅτι ἀλλήθως αὐτὴ ἐστὶν ἡ καὶ ζητημένη καὶ κη-
 ρυττομένη, καὶ σημειῶσαι ὅτι ἐκ ἡρώτησε τὴν Φρονεῖ

ὁ Ῥώμης, καὶ τὴν διδασκίαν εἰς τοιοῦτην τὴν Ῥώ-
 30 μης, ἀλλὰ πλὴν συμφωνίαν τῆς Συνόδου περὶ βάλω
 τῆς πίστεως τὸ Θεμέλιον, ὡς ἡ Σύνοδος ὅτι τὴν Ῥώ-
 μης, καὶ μόνῃ αὐτῇ ἐστὶ καὶ διδασκαλῇ ἐξουσίας καὶ
 ἀναμαρτήτος, ὁ δὲ Ῥώμης καὶ διδασκείται καὶ ἀμαρ-
 τίας ὑποκείται.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι ἐκ τῆς ἐλθούσης ἐξηγήσεως τῆς πρὸς τὸς βασιλεῖς ἀναφορᾶς τῷ Πάπᾳ Ἀδριανῷ, καὶ ἐκατὰ πλὴν ἑξωθεν
 ψευδοπαραγραφῶν τῶν Λατίνων καὶ ψευδερμηνείας Ἀναστασίας τῆ Βιβλιοθηκαρίου, καὶ ἐξ ἐτέρων πλάσων ἀπο-
 35 δόξεων, καὶ ἐκ τῶν κατὰ διακρίσιν οὐκ αὐτᾶ ἀπαριθμημένων, ἀναγίνεται πάντα μοναρχία τῶν Ῥώμης μετὰ
 τῶν ψευδερμηνειῶν καὶ ψευδομαρτύρων τῶν Λατίνων.

Ἀνεγνώσθῃ ἡ ἀναφορὰ τῷ Πάπᾳ Ἀδριανῷ πρὸς
 τὸς βασιλεῖς, ἐν ᾗ σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι ἀνε-
 40 γνώσθῃ κατὰ κέλυσιν βασιλικὴν, ἐκ ἐξαίρετόν τινι
 τῷ τρέπον, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ὅνπερ γέγονε κέ-
 λυσις ἀναγνωσθῆναι καὶ τὰ γράμματα τῶν Ἀρχιε-
 ρῶν τῆς Ἀνατολῆς, δούτερον, ἐν πάσῃ τῇ ἀναφορᾷ
 ἀναμφιβόλως δέκνυται, ὅτι μονώτατοι οἱ βασιλεῖς
 ἡθροΐκα πλὴν Συνοδὸν, καὶ καὶ ὁ Πάπας μόνος ἐγ-
 45 κωμίσις κατασέφει καὶ ἐγκωμιάζει, ὡς αὐτὴς τῆς ὑ-
 ψώσεως τῇ ὁρθοδοξίᾳ, καὶ δι' ὧν ἀνακηρύσσεται ἡ
 καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ τῇ Χριστῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ
 δέκνυται ὅτι ὁ Πάπας τῷ ἁγίῳ θείῳ πλὴν Συνοδὸν
 πόσον σμῖν βαλόν, ὅσον καὶ πᾶς Ἐπίσκοπος καὶ κλη-
 50 ρός γάρ, ἡλθον ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχεικοὶ
 θρόνοι, καὶ ἡλθον πλείον, τρέπον, ἐκείνο, ὅπερ γρά-
 φει ὁ Πάπας, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Ἑλένη πλὴν ὁρ-
 θόδοξον πίστεν ἐτρέψαντων καὶ ἐβεβαίωσαν, ἐνοῶται
 ὅτι γενναίων Χριστιανῶν καὶ φροντιστῶν καὶ πλὴν
 δούσεβαν, ἐγούτω Χριστιανῶν τῶν καὶ τόσοι, ἔβε-

βαίωσαν δὲ πλὴν ὁρθοδοξίαν καὶ τῆς Οἰκουμένης πρῶ-
 55 τῆς Συνόδου, ἐν τρέπον ἄρεται περὶ αὐτῆς ἀνωτέ-
 ρω ἐν τῇ ἰδίᾳ τόπῳ τέταρτον, λέγει, ὅτι Κωνσταν-
 τῖνος καὶ Ἑλένης ὁππλῆστον πλὴν ἁγίαν μητέρα ὑμῶν
 πλὴν καθολικῇ καὶ Ῥωμαϊκῇ καὶ πνευματικῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ ὑψώσαντων, ἐν αἷς σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι εἰ
 λέγει καὶ τὸ Θεώσιμον, ἀλλ' ἐκείνο ψόδος πρὸς ἀπε-
 60 δέχθη λαμβάνει. δεύτερον, ὅτι εἰ ὁππλῆστον αὐτῶν
 ὑψώσαν, ἐκείνα τὸ μεγαλῶν πρὸς τῇ Χριστῷ ἡ τῇ
 Πίστει, ἀλλὰ πρὸς τῶν βασιλέων. τρίτον, πάντα Ἐκ-
 κλησία ἁγία μήτηρ ἐστὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ αὐτῶν τῶν
 βασιλέων καὶ πλὴν αὐτῶν διδασκαλῶν καὶ τὰ αὐτὰ μυ-
 65 στήρια, ἅπερ ἔχει μετὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
 καὶ ἄρεται ἀνωτέρω ἐν ποσῶι, ὅτι ἐμὸν αἱ Πατρι-
 αρχίαι, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ ποσῶις
 καὶ αἱ τῶν Ἐπισκόπων λέγονται καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ
 καὶ πλὴν αὐτῶν αἰτίαν. ἔπειτα καὶ πάντα Ἐκκλησία ἁγία
 πνευματικὴ ἐστὶ πρὸς ἀντὶ καὶ τῶν κοσμικῶν ἀφροί-
 70 στων καὶ συναγωγῶν, ὅτι δὲ καὶ τῶν ὁ Ἀδριανὸς
 ἐβόλεται

εβλέπεται εἰπὼν τῷ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης καθολικῶς ἀπλῶς, ἀλλὰ μερικῶς αὐτῷ ἐγίνωσκε καὶ μέρος τῆς καθολικῆς, φανερόν ἐστι, καὶ γὰρ ταῦτα εἰπὼν, εἶπε, Καὶ Ῥωμαῖκῶν, ἵνα δείξῃ περὶ ποίας Ἐκκλησίας ὁ λόγος αὐτῷ ἦν. Ὑψωσάντων δὲ εἶπον, αὐτὶ τὰς Διὰ τῆς ὁρθοδοξίας ἐπολυπλασιάσαν οἱ Βασιλεῖς τὰς ἐν αὐτῇ Χριστιανὰς, καὶ ὅτι αὐτῶν τῶν τῆς Ῥώμης Ἐκκλησίας ἡμετέρας ὡς ἐν αὐτῇ φανερώσαντες τῶν γυνάμην αὐτῶν περὶ τῆς οὐσεβείας, πλὴν φανερόν ἐστιν, ὅτι ἔμειον τῶν Ῥωμαῖκῶν Ἐκκλησιῶν ὕψωσαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν Ἐκκλησίαν. ἐς τὰ τοῦ συντρέχει καὶ ὅπερ ὁ Πρεσβύτερος Ἀλύπιος γράφει τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ, λέγων, Ὁ Ἀθανάσιος τῶν ὁρθοδόξων ἀπέστησε, καὶ τὸν ἁγίον Μάρκον τῶν Ἐβραίων ἐξέθρονον ὕψωσε, ταῦτῃν ἀντισιμώτερον ἐποίησαν, ὅπερ καὶ παντὶ ταύτῳ Ἐπισκόπῳ ἰδιόθεν ἐπὶ σφίξεον δηλονότι τῶν ὁρθοδόξων καὶ ὑψῶν τῶν κατ' αὐτὸν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ παντὶ τοιαύτῳ Βασιλεῖ, ὁ γὰρ μέγας Θεοδόσιος ὕψωσε τῶν Κωνσταντινῶν, καὶ ὁ μέγας Ἰβηριανὸς τῶν Ἀρχιδά καὶ τῶν Καρθαγυνῶν, περὶ καὶ ὁ Πάπας Ἀγάθων ἐν τῇ ἀναφορᾷ φησὶν, Οἱ Ἰβηριανὸς τῶν πολιτείαν τῶν Χριστιανῶν ὕψωσε, καὶ Ἰβηριανὸς ὁ δεύτερος τῶν Κύπρον. ὅθεν ἐπιφέρει ὁ Ἀδριανὸς μετὰ τὸ ταῦτα εἰπὼν καὶ τὰς μετ' ἐκείνου πάλιν, ἥτοι Κωνσταντῖνον καὶ Ἐλῶν, τῶν ὁρθοδόξων πατριάρχων ὡς ἐν αὐτῇ ἐκείνῳ καὶ κερσησάντων, καὶ ὥς ἀνταρξήσεται καὶ τὸ ὑμέτερον οὐσεβέστατον καὶ Θεοδώρητον ὄνομα νέας Κωνσταντῖνας καὶ νέας Ἐλένης ἐκ παλαιῇ τῇ Οἰκονομίᾳ ἔπαινετ' ἀφ' ἡμῶν, οἱ ὧν ἡ ἀγία καὶ καθολικὴ Ἐκκλησία ἀνακηρύσσεται, ὅπερ ταῦτόν ἐστιν, ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ὡς τῶν Βασιλέων ὕψεται, ἥτοι τρεφῆται, βεβαιῆται καὶ κραταιῆται, ὡς εἶπε ταῦτα ῥητὴς ἐν ταῦτα ὁ Ἀδριανός. τέταρτον, ὅτι δὲ, λέγουσιν πάλιν, ὁ Ἀδριανὸς ὅσον εἶχε σκοπὸν μοναρχίας, ἀλλὰ ὁρθῶς φρονῶσαν τότε τῶν Ῥωμαῖκῶν Ἐκκλησιῶν καὶ περὶ τῆς περικυκλώσεως τῶν ἀγίων Εἰκόνων, Διὰ τὸ ἄδελον τῆς ἐκβάσεως (καὶ γὰρ ὡς φαίνεται ὅτι τῆς πρὸς τὸν Ταρσίσιον ὑπερῆλθε ὑποπτεύει καὶ αὐτὸν τὸν Ταρσίσιον ἵνα μὴ ὑπερέβῃ πρὸς τῶν Εἰκονομαχίαν) ἐτίμα, ἵνα ἐκλύσῃ τὰς Βασιλεῖς ἐς τὸ αὐτὸ σέβας, δηλον, καὶ γὰρ ἐκείπον, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὸ Θεοδώρητον ὄνομα τῶν Βασιλέων ἐξαίρετως τῷ Πέτρῳ, ἢ τῷ ἐξαίρετως βικαρίῳ τῷ Πέτρῳ Πάπῃ, ἀλλ' ἵνα τῇ ὑπερδοῦσα τῆς πίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων ἐξακολουθήσῃ, καὶ συναγκαλίσσεται τὸν βικάρειον αὐτῶν, καθὼς καὶ οἱ ἐξ ἀρχῆς περηγοῦντο Βασιλεῖς καὶ ἐτίμησαν τὸν βικάρειον αὐτῶν, καὶ ἠγάπησαν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. Τίμησιν δὲ τὸ ὑμέτερον Θεοδώρητον κράτος τῶν Ῥωμαῖκῶν ἀγιοτάτῳ Ἐκκλησίᾳ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων, οἱς ἐδόθη ἐξουσία παρ' αὐτῶν τῶν Θεῶν Λόγος λύειν καὶ δεσμεῖν ἁμαρτίας ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ἐν οἷς σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ὡς ἦν ὁ Πάπας τῷ Παύλῳ βικάρειος, ὥς ἦν καὶ τῷ Πέ-

τρῳ, ἀλλὰ τῷ Παύλῳ ἦν καθ' Ἀποστόλου καὶ ἐκ ὧν μοναρχεῖ, ὥς ἦν καὶ τῷ Πέτρῳ. δεύτερον, ὡς ἦν κορυφαῖος Ἀπόστολος καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων ὁ Παῦλος, τῷ αὐτῷ τῷ Πέτρῳ ἦν καὶ ὁ Πέτρος, ἀλλὰ καὶ ὁ Παῦλος ἐκ τῶν κορυφαίων ὡς μοναρχεῖ, ὡς ἦν καὶ ὁ Πέτρος ἦν κορυφαῖος ὡς μοναρχεῖ. τρίτον, ὡς ἦν τῷ Πέτρῳ καὶ τῷ Παύλῳ Ἐκκλησία ἡ Ῥωμαῖκή Ἐκκλησία, ἦν Ἐκκλησία αὐτῶν καὶ πᾶσα Ἐκκλησία ἐν ᾗ ἐδίδασκαν, καὶ ἔχοντες δὲ αἰτοῦνται Ἐκκλησίαι μοναρχίας ἐξουσίαν, ὡς ἦν ἡ Ῥωμαῖκή. τέταρτον, ὡς ἐδόθη τῷ Πέτρῳ ἡ ἐξουσία τῶν λύειν καὶ δεσμεῖν ἁμαρτίας ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ὥς ἐδόθη καὶ τῷ Παύλῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ Παύλῳ ἐδόθη κατὰ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους, ὡς ἦν ἔχοντες τοιαύτην ἐξουσίαν ὁ Πέτρος, ἐπὶ κατὰ τῶν ἱερῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, ἐπεὶ ἐδόθη ἐξουσία ἐρρέθη πᾶσι τοῖς Ἀντιόχεις ἀφ' ἧς τὰς ἁμαρτίας, ἀφίσταται αὐτοῖς, ἀντιόχεις κρατῆτε, κεκρατῆνται. πέμπτον, ὡς ἐδόθη τῷ Πάπῃ ὡς τῷ Χριστῷ Διὰ τῶν Ἀποστόλων τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν ἁμαρτίας ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ὡς αὐτῶς ἐδόθη καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, φησὶ γὰρ Γρηγόριος ὁ Πάπας Ἐπισκόπῳ δούτῳ πρὸς τὸν Ἰσααρόν, Γρηγόριος ὁ Πάπας Ῥώμης καὶ Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀνταρξήσεται τὸ σφάλμα τῆς ἁμαρτίας, ὡς λαβόντες ὡς Κυρίλλος τῶν ἐξουσιῶν καὶ αὐθεντίαν λύειν τὰ ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐπερῶν, καὶ ἴδε ἀντιόχεις βιβλίῳ οὗτω κεφαλῶν δεκάτῃ ἐκείνῃ Παράγραφῃ πέμπτον. ὅθεν, περὶ τῶν ἀποστόλων περὶ Σιλβέστρου καὶ τῶν μεγάλων Κωνσταντῶν ἐξουσιῶν γράφει ἐν ταῦτα ὁ Ἀδριανός, ὅτι ἐφαίνονται καὶ ἐξηγήσαντο, ὅτι Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος, καὶ ὡς αὐτῶς Θεοὶ ἐκλήθησαν, καὶ ἐξουσίαν παρέδωκαν τὸ περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων σέβας, ὡς καὶ ὁ Ῥώμης ἐξουσία αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον Διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ὡς ὁ Παῦλος μοναρχεῖ. πρὸς δὲ ὁ Ῥώμης. ἔκδο- 35 μόν, κατωτέρω ἐς βεβαιωτέραν πίσιν περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων φησὶν ὁ Ἀδριανός, καὶ πάντες οἱ ὁρθόδοξοι καὶ Χριστιανικώτατοι Βασιλεῖς σὺν πᾶσι τοῖς ἱεροῖσι καὶ τῷ Χριστιανικώτατῳ λαῷ κατὰ τῶν ἀρχαίων ὡς ἐδόθη τῶν ἁγίων πατέρων ἐδέξαντο, ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῷ 40 ἡ Ἐκκλησία ἐκείνη ἐξαίρετον ἡμῶν τὸν Ῥώμης Διδάσκαλον, ἀλλὰ τὰς Ἀποστόλους καὶ ἁγίους πατέρας, ὡς ἔλεγον αὐτέρω καὶ ὁ Ἀγκύρας Βασιλεὺς, καὶ τὰς ἁγίους πατέρας φέρει μάρτυρας βεβαιώοντας τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ δόγματα αὐτῶν, Ἀνυστῖνον, Νύσσης, 45 σίλεον, Χρυσόστομον, Κυρίλλον, Ἀθανάσιον, Ἀμβρόσιον, Εὐφρόνιον, Στέφανον Βόσωνα καὶ Γερμανῖον. ὁ γὰρ, ὅτι δὲ τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας τὰ δίκαια λέγων, ἐνίοτε τῶν Ῥώμης καὶ Διὰ τῶν ἐρημῶν αἰτίαν, καὶ ἵσως καὶ Διὰ φιλοτιμίαν ἀνθρωπίνην ἐτίμα αὐτῶς τὸ πρῶτον ὁ Ἀδριανός, δηλον, γράφει γὰρ κατωτέρω, ὅτι οἱ Πάπαι Γρηγόριος καὶ Γρηγόριος, Ζαχαρίας, Στέφανος, Παῦλος καὶ ἄλλος Στέφανος ἔγραψαν ἐς Ἀλέξανδρον τὸν Ἰσααρόν καὶ ἐς Κωνσταντῖνον τὸν ἡγῶν αὐτῶν περὶ τῶν Εἰκόνων, σιωπᾷ δὲ τὸν ἁγίον Γερμανόν

Γερμανὸν τὸν πρῶτον πάντων τῶ ἰσάουρ ἀντίπαλον καὶ ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν καὶ ἄλλας τῆς Ἐκκλησίας καθηγεμένους, ὡς καταξαρμύρας τῶ Κοπρωνύμῳ καὶ ἀπλῶς τοῖς Ἐκκονομάχοις. ἀλλ' εἰς Ἀδριανὸς δόξαν θρησκείᾳ τῆς κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίας τὰς ἐγκρίτους ἀγίας ἀπεσιώπησεν, ἡ Οἰκουμενικὴ ὁμῶς συνόδος ἐν τῇ ἐξδόμῃ αὐτῆς προέβη τέτταρ' ῥητῶς ἐνεκωμίας. ὅτι δὲ ἀξιολογώτερος ἐλέγκται τῶ Ἐκκονομάχων ἦσαν Γερμανὸς, Δαμασκηνὸς καὶ Γεώργιος μακάριον τῶν Πατρῶν, μάρτυς καὶ αὐτὴ ἡ τῶν Ἐκκονομάχων Σύνοδος, τὰς μὲν τρεῖς τέτταρ' ῥητῶς ἀναθεματίσασα, τῶν δὲ Πατρῶν μηδὲν λόγον ποιήσασα. οὕτως, ὁ Ἀδριανὸς γράφει πρὸς τὰς Βασιλεῖς, Δυσωπῶ δὲ μετὰ μεγάλῃ πόθι καρδίας τῶ ὑμετέρῳ

15 προάφῃ, καὶ ὡς παρὸν γονυπετῶ, καὶ τοῖς ὑμετέροις ἔχουσιν κυλινδρέμῳ ἱκετεύω. ὅπερ σημειὸν ἐστὶν ὅτι ἐκείθεν ὁ Ἀδριανὸς εἶναι τὸν Πάπαν ὑπὲρ τὰς Βασιλεῖς, ἐπεὶ ὡς δευτέρως αὐτῶν προσκαλεῖται, καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτῶν γονυπετῶς κυλινδεῖται, ὅπερ τὰς

20 νῦν Πάπας εἰπεῖν πρὸς τὰς μετὰ τὸ χρίσμα Αυτοκρατορίας, καὶ δὲ φερὲν ἐπὶ ἀκῆσαι. ὁ δὲ Ἀδριανὸς τῶ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἐμοναρχικῶς, ἀλλὰ δὲ δικὴν γνώσκων, ὡς ἔγραφε καὶ ὁ Ἀγάθων τῶ Πρωτοπλάτῳ καὶ ὁ Μαρτίνος τῶ Κώνσταν, μόνος ἀπῆλθεν εἰς τῶν

25 φερύττων εἰς τὸν τότε Ῥῆγα Διάβηθαι, καὶ ὁ Πάπας Ζαχαρίας μόνος ἀπῆλθεν πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Λογυβάρδων ἵνα ἐιρηνοποιήσῃ αὐτῶν, ἐπεὶ τότε, ὡς ἔρκεται, ἐκ τῆς Ῥώμης ἦν ὁ φερὺς καὶ τὸ ὕψος τῆς μονότητος. δέκατον, οἱ παπισταὶ ἐταῖοις ἀνωθεν ἐιρημνίῃς ῥήμασι τῶ Ἀδριανῶν ἀνταρξέμενοι ἔξωθεν, ὡς δὲ ἔστιν εἶναι τῶ Ἀδριανῶν τὰ ῥήματα καὶ ἐκείνα τὰ ἀνωτέρω ἐιρημνία, ἀλλὰ ταῦτα, ἦτοι καὶ τῶ ἀγίου καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ πνευματικῆς ὑμῶν μητέρας Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ὑψωσάντων,

35 καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁρθοδόξων Βασιλέων οἱ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν κεφαλῶν σεβασμίων. ταῦτα οἰσοφισαί. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ἡ γὰρ καθολικὴ ἀποστολικὴ καὶ πνευματικὴ καὶ πᾶσα Ἐκκλησία λέγεται Διά τῶν αὐτῶν αὐτῶν. δόξατε

40 ῥον, τὸ Ῥωμαϊκῶς, μερικῶς αὐτῶν δέκνυνσι, καὶ ἂν Δαρθαγῶσιν οἰσοφισαί διαίρεσεις ἐφάρεσκοντες. τείτον, ὡς ἐσεβάδῃσαν τῶ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ οἱ Βασιλεῖς, ἐσεβάδῃσαν καὶ τὰς ἄλλας Πατριαρχικὰς θρόνους καὶ πολλὰς ἰδικῶς τῶν ἀγίων πατέρων,

45 κεφαλῶν δὲ καὶ οἰδοῖσι τῶ Ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων, ἀλλὰ μετὰ τῶν δόξεων Οἰκουμενικῶν κατὰ μόνον τῶν τάξιν, εἰδὲ καὶ ἄλλῳ τινὶ τρέπω ἔπον αὐτῶν κεφαλῶν, ἢ ὁ τρέπω ἢ ὁ ἀλάβεα καὶ ἢ τότε πολλῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς, ἀλλὰ κατὰ τῶν τῶν

50 τρέπον κεφαλῶν ἔπον εἰς αἰῶνι πατέρες καὶ πολλὰς ἑτέρας Ἐπισκόπους καὶ Μητροπολίτας. τέταρτον, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐσεβάδῃ τὸν Πάπαν, ὅτι ἐμόνον, ἀλλὰ μετὰ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων προσέταξεν ἵνα γούνηται Σύνόδῳ καὶ κληρῷ ὁ Καρθαγόνος καὶ κιλίκος, καὶ κατὰ Ἀρεῖα καὶ Πάπα ἐπὶ τούτων,

ἀλλὰ Σύνόδον ἤγειρε, καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις Συνόδους ἤθροισε καὶ δι' ἐκείνων ἐνήργη, τὰ δὲ Πάπα μόνῃ ἐδίδε λόγῳ. ὁ γὰρ αὐτῶν Κωνσταντῖνος τὰς ἀπεφάσεις τῶ Πάπα ἰερέως καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας περὶ Ἀθανασίου καὶ Παύλου διόλου ἀνείλε καὶ Σύνόδους ἤθροισε καὶ αὐτῶν, καὶ τῶ Πάπα Λιβερτίῳ ἔλεγε, Πόσον ἔμελλε τῆς Οἰκουμενικῆς, ἔτα ἐξώλεσε, καὶ τῶ Ἀρειανικῇ Αἵρεσιν σπείρει ἐβρασσω, ὡς περὶ ὁ Ἀθανάσιος τῶ ὁρθοδόξῳ. ὁ Οὐαλοσιανὸς ἰδίᾳ πρὸς τὴν Σύνόδον ἤθροισεν Ἀνὸν τῆς τῶ Πάπα ἐδήσεως, καὶ τὸν Ἀμβροσίον Μεδιολάνων Ἐπίσκοπον ἐποίησε Διά τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας, τὰ δὲ Πάπα ἐδίδε λόγῳ. ὁ αὐτῶν μέγας Οὐαλοσιανὸς δύο γυναικας λαμβάνειν ἔκαθεν χρυσίων ὁμοθέτησε κατὰ πρῶτον τῶ Πάπα, ὁ ὁρβιανὸς καὶ τὸν Πάπαν, ἀλλὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἐρώτησε περὶ πίστεως, καὶ ἐκείνῳ ἐπέστειτο μακάριον πάντων, καὶ ὁ Ἀθανάσιος δὲ αὐτῶν ἔγγραφον τῶ πίστιν, Διά τῆς κοινότητος ἐσεβάσε, καὶ Διά τῶ Πάπα. ὁ μέγας Θεοδόσιος ἐν ἰσῇ τιμῇ εἶχε τὸν Πάπαν Δάμασκον καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας Πέτρον, καὶ μακάριον ἡλαβήθη τὸν Θεσσαλονίκης Ἀρχόλιον, καὶ ἐπέστειτο, καὶ ἔτιμα πάντων μακάριον τὸν Ἀντιοχείας Μελέτιον, καὶ Σύνόδον ἤγειρε μόνον τῶν ὑπὸ αὐτῶν Ἐπισκόπων, καὶ τὸν Ἀμβρόσιον μακάριον ἐσεβάδῃ τὰς τῶ Ῥώμης καὶ τῶ Κωνσταντινέως πόλεως, καὶ Διά τῶν Ἀγίων τῶν Ἀντιοχείας τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησιῶν σφοδρῶς ἐπετίμησεν. ὁ Ἀρκάδιος τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας τὰς πρέσβεις εἰς ἐδὸν ἐλογίσαντο, καὶ τῶ Πάπα Ἰννοκентίῳ τὰς ἀγανακτήσεις τὰς πολλὰς καὶ τὰς πρεσβείας ὑπὲρ τῶ Χρυσόστομος εἰς ἐδὸν ἐλογίσαντο. ὁ μικρὸς Θεοδόσιος κατὰ Νίσοις καὶ τῶ Πάπα, ἀλλὰ τῇ Οἰκουμενικῇ Σύνόδῳ ἔδωκε τῶ ἐξουσίαν, καὶ κατὰ Εὐφυχῆς Σύνόδον ἀθροίσας, καὶ τῶ Πάπα, ἀλλὰ τῇ Ἀλεξανδρείας Διοσκόρῳ δέδωκε τῶ αὐθουσίαν, καὶ τὸν Πάπαν λέοντα ἱκετεύοντα, ὁδύρομνον καὶ θρησκῆν καὶ τὰς Βασιλεῖς τῆς Δύσεως μεσίτας σεβάδοντα ἵνα ὀρίσῃ Σύνόδον γυνέσθαι ἐν ἰταλίᾳ διόλου παρῆδον. ὁ Μαρκεσιανὸς πρὸς λύσιν τῶν ἀμφιβολιῶν περὶ τῶν δύο ὅπῃ χρεῖται φύσεων τῶ ἐν χαλκηδόνι Σύνόδον ἤθροισεν, ἐν ᾗ καὶ τῶ αὐθουσίαν ἔδωκε τῶ Πάπα λέοντι, ἀλλὰ φυσιμῶντα, καὶ κατὰ τῶν πρεσβείων τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινέως αὐτῶν τα καὶ γράφοντα καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τῶ Βασίλειον εἰς ἐδὸν ἐλογίσαντο, ἀλλὰ ἀπέβαλον ὡς παραλογισμὸν. λέων ὁ μέγας, ἀναφορὰν πρὸς αὐτὸν πεμψάντων τῶν Ἀλεξανδρινῶν κατὰ Τιμοθέον τῶ Αἰλάρου, καὶ τὸν Πάπαν ἰδικῶς, ἀλλὰ καὶ τὸν Κωνσταντινέως καὶ Ῥώμης καὶ πάντας τὰς ἐγκρίτους πνευματικῶν καὶ τὰς Συνόδους αὐτῶν ἐρώτησε περὶ τῆς ὁληθείας καὶ τῶ πρᾶκτου. Ἰεῖντος ὁ ὁρβῆς Σύνόδον ἤγειρον ἐν Κωνσταντινέως, καὶ αὐτῶν πρεσβείων ἡ ἐδήσεως τῶ Πάπα ἐτάξε τὰς τέσσαρας Συνόδους καὶ λέοντα τὸν Ῥώμης ἐν τοῖς Διητύχοις, καὶ τὰς ἀναθεματισμῶν ὑπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας

Εὐθύμιον καὶ Μακεδόριον τὰς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχας ἐνέθικε καὶ αὐτὰς ἐν τοῖς Διηύχοις, καὶ τὰ λάβαντα αὐτῶν μετεκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης ἐπ' αὐτὰ ἐφημίζετο Οἰκουμενικὸς καὶ πατὴρ πατέρων. ὁ μέγας Ἰεσνιανὸς τὸν Πάπαν Ἀγαπήτων ἔμετὰ περὶ πικρῶν, ἀλλ' ἐπὶ πότμῳ ἀνήγαγον δὸτὸ Πελοποννήσου εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετὰ τὰς πολλὰς διήσεις καὶ ἰκεσίας ἐνέδωκεν ἵνα θιωρήσῃ τὰ κατὰ Ἄνθιμον τὸν Αἰρετικόν, καὶ τῷ, ἔχων μόνωρχος, ἀλλὰ μετὰ τῆς Σωδῆς τῆς Διοικήσεως, καὶ τὸν Πάπαν Σιλβέρριον ἐξώρισε, καὶ τὸν Πάπαν Βιγίλιον ἔφερεν δὸτὸ Ρώμης εἰς Κωνσταντινούπολιν δέσιμιον, καὶ πολλὰς ἀγχύνων αὐτῷ πεποιήκε, καὶ τέλει ἐξώρισεν. ὁ Ἰεσνὸς ὁ μετὰ Ἰεσνιανὸν ἐκὼν μᾶλλον τῷ Πάπᾳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον σεβασμιονομίας, ἔπειθε τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Σωδῆς εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησίας, καὶ θετῶν καὶ ὁρθοκαλῶν ἵνα κατ' ἐκείνῳ πάντες πιστεύουσιν. ὁ Τιβερίος περὶ Γρηγορίου τῷ Ἀντιοχείας ἔχον Πάπᾳ ἐκάλεσε κελτῶν, ἀλλὰ Σωδῶν ἡθροίσαν Οἰκουμενικῶν, ὃν ἡ καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως τὸ Οἰκουμενικὸς ἐβεβαίωτο, ἔπειθ' ἔκ ἀντελέγετο, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὁ Πάπας Γρηγόριος τῷ Ἐξάρχῃ Ναρσῇ ἐδέετο ἐν ἱταλίᾳ, καὶ κύριον αὐτῷ ἐκάλεσε. ὁ Μωρικός περὶ τῶν Στρατιωτῶν νομοθετήσας ἵνα μὴ γίνωνται μοναχοί, καὶ ἀντιλέγονται τὸν Πάπᾳ εἰς ἃ δὲ ἐλογίσαντο, καὶ τοὶ δῖημα λέγονται. ὁ Ἡράκλειος κηρυττόμενος περὶ πᾶσι πίσι, ὁποῖα τρεῖς ἔφερετο κατὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, παρ' ἡθροίσαν. ὁ δὲ Κῶνας τὸν Πάπᾳ Μαρτίριον ἐξώρισε, ὃς Κῶνας εἰσίναι μέλονται εἰς Ρώμην ἐξωτῆς πόλεως ὑπώληθον ὁ Πάπας Βιταλιανός. ὁ δὲ Πωγωνάτος ἐξίσω ἔχει πᾶσι Ρωμαϊκῶν Ἐκκλησιᾶν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ ἡὸς αὐτῷ Ἰεσνιανὸς ἀνὸς τῷ Πάπᾳ πᾶσι ὃν Τρεῖς Σωδῶν ἡγεῖται. καὶ λοιπὸν τέτων ἔτος ἐχόντων, πᾶσι λέγει ἐσταυθῆ ὁ Πάπας Ἀδριανός, ὅτι πάντες οἱ Βασιλεῖς ἐξαίρετῶ τινὶ τρεῖς πᾶσι Ρωμαϊκῶν ἐσεβάσθωσαν Ἐκκλησίαν; ἀλλ' ὡς τῆς ἀληθείας, πᾶσι λέλειθον ἡμᾶς τὸ δίκαιον, μόνος ὁ Φωκάς ὁ τύραννος ἐσεβάσθη πᾶσι Ρωμαϊκῶν Ἐκκλησίαν, ὃς μιμνῆστος πᾶσι σύγκλητον ὅτι Τιβερίος τῷ Καίσαρος νομοθετήσας ἀνὸς τῆς βαλῆς αὐτῆς θεὸν μή τινα διώκεσθαι χειροποιῇ, ἔπει πᾶσι Ρωμαϊκῶν Ἐκκλησίαν πρῶτον τῶν Ἐκκλησιῶν. οἱ δὲ παπολάτραι αὐτῷ τῷ παρ' ἐγγράφῳ ὅτι ὁ Φωκάς ὁ τύραννος πρῶτος καὶ μόνος πᾶσι Ρωμαϊκῶν Ἐκκλησίαν ἐνομοθέτησεν εἶναι μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔπει δὴ τὸν Πάπᾳ Ἀδριανὸν ἔπει ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι Βασιλεῖς ὡς μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐσεβάσθωσαν πᾶσι Ρωμαϊκῶν, ψεύδομαι κατὰ τὸ ἴδιον τῶν κηρυττόμενων καὶ αὐφανεῶς πᾶσι ὁπισθολῶν τῷ ἀγίῳ Πάπᾳ καπηλῶντες, ἀλλ' ἐδωκεται κρυβῆναι ὁ ἀληθὴς ὁρθὸς τῶν μηδὲν μηδαμῶς αὐτῶν αὐτομῶσι. πέμπτον, περὶ πᾶσι τὸ τέλος τῆς ἀναφορᾶς ταύτης οἱ πα-

πολάτραι σημειῶσιν, ὅτι Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκάρχης, ἐπειδὴ ἐκ λαϊκῶν ὁ Ταράσιος κεχειροτονήται, καὶ ἔμελλε δημοσίᾳ ἀπὸ τῆς ὀπισθοκλήσεως ἐλεγχόμενος ἀνὴλογίας λαβεῖν τοῖς Αἰρετικῶν διδόναι ὡς ὁπισθολῶν, καὶ ἐκινδυνῶσαι ὅτ' ἀπὸ τῆς Σωδῆς ὡφείλει ἀκλυθῆναι, ἔδωκε τοῖς Τρακοῖς ὁρθοσιναπαιθῆναι ὅσα περὶ τῆς ἐκ λαϊκῶν χειροτονίας καὶ τῆς οἰκουμενικῆς αὐτοσηγορίας (ἡ ὁρθὸς Κανὼν ἀπετέμετο τῷ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῃ) καὶ ὁπισθολῶν ἐμφέρεται ἐν τῇ ὁπισθολῇ τῷ Πάπᾳ, καὶ ταῦτα μή τε ἀναγνωσθῆναι 1 ὅτι τῆς Σωδῆς, μηδ' ὅλως τοῖς πεπραγμένοις ἐγγράφῳ, καὶ ἔτις ὁπισθολῇ περιόδων ἐστὶν ὅτι παρερμηνεύσας παρρησιάζετο καὶ ὁσκοπῶς καὶ καθόλου ἐναλλαγῶς πεποιθὲς ἀξιολόγους. ὁρθοσιναπαιθῆναι ὅτι ὁρθοσιναπαιθῆναι καὶ τῇ τῶν Ταράσιων ὁπισθολῇ 15 καὶ τῷ αὐτῷ Πάπᾳ, πολλὰν τε χρησίμων ὁρθολογίαν ὁ αὐτὸς μαρτυρεῖ Ἀναστάσιος. ταῦτα οἱ παπισταί. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι περὶ Ἀναστάσιου καὶ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν ῥηθήσεται κατωτέρω. δευτέρον, ὅτι καὶ ταῦτα εἰ γενεᾶναι Ρωμαῖοι συκοφαντῶσι πᾶσι ἀγίαν 20 Σωδῶν, ὡς τετολμήκασιν ἐπ' αὐτῶν καὶ περὶ τῆς οἰκῆς ὅτι τὰ πρακτικὰ αὐτῆς διεφθάρη, τρεῖς, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἦν ἀνὴρ πᾶσι ἀκατάστατος, καὶ πολλὰ τῶν ἀναγκῶν παρέλειπε μὴ εἰπὼν ταῦτα ὅτι αὐτῶν ἰστορίας αὐτῶν, ὡς εἴρηται αὐτέρω βιβλίῳ ἐκτε 25 φιλῶς δικάτε Παραγράφῳ δωδεκάτῳ. τέταρτον, οἱ Λατῖνοι ὁπισθολῶσαντες πρῶτον ἀγνοοῦσι τοῖς παλαιῶν ἐν τῇ Ρώμῃ, καὶ ὀρῶντες ὅτι ἐδωκενται ὡφελῆσθαι ὡς βέλονται, παρερμηνεύοντες καὶ παρ' αὐτῶν πᾶσι πολλὰς εἰς ἐσθῆσαν αὐτῶν τὰς ἀγίας 30 πατέρας, αὐτοφῆρες τὰς πρῶτας ὁπισθολογίας τὸ πλῆθος τῆς μονότητος μαρτυρας, ἔπει ἐκ ἐξῆς. περὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἀρχαῖος δὲ μαρτυρας αὐτοφῆρες, καὶ περὶ τῶν κοινῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων τὰς ἐγκρίτας τῶν πατέρων καὶ πᾶσι κοινὸν 35 τῆς δὲ εἰσαγωγῆς εἰς μαρτυρίαν, ἔπει ὁρισματικῶς καὶ τὰς σοφίας. πέμπτον, ψεύδεται ὅτι ἐκ ἀνεγνωστῆς ἐν τῇ ὁπισθολῇ τῷ Ἀδριανῷ τὸ, ὅτι ἐκ λαϊκῶν ἐχειροτονήθη ὁ Ταράσιος, ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐκ Ρώμης ἀποσταλὼς ὁπισθολῇ τῷ Ταράσιῳ καὶ ὁ ἀνὴρ ὁρισματικῶς 40 καὶ αὐτῶν πᾶσι Σωδῶν τῷ Ρώμῃ αὐτοσηματικῶς εἰς πᾶσι οἰκουμενικῶν ἐνεκα Τοποτηρητῶν, ὁ Ἀδριανὸς δὸτὸ κρινόμενος ἔπει καὶ συγχάρι καὶ σεπίοτα αὐτῶν λέγει, σωφρόνως ὁμῶς ὁπισθολῇ τὸ κρινόμενον δίκαιον, ἡτοι, εἰ δὲ τὰς ἱεράς καὶ σεπίας Εἰκόνας 45 τῶν μέρεσι τῶν αὐτῶν ἐκαταστήσασιν (οἱ Βασιλεῖς δηλονότι ὡς διεβεβαίωτο ὁ Ταράσιος αὐτῶν τὸν Πάπᾳ) πᾶσι ὑμετέρων χειροτονίας κατὰ πάντα τρεῖς ἐτολμῶν δέξασθαι, καὶ μάλιστα ἐκ ἐπακολούθησιν τοῖς ἀπειθῶσι τῇ ἀληθείᾳ. ταῦτα ὁ Ἀδριανός. ὅς οἱ 50 σημειῶσαι ὅτι ἀνεγνωστῆς τὸ ἐκ λαϊκῶν, καὶ ὅτι ὁ Ἀδριανὸς διηρώς ἔλεγε, ἐκ ἐγνωστῆς ὁ ὁπισθολογικῆς διόρθωσις, ὁ Ταράσιος καὶ ὡς δὸτὸ λαϊκῶν, καὶ ὡς δὸτὸ Αἰρετικῶν χειροτονηθείς, καὶ ὡς ψεύδῃ γράφων αὐτῶν τὸν Πάπᾳ ἐπαρθεῖσθαι, καὶ τὸ δὲ κύριον

κύριον, ἐὰν καὶ τοῖς Εἰκονομάχοις περσέσθῃ, καὶ
λοιπὸν ψεύδεται ὁ Ἀναστάσιος τὰ ψεύδη γεγράφων.
ἔκταν, εἰ ὑπὲρ τῆς ὀκτακισιοῦ χαρστίνης τῆς Ταρ-
σίης ἐγγράφει ὁ Ἀδελανός καὶ πρὸς τὸν Βασιλεῖς,
5 ἔτε ἐπιλήψιμον ἔτε μομφῆς ἄξιον πρὸς ἐξουσίᾳ τι,
ὡς δὲ συνέβη γεράψας ταῦτα πρὸς αὐτὸν τὸν Τε-
ρσίον. ἐβδόμον, τῆς καταπερσφῆ ἐπὶ τῆς δοκῆς τὸν
Πάπαν εἶναι μέζονα τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν, ἐ-
πειδὴ ἄπερ ἐγγράφει (ὕποθετόν γάρ ἄλλοι εἶναι
10 τὰ τῶν Ἀναστάσιου) ἀντίκειναι πρὸς τὴν Συνοδὸν, οἱ πα-
τέρεις ὡς ἀπάθοντα σωπῆσθαι καὶ στήσαν, καὶ ἔτι
ὡς πρὸς τὴν καὶ σκανδαλὸν αἰτία, καὶ πρὸς τῆς
ἵνα μὴ μῶμος ᾖ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς τῆς Πά-
πα γυνήτας, λέγουσι ἄπερ ἐκέλευσεν αὐτῷ. ὅτι δὲ
15 ὁ Ἀναστάσιος ἔτος κακώτερος ἦν, δηλόν ἐστι, καὶ
γὰρ καθρέθη ὑπὸ τῆς ἐπὶ Λέοντος τῆς τετάρτης γε-
νομένης ἐν Ρώμῃ Συνοδῆς τῶν ἐβδομηκονταπέντε Ἐπι-
σκόπων ὅν ἐτα ὀκτακισιοῦ πεντηκιστὶν τρίτῳ, καὶ
δὴ ἀνεθεματίσθη διὰ φθορὰν ἣν ἐπέθηκε γυναικὶ ἔγ-
20 γισα συγγονῇ τῆς Λέοντος. γεράψας δὲ ἐν ἐκόνι ὁ
Λέων τὴν Συνοδὸν, συνέγραψε καὶ τὴν καθ' αἰρεσιν
τῆς Ἀναστάσιου, ἵνα γνωσθῇ πρὸς πάντων καὶ δια-
παντὸς ἡ ἀρχιεπισκοπῆς τῆς ἀκαθάρτου ζωῆς αὐτῆς, θά-
νόντος δὲ τῆς Λέοντος, κοσμικῇ χρησάμενος ὁμοα-
25 σῆς ὁ Ἀναστάσιος, ἐσπῆλθον ἐν τῷ Ναῷ τῆς αἱ-
πίστου, καὶ ἐξήλειψε τῆς Συνοδῆς τὴν Εἰκόνα, καὶ
ἐπειρίψας καὶ τὴν κατ' αὐτὴν ὑπόγραφον. γυναικὶ δὲ
Πάπα τῆς Βενεδίκτου, γυναικὶ καὶ τοῖς ὁ Ἀναστάσιος
τῆς Γερουσίας, καὶ ἡ ἐκὼν τῆς Συνοδῆς ἀνακηρύττει-
30 ται. ἐν ἑτα δὲ ὀκτακισιοῦ πεντηκιστὶν ὀγδόῳ θά-
νόντος τῆς Βενεδίκτου, γίνεται Πάπας Νικόλαος ὁ
πρώτος, ὅς ἐδέχθη εἰς κοινωνίαν τὸν Ἀναστάσιον. καὶ
ἐν ἑτα ὀκτακισιοῦ ἐξήκω ἐβδόμῳ γυναικὶ Πά-
πας Ἀδελανός ὁ δούπερος, καθίστησιν αὐτὸν χαρ-
35 φύλακα Ρώμης, ἀλλὰ φωρατὸς πάλιν ἐπὶ μυρίοις
ἀποτήμασιν, ἀνεθεματίζεται, καὶ πάλιν ἐδέχθη
ὑπὸ τῶν Ἀδελανῶν, καὶ μετὰ τῶν πρέσβεων τῆς Ρηγῆς
Λοδοβίκου πέμπεται εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὅθεν πα-
ρεγένετο ἐν ταῖς ὑστέραις σιναλῶσιν τῆς κατὰ Φω-
40 ρῆς Συνοδῆς, γυναικὶς ἐν ἑτα ὀκτακισιοῦ ἐβδομη-
κωτῶ πρώτῳ. ἔτα πέμπεται ὑπὸ Ἀδελανῶν εἰς Νι-
απολιν ἐπὶ τὸ δικάσαι Ἀθανάσιον τὸν Ἐπίσκοπον, ὅτε
τόν τε κληρὸν καὶ τὸν λαὸν ἀφορισμῷ καταδικάσκει.
ἐν ἑτα δὲ ὀκτακισιοῦ ἐβδομηκωτῶ δούτῳ γυναι-
45 νος Πάπας Γεωργίου ὁ ὀγδοὸς, περιεποιήσας αὐτὸν,
καὶ τῇ ἑπταγῇ μετέφρασε καὶ τὰ πρακτικά τῆς
ἐβδόμης Συνοδῆς. ἐν ὅλῃ δὲ τῇ ζωῇ αὐτῆς ἦν πανέρ-
γος, ὑπὸ καὶ, πολλὰ συμβολῶν καὶ πρὸς τὸ γεράφειν

ἑτοιμῶς. ἔλαβε δὲ καὶ τὸν Κωνσταντινὴ πόλεως βιβλία
πολλὰ τῶν Ἑλλήνων, αἵτινα δὴ θύον μεταφράζων διέσρεψε
καὶ ἐν ὁμοίᾳ ἐν τόποις πολλοῖς ὡς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκ-
κλησίας ὑπερσπουδαίης, ἡ μάλιστα ἐπὶ αὐτῶν ἀνδράποδον,
ἔχ ὅτι ἐνόμιζε καὶ ἐκείνῳ τὸν νῦν πομπηκὸν πρω-
τεῖον, ἀλλὰ τινὰ τιμὴν ἐσκέδαζε λαμβανέσθαι δέξαι
τῇ Ρωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅθεν καὶ τὰς βίβας τινῶν Πα-
πῶν συγγράμματα, τινὰ μὲν ἀνέσχετο, τινὰ δὲ
παρήκε, καὶ μετὰ ταῦτα ὁμοῦς πλασσεργηθὲς πρωτεῖον
αὐτῆς, καὶ ὑπότμος καὶ δόλιος ἦν, καὶ ἔδωκεν εἶπεν.
ὁ γδοὸς. οἱ Λατινικοὶ φρενιμώτεροι καὶ σοφώτεροι καὶ οἰ-
κονομικώτεροι ἦσαν τῶν Πάπα καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς,
ὡς ἐνόμοις τοῖς κατὰ αὐτὴν ἀνδράποδοις, τῶν δὲ
πατέρων καταφρονῶντες. ὅταν, ὡς τῶν Ἀδελαν-
ῶν Τοποτηρητῶν οἱ Ἀνατολικοὶ ἐζητήσαν ἐπεὶ ἄλλων
τινῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀγίων Εἰκόνων, ὅσα δὲ ἐγράψα
πάρρητα εἰς ἐδὲν ἐλογίσαντο, ὡς καὶ τῶν Πάπα ἀγά-
θων καὶ μετὰ περὶ τῶν δύο ἐπὶ Χρυσῆς Θελήσεως καὶ
ἐπεργασίᾳ περιεπιύξαντο, καὶ πολυτρόπως ἐκείνους ἐ-
πῆρσαν, καὶ δὲ περὶ τῶν οἱ Συνοδοὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ
Ρωμαίων ἠκολούθησαν, καὶ περὶ ἀμαρτησίας τῆς
Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἐδίδως ἠκούσαν λόγους. τῶν
δὲ καὶ οἱ Λατῖνοι ποιῶσι, τῶν Γεωργίου Θεσσαλονίκης ἐν
τῇ πέμπτῃ πρὸς ταύτης τῆς Συνοδῆς πάλιν περὶ τῶν
ἀγίων Εἰκόνων ἀσπάζονται, καὶ δὲ περὶ τῶν οἱ
Ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχὰς λεπτὰ σώματα ἔχουσιν ἀπο-
ποιῶνται, καὶ ἐνομίζουσιν ἀμαρτάνειν ταῦτα ποιῶντες.
δέκατον, τῆς ἑπτακισιοῦ κατὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν Λα-
τίνων μὴ ἀγνωστέως πάσης, ἐκ ἐτόλμων οἱ Το-
ποτηρηταὶ τῶν Πάπα εἶπεν τί, ἐδίδως, ἀλλ' ὅτι
τὰ σιωπῆσθαι ἦσαν περὶ αὐτῶν ἄρπα, καὶ γὰρ σό-
φισμὰ ἐστὶν, οὐ κανονικῶς ἀπενεμήθη τῷ Κωνσταντι-
νουπόλεως ἡ Οἰκουμενικῇ πρὸς πρῶτον. ὅτι μὲν γὰρ ἐ-
40 διὰ Κανόνων ἀπενεμήθη, ἀληθὲς ἐστίν, ἀπενεμήθη
ὅμως ἐν τέρπον ἀπενεμήθη καὶ τῷ Ρώμης, ὡς ἐν-
θέσεται. ἀλλ' ὡς δέχεται ἐπὶ τῶν Ρώμης ἡ τε καθό-
λε Ἐκκλησία καὶ οἱ Λατῖνοι τὸ Οἰκουμενικόν, μὴ κα-
νονικῶς αὐτῷ δοθῶν, ἔτω δέχεται καὶ περὶ τῶν Κων-
σταντινὴ πόλεως ἡ καθόλε Ἐκκλησία τὸ Οἰκουμενικόν,
καὶ δέχεται καὶ καὶ τὰς Λατίνους, ἀπὲρ μὴ φρενι-
τώσι, καὶ τῆς πρὸς ἀδούσεως καὶ ἀποδοχῆς τῆς καθό-
λικῆς Ἐκκλησίας ἀποτρέφεται, μάλιστα καὶ αὐτοῖς τοῖς
ἀρχαίοις Ρωμαίοις ἀντίκεινται, ἐπειδὴ ἐκείνοι ἀκούοντες
τῶν Οἰκουμενικῶν πρὸς πρῶτον ἐπὶ τῶν Κωνσταντινὴ πό-
λεως λεγομένων καὶ ὁμωνυμίων κοινῶς καὶ ἰδίως,
καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ἐδέχοντο αὐτοῖς
ἀποδοχῆς ἵνους, μάλιστα δὲ καὶ μετὰ ἀγάπης.

70

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν Ταρασίον ἐπιστολῇ τῶν Πάπα Ἀδελανῶν λεγομένων, ἐξακριβῶν τῆς ψευδοπα-
ρενθῆκης ἐν αὐτῇ τῶν παπιστῶν καὶ ἑτέρων ἐπὶ πλάσων ἐρημάτων, καὶ ἐκ τῶν ὕψους τῆς ἐπιστολῆς, καὶ
ἐκ πολλῶν πατριῶν ἀποδείξεων, δείκνυται οἱ Πάπα κακῆροι, καὶ ὑπὸ τῶν Βασιλεῶν καὶ τῶν Συνο-
δῶν, καὶ ἐκ ἀναμνήσεως.

Εν τῇ ἑπιστολῇ τῷ Πάπα Ἀδριανῷ πρὸς τὸν Κωνσταν-
τινὸς πόλεως Ταράσιον σημείωσαι πρῶτον ὅτι φησὶν·
Εὐεργὸν δὲ ἐν τῇ καθολικῇ συνοδικῇ ἑπιστολῇ τῆς
ὑμετέρας ἀγωγῆς μετὰ τὸ πλήρωμα τῆς πίστεως καὶ
τῆς ὁμολογίας τῶ Συμβόλῃ, καὶ πασὶν τῶν ἀγίων
ἐξ Συνοδῶν, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ σεπτῶν χαρακ-
τήρων θαῦμα ἀνέσεως καὶ περιπύσεως ἄξιον, πε-
ριέχον ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀγίας οἰκτι-
ρῶς δέχομαι μετὰ πάντων τῶν ἐνθέσμως καὶ θεο-
δῶς ἐκφωνησάντων παρ' αὐτῆς κανόνων, ἐν οἷς ἐμ-
φέρεται ὅτισι τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ τὰ ἐξ ἧς ἐν
οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Ἀδριανὸς δέχεται τὰς
Κανόνας τῆς ἐν Τρεβῇ Συνοδῇ, δαύτερον, τὴν μαρτυ-
ρίαν τῆς Συνοδῆς, ἥτοι τὸν ὀρθοκῆσόν τρίτον κα-
νόνα περὶ τῶν ἀγίων Εἰκόνων ἀφελαιμένων ἐκ τῶν
καὶ ἐκθεάζει. τρίτον, τὴν ἐν Τρεβῇ Συνοδῇ οὐκ
ἀπλῶς ἀποκαλεῖ καὶ ἀγίαν. τέταρτον, πᾶσας τὰς
Κανόνας αὐτῆς ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς ἐκφωνησάντας
παρ' αὐτῆς φησὶ. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἀδριανὸς. ἀλλ' οἱ
πάτριολογοι παπισταὶ πρὸς γράφουσιν ἔξωθεν, ὡς δη-
θῶν ἦσαν τὰ ῥήματα τῷ Ἀδριανῷ ἐκ τῆς ἐρημίας ὡς
κεῖνται ἐν τῇ ἑπιστολῇ, ἀλλὰ ταῦτα, ἥτοι τὰ, ὅτι
καὶ τὰς αὐτὰς ἀγίας ἐξ Συνοδῆς δέχομαι μετὰ πάν-
των τῶν Κανόνων τῶν ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς παρ' αὐ-
τῶν ἐκφωνησάντων. ταῦτα οἱ παπισταί. οἵτινες οὐ
ψύδονται, φανεροῦς πρῶτον, ὅτι ἐσυγχωρεῖ
κακουργίαν τὴν ὑφὸς τῆς ἑπιστολῆς, καὶ γὰρ αὐτῶν
εἶπον ὁ Ἀδριανὸς ὅτι μετὰ τὸ πλήρωμα τῆς πίστεως
καὶ τῆς ὁμολογίας τῶ ἱερῷ Συμβόλῃ, καὶ πασὶν
τῶν ἀγίων ἐξ Συνοδῶν, ἐπερέσειν ὅτι μετὰ τὸ εἶπαι
τὸν Ταράσιον τελείως περὶ τῆς πίστεως καὶ τῶ Συμ-
βόλῃ καὶ τῶν ἐξ Συνοδῶν, τετέστι περὶ μὲν τῆς πί-
στεως, ὅτι ὁρθῶς πίστευει, περὶ δὲ τῶ Συμβόλῃ,
ὅτι καλῶς ἡγήνηται αὐτὸ, περὶ δὲ τῶ ἐξ Συνο-
δῶν, ὅτι δέχεται αὐτὰς, μετὰ τὸν τὸ πλήρωμα τῶν
ἰδῶς εἶπε περὶ τῆς οἰκτιρῶς Συνοδῆς καὶ τῶν ἐνθέσμως
καὶ θεοδῶς ἐκφωνησάντων αὐτῆς Κανόνων, ἐν οἷς καὶ
ὁ παρὶ τῶν ἱερῶν χαρακτῆρων ἐμφέρεται Κανὼν, ὅπερ
θαυμάσιον, ἐπειδὴ οἱ αὐτέρων πατέρες μόνοι ἡρέ-
θησαν τῇ οὐκ ἐκκλησιαστικῇ ἀφελείᾳ περὶ τῶν ἀγί-
ων Εἰκόνων, ἡ οὐκ ἐκτὴς ἐκτὸς Συνοδῆς τὴν καθολικὴν αὐ-
τῶν ἐν τοῖς Κανόσιν αὐτῆς ἐνέθηκε. κακῶς γὰρ ἄρα
ἀνῆλθον τὴν ἀγότητα τῆς Συνοδῆς οἱ παπισταί, καὶ
καθ' αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν τῇ Πάπα Ἀδριανῷ. δαύτε-
ρον, ἐπειδὴ ἡ ἑπιστολὴ τῷ Ταράσιῳ πρὸς τὸν ῥώμης
ἐκ δέσμεται, λαμβάνοντι πρὸς ἀγαθὸν περὶ αὐ-
τῆς ποῖα τέρψα ἐγράφη ὑπὸ τῆς ἑπιστολῆς ἢ ἐ-
γγραφῶν ὁ αὐτὸς Ταράσιος τοῖς Πατριάρχαις τῆς Ἀνα-
τολῆς, ἐν αὐτῇ γὰρ εἰπὼν ἰδικῶς περὶ ἐκείνης τῶν
ἐξ οἰκουμενικῶν Συνοδῶν τὰ εἰκότα, καὶ εἰπὼν ἐν
αὐτῇ τὰ τέλει, ἐπήγαγε, τῆς δὲ αὐτῆς ἀγίας οἰ-
κτιρῶς Συνοδῆς μετὰ πάντων τῶν ἐνθέσμως καὶ θεο-
δῶς ἐκφωνησάντων δογμάτων παρ' αὐτῆς, καὶ τὰς
δοθέντας Κανόνας ἀποδέχομαι, ἐν οἷς ἐμφέρεται ὅ-
τισι, καὶ τὰ ἐξ ἧς. ὡς γινώσκω διὰ τὴν οὐκ ἐκείνην,

ὅτι τὸ κεφάλαιον ὑφὸς τῆς ἑπιστολῆς τῷ Ἀδριανῷ ἀπο-
χαρακτόν ἐστιν, ἡ δὲ τῶν παπιστῶν παρορμήκη
πλάσμα ἐστὶν καθ' αὐτὴν. ἀλλὰ διὰ καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ
πράξει τῆς παρ' αὐτοῦ Συνοδῆς ὑπὸ τῶν πατέρων πάν-
των ἀγίων καὶ οἰκουμενικῆς ἐκτὸς Συνοδῆς ἀπλῶς κα-
λεῖται ἡ ἐν Τρεβῇ, καὶ γινώσκω λόγῳ περὶ τῆς ἐν
Τρεβῇ ταύτης Συνοδῆς ἰδικῶς, ἀλλ' ἐκτὸς ἐκτὸς ἀπε-
δέχθη καὶ ἐδέχθη, ὡς ἐπορεύη βιβλίου ἐκτὸς κε-
φαλαίῳ δεκάτῳ ἐκτῷ. τρίτον, τὸ θεοδῶς καὶ ἐν-
θέσμως ἐκφώνησεν τινὲς μὲν Κανόνες θεοὶ εἰσὶ καὶ οἱ
θεομοι, τινὲς δὲ ἀθεομοι καὶ ἀθεολογοι, ἀλλ' ὅτι
πάντες ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς ἐδέχθησαν. τὰ τὸ
ἄθος τῆς φράσεως ἰδιότροποι τῶν πατέρων, τοῖς γὰρ
ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλίᾳ ἑπισκόποις γράφοντες με-
λέτιος, Εὐσέβιος καὶ ὁ μέγας Βασίλειος φασὶν ἐν 15
τῇ τέλει τῆς ἑπιστολῆς, τῶντι γὰρ τῷ αἰσώτατε
μακαρισμῷ ἄξιον τὸ τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ χαλεπῶς
πρὸς τὴν Κυρίαν, τὸ μὲν κίβδηλον ὡς τὴν δοκίμην κα-
θαράς ἀφαιρῶν, τὴν δὲ τῶν πατέρων πίσιν ἀνὰ ἡ-
νὸς ὑποσολῆς κηρύσσον, ἢ καὶ ἡμεῖς ἐδέξαμεθα 20
καὶ ἐπὶ νῦν ἐκ τῶν ἀποστολικῶν χαρακτῆρων μεμορ-
φώμενοι, συσθέμενοι καὶ αὐτῇ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
συνοδικῇ γράμματι κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως δεδογ-
ματισμένοι. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἀπὸ τῶν οἰπα-
τέρες ἐβέβηλονται εἶπαι, ὅτι ἐν τῇ συνοδικῇ ἦσαν 25
τινὰ μὲν κανονικὰ καὶ ὁ θεομοι, τινὰ δὲ ἀκατονόμα
καὶ ἀθεομοι, καὶ γὰρ εἶπον ὅτι συσθέμενοι τῇ ὁρθῇ
πίσει, ἥτοι περιέχον ἐν τῇ συνοδικῇ, καὶ κατὰ
τὸν τρίτον τῶν συσθέμενοι καὶ πᾶσι τοῖς περιεχο-
μένοις ἐν τῇ συνοδικῇ, αὐτὰ πάντα ἦσαν δοκίμα 30
καὶ κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως δογματισθέντα, ὡς
καὶ ἐν ταῦτα ὁ Ἀδριανὸς καὶ Ταράσιος ἀπὸ τῶν μετὰ
πάντων τῶν ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς ἐκφωνησάντων παρ'
αὐτῆς Κανόνων, βέβηλονται εἶπαι, ὅτι πάντες οἱ
ὡς τῆς ἐκτῆς, τετέστι τῆς ἐν Τρεβῇ ἐκφώνησεν 35
τῶ Κανόνες ἀθεομοι καὶ θεομοι εἰσὶ. τέταρτον,
ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης, ὡς εἶρηται αὐτῶν βιβλίῳ
ἐκτὸς κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἐκτῷ. Παραγράφῳ δεκά-
τῳ τρίτῳ, λέγει, ἀφελῶν τὰς ὁρθὰς τῆς ἐκτῆς
Συνοδῆς εἰς κεφάλαιον ὀρθοκῆσόν τρίτον, καὶ ἀπὸ 40
σκέως ἐκτὸς τὸν ἔλεγον. καὶ σημείωσαι, ὅτι ὅλας
τὰς ὁρθὰς δέχεται καὶ τῆς ἐκτῆς Συνοδῆς αὐτὰς
καλῶς. πέμπτον, ὁ μακάριος Γρηγόριος Πάπας ὁ δαύ-
τερος γράφον πρὸς τὸν ἄγιον Γερμανόν, ὡς κεῖται
ἡ ἑπιστολὴ ἐν ταῦτα πρὸς τῇ τετάρτῃ, πρὸς φράζων τὸν 45
ἐρημικὸν Κανόνα, φησὶ, διὰ μεγίστης σωτηρίας ὑ-
πέθεσιν ἡ τῶν ἀγίων ὁμήγουρ θεοβέβηλως τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τῶν τὸ κεφάλαιον πρὸς ἀφελῶν, ὡς ἐν ταῖς
ἀπαύτων ὁψει καὶ ἐν ταῖς χρωματισταῖς τὸν σεπ-
τόν καὶ ἄγιον χαρακτῆρα κατὰ τὸ ἀνθρώπινον τῶ ἀν- 50
θρώπου τὴν ἀμαρτίαν τὴν νόσμον ἀποσηλῶσαι. ἐν ᾧ
σημείωσαι, ὅτι ἀγίων ὁμήγουρ φησὶ τὰς πατέρας
τῆς ἐν Τρεβῇ, καὶ λοιπὸν τὰ παρ' αὐτῶν ἐκφώνησεν
τὰ πάντα ἀθεομοι καὶ θεομοι εἰσὶ. ἔκτον, ἀτόμημα

μέγα ἐστὶ τῶν παπιστῶν ἕκκλον ὅπερ ἀρεθίζεται, ἥτοι τὸ
ἐν τῇ ὑφ᾽ ἡμῶν ἐπιστολῇ κείμενον, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ τῆς
αὐτῆς ἀγίας ἐκκλησίας Συνοδοῦ δέχομαι μετὰ πάντων
τῶν ἐκθέσμων καὶ θειωδῶς ἐκφωνησάντων παρ' αὐτῆς
5 Κακόνων, ἀλλὰ καὶ τὸ παρ' αὐτῶν παρεμβεβλημένον,
ὡς περ εἴρηται, ἥτοι τὸ, καὶ τὰς αὐτὰς ἀγίας ἐξ Συ-
νοδοῦ δέχομαι μετὰ πάντων τῶν κακόνων τῶν ἐκ-
θέσμων καὶ θειωδῶς ἐκφωνησάντων παρ' αὐτῶν, ἐπ-
νοῦν, ὡς τινὰς μὴ κακόνων τῶν ἀγίων ἐξ Συνοδοῦ
10 ἐκθέσμων καὶ θειωδῶς εἴρησται, τινὰς δὲ μὴ, ὡς ἐρη-
κατηγορεῖ πρῶτον μὴ πασάντων τῶν ἀγίων Οἰκουμε-
νικῶν Συνοδῶν, δεύτερον δὲ, ὅτι ἀμαρτανῶν διω-
κόντων αὐτὰς βλάται ἐν τοῖς περὶ πίστεως ὁρίμασι τοῖς
καὶ λόγοις, καὶ τρίτον, ὅτι τὰ τῶν ἑκκλόνων τῶν Αἰρε-
15 σιαρχῶν Ἀρείων, Εὐνομίων, Νεστορίων, Διοσκόρων καὶ
Εὐτυχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν νέων Αἰρετικῶν ἐστὶ λόγος
τὸ, μόνον τῶν ἀγίων γραφῶν εἶναι ἀπαιτεῖται, τὸς
δὲ ἀγίους πατέρας καὶ τὰς Συνοδοὺς καὶ αὐτὰς τὰς Οἰ-
κουμηνικὰς ἀδελφὰς ἐν πᾶσιν ἀμαρτανῶν εἶναι,
20 ὅθεν αὐτῶν τινὰ μὴ δέχονται, τινὰ δὲ μὴ, ὡς εἴρη-
ται ἀνωτέρω βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ πρῶτῃ πα-
ραγραφῇ ἐκκοσμῶ ὁ νόμος, καὶ ῥηθῆσεται κατωτέρω
βιβλίῳ δεκάτῃ κεφαλῇ πέμπτῃ καὶ ἕτῳ ἡ
τῶν ἱεραρχῶν ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, ἥς ὁ ῥυθμὸς εἶναι
25 οἱ πατέρες, ἀμαρτανῶν καὶ ἀπατῶν καὶ ἀπαταῖται. Ἀ-
λλὰ καὶ γεννηθῶν τὰ χεῖρα τὰ δόλια, καὶ ὑποβλητέος τὸ
κοινωνίας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμος αὐτῶν ὁ πάντῃ
ἐσκοτισμένον, ἵνα γὰρ συστήσῃ τὸ ὑψίστον τῆς μο-
νότητος τῆς πατρικῆς, καθαρῶς καὶ πᾶσι τῶν ἐκκλη-
30 σιακῶν ἀλήθειαν ὅσον τὸ κατ' αὐτῆς, καὶ τὰ πάντα
τοῖς πᾶσι μιν γινώσκῃ. δεύτερον, ὅτι φησὶν, ἀλλ' ἡ
ὑμετέρα ἐσιότης τῆς αὐτοῦς εὐσεβεστάτης καὶ τρυ-
φαισχόου Βασιλεῦσι παροφύμως ἀναγνώγῃ, ἵνα οὕ-
τως πρῶτος ὁ ψευδοσύλλογος ἐκείνος ὁ γυνώσκων χω-
35 ρὶς τῶν ὑποσολικῶν θρόνων ἀναθεματισθῇ, παρῶντων
τῶν Ἀποκρισάριων. ὡς εἰ σημεῖωσαι πρῶτον, ὅτι καὶ
ἐνταῦθα καὶ κατωτέρω τὸν Ταρασίον ἐσάγει μετ' ἑ-
αὐτῶν τὸς Βασιλεῖς, καὶ πᾶσι λοιπὸν ὅτι ὑπὲρ τῶν
Βασιλέων ὁ Πάπας; καὶ πᾶσι τὸ ὅτι ἔλεγον, ὅτι
40 ὁ μὴ παθόμενος τῷ Πάπᾳ Χρυσανδρὸς ἐκ εἶσι; καὶ πᾶσι
τὸ, ὅτι Βασιλεῖς ἔγραφον καὶ παρεκάλαν τὸν Πά-
παν, ἵνα ὁ Πάπας θέσται, ἵκετοῦσα, δυσωπῇ, καὶ
παράσῃ; τρίτον, ὅτι φιλοτίμως ἐπαινῇ τὸν οἰκονο-
μὸν θρόνον, καὶ γὰρ ἐκ εἶπον, ὅτι ὁ ψευδοσύλλογος ὁ ἀθροί-
45 σις χωρὶς τῶν ὑποσολικῶν θρόνων, ὡς ἔλεγον Ἀέ-
ριον τῷ ἱερωτέρῳ ὁ Τερματός, καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ Κοινο-
νόμῳ ἔγραφον ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, καὶ ἐν τῇ
ἀρχῇ τῆς Συνοδοῦ ταύτης ἔλεγον τὰ ἀναγνωσθέντα
συνοδικά, καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ Σάκρᾳ ἐμφέρεται,
50 καὶ ἐν τῇ οὐκ ἐπὶ πρῶτῃ, ἐν τῇ πρώτῃ τόμῳ ἀνεγνώ-
σθη, καὶ ὁ ἱερεὺς Μάξιμος ἔλεγον ἐν τῇ μετὰ Πύρ-
ρον Ἀπολογία κατὰ τῶν Μονοθελητῶν, ἀλλὰ μόνον τὸν
οἰκονομὸν εἶπε θρόνον ὁ Ἀδελφός, ὅπερ ἐκ ἐξῆν αὐτῶν
τέταρτον φησὶν, ὅτι ὁ θρόνος τῶν Πέτρων εἰς πᾶσαν τὴν
Οἰκουμένην πρωτεύων ἀπὸ ἀρχῆς, καὶ κεφαλὴ πα-

σάντων τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν θεῶν ὑπαρχει, καὶ ἐὰν πο-
ποληθῇ ὑμετέρα ἐσιότης τῶν ὑμετέρων ὑποσολικῶν
θρόνων, ὅστις ἐστὶ κεφαλὴ πασάντων τῶν Ἐκκλησιῶν ὁ
θεός. ταῦτα ὁ Ἀδελφός. ἐν αἷς δύο τινὰ θεωρητέον,
πρῶτον, ὅτι ἔγραψον αὐτὰ ὁ Ἀδελφός ἐν ἀπλότῃ
καρδίᾳ, ἐπειδὴ γὰρ ἡ Ἐκκλησία ῥωμαίων ἐφύνα
ὁρθῶς περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων, καὶ ἦσαν ἀδελφὰς
κοινωνικῶς αἱ πρωτεύουσαι Ἐκκλησίαι, ῥώμης δηλαδὴ,
Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλὺμ (ὡς αἰ-
τέρως εἴρηκον ὁ Ταρασίος) ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ
ἐμφέρεται Σάκρᾳ, καὶ κατωτέρω ῥηθῆσεται τὸ ὅτι τῶν
πατέρων μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν, ὁ
ὁ Ἀδελφός ἠρέσθη εἰπεῖν ὅτι χωρὶς τῶν ὑποσολικῶν
θρόνων ἐγούετο ὁ ψευδοσύλλογος, καὶ ὁ Ταρασίος
ἵνα κολληθῇ τῷ θρόνῳ τῆς Ῥώμης, ὃ συνεφάνη οἱ
τῆς ἀνατολῆς ὑποσολικοὶ θρόνοι ὡς καὶ ὁ ῥωμαϊκὸς
συνεφάνη αὐτοῖς, καὶ τὸ κολληθῆναι ἐσημαίνει κο-
ινοῦσιν, ἀλλὰ συμφωνίαν, καὶ ἴδε τῶν ὑποσολικῶν
πρωτίων κεφάλαιον πέμπτῃ καὶ μάλιστα δεκάτῃ
ἐβδόμῃ, εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ τινες ἄνδρες, καὶ Διο-
νύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης τῷ Παύλῳ ἐχὼς Βασιλεῖ,
ἀλλὰ συμφρονήσας ἐς τὴν πίστιν αὐτῶν, ἦν ἐκέρυττε δη-
λαδὴ. ἕτως ἐν ἔγραψον ὁ Ἀδελφός διὰ ταῦτα
τὴν αἰτίαν, καὶ καλῶς ἔγραψον. εἰ δὲ λέγοιεν οἱ ἀντι-
κείμενοι ὅτι τὸ, ἵνα κολληθῇ τῷ θρόνῳ τῆς Ῥώμης
ὡς ἐχορὴ τινὰ διώκων, ἡ ἐξέσται μεζονα, ἥ τελεω-
τέραν, παρ' ἣν ἐχέσται οἱ λοιποὶ ὑποσολικοὶ θρόνοι,
πάντως ἐκ εἶπε καλῶς. καὶ γὰρ εἴρηται ἀνωτέρω ἐν
πρώτῃ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ ἐν ἐκαστῇ παρ-
άξῃ λέγεται πολλαχῶς, ὅτι ἐπειδὴ δὲ τοῖς πατέρεσσι
ἀπλῶς, ἐδεμίαν δὲ ἰδικὴν τῶν Πάπᾳ τοιαύτη μνήμη.
δύτῃ, ὅτι μὴ θρόνος τῶν Πέτρων εἶναι ἡ Ῥώμη,
ἀλλ' ἡ ἐξέσται, ἀλλ' ἡ ἐξέσται. τρίτον, ὅτι ὁ θρόνος ὁ ῥω-
μαϊκὸς πρωτίων ἐκλάμπει, ἀλλ' ἡ ἐξέσται ὅτι πρω-
τεύει καὶ κεφαλὴ εἶναι, ἀλλὰ κατὰ μόνην τάξιν, τὸ
δὲ ὅτι καὶ κατὰ τινὰ ἐξέσται ἰδικῶς πρωτεύει, ἡ ἐκ-
λάμπει, ἡ ἐξέσται ἐστὶ κοινωφώνεια, ὅθεν καὶ ἀποφύ-
σεται. τέταρτον, εἰ δὲ εἶπε τὸ ὁ Ἀδελφός καὶ διὰ τὴν
τάξιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τινὰ εὐλάβειαν καὶ ἀγαθωσύνην
Ῥωμαϊκῶν θρόνων, ῥητέον ὅτι τῷ τῷ τῷ τῷ ἐρ-
ρέθησαν καὶ ἀλλοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπίσκοποι καὶ
ἐπίσκοποι, καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῳ τὰ
περὶ Ἀθανασίου, καὶ βιβλίῳ δεύτερῳ τὰ περὶ Βα-
σιλείου, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ τρίτῳ, καὶ βι-
βλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ πρῶτῃ Παραγραφῇ ἐκκο-
σμῶ ὁ νόμος, καὶ βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ ἐ-
νάτῃ καὶ ἐν ἁλλοῖς πολλαῖς, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δε-
κάτῃ μέρῃς δεύτερῃ κεφαλῇ ἐβδόμῃ. πέμπτῃ,
ἀλλ' ἡ ἀναγνώσιν τῶν παπιστῶν βλέπεται ὅτι καὶ διὰ
τέτων καθαιρεῖται τὸ ἀσυνεχὲς αὐτοῖς τῶν Πάπᾳ
ἐξέσται, ἐφύρεν εἰπεῖν, ὅτι ὁ Στυδίτης Θεόδωρος
εἶπε τὸν Πάπαν οὕτινι τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν κεφαλῇ
τῶν κεφαλῶν. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, πᾶσι ἄρα ἦν τὸ
λεξέσθαι τὸν κεκρυμμένον ῥυθμὸν ἀπὸ χειρὸς ἐπὶ
καὶ πᾶσι μόνος ὁ Στυδίτης εἶρεν αὐτὸν, ποσῶν δὲ
πατέρων

πατέρες καὶ ποσῶνται Συνοδοὶ ἡγνοήκασιν αὐτὸ, καὶ μόνον ἐνεπνεύθη τῷ Σταθίτῃ τῷ εἰπόντι ὑπερολή τειλα-
κοςῇ ὁ γδὴ, ἥτις ἐστὶ πρὸς Ἀρσένιον, περὶ τῆς Οἰ-
κουμενικῆς ταύτης Συνόδου ἅτι ἐστὶ μερικὴ; δέυτα-
ρον, ἐν ποίᾳ ὑπερολή τῷ Σταθίτῃ καίται; καὶ πρὸς
ἐκ ἔστιν ἡ ὑπερολή καταφανὴς καὶ ἀναμφίβολος καὶ
ὑπὸ τῶ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας ὑποδεχθεῖσα; τρί-
τον, αἰρηται ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ ὅτι οἱ ἐν ἐκείνῃ πα-
τέρες ἐκλήθησαν κεφαλῶν, ὁ δὲ Κύριλλος καὶ Μένων
ἐκλήθησαν κεφαλῶν τῶν συναλεγκμένων, ἥτοι τῶν πα-
τέρων τῆς Συνόδου ἐκείνης, ὥς καὶ Κύριλλος καὶ Μένων
κεφαλῶν ἐκλήθησαν τῶν κεφαλῶν καὶ ὕφ' ἐνὸς,
ἀλλὰ ὡς ποσῶν, καὶ ἐν τῷ ὡς βύσφ, ἀλλ' ἐπ' ὅψαι
Βασιλείας; Συγκλήτης καὶ πάσης τῆς Οἰκουμένης.
περὶ κεφαλῶν ἴδε καὶ κατωτέρω πῶς κατὰ Φωτίου
Συνόδον. ὅθεν ἄρα καὶ ἐκείνῃ ἐφελήθη ὁ παπ-
σμός.

πέμπτον, ὅτι τῷ Ταρσίῳ λέγει, ἢ σὴ
σεπτή ὁσιότης. Καὶ, πῶς ὑμετέραν σεπτότατον ἀ-
μωσιώων. περὶ δὲ τῶν Βασιλείων λέγει, τῶν Βα-
σιλείων ἡμῶν. Καὶ, σιωπῶντων ἐνώπιον πάντων τῶν
φιλοχρίτων αὐτῶν λαῶν, τῇ ὑμετέρᾳ ἰκεσίᾳ ὑπε-
βίως ἐπὶνέσαντες, καὶ πᾶσι Συνοδοῖς ὤρισαν ἐν τῇ
βασιλίᾳ αὐτῶν πόλιν γινέσθαι, ἡμῖς δὲ σὺν με-
γάλῳ πάθῳ, καθὼς ἐνεφέρετο ἐν τῇ αὐτῶν θείᾳ
κελεύσει, ἐπέμψαμεν Τοποτηρητάς. Καὶ, τὰς δὲ
ὑποσταλόντας πρέσβεις πρὸς τὰ ἴχνη τῶν γαληνοτά-
των καὶ ὑπεβίων Βασιλείων δυσωπώμεν ἵνα ἐν πά-
σῃ ἀντιλήψῃ καὶ ἀντιθέσῃ Διόγειν καταξιώσῃ.
ταῦτα ὁ Ἀδελφεός, ἐξ ὧν ὁ Πάπας δέκνυται τῷ Βα-
σιλείῳ ἅτε ἀνέχων ἅτε ἴσθι, ἀλλὰ δὲ λαὸς, καὶ αἱ
Τοποτηρηταὶ αὐτῶν ὁμοίως, καὶ πρὸς τὸ νῦν, ὅτι οἱ Λα-
ταῖοι τῇ ὑποσταλτικῇ θρόνῳ ἐξίστανται τοῖς Βασιλεύσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ὑπὸ τῷ Ταρσίῳ ἐν τῇ ἀναγνωστικῇ ταῖς ὑπερολαῖς τῷ Ρώμῃ ἐν τῇ Συνόδῳ λειχθόντων, 20
ὁμόνοια καὶ συμφωνία, ἀλλὰ ἐμοναρχία τῷ Ρώμῃ συνάγεται.

Ἀναγνωσθέντων τῶν ὑπερολῶν τῷ Πάπᾳ, κινή-
σαν οἱ Λαταῖοι αὐτῷ τὰς πατέρας τῆς Συνόδου
ἐδέχονται αὐταῖς, καὶ ὑποκρίθεις ὁ Ταρσίσιος πρῶτος,
ἐκ εἰπον, ὡς ἀπεστάτης ὁ Πάπας, ἡ ὅτι καλῶμεθα τῷ
θρόνῳ τῷ Πέτρῳ, ἡ τῇ κεφαλῇ πάντων τῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ἡ τῇ πρωτεύοντι θρόνῳ ὡς ἀπὸ τῆς Ἀδελ-
φίας, ἐδὲ οἱ Ἀδελφοὶ ἐδίδαξαν ἡμῖν πῶς ἀλη-
θεῖαν τῆς πίστεως, ἀλλὰ ἐπανέσας τὸ ἀπεσταῖον τῆς πί-
στεως τῶν Ρωμαίων, καὶ εἰπὼν, ὅτι ἀβελρόν ἐστι τὸ ἀν-
τικεῖσθαι αὐτῇ, ἐπήγαγεν, ὅτι Ἀδελφεός, ἐκ ὁ
μοναρχίας, ἡ ἀποκρίτως, ἡ ἄλλως, ἀλλὰ τίς Ἀδελ-
φός ὁ ἀπεστέρας τῆς πρεσβυτέρως Ρώμῃς ἐγχαίρει βε-
βαιώμενος ὡς καλῶς ἔχον πῶς ἀρχαίαν ἐξέ-
δοσαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. τῷ Διόγει πῶς Ἐκ-
κλησίαν Ρωμαίων. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν
ἐπήγαγε, καὶ αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς, ἡτοι οἱ Πατριαρχικοὶ
θρόνοι, καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτοῖς ἱερεῖς γραφικῶς καὶ
ἐρωτητικῶς καὶ συλλογιστικῶς καὶ ὑποδεικτικῶς ἐξετάσαν-
τες, καὶ ταῖς πατριάρχαις διδασκαλαῖς μαθητευόμεναι,
ἔτω καὶ ὁμολογῶμεν καὶ ὁμολογῶμεν καὶ ὁμολογήσωμεν
καὶ εὐχαρίσωμεν καὶ ἐμμενῶμεν καὶ ἐβλαψόμεθα τῇ τῶν ἀναγνω-
σθέντων γραμμῶν ἐμφάσει, τὰς ἐκονικὰς ἀναζω-
γραφήσεις ὑποδεχόμενοι κατὰ πῶς ἀρχαίαν τῶν ἀγίων

πατέρων ἡμῶν ἐξέδοσαν. ταῦτα ὁ Ταρσίσιος, ἐκ
οἷς τρία φησὶ, πρῶτον ὅτι ὁ Πάπας ἐκ αὐτῶν τὴν
λέγει ὡς ἐκ θείας ὑποκαλύψεως, ἡ τῇ ἀνεκμνηστικῇ
τῷ ῥωμαϊκῷ θρόνῳ, ἀλλὰ πῶς ἀρχαίαν ἐξέδοσαν τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας βεβαιαί, τῷ γὰρ ἐστὶν ἡ πί-
στις τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῇ ἀντικειμένης,
τῇ ἀρχαίᾳ τῶν πατέρων διδασκαλίᾳ ἀντίκειται. δά-
τερον, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ ἐκείνοι ἀναλεγκόμενοι πῶς
γραφῶν, τὰς πατέρας καὶ πᾶν ἐξ αὐτῶν λόγον καὶ
πῶς ὑποδείξιν τὰ αὐτῶν ὁμολογῶμεν, καὶ ὑποδεχό-
μεθα τὰς ὑπερολαῖς τῷ Πάπᾳ, καὶ τρίτον, ὅτι ἐ-
ποδεχόμεθα τῶν Εἰκότων πῶς ἀποσύντησιν, ἐξ ὧν πε-
ρίνεται, ὅτι ἐδὲν ἐβεβαιώθη τῶν ἐμφερειῶν ἐν 35
ταῖς ὑπερολαῖς λαβὼν, ἅτε περὶ τῆς Οἰκουμένης ἀπο-
συντορίας ἦν, ἅτε περὶ τῶν λαϊκῶν χριστιανισμῶν,
ἀλλὰ μονωτάτη ἡ τῶν Εἰκότων ἀποσύντησις, ἐδὲ καὶ
εἴπον ἡ Συνοδοὶ περὶ τῶν γραμμῶν τῷ Πάπᾳ ὅτι
ἐπόμεθα καὶ δεχόμεθα καὶ ἀποσύντησιν, ἀλλὰ ταῦτα 40
συμφωνίαν καὶ μένιν δηλῶσιν, ὅθεν Ἰωάννης Τοποτηρη-
τὴς τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως ἔφη, Ἀδελφεός ὁ Ταρ-
σίσιος οἱ ἀγνώστοι Πατριαρχαὶ τῆς Οἰκουμένης ὑπερέχουσιν
καὶ λέγονται, πρὸς οὐ φρονέοντες καὶ ὁμολογῶντες, καὶ ἴδε
καθ' ἑξῆς καὶ τὰς ἀποσταλτικὰς τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὰς Πατριαρχίας καὶ πᾶν Ρώμῃς ὑπερολῶν τῷ Κωνσταντινουπόλεως Ταρσίῳ, τῶν ἐν τῇ
τρίτῃ πρῶτῃ ἀναγνωσθέντων, δέκνυται ἐκείνῃ καὶ κεφαλῇ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ δὲ Ρώμῃς ἰσθ' 50
μὲν τῶν Πατριαρχῶν καὶ ὑπὸ τὰς Συνοδούς.

Ἐν τῇ τρίτῃ πρῶτῃ σημείωσαι, ὅτι ὡς ἐξηγήθη ἵνα
ἀναγνωσθῶσιν αἱ ὑπερολαὶ τῷ Πάπᾳ, ἐξηγήθη ἵνα
ἀναγνωσθῶσιν καὶ αἱ ὑπερολαὶ τῷ Ταρσίῳ καὶ τῶν Πα-

τριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἐν ᾗ
ἐν τῇ ὑπερολῇ τῷ Ταρσίῳ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι
τὰ διερρέγοντα μέλη καὶ ὑποχρυσίζοντα εἰς ἐνὸς
συμφορῶν.

συμμορμολογέμενον καὶ συμβαζόμενον πῶς αἰῶσιν ποιήσονται, ἐν οἷς κεφαλὴ ἐστὶν ὁ Χρῆστος, καὶ μετὰ αὐτοῦ διασκορπισμένοι, καὶ λοιπὸν αἰτῆσαι πῶς ὑμετέραν ἀγιότητα εἴωσεν πᾶσι τοποτηρητῶν ὑμῶν, καὶ μετὰ θεηγόρου γραμματικῶν ὑμῶν, καὶ ἐτι ἐστὶν ὑμῖν ἐκ τῆς Θεᾶς ἐνχαρίμων περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης φανερώσατε ἡμῖν, ὡς ὁφειλόντων καὶ πᾶσι τοποτηρητῶν ὑμῶν καὶ πᾶσι γραμματικῶν ὑμῶν συνοδικῶς ὅτι πᾶσι πᾶσι λαλήσει πᾶσι δὲ ἀναγνωστέον·

10 οἷα, ὅπως ἐν ᾧ τὰ διεχιστῶνται, αὐτὸ γὰρ τὸ καὶ ὅτι τὰ πᾶσι τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης ἡγεσάμεθα, καὶ ὅτι καὶ ἡμᾶς ἀδελφικῶς πῶς ὑποσολικῶς ὑμῖν πρεσφθηνόμενος φωνῶν, ὡς τὰ Θεᾶς καὶ καλῶν δὲ ἡμῶν, πᾶσι τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὸν οὐρανόν

15 σκοποῦν ὑμῶν φανερώσατε ἡμῖν, γέγραπται γὰρ καὶ ἡμεῖς φυλάττει γινώσκον, καὶ ὁ μόνος ἐκζητήσας ἐν ἐσώματι αὐτῶν πεπεσμένον γὰρ ὅτι τὰ ἀπέρματα τῆς ἀληθείας ἐν ἐαυτοῖς ἀσώζετε, καὶ οἱ οὐσεβείς δὲ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ κατὰ πάντα ὁρθόδοξοι τῆς ἀληθείας βε-

20 βαιώσιν ὅτι πᾶσι πᾶσι, καὶ κύριον τὸν Θεόν ἰκετεύει κατὰ τὸν τῆς Θεολογίας ἐπὶ ὁρμῶν Γρηγόριον, ἵνα γινώμεθα οἱ τῆς ἐνδο Θεᾶς, καὶ οἱ τῆς Τριᾶδος, ἡνωμένοι καὶ ὁμόημοι καὶ ὁμόψυχοι, οἱ τῆς ἀγίας Πνεύματος, καὶ καὶ ἀδελφῶν, ἀλλὰ σὺ ἀδελφῶν

25 λους, οἱ τῆς ἀληθείας, τὸ αὐτὸ φρονῶντες καὶ λέγοντες, καὶ μὴ εἴη εἰς καὶ διχοστασία ἐν ἡμῖν, ἀλλὰ ὡς περὶ ἡμεῶν ἐν βασιλείᾳ, μίαν πίσιν, ἔτω καὶ συμφωνίαν μίαν ὅτι πάντες ἐκκλησιαστικῶν πρῶτος. ταῦτα ὁ Ταρσίσιος ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι

30 ἀνωτέρω ἐπὶ ἰωάννη τῷ τοποτηρῆ τῆς ἀνατολικῆς Διοικήσεως, ὅτι ὁ ἀδελφὸς καὶ Ταρσίσιος τὸ ἐν φρονῶν, ἵνα μὴ εἴη τις ὅτι φρονῶσι τὸ ἐν καὶ ἐπεὶ ὁ Ταρσίσιος καὶ ἀδελφῶν ὡς μονάρχῃ, ὁ Ταρσίσιος ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ ὑπεξήγειται πᾶσι τὸν ἰωάννην, καὶ

35 λέγει, ὅτι τὰ μὴ συμμορμολογέμενα τῆς ἐκκλησίας πῶς αἰῶσιν ποιήσονται, ὡς κεφαλὴ ἐστὶν ὁ Χρῆστος, εἰς ὃν ἀναγονται οἱ πιστοί, καὶ γίνονται ἐν, ὡς εἴπε δηλονότι ὁ κύριος ἐν τῇ ἐκκλῆ, ἵνα ᾧσιν ἐν, καὶ ὁ Πάπλος, εἰς κύριος, μίαν πίσιν, ἐν βασιλείᾳ, καὶ πᾶσι

40 ὅτι εἰς θεμέλιος, ὡς ἐν ἐν δυνάμει θῆναι εἴπερ, ὡς καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος Φυσῖν, ἵνα γενώμεθα ὅτι τῆς Θεᾶς, καὶ οἱ τῆς Τριᾶδος, ἡνωμένοι καὶ ὁμόημοι καὶ ὁμόψυχοι, οἱ τῆς ἀγίας Πνεύματος, καὶ καὶ ἀδελφῶν, ἀλλὰ σὺ ἀδελφῶν. εἴποι

45 δέ τις, καὶ ἀδελφῶν ἐν ἐπὶ ἀδελφῶν, ἀλλὰ σὺ ἀδελφῶν. ἀλλὰ πᾶσι παπῖς πᾶσι ποῖος ποῖος τῆς χειρῶν ἐν, παπῖς ἐν τῇ πᾶσι

Ταρσίσι καὶ Γρηγόριον καὶ Πάπλον καὶ τῶν Κυρίων, ἡ Γεωργίῳ τῷ Τραπέζοντι, οἱ μὲν γὰρ λέγουσιν ὅτι ἡ οὐσία πᾶσι ἐκκλησιῶν ἐστὶν ὁ Χρῆστος, ὡς καὶ κεφαλὴ ἐστὶ καὶ θεμέλιος καὶ εἰς κύριος. ὁ Τραπέζοντιος δὲ λέγει ὅτι οἱ ἀγιοὶ πατέρες ἐκβοῶσιν, ἵνα πιστεύσας εἰς ἐνα Θεόν, καὶ εἰς ἐνα κύριον, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔπειτα εἰς μίαν ἐκκλησίαν καὶ ἀποσολικῶς ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα πᾶσι πιστῶν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁπότε εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ, πᾶσι αἱ ἐκκλησίαι τῇ Ρώμῃ οἰκονομῶνται δὲ τῷ Πάπῃ. ἐν τῇ εἰρησ παπῖς τὸ πρῶτον, δεχόμεθα σε ἐξ ἀιρέσεως ἐπιστρέφοντα, καὶ ἐδέξατο τὰς τοιαύτας ἡ παρῶσα ἐκκλησία Συνοδος. εἰ δὲ τὸ δόγμα, ἀντιχρυστιανισμόν διδάσκει παπῖς ἰδόντες καὶ ἐν ᾧ. σημείωσαι δὲ ἄλλοι πᾶσι ἀναγνωστέον καὶ ἐν ᾧ. πάντων πᾶσι Πατριάρχων ἐν τῇ Οἰκουμένη, ἐν ᾧ τῷ Τρίτῳ, ὅτι ἐμὸν ἐκ τῆς Πάπας, ἀλλὰ καὶ ἐκ πᾶσι Πατριάρχων τῆς ἀνατολῆς πᾶσι φανερώσιν τῆς ἀληθείας καὶ πᾶσι ἐκ πᾶσι διεχιστῶν μερῶν ζητεῖ, ὡς ἐξήγησε καὶ ὅτι τῷ Πάπῃ, ὡς ἐξήγησε τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι καὶ ἀποσολικῶς καὶ ὁμότιμοι πᾶσι οἱ Πατριάρχαι, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας. καὶ λοιπὸν λέγει ἐπὶ τῷ, ὅτι ὁ Πάπας ὅτι πᾶσι Συνοδῶν, καὶ τὸ, ὅτι ἐξ αἰρέτων ἰδιώματι τῆς ἐκκλησίας ἐστὶ διδάσκαλος. τέταρτον, μετὰ τὸ ἀναγνωστέον πᾶσι ὅτι πᾶσι ταῦτα ἐπὶ τοποτηρητῶν τῷ Πάπῃ εἴπον, ταῦτα αὐτὰ γράμματα δεξάμενος καὶ ἀγαπῶντες ἡμῶν Πάπας τῆς ἐκκλησίας ἀπέστειλεν ἡμᾶς μετὰ πᾶσι ἀντιγράφων πᾶσι ἡμῶν ἀναγνωστέων. εἴτα ἰωάννης ὁ τὸν τόπον ἐπέχων πᾶσι ἀνατολικῶν ἀρχιερέων εἴπε, ταῦτα τὰ γράμματα καὶ ἡ οὐσία τῆς βασιλείας παρεστῆσεν ἡμᾶς τῶν ἀρχιερέων ἐν ταῦτα. ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι ὅπως τῶν γράφων ὁ Ταρσίσιος τῷ Πάπῃ, ἔγραψε καὶ τοῖς Πατριάρχεις, ὡς ἐλέγετο ἀνωτέρω ὅτι ἔγραψεν ὁ Θεοδόσιος καὶ μαρκιανὸς τοῖς αὐτοῖς, καὶ τῷ, ἐπειδὴ ἰσότητι οἱ Πατριάρχαι, διὰ γράφει αὐτοῖς ὁ Ταρσίσιος. ἵνα φανερώσῃ τὴν φρονῶσι περὶ τῆς ὑποθέσεως πᾶσι ἀγίων ἐκκλησιῶν ἀποσολικῶν, καὶ ὅπως τὰ γράμματα ἀναγνωστέον ἐν τῇ Συνοδῷ, καὶ οἱ τοποτηρηταὶ εἴπωσι τὰ εἰρησ, καὶ γὰρ τὸ καὶ ὅτι τῷ Πάπῃ ἡγεσάμεθα, ἵνα δηλονότι πέμψῃ τοποτηρητὰς καὶ γράμματα, ὡς ἐκείνος ὁ λόγος πᾶσι παπῖς, ὅτι ὁ Ρώμης ἐκ πρῶτος ἐστὶ τῇ τάξει καὶ ἀπαριθμήσει, ἀλλὰ ἀξίως ἡνὲ ἐστὶ πρῶτος, καὶ ὅτι μόνος ἀρκεῖ ἐν ταῖς Οἰκουμέναις καὶ Συνοδοῖς, καὶ ἐν οἷς ἐστὶν ἀρετικῇ διαίτῃ ἐφύλατταται ὅτι κατὰ τὴν τῆς πίστεως.

ΠΑΡΑΤΡΑΧΟΝ ΙΓ΄.

50

ὅτι ἐκ τῆς πᾶσι Συνοδῷ ὅτι πᾶσι τῶν τῆς ἑαρχιερέων, δεικνύται ἰσότητι οἱ θρόνοι αὐτῶν τῷ τῷ Ρώμης θρόνῳ, καὶ ψόδοις τὸ ἀγέραι πᾶσι Ρώμης τῶν Συνοδῶν, ὡς αὐτῶν καὶ τῶν βασιλεῶν οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀξίας τοῖς ἐπισκόποις.

Εἰ τῇ ἐπιστολῇ πᾶσι ἀρχιερέων τῆς ἀνατολῆς σημείωσαι, ὅτι τῶν θρόνων αὐτῶν ὁποσολικῶς καλῶν δυνάμει.

δοπολελυμένως, καὶ σημεῖωσαι λοιπὸν, ὅταν ἀκέρως
δοπολικῶν καθέδραν καὶ δοπολικὸν θρόνον πῶ
ῥωμαϊκῶν καθέδραν, ἐστὶ ὅτε λεγομένην δοπο-
λελυμένως πῶ ῥωμαϊκῶν Ἐκκλησίαν, ἵνα ὡνοῇ τὸ
ισότιμον. δούτερον λέγουσιν, ὅτι πῶ παύθουσιν τὰ
Πατριαρχία, ἥτοι τὰ Ταρασίον καὶ τῶν Βασιλέων ἀ-
ποπληθέντες, πέμπουσιν τὰς Τοποτηρητάς. καὶ λοι-
πὸν πᾶς ἐστὶν ὁ λόγος τῶν παπῶν, ὅτι ὁ Πάπας κυ-
ρίως καλεῖται καὶ ἀγέρει τὰς Συνόδους, ἐπειδὴ τῶν
ἕτε καλῶν, ἕτε Διὰ πῶ παύθουσιν αὐτὰ ἐρχονται.
τρίτον λέγουσιν, ἀλλ' ὡς ἀγνώστοι καὶ μακαριώτατοι
ὡς πέπον ἐστὶ τῇ Πατριαρχικῇ διαποταφῇ ὑμῶν, ἀ-
συνίως τὰς ἀδελφὰς ὑμῶν ὑποδέξασθε, καὶ τοῖς δε-
σπότης τῆς οἰκουμενικῆς ἀπὸ συστολῆς καὶ ἀνθρωπι-
νῆς φόβου ἀποκρίσασθε, ἔξετε γὰρ αὐτὰς ὑπεραμέ-
νως ἀκριβῶς τῶν τριῶν δοπολικῶν θρόνων πῶ ὁ-
μονοηκῶν τε καὶ σύμφωνον ὁρδοδοξίαν, οἵτινες τὰς
ἀγίας καὶ οἰκουμενικὰς ἐξ Συνόδους ὁμοφώνως κηρύ-
ψαν, ἐτέρων παρὰ ταύτας, ἣν καὶ ἐρδόμεν ἡνὲς
θρυλῶσιν, καὶ παρσιμέμωι, ἀλλὰ πάντων δοπολι-
κῶν, ὡς ἔστι καθαιρέσει τῶν δοπολικῶν τε καὶ δι-
δασκαλικῶν ἀποδοῦσιν σωαποδοξίαν, καὶ τῶν
θείων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων ἀναίρεσει καὶ ἐξαλείψει.
ὕμεις δὲ ἀγνώστοι πεπυροσμένοι θείῳ ζήλῳ ὑπαρ-
χοντες, σύμφωνοι τὰς δικαίας ψήφους θεῶν βα-
σιλεύων ἡμῶν ἀποκρίσας θεοφυλάκτες δεσπό-
τας ἔχοντες, ἅμα δὲ καὶ πῶ θεοσκεπῇ καὶ θεοτεί-
χισον σύγκλητον, ἰσχύσατε καὶ ἀποδείξετε, καὶ
κραταιώσθω ἡ καρδίᾳ ὑμῶν, πᾶσαν παρὰ τοῦ ὁ-
πολικῶς διενδικέντες, καὶ εἰς πῶ τὰ Χριστὸ ὑπα-
κοῦν μεθαρμόζοντες. ἐκείνο δὲ ὑπομιμνήσκοντες ὡς
ἀναγκάσθω πῶ ἱεραρχικῶν ὑμῶν κορυφῶν, εἰγε ἐυ-
δοκίᾳ τὰ παμβασιλείως Χριστὸ τὰ θεῶν ἡμῶν καὶ
τῶν αὐτῶν συμβασιλεύειν ἡγεμονίαν θεοσεβαστῶν
καὶ τρεπαχέων δεσποτῶν ἡμῶν, βεληθεῖντε συγ-
κροτῆσαι Συνόδον, μὴ ἐπαχθῆς ὑμῶν φανήν τῶν
τρίων δοπολικῶν θρόνων τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρ-
χῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων ἡ ἀ-
πόλειψις, καὶ γὰρ ἐξ οἰκίας αὐτῶν τὸ ἐμποδὸν παύθου-
σιν, ἀλλὰ τῆς τῶν κρατέντων καὶ κυριεύοντων αὐ-
τῶν φρικτωδὲς ἀπὸ ἐπαπειλήσεως καὶ θανατηφόρου ἐ-
πιτιμῆσεως, τῆς δὲ ἐστὶν ἀκριβέστερον σωθῆναι καὶ
ὑπὸ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς οἰκῆς Συνόδου, ἐν ἣ
ἀδελφὰ τῶν κατὰ τὸν κρητὸν ἐκείνων ἐν τέτοις ὑποκο-
πῶν τῶν μέρεσι σωαχθεῖς εὐρεται Διὰ πῶ τῶν
ἐθνικῶν ὑπακοῦσιν, ἀλλὰ καὶ δὲ ἐκ τέως τῇ ἀγίᾳ Συ-
νόδῳ ἀποκρίματα συμπλάκη, καὶ δὲ αὐτὸ παρὰ μάρτυρε
κώλυσις συστήσασθαι, καὶ κατὰ δὲ πᾶσι ποιῆ-
σαι τὰ ὁρὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα, μάλιστα τὴν
ἀγιωτάτη καὶ δοπολικὴν Πάπα Ρώμης σύμφωνησαν-
τος αὐτῇ καὶ σωαυρεθῆναι Διὰ τῶν οἰκίων ἀποκρι-
σιμῶν, καὶ ἀρτίως ἀγνώστοι τῆς γούρε συνθεῶν
καὶ ἐν τρεπὸν τῆνικαὶ ἐκείνης ἡ πίσις εἰς τὰ τῆς
οἰκουμενικῆς ἐξήχεται πέρατα, ἔτω καὶ τῆς νυνὶ ἀ-
ποδοξισομένης Χριστὸ χάρει Σινὸς Διὰ μεσιτεί-

ας ὑμῶν καὶ τὰ τῶν δοπολικῶν θρόνων τὰ κορυφαῖα
διέποντες κηρυχθήσονται ἐν ὅλῃ τῇ ὑφ' Ἡλίῳ, ταῦ-
τα οἱ τῆς Ανατολῆς Ἀρχιερεῖς. ἐν οἷς σημεῖωσαι πρῶ-
τον, ὅτι οἱ Βασιλεῖς λέγονται δεσπότης τῆς οἰκου-
μένης, καὶ σημεῖωσαι περὶ τὰ Πάπα καὶ τὰ Κωνσταν-
τινουπόλεως κατὰ τῶν τρεπὸν λέγονται οἱ κληρι-
κοί, ὡς ἀποκρίμ αὐτῶν ἐν πολλοῖς. δεύτερον, ὡς ὁ Ἀ-
θελανὸς ἐδιδόκει τὸν Ταρασίον ὑπὲρ τῶν Τοποτηρη-
τῶν αὐτῶ ἵνα οἱ Βασιλεῖς ἐν εὐμενείᾳ ἀποδωρῶν τὴν δι-
αγὰν κατὰ ζήλωσιν, ἔτω δεόντας αὐτὰ οἱ Ἀρχιερεῖς 10
τῆς Ανατολῆς ἵνα τὰς Τοποτηρητάς αὐτῶν τῶν Βα-
σιλέων ἀποκρίσῃ. ἀμφοτέρωθεν δυσαπείθοντες, ἀμφο-
τέρωθεν δέλοι, τῆς αὐτῆς τιμῆς, ἀρε καὶ τῆς αὐτῆς
ἀξίας. τρίτον, οἵ τρεῖς δοπολικοὶ θρόνοι ἐξ ἰδίας ἀν-
θροπίας τὰς μὲν ἀγίας Συνόδους δέχονται, τὸν δὲ πῶ 15
θεοῦ λόγον δοπολιζοῦνται, τῶ αὐτῷ τρεπῶ ὑπερέγερ-
σε καὶ ὁ Ἀθελανὸς αὐτῶν, καὶ αὐτῇ ἀπὸ τῆς καὶ ἀποδοξί-
ας, ἀρε καὶ ἡ αὐτῇ ἀξία. τέταρτον, ὅτι ἔχοντες ὑπὲρ
τῶν Ταρασίον τὰς Βασιλεῖς καὶ πῶ σύγκλητον ὁμόφρονος
ἰσχύσασιν, πᾶσαν ἀποκρίσιν δοπολικῶς διενδικέν- 20
τες, καὶ εἰς πῶ ὑπακοῦν τὰ Χριστὸ μεθαρμόζοντες. καὶ
σημεῖωσαι τὸ δοπολικῶς, ὅτι ἐκείνοι τῇ Πάπα καὶ
τοῖς Πατριαρχαῖς ἰδίως, ἀλλὰ μάλιστα τῇ Συνόδῳ
ὑπερεχθῶς ἐφαρμόσθαι, καὶ εἰ κατὰ παπῶν
μὴ δεχομένων Ἀρχόντας κοσμικὰς παρῆναι ἐν τῇ συ- 25
νόδῳ, ἵνα μὴ κατὰ φανὴ γίνωνται τὰ περὶ τὸν λόγον
αὐτῶν, καὶ ἔτω ὁμοῦς ἐπὶ οἱ Ἐκκλησία, ἀλλ' ἔχε
καὶ Βασιλεῖς ἀποκρίσιν καὶ Ἀρχόντας σωαυρεθῶν-
τας, ὡς εἶχε καὶ ἡ παρῆναι. πέμπτον φασὶν, εἰς
παρῆναι οἱ Πατριαρχαῖς τῶν τριῶν ἀποπολικῶν θρό- 30
νων καὶ οἱ ὑπ' αὐτῶν Ἐπισκοποι, μὴ ἐπαχθῆς φανήν
ἡ ἀποδοξίς, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ ἑκτῇ οἰκουμενικῇ ἐ-
κείνοι τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐν τοῖς τριῶν θρόνοις ἀπὸ
ταῦ. ἐν οἷς σημεῖωσαι πρῶτον, ὅτι Πατριαρχαῖ
καὶ Ἐπισκοποι ἐκ ἀπὸ τῆς ἐκτῆς ὑπὸ τῶν οὐ 35
τοῖς δυοῖ Πατριαρχικαῖς θρόνοις Ἀλεξανδρείας καὶ
ἱεροσολύμων, Τοποτηρηταὶ ὅμως ἦσαν ἀξιόλογοι καὶ
μὲν Ἀλεξανδρείας Πέτρος ἱερομόναχος, τὸ δὲ ἱε-
ροσολύμων Γεώργιος ἱερομόναχος, Ἀντιοχείας δὲ
ὑπὸ ὁ μακάριος πρῶτον, καὶ καθαιρέθῃς ἐγούρε ὑπὸ 40
τῆς Συνόδου ὁ Θεοφάνης, ἐβέλειται δὲ εἰπεῖν Διὰ
τέως οἱ πατέρες, ὅτι μὴ ὄντων τῶν Πατριαρχῶν,
ἀρε καὶ αὐτὶ τῶν ὁρώμεν, ἀλλ' ὅτι ἐπειδὴ οἱ Πατριαρ-
χικοὶ θρόνοι ἦσαν ἐκ ἀνάγκης, ὁ δὲ ὁρώμεν ἦν ἐν
ἡσυχίᾳ, ἀρε καὶ ἡ τῆς ὁρώμεν συμφέρουσι κατὰ 45
τὸ παρὸν δηλονότι. τῆς δὲ εἰπον οἱ πατέρες, φε-
ρῶντες κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
συλλογῶν, οἵτινες ἔλεγον, ὅτι ἀρε καὶ ἡ Κωνσταντινου-
πόλεως Ἐκκλησία παρὰ ἀποδοξίαν οἰκουμενικῆς Συνό-
δου καὶ Κωνσταντίνου τῆς πίσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν 50
ἀποδοξισῶν βεβαιώσιν, ὡς λέγουσιν ἡμεῖς καὶ οἱ πα-
πολῶντες περὶ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν, εἰ δὲ πατέρες
τῆς Ανατολῆς βέβαιον εἰπεῖν, ὅτι ἐκ καὶ ἡμεῖς ἐκ
ἡμεῖς, ἐπειδὴ παρῆναι ὁ ὁρώμεν, ἐπειδὴ ἵνα κοι-
νῶς θεωρηθῇ τὰ περὶ τὸν λόγον καὶ ἐκ ἐκείνης τῆς Ἐκ-
κλησίας

κλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ὡς περ ἔστι τῶν μονοθε-
λητῶν οἱ Πατριάρχαι Σέργιου, Πύρρου, Παύλου,
Πέτρου ἐνόμιζον τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως
καθολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἡθροίζον Σиноδοὺς ἐξ
5 ἰδίας αὐθεντίας δι' ἃς οἰκουμένης. ἀλλὰ συνελη-
θῆσθε τῆς αἰγῆς Οἰκουμένης, ὡς ἡ ἐκ ἡσσαν μόνος
οἱ Κωνσταντινουπολίται, ἀλλὰ σωτὴν καὶ ἡ Ἐκκλησία
Ῥωμαίων διὰ τοποτηρητῶν, ἐκ ἐδουκῆσαν οἱ ἀν-
10 ρετικοὶ ποιῆσαι τὰ διὰ, ἐπειδὴ κοινῶς κοινῶν θεω-
ροῦσάντων, ἐλύθη ἡ ἀμφιβολία, καὶ ἐγνωσθη τοῖς
πᾶσι κατὰ τὴν ἀλήθειαν. διότερον, εἰ καὶ ἐκ ἡσαν,
ὑποθετικῶς εἰπὼν, τοποτηρηταὶ τῶν ἀνατολικῶν
ἀρχιερέων ἐν τῇ αἰγῇ Σινόδῳ διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν
ἐθνικῶν, ἡ Σινόδος πάλιν Οἰκουμένη ἦν, ἐπειδὴ
15 μετὰ τὴν ἀφύσιν αὐτῆς οἱ Πατριάρχαι τῆς ἀνα-
τολῆς σωτήρησαν, συνεφώνησαν καὶ παρεδέξαντο αὐ-
τῶν, ὡς περ ὁ μᾶξιμος τὴν φρίτῃν, καὶ ὁ Βιργίλιος

τὴν πέμπτῃν, καὶ ὁ Ἀδριανὸς τὴν ἐν Τριέλλῳ, καὶ ὁ
Πρωτέριος τὴν ἐν Χαλκηδόνι. ὁθεν ἡ Σινόδος ἡ ἐν
Βλαχέραις κατηγορεῖται τὸ μὲν πρῶτον, πρῶτος αὐ-
τῇ τῆς παρεύσης Σινόδου ὅτι ἐκ ἔχει συμφωνήσας
αὐτῇ τῆς Πατριάρχας τῆς Ἑσπερίων, ὅτι ἰσότη-
τα μαρτυροῦσι τῇ Ταρσείῳ καὶ τῇ Πάπῃ, λέγοντες
δ' αὐτῇ καὶ τῇ Πάπῃ κηρυχθήσεται ἐς τὸν κόσμον
ἡ πεφωτισμένη γνησομένη Σινόδος, ὡς ἐκηρύχθη
ἡ τῆς αἰγῆς. τέταρτον, ὅτι πιστιμῶσι τὴν Σύ-
νοδον τῇ Ταρσείᾳ καὶ τῇ Ἀδριανῷ, ἐπειδὴ τὴν μὲν
δοκίμασιν λεγέσθαι εἶναι τῆς ἀληθοσυμμένης Σινόδου,
τὸν δὲ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν Πάπῃ μεσίτας καὶ
κέρυκας τῆς συνοδικῆς δοκίμασεως, ὡς ποτε Ἀλέ-
ξανδρος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξαν-
δρείας ἐγένοντο κήρυκες τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Συ-
νόδου, καὶ ἴδε τὸν τόπον. καὶ λοιπὸν σημείωσαι, ὅτι
καὶ ἐκ τῆς τέρας τῆς γίνονται οἱ πολὺ φωνοὶ Λατῖνοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

22

Ὅτι ἐκ τῆς δοκίμασεως τῇ Ἀδριανῷ Πάπῃ πρὸς τὸν Ῥήγα Γαλλίας μεμφομένην τῇ Ἱερουσαλὺμιν Θεοδώρῳ,
καὶ τῆς συνοδικῆς ὑπὸ τῆς τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἑσπερίας Παύλῳ Ῥώμης, δέκνεται ἡ παρὰ ἀλλήλους
χρεία καὶ συμφωνία, καὶ εἴχεται τὸ τῆς μονότητος ἀξίωμα.

25 Ἐν τῇ λιβέλλῳ τῇ Ἱερουσαλὺμιν Θεοδώρῳ σημείωσαι
πρῶτον, ὅτι ὁ Ῥήγας Γαλλίας γράψας τινὰς αὐτι-
θέτας πρὸς τὸν Πάπῃ Ἀδριανῷ περὶ τῆς ἐρεθό-
μης ταύτης αἰγῆς Σινόδου, ἔγραψε μεμφομένης καὶ
τὸν Θεόδωρον τέτοι, ὅτι γράφει μόνῳ ἀρχὴν ἐν
30 τῇ Θεότητι εἶναι τὸν Πατέρα, πρὸς ὃν ἀπεκρινόμενος
ὁ Ἀδριανὸς, λέγει πολλὰ ἐγκώμια τῷ Θεώδωρῳ, καὶ
ὅτι ἔγραψεν αὐτῷ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Κοσμάς καὶ
ὁ Ἀντιστοχίας Θεόδωρος ὁ μὲν καὶ οἱ τρεῖς συνοδικῶν ὑπὸ
35 τῆς τῶν Παύλου Πάπῃ Στεφάνῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ
σύννοτον ποιήσας ἰταλικῶν καὶ δυτικῶν ἐπισκόπων ὑπὲρ
τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἔπεμψε τὰ συνοδικὰ τότε αὐ-
τῷ καὶ τὴν τῶν Πατριαρχῶν συνοδικὴν ὑπὸ τῆς
40 δόξης αὐτῶν, καὶ δοποδέξαντο, ἡσχαρίστησαν, ἔ-
γραψαν δὲ οἱ Πατριάρχαι τῇ Πάπῃ ἐν τῇ συνοδικῇ

καὶ ταῦτα, εἴτις ἔχει ἄλλον ὄρον πίσεως ἡ συμ-
βελίῳ ἡ ἀντιδόσειν ἡ διδασκαλία, παρεκτὸς τῆς
δοθείσης πρὸς τὸν ἐξ Σινόδου, καὶ βεβαιωθή-
σῃ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ εἴτις ἐπε-
σκωπῇ τὰς ἁγίας εἰκόνας κατὰ τὸ εἶδος τῇ Κυρίᾳ
καὶ ἀνθρώπῳ ἐπὶ καὶ ζῆνός τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας. ἐπέγραψαν δὲ οἱ αὐτοὶ τῇ Πάπῃ, πρόσμυθε ἀ-
γνώστα πρὸς τῆς αὐτῆς καλῆς πίσεως, ἐν ᾗ ὑπὸ τῆς
ἐλπίδος ὡς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίσεως, καθὼς ὁ Φω-
τὸν τῇ Κυρίᾳ λέγει. ὡς εἰς σημείωσαι, ὅτι βοηθεῖαν
ἔλαβον ὁ Πάπῃς ἐκ τῶν συνοδικῶν τῶν Πατριαρχῶν.
διότερον, ὅτι ὡς ἔγραψαν οἱ ἀρχιερεῖς τῆς ἀνατολῆς
τῇ Ταρσείῳ, Ἀνδρίᾳ καὶ Ἰακύνθῳ, γράψαν καὶ τῇ
Πάπῃ, πρόσμυθε, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐξ ὧν δέκνεται ἡ
ἐκκλησιαστικὴ παρὰ ἀλλήλους χρεία καὶ συμφωνία, καὶ
εἴχεται καὶ ἐκ τῆς τῆς μονότητος ἀξίωμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

45 Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὸν τῇ Ῥώμῃ τοποτηρητῶν καὶ πατέρων λεχθέντων ἐν τῇ δοποδεχῇ τῆς ἐν τῇ Σινό-
δῳ ἀναγνωθείσης ὑπὸ τῆς τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀντιθέσεων τῶν ἰδίως τοῖς πατέρεσι καὶ ἐν
ἑτέροις Σινοδοῖς ἐρηθιστῶν, εἴχεται πᾶσα μοναρχία ἀπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὑπὸ τῶν τῶν ἀρχιερέων
50 τῆς ἀνατολῆς οἱ τοποτηρηταὶ τῇ Πάπῃ σφραγίσαντες
εἶπον, περὶ ὁμοῦ ὅτι ὁ Ἀδριανὸς καὶ ἡ κατ' αὐτὸν
αἰγῇ Σινόδῳ ἐσείχθη τῇ μεμφομένη πρὸς αὐτὸν ἐ-
πιστολῇ τῇ Ταρσείᾳ, καὶ ἀλογητὸς ὁ Θεός, ὅτι
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς ἀνατολῆς τοῖς ἁγιωτάτοις Ἀδρι-
ανῷ Πάπῃ Ῥώμης καὶ Ταρσείῳ τῇ Κωνσταντι-
νουπόλει

πόλεως σύμφωνοι ἐν τῇ ἐρεθιστῇ πίσει καὶ τῇ
παρασημῇ τῶν σεπτῶν εἰκόνων, ἀνέστησαν.
εἶπα εἶπον ὁ Καίσαρ καὶ Καππαδοκίας, τοῖς
γράμμασι τῶν ἀρχιερέων τῆς ἀνατολῆς ὡς ἐπὶ
ἀλλοῦ ὁμοσεβείας δοποδεξάμενοι, σοιχῶ καὶ ἐμμελῶ.
τῶν δὲ λοιπῶν ὁ μὲν εἶπε, Σιωπῆθε, ὁ δὲ, ὁμό-
φρονι γίνεσθαι, ἀλλῶ, Στοιχῶ καὶ ἐμμελῶ, ἄλλος,
τὴν

τῶν κοινῶν αὐτῶν ἀποδέχομαι. ἁλλ' οὐ, Σωμανῶ, ἁλλ' οὐ, Ἀποδέχομαι καὶ σέβομαι, Σωτίθεμαι ἁλλ' οὐ, τὰ αὐτὰ αὐτοῖς φροῦν, καὶ ὅσα οὐκ εἶπε, τὰς μὴ ἔτω φροῦντας τῇ ἀναθέματι καὶ υποβάλλω. ἡ δὲ Συμῶδος κοινῶς εἶπε τῶν ἑπιστολῶν τῆ Ταρσίου ὅτι ὁρδοξίας, καὶ περὶ τῶν γραμμάτων τῶν Πατριαρχῶν εἶπον, Ἀποδέχομενοι τοὺς λόγους, καὶ ἀσπαζόμεθα καὶ τιμητικῶς προσκυνοῦμεν τὰς σεβασμίας εἰκόνας, καὶ τὸν ψόδου λόγον ἀναθηματίζομεν, καὶ ὁ θεὸς φυλάξαι τὰς βασιλεῖς καὶ τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην. ὁ Ταρσίος εἶπε, τὸ μεσότηχον ἦρθη τῆς ἑκκλησίας, ἥτις εἶχον δηλαδὴ αἱ ἐκκλησίαι Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων μετὰ τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιολὴ γὰρ ἑστῆς, Ἄρκτος καὶ Μεσημβρία ὑπὸ ζυγὸν αὐτῶν καὶ μίαν συμφωνίαν γεγονόσιν. ἡ δὲ Συμῶδος ἀφώκησε τὰς βασιλεῖς, τὰς Πατριαρχίας καὶ τὴν σύγκλητον. Ἐν τούτοις σημείωσαι πρῶτον, τὸ παθόμεθα τῷ τῷ Τοποτηρητῇ τῷ Πάπα, καὶ τῷ ἀγίῳ Κυρίῳ τὸ πρὸς τὸν Ἀντιοχείαν ἰωάννην, οἷς ἀνάγκη πείθεσθαι τὰς ἀνταρξίας τῆς πρὸς ἅσας τῶν δύσιν κοινῶς, καὶ τῷ Μητρί τῷ, Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ παθόμεθα τῇ τοποθετικῇ θρόνῳ, καὶ τὸ ἀνωτέρω τῇ Ταρσίῳ, Στοιχεῖον, καὶ τῆς Συμῶδος κοινῶς, καὶ ἐκάς τῶν πατέρων ἰδίως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ συγκαταθέσει τῶν ἑπιστολῶν τῷ Πάπα καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς τὰ, Στοιχεῖον, Ἐπόμεθα, Ὁμόφρον ἵνομαι, Σωτίθεμαι, Ἐμμένω, Ἀποδέχομαι, Σωμανῶ, Σέβομαι, Συμφρονῶ, Βεβαιῶ καὶ τὰ ἑπὶ τοιαῦτα, ἅπερ εἶπον πάντα αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ κοινῶς, καὶ οἱ αὐταῖς πατέρες ἰδίως διὰ τὴν

αὐτῶν αἰτίαν καὶ τὴν τοποθεσίαν τῆς πίστεως, πάντες τὸ αὐτὸ σημαίνοντες τῷ παθόμεθα τῷ Τοποτηρητῇ, καὶ ὑδεμίαν ὑποταγὴν, ἡ ἰδικὴ ἐξουσία ὑποταγῶν, ἀλλὰ συμφωνίαν καὶ ὁμοφροσύνην ἀσπάζομεν καὶ ὡσαύτως ἔχουσιν, ὡς εἶρηται ἐν πολλοῖς ἀνωτέρω. δέυ- 5 τερον, συμφωνοῦσιν οἱ Πατριαρχαὶ τῆς Ἀνατολῆς Ἀδριανῶ καὶ Ταρσίῳ, ὅπερ καὶ τὸ κατὰ τὸν ἐστὶ τῆς μοναρχίας, ὡς γὰρ τοιχεῖον οἱ πατέρες τῷ Πάπα, τοιχεῖον καὶ ἑτέροις, καὶ τῇ αὐτῇ τρέπῃ τοιχεῖον καὶ ὁ Πάπας αὐτοῖς. τρίτον, ὅτις ὡσεὶ βίας καλένται ἰο αἱ ἑπιστολαὶ τῶν Πατριαρχῶν, ὅτις δὲ ὁρδοξίας ἡ πρὸς αὐτὰς ἑπιστολὴ τῇ Ταρσίῳ, ὅπερ ταυτὶ ἐστὶ τῇ ὅτι ἡ ἑπιστολὴ τῷ Πάπα Λεόντος πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸν ἐστὶν ἐκδοξίας. τέταρτον, ὅτι τὸ μεσότηχον ἦρθη τῆς ἑκοτομαχίας, 15 καὶ ἡ ὡς Ἀνατολὴ καὶ Δύσις, Ἄρκτος καὶ Μεσημβρία καὶ διὰ τὸ Πάπα, ὅς τῷ αὐτῷ τρέπῃ ἐκλήθη ἐν τῇ Συμῶδι ὅπερ ἐκλήθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχαὶ, τοῖς αὐτοῖς γραμμασί, τοῖς αὐτοῖς προσομίῳ, τοῖς αὐτοῖς Τί- 20 τλοις καὶ ταῖς αὐταῖς ἀποδοχαῖς, καὶ οἱ λεγόμενοι αὐτῷ ὡς ἐνέγγεν ὡς περ καὶ οἱ τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ τῇ ἐξί- τάσει καὶ κρίσει καὶ ἀποφάσει τῆς Οἰκουμενικῆς Συ- νόδος, καὶ γεγονόσιν τὰ διηρημένα μέρη τῶν ἐκκλη- σιῶν οὗ, ὡς ὡς ἐμὲν τῷ Πάπα μόνῳ, ἢ μόνον τοῖς Πατριαρχαῖς, ἀλλὰ τῇ Οἰκουμενικῇ Συμῶδι, ὑφ' 25 ὅς ἀφωκῶνται βασιλεῖς, Πατριαρχαὶ, Σύγκλητος, ὑδεμία δὲ μνήμη ἰδικῇ τῷ Πάπα, μάλιστα τῇ Κωνσταντινουπόλεως ἐμνήσθησαν ἰδικῶς, ἐπὶ τῆς, ἁλλ' ὁ θεὸς φυλάξαι τὰς δεσποτάς ἡμῶν τὰς ἀγαθὰς, καὶ τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην. καὶ οἷχεται πάντα 30 μοναρχία ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 15'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει ἀναγνωσθεῖσιν χρεῖσιν τῆς ἀγίας γραφῆς καὶ τῶν πατέρων εἰς βεβαίω- 35 σιν τῆς προσκυρήσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων, συμπεριλαμβάνεται εἶναι καὶ χρεῖσιν μόνον κεφαλῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸ κῆρυξ τῆς Συμῶδος, τὸ δὲ ὅτι τῶν Συμῶδων εἶναι τὸν Ῥώμης ἢ μονάρχην ἢ ἀντικράτορα, Φλαυιαν.

Ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει θεωρητέον πρῶτον, ὅτι οἱ πατέρες, καὶ οἱ ἀπεδέχθησαν ὡς ὁρδοξίας τὰς ἑπιστολάς τῷ τῷ Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ ὁ Ταρσίος ἐκέλευσε ἵνα ἀναγνωθῇ καὶ χρεῖσιν ἀγίων πατέρων περὶ τῆς προσκυρήσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων, ὡς περ ἐ- 40 γινέτο καὶ ὅτι τῶν πρῶτον Οἰκουμενικῶν Συμῶδων, αἱ τινες ἐκ ἠρκέσθησαν εἰς τὰς ἑπιστολάς τῶν Παπῶν καὶ Πατριαρχῶν, ἀλλὰ ἀνέγνωσαν καὶ χρεῖσιν ἀγίων πατέρων περὶ τῶν προσκυρήσεων, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τὰς τόπας τῆς τρίτης καὶ τετάρτης καὶ πέμπτης καὶ ὅ- 45 ττης, καὶ λοιπὸν Σωμανέσα τῆς Συμῶδος ἀναγνώ- σθησαν πρῶτον χρεῖσιν τῆς ἀγίας γραφῆς ὑπὸ τῆς ἐξόδος, ὑπὸ τῶν Ἀδριανῶν, ὑπὸ τῇ περὶ τῆς ἐξο- κινή, ὑπὸ τῆς πρὸς Εβραῖους ἑπιστολῆς καὶ ὑπὸ τῶν πατέρων Χρυσόστομος, Νύσσης, Κυρίλλος, Ἀντιπάτρως 50 βόστρης, Ἀσέριος Ἀμασίας, ὑπὸ τῇ μαρτυρίᾳ Ἀνα-

τολῆς τῇ Πέρσῃ, Ἀθανασίῳ, Νέλλῳ, Μαξιμίῳ, τῆς οἰκουμενικῆς Συμῶδος, Λεόντις Νεαπό- 40 λεως Κύπρου, Ἀναστασίῳ Ἀντιοχείας, Σωφρονίῳ Ἱε- ρουσολύμων, ἐκ τῶν θαυματῶν Κοσμά καὶ Δαμιανῶ, Βασιλίῳ, Θεοδώρῳ, Συμεῶν τῷ ἐν τῇ θαυμασῇ ἔρα, ἐκ τῇ βίᾳ τῇ Νησούτῃ, ἐκ τῇ βίᾳ Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἐκ τῇ μαρτυρίᾳ τῇ ἀγίᾳ Περκο- 45 σίᾳ, ἐκ τῇ βίᾳ Θεοδώρου Συκεῖων καὶ ἑπιστολῆς Γρη- γορίου Πάπα πρὸς τὸν ἄγιον Γερμανὸν καὶ ὑπὸ ἑπι- στολῶν τῇ ἀγίᾳ Γερμανῇ πρὸς Ἰωάννην Σωμανῶν πρὸς Κωνσταντῖνον Νικαυλέας καὶ πρὸς Θεομῆ καὶ Κλαυδίου πό- 50 λεως. δεύτερον, ὡς ταῦτα ῥητέον, ὅτι τῇ Ἀδριανῷ 50 καὶ τῇ, Στοιχεῖον τῇ θρόνῳ τῇ Πέτρῳ, καὶ τῇ, Κολλή- θη τῇ θρόνῳ τῇ Πέτρῳ, ὑπὸ φιλοψυχίας ἀνέγραψεν ἐρ- 55 ρέθησαν, ὁ γὰρ Ταρσίος ἐξεφώθησαν εἰπὼν μετὰ τῶν ἀναγνώσιν τῶν χρεῖσιν τῶν ἀγίων πατέρων, Ἐβόθησαν οἱ φύλακες τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας 60

ἄγιοι πατέρες ἡμῶν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ μεγάλα εἶπε
 περὶ αὐτῶν, καὶ ἰδεῖν τὸν τόπον. ὃς εἶπε τὸν Πάπαν φυ-
 λῆκα, ἀλλὰ τὰς ἀγίας πατέρας κοινῶς, ἦτα ἐπή-
 ραγε, Χειρὸς εἰς τὴν εὐαγγέλιον ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμ-
 5 φότερα αὐτῶν. καὶ σημάσας, ὅτι ὁ Πάπας, ὃς
 εἶς ἐστὶ τῶν πατέρων τῆς Συνόδου καὶ μερικῆς Ἐκ-
 κλησίας Ἐπίσκοπος, ἀλλ' ὁ Χειρὸς εἰς τὴν ἡμένην κεφαλὴν
 τῆς μιᾶς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ποιήσας διὰ τῶν
 πατέρων κοινῶς τὰ ἀμφοτέρω Ἀνατολῶν, Δύσεως, Ἀρκ-
 10 τῶν καὶ Μισσημβελῶν αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν καὶ μόνων ἐδόξα αἰς τὰς
 αἰώνας, ἁμῶν. καὶ γὰρ ὁ δίδωσι τὴν δόξαν αὐτῶ ἐν-
 ῥω, καὶ ὁ μερίζων τὴν δόξαν τῶ Χειρὶ Ἀντίχειρος
 ἐστὶ. τρίτον, οἱ πατέρες τῆς Συνόδου ἐβόησαν, τῶν
 Θεοφόρων πατέρων αἰ διδασκαλίαι ἡμᾶς διωροθύ-
 15 σαι το, ἐξ αὐτῶν ἀρυσόμενοι τὴν ἀλήθειαν, ἐποτί-

ἀπὸ μὲν, αὐτοῖς κατακληθῆντες, τὸ ψῆδός ἐδιδώ-
 ξαμεν, ἡμῖς τῇ ἀρχαίᾳ θεομεθεσίᾳ τῆς καθολικῆς
 Ἐκκλησίας ἐπακολουθεῖν, τὰς θεομῆς πᾶν πα-
 τέρων φυλάττειν, τὰς ἀσθεσιόνας, ἡ ἀφαιρέσαν-
 τας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναθεματίζουσαν, ἐξ
 ὧν δέκνυται ὅτι τὸ κύρος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς κοι-
 νότητος ἐστὶ, καὶ ὁ Πάπας μερικὸς ἐπίσκοπος, καὶ
 μερικῆς Ἐκκλησίας ἡγούμενος ἐστὶ, καὶ ὡς ταῦ συμ-
 νόδοις ἐδοῦν ἔχει πλέον πᾶν πατέρων πλὴν τῆς τά-
 ξεως, ἣν καὶ εἰλοπαῖ ἔχασιν κατὰ τὸ δοθεὶς ἐκαστῶ
 θρόνῳ ἐπὶ τῶν καίωνων ἀρετόμων. ὡς τε, ὅτι
 ἐπὶ πᾶν συνοδῶν ἐστὶν, ὅτι μονάρχης καὶ ἀποκρά-
 τωρ καὶ ἄλλοις ἐστὶν, ὅτι ἰδίῳ ἀξιώματι αὐτῷ ἐπε-
 σθαι καὶ κολλᾶσθαι ἀρεσθήκησιν, ἐν δὲ ἐστὶν ἑτέρων, ἀλλὰ
 ἡ ἀναδεδεσμένη φλυαρία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

20 Ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἐν τῇ πέμπτῃ πράξῃ περὶ αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων ἁγίων ἑκδόσων μαρτυρίαις, ἐδεῖα
ἀποδείξει ἢ ἡμιμήτ τῷ Ῥώμῃς.

Εν τῇ πέμπτῃ πράξει θεωρεῖται πρῶτον, ὅτι ἀσφραῖσι καὶ ἑτέροις πατέρων μαρτυρίας περὶ τοῦ ἀγίου Εἰκότων, καὶ περὶ τῷ ὅτι αἱ Εἰκονομάχοι ὅμοιοι εἰσὶ τοῖς ἐχθροῖς Αἰρεσιάρχαις καὶ Σαμαριταῖς καὶ Μασιχαίοις. εἰς δὲ ἀχρήστους κυρέλαις ἱεροσολύμοις, Συμεὼν τῷ συλῖτῃ, Γεωργίῳ Θεσσαλονίκῃς, Ἀντιπάτρῃ Βόσσης, Θεοδώρῳ Ἀναγνώ-

ζῆ, Ἰωάννης Μακρινολάβη, ὁκτὲ βίβη τῶν ἐν τῷ
 βῆ, Ἰωάννης Γαβριλῶν, Κωνσταντῖν Διακόνη, Εὐ-
 αγγελίᾳ Σχολαστικῷ, καὶ οὐκ τῷ Λευκομαρτίῳ. ὅτε δὲ
 ὡ ταῦθα ἐδιδμία διδάξεις κατὰ τῆς τῷ Πάπα ἀναμαρ-
 τυσίας, ἢ διδασκαλίας, ἀλλὰ διὰ τῶν πατέρων, τῷ
 Πάπα δὲ ἐδεύμῃ μνήμῃ.

30 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ.

ὅτι τῆς πασχαλίας χάριτος ἰωάνης τῷ Νηεβύτῃ ἐν τῇ τετάρτῃ πράξῃ ἔχοντο οἱ λατῖνοι γενόμενοι,
ἐλέγχονται ὡς συκοφανταί τῶν ἀγίων καὶ τῶν συνοδῶν.

35 Ε'ν τῇ τετάρτῃ προΐξας ἀποσπ' ἁθῆ χρῆσις ἐπ' αὐτῇ τῇ
βίβλῃ ἰωάννης τῷ Νησοῦ τῷ, οἱ δὲ λατῖνοι μαχομέ-
νοι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Οἰκευφρίτου ἀπεγορεύει, καὶ ἔ-
ξαρτοι γινόμενοι τῆς ἀγιοτήτος αὐτῆς, ἀπεγορεύου-
σιν ἐξωθεῖν, ὅτι ἐστὶν ἀρχαιοτάτη βίβλος ἐν τῇ α'-
40 ποσολικῇ Βιβλιοθήκῃ, ἐν τῇ ποικίλῃ ἔχει χρῆσις
πατέρων καὶ ὁποποσῶν ἐπ' αὐτῇ τῇ ἐν τῇ Συνοδῷ ἀ-
ναγνωσάσας δοκεῖ παρεμβεβληῖται, ἐκ τῆς ἔσσαι
δηλαδὴ τῆς σωσχεῖας τῶν ἀγαλαλίων, καὶ ταῖς
λοιπῶς βίβλοις μὴ ἐφορεθεῖσαι. μὴ γὰρ τῶν πα-
45 ρεμβληθεσῶν δοκεῖ περικοπῶν αὐτῇ ἐκ τῆς βίβλῃ τῇ
Νησοῦ τῷ, αἵτε δὲ μὴ ἐν πάσαις ταῖς βίβλοις τῆς
Συνοδῆς ταυτησὶ ἐμφερεσθῶν. ταῦτα οἱ λατῖνοι. Ἀλ-
λὰ ἑτήριον πρὸς ταῦτα περὶ τῶν, ὅτι ἐδὼν ἐπ' αὐτῶν αὐ-
τῶς ἐν τῇ πανπισκῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ μὴ ἐν τῇ ὁπο-
50 σολικῇ, καὶ θοῖτι ἡμῶν ὁποσολικῇ ἀληθείας ἐστὶ θη-
σουργῶν, ἡ πανπισκῇ δὲ ψάδεις καὶ πλοασμάτων καὶ

τεχνολογίας καὶ συκοφαντιῶν ἐπὶ σμῆν⁶· ὁ δὲ
 τερον, ἔμμενον ἐν ταῦτα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας παλὰς
 ῥήτας, οἷς μέχονται οἱ παπισταί, μὴ δυνάμεσθαι ἀπο-
 δεῖξαι κατ' αὐτῶν, περιβάλλει τὴν Βιβλιοθήκην ταύ-
 την βλασφημίαις πεποικιλμένη καὶ κτανφωταί, ἀλλ'
 ἡμεῖς ἐπὶ τῇ τῇ αἴνῃ ταύτῃ σωθῶν, ἀναθρομα-
 τίζομεν τὰς περιθούτας, ἡ ἀφαιρέτας τῆς καθο-
 λικῆς Ἐκκλησίας, ὅθεν τὴν βίον τῆς Νησούτῃ ἀπο-
 τῆς κοινότητος τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀλαβόντες ἀληθῆ
 ὁποδοχομεθα, τὰ δὲ πρακτικά τῇ αἴνῃ σωθῶν
 ἀπεράττωτα εἶναι, καὶ ἐκ τῶν πάσης τῆς καθολικῆς
 Ἐκκλησίας διχομόνα καὶ μαρτυρήματα ὅτι συνεγέ-
 φησαν ὡς εἰσι, δεχομεθα, τὴν δὲ τῆς Βιβλιοθή-
 κης τῆς ὁποσολικῆς ματαίῳ καταφρονεῖν, τὰς
 δὲ παπistas ὡς συκοφάντας τὴν αἴνῃ σωθῶν
 ὁποτερπαίει ἡ γῆμεθα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

ὅτι πάλιν ὡς τὰ τοποτηρητῆ τῆ ρώμης Πίτρε λεχθεῖσαν ὡς τὸν Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικὸς σύ-
σληγομένον

στηγορίαν ὡς γράφουσιν οἱ Λατῖνοι ἔξωθεν, καὶ ἀρενέμιρος ὁ Ἀναστάσιος, ἐλέγχοντα ψάψαι, καὶ ὁ παπισμὸς ἀσύστατος.

Εἰς τῇ πέμπτῃ προΐξα εἶσι σημείωσαι, ὅτι Πέτρος ὁ Τοποτηρητὴς τῆ Παπᾶ ἔπερ τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως Ταράσιον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, οἱ δὲ Λατῖνοι πάλιν ὡς γράφουσιν ἔξωθεν, ὅτι εἰς τὴν λέξιν ταύτην ὁ ἀρχαῖος ἐρμηνεύς Ἀναστάσιος ἐκ ἀνέγνω, εἶκοι δὲ παρεμβεβλήθηται. Ἀλλὰ ῥητίον πρῶτον, ὅτι ἡ λέξις ἦν ἀρχαία καὶ σύγχρονος τοῖς πρῶτοις, καὶ ὁ Πέτρος μεγαλόφρων ὢν, ἐδιδέφετο περὶ τῆς ἀποστολῆς, ἀλλ' ἔπειτα ἐκείνο, ὅπερ ἔπειτα αὐτῷ ῥῆσαι καὶ ῥοσῆτοι, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἔπειτα οἱ πατέρες τῆς Συνόδου πάντες, καὶ δὴ οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ αὐτῶν μεγάλη καὶ ἀπαρυσίῳ τῇ φωνῇ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντινῆ πόλεως τὸν Ταράσιον ἔπειτα, ὁ δὲ Ἀναστάσιος ὅτι ἀληθῶς τὴν φωνὴν ἠρνήθη, ἐποίησε τῆς ὡς Χαρτοφύλαξ Ῥώμης καὶ ἀρχαῖος μεμαρτυρημένος ἔχθρος τῶν ἑλλήνων, ἀφαιρῆσας ἀναιδῶς ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τὸ ἐρημικὸν ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐπ' ὅψισι πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς. ὁ δὲ ἄλλος, ἐπειδὴ Οἰκουμενικὸς ἐλέγετο ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως ἐπὶ τῆς ἐκκλησίᾳ τῆς Καππαδοκίης ἐν Κωνσταντινῆ πόλει Συνόδου, καὶ ἐπὶ τῇ τῇ Μηνῇ, καὶ ἐπὶ τῆς οὐκ Οἰκουμενικῆς, καὶ ἐπὶ τῆς παρῆς, παρόντων τῶν Λατίνων τῇ Ῥώμης, καὶ σιωπῶντων, καὶ μὴ ἀνταπαύειν διωκτῶν, σωφιστικῶς ἀνταντιρρήτως πρῶτον, ὅτι ἀληθῶς Οἰκουμενικὸς ἐλέγετο, καὶ ὁ δὲ ἄλλος, ὅτι ἐκ ἔχον οἱ Παπᾶ ἔχον

εἶσαν γουικὴν ἐπὶ τῆς ἑκκλησίας καὶ τῶν Συνόδων, εἰ γὰρ ἔχον, αὐτῶν ἀπὸ τῆς λέξεως ἡ περὶ ἐμάχοντο, 5 ἀλλ' ἐκ αὐτῶν, ὅτι ἐκ ἔχον τοιαύτην ἐξουσίαν, καὶ λοιπὸν ἐφοβήντο τὸν ἀποφαντὴ ὀνειδισμὸν καὶ τὴν καταφρόνησιν. τῶν, εἰ ἐπὶ τῶν Βασιλείων ἦν ὁ Παπᾶς, πῶς ῥοσῆτος Ἀντιόχειας γράφοντας καὶ ἀφαιρῆσας τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως Οἰκουμενικὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐδεδίκαται, καὶ δὴ ἄλλον τὸ αὐτὸν, ἐπὶ εἰς ἦν τῶν πατέρων, καὶ ἐδὲ πλεον, καὶ ὡς οἱ αὐτῶν ἐκ ἔχον, ἐκ ἐδιδόκει εἶπαι τὴν τέταρτον, τὸ Οἰκουμενικὸς τίνα σημασίαν ἔχει, ἀπορῶν ἀνωτέρω ἐν πολλοῖς. καὶ ἐρῶν βιβλίῳ δεκάτῳ, λέγοντι ὁμοῦς 15 ὅτι ἐκ ἔχον ἐξουσίαν σημαντικὴν, καὶ γὰρ οὕτως ὁ μὲν Κωνσταντινῆ πόλεως μυριάκις καὶ ὑπὸ πάντων ἐρῶν Οἰκουμενικὸς, καὶ ἐφ' ἑαυτῷ μετὰ τῶν Βασιλέων, ὁ Παπᾶς δὲ μόνον ἀγνώστως Ἐπίσκοπος Ῥωμαίων ἐρῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως ἀπερῶν 20 τῇ τάξει τῆ Παπᾶ. ὡς δὲ ἐκ ἔχον σημασίαν ἰδιῆς ἐξουσίας τὴν Οἰκουμενικὴν ἀπορῶν ἐπὶ τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως, ὡς δὲ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἔχει, καὶ ματαίως ἔχον ἐγείρετο αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ψάψαι ἐπασηγάγετο ὁ Ἀναστάσιος, καὶ οἱ σωτή- 25 γοροι αὐτῶν παπολάτραι ἀρχαῖος ἐγκυαλῶνται ἐν τοῖς σοφίσμασιν αὐτῶν, ὡς ἐπὶ ἀφαιρέσεων καὶ ἀποθέσεων καὶ καυχρημάτων σωφιστικῶς τὸν παπισμὸν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Περὶ ἀνασκύσεως ἐν τῇ ἐκτῇ προΐξα τῆς ἐν Βλαχέρναις ψάψαι Συνόδου, καὶ καταλύσεως πάσης μοιαρχίας ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ.

Εἰς τῇ σκτῇ προΐξα ἀνατίθεται ὁ Ὄρος τῆς ἐν Βλαχέρναις ψάψαι Συνόδου, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ Τρηγορίαν Νεοκησικῆς, ἀνασκύζεται δὲ ὑπὸ τῶν πατέρων Ἀθῶν Ἰωάννης καὶ Ἐπιφάνιος Διακόνων, καὶ ὁ αὐτὸς καὶ ὁ ἀνασκύζει τῆς ψάψαι Συνόδου, καὶ ἡ ἀποθέσις τῶν θείων δογμάτων, ὑπὸ τῆς μαρτυρίας τῶν

πάλαι Συνόδων καὶ πατέρων, ὡς αὐτῶν δὲ μνήμη ἐδικὴ τῆς Ῥώμης, ἡ ὡς ἄκρας, ἡ καὶ ὡς ἐγκρίτως Ἐπισκόπος, ἀλλὰ τὸ κύριον καὶ τὸ ἔχον σπουδολόγημα ἡλίκῃ φωτότερον κοινῶς ἀπενέμεται τοῖς ἀγίοις πατέρεσιν, ὅπερ κατὰ τὴν ἐκείνης πάσης μοιαρχίας. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐκφανήσεως τῆς Ὄρος τῆς Συνόδου ἐν τῇ ἐβδόμῃ προΐξα, δέκνεται πολλοὶ ἀρχηγοὶ τῆς ἱερῶς 45 σωμῆς καὶ ἁμόνος ὁ Ῥώμης, καὶ ἀφαιρέσει τῆς Συνόδου οἱ Βασιλεῖς, ἡς μόνος τὸ κύριον καὶ τῆς Ῥώμης.

Εἰς τῇ ἐβδόμῃ προΐξα ὁ Ὄρος τῆς ἀγίας Συνόδου ἐκφανῆται, ἐν ᾧ θεωρητέον πρῶτον ὅτι φησὶν, ἡμᾶς τὰς ἀπαιτητὰς τῆς ἱερῶς σωμῆς ἀρχηγὸς τῇ αὐτῇ ὁδοκίᾳ σωκαλέσασθαι (ὁ θεός) θείῳ ζήλῳ καὶ ὑπὸν ὁσον Κωνσταντῆ καὶ Εἰρήνης τῶν πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, ὅπως ἡ σὺνθεσις ὡς ἀποδοῖς τῆς καθολικῆς ἑκκλησίας κοινῇ ψήφῳ ἀπολάβῃ τὸ κύριον. ταῦτα ἡ Σύνοδος. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι

τῆς ἱερῶς σωμῆς πολλοὶ οἱ ἀρχηγοί, ὡς ἐλέγοντο καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω βιβλίοις, ὅτι πολλοὶ τῆς ἑκκλησίας οἱ ἀπορῶντες, καὶ ἐν τῇ παρῆς ἐν πολλοῖς λέγεται 50 τῆς, καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς λέγει τὸ αὐτὸ ἐν τῇ περὶ κρείματος Θεῷ, καὶ λοιπὸν ψάψαι τὸ τῶν Λατίνων, ὅτι ὁ Παπᾶς μόνος ἐστὶν ἀρχηγὸς τῆς ἱερῶς σωμῆς. ἰδὲ γὰρ αὐτὸς σωκαλεῖται Ἀθῶν τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν ὡς εἰς ἀρχηγὸς σωκαλεῖται μετὰ τῶν ἀλλῶν

ἄλλων τοιούτων ἀποσταλάκτως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ . δούτε-
 ρον , ὁ Θεὸς Διὰ τῶν Βασιλέων σιωπῶντες τὴν Ἀρ-
 χιερέα τῆς Γερμανίας εἰς Συνοδὸν , ψεύδεται ἄρα τὸ
 πᾶν παπισμὸν ἐκεῖνο πρὸς αὐτοδέσσαν , ὅτι ὁ Πάπας ἰ-
 5 διὰ ἐξουσίαν σιωπῶντος αὐτὴν . τρίτον , Γρηγόριος ὁ
 δεύτερος καὶ Γερμανὸς ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάν-
 νης ὁ Δαμασκηνὸς καὶ Γεώργιος ὁ Κύπριος καὶ ἔτι οἱ
 Πάπαι Γρηγόριος ὁ τρίτος , Ζαχαρίας καὶ Στέφαν-
 ος καὶ Παῦλος καὶ ἕτεροι Στέφανος καὶ οἱ ἑτέρω-
 10 λυμένων Ἰωάννης καὶ Θεόδωρος , ὁ Ἀντιόχειας Θεόδωρος
 καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Κοσμάς πολλὰ σιωπῶντες καὶ
 εἰπον κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν , ἀλλ' ἐμνησθῆναι ἡ ἀμφιβο-
 λία , καὶ ἡ ἄρεσις ἐβεβαιώθη , ἀλλ' ἡ Συνοδὸς ἐρύνη-
 σασα καὶ συνεψάμην , ὡς ἔλεγε ἐν τῇ Διατάξει ὁ
 15 Μαρκεῖος περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς , καὶ τῇ
 σκοπῇ τῆς ἀληθείας ἀποκαθίστασθαι , καὶ μὴτε ἀφαι-

ρήσασα μὴτε ἀποδείξασα τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ,
 καὶ δὴ καὶ ταῖς ἐξ Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς ἐπομνή ,
 καὶ τῆς ἐν Θέῳ πατρὶσιν ἀπόδοτε ἀποδοσέως ἐχομένη ,
 τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ ὑπὸ περὶ τῶν ἑως περὶ-
 τῶν τῆς Οἰκουμενικῆς κοινῇ ψήφῳ τὸ κύριον ἀπέδωκε , καὶ
 εἰχεται τὸ Πάπας τὸ ἀναμαρτήτων , καὶ τὸ, ὅτι αἱ σύ-
 νοδοι τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἠκολούθησαν , ὡς εἴπο-
 ῖν ἐν τοῖς τόποις , καὶ ἄρτι τὸ τὸ Ἀδελφάντων πρὸς τὸν
 Ταράσιον . Κομμήθητι τῷ θρόνῳ τῶν Πέτρων , οἱ πρῶ-
 τῶν Διὰ λάμψαν , καὶ κεφαλὴ ἐπὶ πᾶσιν τῶν Ἐκ-
 κλησιῶν τῶν Θεῶν . ἰδὲ γὰρ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων ὑπο-
 λαμβάνει τὸ κύριον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναμ-
 φιβόλου , ὡς τῆς Συνοδῆς , ἥτις ἐκ αὐτῆς , ἀλλὰ τοῖς
 πατέρεσι καὶ ταῖς ἐξ Συνοδοῖς καὶ τῷ Παύλῳ καὶ
 τῇ ὑποτακτικῇ ἀποδοσὲς καὶ πᾶν πάντων αὐτῶν . καὶ Χρῆ-
 στὸς ἐξηκολούθησε .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

20 Ὅτι ἐκ τῆς ἐξωθεν ἀπογραφῆς τῆς ὄρεως τῆς Συνοδῆς ὑπὸ τῶν Λατίνων , καὶ τῶν ἀναποδείκτων καὶ
 ψεύδων καὶ ἀνέκων λόγων ἑλπίς Καρδινάλιος περὶ τῆς Συνοδῆς , καὶ τῆς ψεύδομεταφράσεως τῆς
 ὄρεως τῆς Συνοδῆς ὑπὸ Ἀναστασίας Βιβλιοθηκῆς , ἐπὶ μοναρχικὸν τὸ ῥώμης σιωπῶνται , ἀλλ' αὐτὰι-
 ρίσαι καὶ ἀποδείξαι καὶ παραφθορὰς τῶν Λατίνων ἐν ταῖς τῶν πατέρων βίβλοις βεβαιῶνται .

25 Παραγράφου ἐξωθεν ἐν τῇ ὄρεως τῆς Συνοδῆς οἱ
 Λατῖνοι εἰπὼν τὸν Ἰεῖλιον Καρδινάλιον ἐν τῇ πέμ-
 πτῃ πράξει τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ψεύδομεταφράσεως , ὅτι ἡ πα-
 ρεῖσα Συνοδὸς εἶπε τὸ Πνῶμα τὸ ἅγιον ἐκ τῶν Πατέρων καὶ
 ἐκ τῶν ἱερέων ἀποδέσσει . Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον , ὁ Ἰεῖλιος
 30 ὡς πνῶμα τὸ ἅγιον εἰπὼν κατὰ τὸ ἴδιον τῶν Ἀίρε-
 τικῶν , οἵτινες ὑπεβελόμην τῇ κοινῇ πίσει , ἀλλὰ
 αὐτὸ ἄλλων λέγουσι . δούτερον , τὰ ὑπεβελόμενα παρ-
 κύνει τῆς Συνοδῆς ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ ἑχόν
 τὴν πᾶσαν . τρίτον , ἡ Συνοδὸς εἶπεν ταῖς πα-
 35 αὐτῆς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς , καὶ ἐκ αὐτίκῃς ὡς
 εἶπεν καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐκείναις . τέταρτον , ὁ Ἰε-
 λῖος τῷ τῷ εἰπὼν , πᾶσιν ἔλαβον αὐτὸς ἐκ πολεμῶ-
 σορίας ; καὶ τῶν ἐγκρίτων ἀγίων ; πέμπτον , ὅσοι εἶ-
 πον πᾶν ἀποδείκναι , μετὰ τὸ τεθῆναι αὐτὸν μετὰ τὸ
 40 ὁρίσματος ἐν τῇ Συμβόλῃ , καὶ ἔγραψαν ὑπὲρ αὐτῆς , ἐκ
 ἑχόν τὰς τῆς ὑποκαρτήματος ἰσχυρῶς εἰπὼν ἄλ-
 λο , ὡς ἔλεγε πρὸς τῷ τῷ Γεμιστῶ καὶ οἱ λοιποὶ
 σοφοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ
 Συνοδῆς , φερύμφοι κατὰ τὰς τῆς ἑλπίς , ὡς ἐ-
 45 ψεύθη ἀποφανῶς ὁ Ἰεῖλιος , καὶ οἱ Λατῖνοι δέκνυνται
 ἀπογράφεται τῆς συνοδικῆς ὄρεως , ὡς καὶ ἄλλων Συνο-
 δῶν καὶ πολλῶν ἁγίων πατέρων εἶπεν , ὁ Βλῖος σημειῶν
 ὅτι τῶν συνοδικῶν πράξεων ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκ τῶν
 λατινῶν φωνῶν τριτὴν ἔχοντο μεταφράσεις , καὶ
 50 ἡ ἑκτὴ πρώτη ἔχοντο ὑπὸ λέξεως εἰς λέξιν , ἥτις
 ἔτις ἀνέκτος ἦν , ὡς καὶ τὰς γραφείας οὐκ αὐ-
 μεταγράφαν αὐτὴν , ἥτις περὶ ἀντιμετώπιον , σιωπῶν
 ὑποκαρτῶν ἐρμηνεύει Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκῆς ,
 καὶ μετέφραστον αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν λα-
 τινίδα τὸ δούτερον , ἐκ δὲ ῥήματος εἰς ῥήμα , ἀλλὰ τὰ

νόημα σαφηνίζων ὑπομελέσεται . ἥτις μετὰ τῶν ἄλλων
 μεταφράσεων τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν σῶζε-
 ται ἐν τῇ Συνοδικῇ τῆς ῥώμης , μετὰ δὲ ταῦ-
 τα ὁ πᾶν τριτὴν ποιήσας , ἀγνοῶν πᾶν τὸ Ἀναστασίας
 ἰδίαν ἐποίησε μεταφράσιν , ἥτις τυπωθεῖσα συντάξει
 ἄλλαις Συνοδοῖς τῆς κοινῆς ἐπὶ χρήσεως , καὶ ταύτης πόσον
 ἐπὶ κρείσσει ἢ τῇ Ἀναστασίᾳ , ὁ ἀναγνωσκῶν ὁφείτω συγ-
 κρίνων αὐτάς , πολλὰ γὰρ ὀφείσει ὡς τῇ Ἀνα-
 στασίᾳ ἄπερ λέπει δὲ τῆς ἐκδοθείσης , καὶ ταῦ-
 τα πλείονος λόγῳ ἄξια . ἄπερ δὲ περιέχει ἡ ἐκκλη-
 σια τῆς ῥώμης , καὶ ἐν ταύτῃ τῇ μεταφράσει τῆς Ἀνα-
 στασίας ἐκ εἶπεν , ἡ ἄλλως δοκεῖ ἀνεγνωσθῆναι τὸν
 Ἀναστασίον πᾶν περιεχομένων ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ἡδὴ
 ἐσημειωσάμενος (ἅτινα εἰπὼν ὅσα γράφονται ἐξ τῆς ἐ-
 πιστολῆς τῆς Πάπας Ἀδελφῶν πρὸς τὸν Βασιλέα , καὶ
 ἐν τῇ τέλει αὐτῆς , καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει , ὅπου
 ὁ Πέτρος εἶπεν Οἰκουμενικὸν τὸν Ταράσιον , καὶ τὰ
 περὶ τῆς Νησουτῆς , καὶ ἐν τῇ ὄρεως , ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῆς
 ἐκπορεύεται τὸ Πνῶμα τὸ ἅγιον) ταῦτα Βλῖος καὶ
 Βαρώνιος . Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον , ἡ Ἐκκλησία ἡ ὑπὸ
 ῥήματος εἰς ῥήμα ἐπὶ ἡ ἐγκρίτως καὶ ἀληθεύσας ,
 τὰ γὰρ τῶν ἁγίων Συνοδῶν μεταφράζονται ὡς περ
 καὶ ἡ ἁγία γραφὴ ὑπὸ ῥήματος εἰς ῥήμα καὶ ἐμ-
 νον κατὰ τὸ νόημα . καὶ λῆρες λοιπὸν ἐπὶ σαφὲς τὸ
 ὅτι ἔτις ἦν ἀνέκτος , ἐπειδὴ δι' οὐκείνης ἐκνή-
 χθη ἐν ὅλῃ τῇ δύσει ἡ τῆς Συνοδῆς ψήφος , καὶ ἐ-
 κείνῳ ἐδέξατο πᾶσα ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία , ὡς περ
 τὰ Εὐαγγέλια , ὡς ἔλεγε περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συ-
 νοδῶν ὁ Διάλογος . ἐκεῖνο δὲ , ὅτι οἱ γραφεῖς ὡκύν
 μεταγράφαν , Φλωρεντία ἐπὶ , καὶ μάλιστα σκωδωρία ,
 ἐπειδὴ πῶς οἱ πρῶτοι ἐπὶ τῆς μεθερμηνεύσεως
 γραφεῖς

γραφῆς ἐκ ὧν ἐν, ἀλλ' οἱ μετὰ ταῦτα; εἴπα ἡ μὲν σύ-
νοδος διελύθη τῇ ἑταίρῃ ἐπιτακτικῶς ὁ γδοηκοστὴ ἐβ-
δόμῳ ὀκτωβρίου δεκάτῃ ἑκτῇ, ὅτε καὶ ἡ καθολικὴ
ἐκκλησία ἐορτάζει αὐτῶν, ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἡμε-
ζον ἐπὶ τῆς κατὰ Φωτίου Συνόδου, ἡ γὰρ ἡ Θρονοῦ τῇ
ἑταίρῃ ὀκτωκοσίων ἐξήκωσεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ἐκκλησία τῶν
πρώτων ἐκείνων ἐκθέσιν εἶχον ἀνάρμοστον ἐν ἑταίρῃ
ὁ γδοηκόντα, ὁ δὲ Ἀναστάσιος φθόνον ἔχον σωοικον
καὶ τὴν ἐξελίξας, καὶ θάλλον χαρίσασθαι τῇ ῥωμαί-
κῃ ἐκκλησίᾳ, ἥ ἐκ Χερσούλας, ὅτε ἐμάχετο ὁ
Φώτιος Νικολάου καὶ Ἀδελφῶν τοῖς Πάπαις, ὅτι μόνη
τάχα ἡ ῥώμη ἐλίγεται ὀικουμενικῇ, ἐπεισήκε τὴν
μεταφράσιν ἵνα περὶ τῆς καὶ ἀφαιρέσεως καὶ πα-
ρερθεῖας καὶ μεταπλάσεως ποιήσῃ ἐς σωτηρίαν
τῆς ψυχῆς, ὡς περ ποτε πεποίηκε διὰ τὴν αὐτῶν
αἰτίαν μαρτίαν ὁ Παντικὸς καὶ ἄλλοι Ἀγιογράφοι.
Ἰδοὺ ἐν Βυζαντίῳ παρὼν ἐτήκετο ἀκρόν τῷ ὀικε-
μενικὸς λέγεσθαι ἐπὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει. περὶ
δὲ τῶν λοιπῶν ἐμβλημάτων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀναστα-
σίας μὲλλον ἐστὶν εἰκάσαι ὅτι ὡς παπῖσαι ἐσυκοφαντή-
σαν αὐτὸν, ἐνθεν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς πολλὰ,
καὶ τὸ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος, ὅπερ ἐκείνος ἴσως
ἐκείνῳσκε. τὴν μὲν γὰρ ὡς τὴν ὀικουμενικὴν ὑπὲρ
ὀνῶν μὲν τοῖς σοφίσμασιν ἐσυκοφάντησαν ὅτι

διεφθάρη, ἐταῦθα δὲ περὶ τῆς ἐν Τρεβνῶν Συνόδου
καὶ τῆς Νησούτῃ καὶ τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας
καὶ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος ἐπειρήσαντο ἐπὶ αὐτῇ
ἐρηται ἀντιθέσει ἐς ἀποφασίαν τῶν πραγματικῶν τῆς
Συνόδου, ὡς περ πεποιήκασι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀ- 5
γίων Συνόδων, καὶ ἐρηται περὶ τῶν ἐν πολλοῖς
ἀντιθέσει. Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἐξήγαγε τὸν τρίτον μεταφρα-
σίαν, ὅς τις μετέφρασε τὰ πραγματικὰ εὐσεβῶς, ἐπα-
δὴ περὶ τῶν ἐρητικῶν ὡς περ ἐστὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκ-
θέσει, ἔτι καὶ ἐν τῇ μεταφράσει αὐτῶν. 10
μᾶλλον δὲ πιστεύομεν καὶ ἡμῶς ἀξιόμην τὴν πρώτῃ
μεθερμηνύσιν τὴν ὑπὸ ῥήματος ἐκείνου γενο-
μένην, καὶ μετ' αὐτῶν ὑποδεχόμεθα καὶ τὴν τρίτῃν,
τῆς δὲ τῆς Ἀναστάσεως, ἣν οἱ σοφισταὶ ἐπαίνοισι, κα-
ταφρονέωμεν, καὶ τῆς καθόλου ἐκκλησίας ὑποπτόμεθα. 15
Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἀναστάσεως, ἐπαδὴ τῆς Βαλκανικῆς
Βιβλιοθήκης, ἐν ἣ ἐφυλάττει ἡ ἐκθέσις τῆς Ἀναστα-
σίας, ἰδίῳ ἐστὶ τὸ ψεῦδος, αἰ ἀφαιρέσεις, αἱ περ-
θεῖας, αἱ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως, αἱ παρερθεῖαι, αἱ συκοφαν- 20
ταί, αἱ παρεμβλήσεις, αἱ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως, ὡς περ οἱ τὴν
τρέπεζαν τῆς Πάπας ἐκείνου παπολάτραι ὑποπτόμενοι
καὶ πλασθερῶσιν ἐν τοῖς συγγραμμάσι τῶν ἀγίων καὶ
τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ βεβαίως τῆς μονότητος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

ὅτι ἐκ τῆς μετὰ τὴν ἀποκλήσιν ὑπὸ τῶν Βασιλέων ὑπὸ Νικηίας τῶν τῆς Συνόδου πατέρων ἐκ Κωνσταντι-
νουπόλεως ἀναγνώσεως τῆς ὁρῆς τῆς Συνόδου ἀνώπιον πάντων, καὶ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῶν Βασιλέων, δέκνυται
ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Σύνοδος καὶ ἀφαιρέσει.

Ἐν τῇ ὁγδοῇ προέβη σημείωσαι, ὅτι τελεωθῆσθαι τῆς
Συνόδου μηνὶ Νομβρίῳ, Ἰνδικτικῶν οὐδεκάτῃ,
τῇ ὁγδοῇ ἑταίρῃ τῆς ὑπατάσεως αὐτῶν οἱ Βασιλεῖς ἐρε-
ψαν καὶ τὸν Πατριάρχην ἐς Νίχηαν ἵνα ἔλθῃ ὁ-
μῆ μετὰ πάντων τῶν πατέρων τῆς ἀγίας Συνόδου ἐς
Κωνσταντινουπόλιν, καὶ διελθόντας ἐδέξαντο εὐμε-
νῶς. ὤρσε δὲ ἡ Βασιλεὺς ἡμέραν τακτικῶν τῆς συ-
νελεύσεως τῶν Βασιλέων καὶ τῶν πατέρων ἐν τῇ Πα-
λατίῳ, ὅπερ ἐκαλεῖτο Μαγναύρα, καὶ συνεθεσίων
τῶν ἱερῶν βυαγγελίων, καὶ ἐκείνου ἡ Βασιλεὺς καὶ
ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ Ἀντοκράτωρ καὶ πᾶσα ἡ Σύνοδος μετ'
αὐτῶν. εἴπα καὶ στραπεὶς καὶ τῶν Βασιλέων ὁ Ταράσι-
ος, εἴπα ἵνα ἐκότε τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ. εἴπα ὁ Πα-
τριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος ὁμῆ ἀφῆκεν τοῖς Βασιλεῦσι
τὰ δέοντα. τῶν ἑταίρῃ μνησίων, ὤρσαν οἱ Βασιλεῖς
καὶ ἀναγνώσθη ὁ ἐκφωνηθεὶς ὁρὸς τῆς Συνόδου ἐνώ-
πιον τῆς συγκλήτης καὶ τῆς λαῶν, πᾶσα γὰρ ἡ πόλις
παρῆν μετὰ τῶν στρατιωτικῶν ταγματικῶν. καὶ μετὰ τὴν
ἀναγνώσιν ἡρώτησαν οἱ Βασιλεῖς, εἰ κατὰ συναινέσιν
ὑμῶν ἐξεφωνήθη ὁ ὁρὸς, οἱ δὲ ἐβόησαν, οὕτω πιστεύο-
μεν πάντες, ἔτι φρονέομεν, πάντες συναινέσαντες
ὑπεγράψαμεν, αὐτῇ ἡ πᾶσις τῶν Ἀποστόλων, τῶν
πατέρων καὶ τῶν ὁρθοδόξων, αὐτῇ τὴν ὀικουμενικὴν
ἐκκλησίαν ἡμῶς τῇ ἀρχαίᾳ θεσμοθεσίᾳ τῆς κα-

θολικῆς ἐκκλησίας ἐπακολουθεῖν, καὶ τὰ ἐξῆς.
εἴπα καὶ φέρει ὁ Πατριάρχης τοῖς Βασιλεῦσι τὸν ἀνα-
γνωστὸν ὁρὸν, καὶ ἐξήκει μετὰ πάσης τῆς συ-
νόδου ὑποσφραγίσαι καὶ ὑποβεβαιώσαι μετὰ εὐσεβῶν 35
αὐτῶν ὑπογραφῶν, καὶ λαβῆσαι ἡ αἰσίως ἀπολάμ-
ψασα εὐσεβὴς ἐκείνη Βασιλεὺς, ὑπεγράψατο, καὶ ἐδί-
δου τῇ συμβασιλεύοντι αὐτῇ ὑπὲρ ἵνα καὶ αὐτῇ ὑπο-
γράψῃ. καὶ τῶν ἑταίρῃ τελεωθῶν, ἀπέδοντο τὸν
ὁρὸν τῇ Πατριάρχῃ διὰ Σταυρακίαν τῇ πανδοφῇ-40
μα Πατρικίᾳ καὶ λογοθέτῃ τῇ δέξει, καὶ εὐφῆ-
μησαν τοῖς Βασιλεῦσι οἱ πατέρες, καὶ μετὰ τὴν εὐφῆ-
μησιν ἐκέλευσαν οἱ Βασιλεῖς ἀναγνώσθαι τὰς χρή-
σεις τῶν πατέρων τὰς ἀναγνωστὰς ἐν Νικηίᾳ,
ἦτοι τῆς χρυσοστόμης, Ἀσέρης Ἀμμοσῆς, Ἰωάννης Θε-45
σσαλονίκης, Συμεὼν τῇ εὐλίτῃ, Νεῖλος καὶ τῆς
ὀικουμενικῆς ἐκείνης Συνόδου τὸν ὁγδοηκοστὸν τρεῖς
Καμόνα, καὶ πάντες ἐξαναστάτες ἐδέξαζον τὸν Θεόν,
καὶ οἱ τῇ ἀληθείᾳ. ὅτι τῇ τοῖς σημείωσαι προῶν
τῶν Βασιλέων τὸ ἔχοντες καὶ οἱ τῇ ὀικουμενικῇ 50
Συνόδῳ. δέοντες, ὅτι συνεικένισαν τῇ Συνόδῳ,
πλὴν ἔτι καὶ ἐκείνου καὶ ἔτι ὡς ὁ Πάπας Εὐγενίος
ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ ψαλδοσυλλογῇ καὶ ἐκείνου τῇ Βα-
σιλεῦς. τρεῖς, ἡρώτησαν τοῖς πατέρες, εἰ θελη-
ματικῶς τὸν ὁρὸν ἐξεφωνήσαν, παρῆν καὶ τῆς συ-
γκλήτης

γκαλίτς ἐξ τῆς πόλεως ἐξ τῶν στρατιωτικῶν παγμάτων,
 ἕως ἐν τῇ φλωρεντίᾳ τινὲς ἐβλάβοντο μετὰ τῶ Πα-
 παμυζικῶν πατά, τινὲς μετὰ τινῶν Καρδιναλίων δε-
 λιώματα, καὶ τινὲς μετὰ τῶ Βασιλέως περιεργόματα,
 καὶ τινὲς μὲ ἐθρήνην πῶ πτωχεύειν, πῶ πᾶν καὶ
 πῶ ἔσπιτάν, τινὲς δὲ ἐζήτων πρὸς τῶ Πατά βα-
 λαύηα καὶ δώρεα, τινὲς ἐφόγγον κατὰ πῶ νύκτα
 ἀπὸ οὐδὴν ἀγνώσων ἵνα μὴ ὑπογράψωσι, ἵνῃς
 ἐμέτρην τὰ χρήματα, τινὲς ἐλάμβανον ὑποσχέσεις
 ὡς δέσματα παπικὰ ἵνα γένωνται Καρδιναλεις ἐπὶ
 τὰς λοιπὰς ἀπατήσεων, ὁ ὁδελοφὸς τῶ Βασιλέως
 μετὰ τῶν ἐγκρίτων σοφῶν ἀνεχώρει πρὸς τῆς ὑπογρα-
 φῆς ἀμεταστρεπῆ, ὁ Βασίλευς ὁμολόγηε πῶ πῖσιν
 πῶ παπικῶν, ὑλακτῶντες ὅτι πᾶν τὸ κυνιδίε τινός,

ὁ Πάπας ὑπεγράφε μόνος ἄνω εἰς τὸ δῶμα, οἱ λοιποὶ
ὑπέγραφον κατὰ μέρος εἰς οἰκίσκους καὶ σκοτεινὰς
γωνίας, ὁ βασιλεὺς συνεβέβηκεν ἵνα μὴ υπογρά-
ψωσιν οἱ Ἕλληνες καὶ εἰς δεύτερον χάριτον, εἰμὴ λά-
βωσι τὸ σπινθέρσον, καὶ ὅτι πᾶσι τέτοις ἔλεγχον ὀφί-
μην ὑπὸ τῷ Ἐφέσει, ἔκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν ὅτε ἐξορίσαι
ἔτε καθῆραι, καὶ γὰρ ἐκ ἐδυνήθησαν ἀπαξῶσαν-
τες αὐτῆσθαι αὐτῷ, ἔλεγε γὰρ τῷ Πάπᾳ καὶ παντὶ
τῷ ψόδουσι δούλῳ, ὅπερ ἔλεγεσιν ὁ Πάπας Διεξέριος
τῷ Κωνσταντῷ, ἦτοι τὸ, σὺ θέλεις ἡμεῖς μόνον
ὁ τῆς πίστεως ἐλαττεῖται λόγος. ἐκ τούτων ἔν καὶ τῶν
τοιούτων γνώμῃ οὐκ ὀφείδετο, ὅτι ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ σύ-
νοδος καὶ αὐφαϊκὴ ἦν καὶ τυραννικὴ καὶ ἐκατὰ θεῶν σκο-
πὸν, ἀλλὰ δι' αὐθιγὰ τέλη συνεκρυστάθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Περί πᾶν συναγομένην ἐκ τῆς τῆ Κωνσταντινουπόλεως Ταρασίᾳ ὑψηολῆς πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν Πόντον .

20 **Ε**ν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδριανὸν πεμφθεῖσῃ ὑπὲρ τῆς
 Παρασίβου ὁμοιοῦσιν σημείωσαι, ὅτι τῶν πατέρων
 ἐστὶ τὸ ὑπερταῖον κύριος, καὶ ἡσούτης ἐκ μόνου τῆς
 Κλεισῆ. τῷ Σωῶδον ἀνέβησαν ἐκ πρὸς ἄλλους οἱ Βασι-
 λῆς, καὶ ὅτι τῆς Σωῶδος ἐστὶν ἐξαχάτη δαύφασις
 25 περὶ πίεως, καὶ ὅτι ἰσότητές ἐστιν ὁ Πάπας μετὰ

πάν Πατριαρχῶν, καὶ ὅτι ἔγραψε πᾶν ὑποσολὴν ὁ
 Ταράσιος πρὸς πνευματικὸν ἀφροσύνην καὶ μόνον.
 εἰσι δὲ, ἥτοι πρὸς τὸν Ῥώμης αὐτὴ ὑποσολὴ καὶ
 ὁ πρὸς τὸν Βασιλεία πρὸς φωνητικὸς τῆς Σωμῶς καὶ
 ἡ ἐκκύλιος ὑποσολὴ αὐτῆς ὡς πέρ τις ἐπίλογος
 τῆς Σωμῶς. καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἐξδόμης Σωμῶς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ΄.

30 ὅτι ἐκ τῆς ἀδιαφόρου ἀειμήσεως ὀνταῦθα πῶν ἑξάρχων τῆς παρέσης συνοδῶν, ἐδωκεν ἰδικῆς τιμῆς
 30 ὁ ῥώμης, ἀλλ' ἰσότητος κατὰ πῶν αὐτῶν ἀξίαν τοῖς Ἐπισκόποις δέκνεται, ἐξ ὧν πρόβω τῆς Ἐκκλησίας γί-
 νεται ὡς μίασμα πᾶσα μοναρχικῇ ἐξουσίᾳ.

Εν τῷ ἀρχαίῳ Συνοδικῷ λέγεται, ὅτι ταῦτες τῆς
 35 ἑξῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐξήρχον ἀποκατα-
 Πέτρος τῷ Πάπᾳ Ἀδριανῷ Τοποτηρηταί, Ἰωάννης
 καὶ Θωμᾶς Ἱερουσόλαις Τοποτηρηταί τῶν Πατριαρχῶν
 Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων τῆς Ἀνα-
 40 ραχικῆς Διοικήσεως. Ὁ δὲ Φώτιος Φησὶν ἐν τῇ αὐτῇ
 Μιχαὴλ Ἀρχонта Βελαγάρων Ἐπιστολῇ. Ταξίαρχας
 καὶ πρεσβύτεας ἐπὶ πλεῖστα ἡ Συνόδος Ταράσιον Κωνσταν-
 45 τινεπόλεως, Πέτρον καὶ Πέτρον Τοποτηρητὰς τῷ Ἀδελ-
 ανῷ, Ἰωάννην καὶ Θωμᾶν τῶν τελῶν Ἰουδαίας καὶ
 μεγάλων Θρόνων Τοποτηρητὰς, Ἀπολιναρίῳ Ἀλεξαν-
 50 δρείας, Θεοδώρῳ Ἀντιοχείας καὶ Ἡλίᾳ Ἱερου-
 λύμων. Ὁ δὲ Νέστος φησὶν, ὅτι τῆς Συνόδου ἡγεῖτο
 Ἀδριανὸς, Ταράσιος, Πολιτιανὸς Ἀλεξανδρείας,
 Θεοδώρετος καὶ Ἡλίας. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον,
 ὅτι καὶ ἐν ταῦτα ἀδιαφύκτως ἀσπάζονται ποτὲ καὶ
 55 ὁ ῥώμης, ποτὲ δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως. δευτέρως,
 οἱ τρεῖς τῆς Ἀναρχικῆς Θρόνοι λέγονται ἀποστολικοὶ
 καὶ μεγάλοι. τρίτον, ὅτι μόνος ὁ Φώτιος ἔπαι-
 νάρεται Ἀπολιναρίον Ἀλεξανδρείας. τέταρτον, κοι-
 νῶς περὶ πάντων τῶν ποτε Θρόνων λέγουσιν, ὅτι ἐξήρ-
 60 χον καὶ ἡγεῖτο καὶ ἀποκατέζητο τῆς Συνόδου, καὶ

πρὸς αὐτάς καὶ ταξιδάρχεις ἦσαν αὐτῆς . ὥς κοινῶς εἶσι
 καὶ οἱ πρὸς τὸ θρόνον ἀποστολικοὶ , μεγάλοι , Ἐξάρχοι ,
 Ἡγέμονοι , Ταξιδάρχεις καὶ Πρῶτοι , τῷ δὲ Ῥώ-
 μαι ἐδεῖα ἰδικὴ τιμὴ . καὶ λοιπὸν ἡ αὐτὴ τιμὴ
 πάντων , καὶ τὰ αὐτὰ σεβόμενα , ἄλλα καὶ ἡ αὐτὴ ἀ-
 ξία , καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἰσοτίμος ἐστὶ τοῖς
 λοιποῖς , καὶ πόρρω γίνεται ὥς τι μίσημα καὶ κά-
 θαρμα ἀπετρέπαιον ἀπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
 σίας πᾶσα μοναρχία . πέμψον , ὅτι ὁ Ταρσίσιος
 εἶχε πλὴν αὐθαρσίαν τῆς Σινώδης , καὶ αὐτὸς παρε-
 κίνησε τὰς Βασιλεῖς διὰ τὴν αὐθροῖαν αὐτῆς , καὶ
 ἔγραψε πρὸς τὰς Πατριάρχας ἵνα ἔλθωσιν ἡ πέμ-
 ψως πρὸς σύστασιν αὐτῆς , καὶ πρὸς αὐτὴν ἔγραψαν
 ὅτι Ῥώμης καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι τὰ ἀνάγκη
 περὶ αὐτῆς , αὐτῷ ἔγραψαν οἱ Βασιλεῖς καὶ ἔφερε
 τὴν Σινώδην εἰς Κωνσταντινέπολιν , αὐτῷ δεδωκόσι
 πῶν ὄρνθιν εἰς φυλακὴν , καὶ περὶ τῶν ἀνυκούτων τῇ
 Σινώδει αὐτὸς σεκατήρησε καὶ ἐκέλευε καὶ ἐνήρ-
 γει καὶ ὑπὸ πάντων οἰκουμενικῶς καὶ Κύριος καὶ
 Δεσπότης καὶ Ἀγιώτατος καὶ Μακαριώτατος ἐκλή-
 θη , καὶ ὑπὸ πᾶσι τέτοις ἐκ ἐξουκλήθη , ὥς ἔπειτα λό-
 γον ψιλοῦν ἐξαισιολογεῖν ἐπεὶ περὶ ἰδικῆς τιμῆς τῇ ἰδίᾳ
 θρόνῳ , καίτοι εὐγεβέστερον , εἶχεν εἰπεῖν ποῦναι , ἀλλ'

ἄπερ ὁ ἡγήρει τοιαῦτα, δι' ὧν τῇ κοινότητι τῶν ἀποστολικῶν θρόνων καὶ τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ ἐδίδεσθαι τὸ κύρος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Ὅτι πρὸς φέρων ὁ Βίνιος μαρτυρίαν ἐξ ἐπιστολῆς τῶν βασιλέων πρὸς Ἀδριανὸν Ρώμης δι' ἧτον ἐπαλείπει 5 καὶ τὸν Ἀδριανὸν τῇ αὐτῇ πρὸς αὐτὴν αὐθουτικῶς ἀθροίσαν τὴν παρεῖσαν Συνοδὸν ἀναλαμβάνουσιν, δεικνύται ὡς ταῦτα δωδεκάχως καθαρῶτατος ψόφους, καὶ ἐπιπλάσας ἡ ἐπιστολὴ.

Ὁ Βίνιος σημειῖ, ὅτι ἡ Συνοδὸς ἡθροίσθη μετὰ τῆς βοηθείας καὶ τῶν ἐργῶν τῶν βασιλέων, διὰ τῆς ἐξουσίας ὅμως καὶ πρὸς αὐτὴν τῷ Πάπᾳ Ἀδριανῷ, πρὸς φέρει δὲ εἰς μαρτυρίαν ἐπιστολῶν τινῶν τῶν βασιλέων δι' ἧτον πρὸς τὸν Ἀδριανόν, ἡτίς γενομένη ἐτυμώθη, ὡς ἡ λέγεται ταῦτα ῥητῶς, ὅθον ἡμεῖς ἐπαλείψωμεν καὶ μετὰ καθαρῶς καρδίας καὶ ἀληθῶς σεβασμότητος αἵτινα σωτήριας πρὸς τὸν Θεὸν μετὰ τῶν ὑποτασσάμενων ἡμῖν καὶ μετὰ τῶν σοφῶν ἱερέων, διωρισάμεθα ἵνα γένηται Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ πρὸς καλῶς τὴν πατρικίαν μακαριότητα ἵνα δώσῃ σπουδὴν (ἥτοι τὸ θέλημα αὐτῶν) καὶ μετὰ τῆς σωεπιστομίας παρρησίας ἵνα βεβαιώσῃ αὐτήν. καὶ κατωτέρω, ἀναβήτω ὡς ταῦτα εἰς σεβειότητα τῆς παλαιᾶς πρὸς φέρει ὑπὲρ τῶν ἀγίων Εἰκότων, ὡς εἰ λέγον, ἐδὲν σεβειὸν ἐλογίσθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅπερ ἐν ἐβεβαιώθη μετὰ τῆς ἐξουσίας, λοιπὸν πρὸς καλῶς ἵνα ἀξιόσως βεβαιώσῃ συνοδικῶς τὴν ἀρχαίαν πρὸς φέρει ὑπὲρ τῶν ἀγίων Εἰκότων, ὡς εἰνος, ὅς τῆς ἐξουσίας χωρὶς ἐδεῖται Σύνοδος σωηλῆς νομίμως. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς ταῦτα, ὅτι πᾶς ἦν ἡ ἐπιστολὴ αὐτῇ τῶν βασιλέων πρὸς τὸν Ἀδριανὸν πρὸς αὐτῇ ἔτη κεκρυμμένη καὶ νῦν ἐφανερώθη; ἡ δὲ ἡλὸν, ὅτι ἐν ἡμῶν πρὸς φέρει, ὡς φέρει δὲ ἐπιπλάσας ἐργῇ. διότι, ὅς τις πλὴν τῶν ἀποδοθέντων πρακτικῶν τῆς Συνοδῆς ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ δέχεται ἄλλο τι αὐτῆς, ἀφ' ὧν ἐστὶ, καὶ μάλιστα ὑπὸ λατίνων, οἵτινες ὑπὲρ τῆς παπισμῆς κηρυττομένης, παρρησιαστικῶς, πρὸς φέρει καὶ ἀφ' αὐτῆς ἐπινοῶσιν αὐθουτικῶς σημεῖον. τριτὸν, τὸ γράμμα τῶν βασιλέων πρὸς τὸν Πάπαν ὑπὲρ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν κελεύουσιν φάσιν καὶ πρὸς φέρει, ἐδὲ ὅτι δὲ ὑπὸ δολωρίας καὶ παρρησιαστικῶν λέγεται, πᾶς δὲ καὶ τῇ πρὸς καλῶς ἀπλῶς; τέταρτον, ἐκείνο ὅπερ ἐδεῖται βασιλεὺς ἐγραψέ τινα Πάπα, πᾶς ἐλεγον αὐτῷ ἡ Εἰρήνη καὶ ὁ Κωνσταντῖνος; πέμπτον, εἰ καὶ πρὸς καλῶς εἶπον, ὅς συνοδεύεται ὅτι ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῷ Πάπᾳ ἡθροίσθη ἡ Σύνοδος, εἶρηται γὰρ αὐτῶν, ὅτι τὸ πρὸς καλῶς ἀρῇται πρὸς φέρει Συνοδῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Αυτοκρατόρων ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ

μόνον εἰς μεγάλας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς κατήλας. οὕτως, εἶρηται ὡς πάσαις ταῖς Συνοδοῖς, καὶ ὡς ταῖς 10 τῇ ἐν τῇ ἀρχῇ, ὅτι παρεκτὸς τῆς συμφωνίας πάντων τῶν Πατριαρχῶν ἐγίνεται Σύνοδος, ὡς πρὸς παρρησιαστικῶς τῷ Ρώμης ὁρθοδόξου ἐγίνεται Σύνοδος. ἐβδόμον, εἶρηται ὅς πολλοὶ αὐτῶν, ὅτι πρὸς βεβαιώσιν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν πρὸς φέρει καὶ 15 μόνον Πάπας καὶ Πατριάρχας, ἀλλὰ καὶ μερικὴν Σύνοδον καὶ μερικοὶ ἐπίσκοποι, καὶ πάντες μετὰ τῆς ἐξουσίας βεβαιώσιν ἐχ' ὡς δεῖται, ἀλλ' ὡς ἐπίσκοποι, καὶ τὸ αἶνον εἶπε Κωνσταντῖνος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βεβαιώσιν, κεφαλῆς ἐγδοῦς 20 Παράγραφον δέκατον οὕτως. ὅγδοον, ἐς συνοδικῶς ὁ Πάπας βεβαιῶν, τῇ πρὸς εἶπον ὅτι μέρος γυνόμενος τῆς Συνοδῆς βεβαιῶν ὡς λπὸ πρὸς φέρει τῆς ἐκκλησίας αὐτῇ καὶ ἐκείνη ἐξουσία μοναρχικῶς, ἡτίς ἐς Σύνοδον ἐπιζητεῖ, ἀλλὰ νόμον πρὸς φέρει. ἔνατον, 25 ὅτι καὶ πᾶς ἐπίσκοπος πρὸς βεβαιώσιν Συνοδῆς εἰσπύων, ἡτοι τὸ θέλημα αὐτῶν παρέχει, ἐπειδὴ ἐν αὐτῶν συμφωνεῖ, ὅθον ὡς ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς εἶρηται λόγῳ καὶ ἐρώτησις ἐὰν οἱ πατέρες ἀβιάσθω γνώμη καὶ ἐξουσία καὶ θελήσῃ τῆς Οἰκῆς ἐκβεβη- 30 κασι. δέκατον, τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἰσπύων καὶ ἡ συνοδικῆς ἡ χυδαία καὶ ἀμσθὺ μάλιστα αὐτῶν μαρτυροῦσιν ὅτι ἐδεῖται ὁμοιότητα ἐχέει μετὰ τῶν λοιπῶν πασῶν πρὸς τὰς Συνοδῆς καὶ τὰς Πατριαρχίας βασιλικῶν ἐπιστολῶν, καὶ μετὰ τῶν πρακτικῶν πα- 35 σῶν τῶν ἀγίων Συνοδῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὰ ταῦτα ὡς εἶρηται ῥητῶς ὅπερ οἱ παπολάτραι ἐπινοῶσιν καὶ πρὸς φέρει ὑπὲρ τῆς παπισμῆς. εἰδέκατον, τὰ πρακτικὰ πασῶν τῶν ἀγίων Συνοδῶν ὡς φέρει τῶν πρὸς φέρει ῥητῶς μαρτυροῦσιν ὅτι οἱ βασιλεῖς κελεύουσιν 40 καὶ πρὸς φέρει ἰδίᾳ ἡθροίσαν τὰς Συνοδῆς. δωδέκατον, ὅτι ῥητῶς ταῦτα τῷ Βίνιῳ τὰ σημειώματα ἀντίκεινται ταῖς ἐπιστολαῖς τῷ Πάπᾳ καὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῇ βασιλικῇ γὰρ καὶ πάσαις ταῖς πρὸς φέρει τῆς παρρησίας ἀγίας Συνοδῆς, ὡς πρὸς φέρει πεπλοσ- 45 μῶν εἰς, καὶ μόνον ἐμενέ τὸν Βίνιον καὶ ταῦτα εἶρηται καθαρῶν ψόφους καὶ τῆς ἀληθείας πρὸς φέρει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

50

Ὅτι λέγων ὁ Βίνιος καὶ ὅν φέρει μάρτυρα ἱβους τὸν πρῶτον Ἀδριανὸν ἀποδοκιμάσαι τὴν παρεῖσαν Σύνοδον, δεικνύται ὡς ταῦτα ψόφους καὶ πλάσμα τὸ λεγόμενον, ὅδε Ἀδριανὸς ὁρθοδόξος.

Ἐπισημεῖ ὁ Βίνιος, ὅτι λέγων ὁ τρίτος τὴν παρεῖσαν ἀγίαν Σύνοδον ἐβεβαιώσεν, ὡς μαρτυροῖ ὁ ἱβός, ὅς τις

ὅστις φησὶν, ὅτι συνοδικῶς ἐν Παρισίοις ἀθροισθὲν, λέγει τὸν Ἀδελανδὸν βεβαίωσαι αὐτὸν, καὶ πάλιν τὸν αὐτὸν Ἀδελανδὸν ὑποδικιμῶσαι αὐτὸν, ὡς δὴ θυν ὀρίσασαν τὴν Συνοδὸν ἀποσκημαῖσαι ὡς θεὸν τὴν εἰκόνα τῆς Χρυσῆς, καὶ Ἀλατῆρ ἐκ οὐνομον, ὅθεν ἐπειδὴ ὁ Ἀδελανδὸς ἀπεδοκίμασεν, ὁ μετ' ἐκείνου Πάπας Λέων ὁ τρίτος ἐβεβαίωσεν αὐτὸν. Ἀλλὰ ζητήσω, ὅτι Λέων ὁ τρίτος ἀληθὲς ἐστὶν ὅτι ἐβεβαίωσε τὴν Συνοδὸν τὴν ἐβδόμην, ταῦτα ἀπεδείξατο καὶ συνηφώνησεν αὐτῇ, ὅπερ καὶ 10 παντὶ Ἐπισκόπῳ ἰδίῳ. δεύτερον, ὅτι ὁ Ἀδελανδὸς ἐβεβαίωσεν αὐτὸν, ἐπὶ πασιδηλον, ἐπειδὴ αὐτὸς ὅπερ ἡ Συνοδὸς διώρισε συνέπει καὶ συνεπίστυον ὡς περ καὶ οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς ἔγραψαν, καὶ οἱ αὐτοὶ αὐτῷ Πάπῳ Γρηγόριῳ καὶ Γρηγόριῳ, Ζαχαρίας,

15

Στέφανος, Παῦλος καὶ Στέφανος συνοδικῶς διώρισαν, καὶ καὶ πάλιν τὰς ἀντιθέσεις τῆς Καρόλα καὶ τῶν Βικόνων γυναικῶς αὐτέσει, καὶ τῇ συνοδῇ τὰ πρακτικὰ μετέφρασεν εἰς τὴν λατινίδα γλώσσαν λέξιν καὶ λέξιν, ἐν οἷς γυναικῶς ὑποβάλλεται ἡ λατρευτικὴ ἀποσκευασίς, καὶ μονωτάτη ἡ χειρὶς βεβαιώται. τρίτον, τὸ, ὅτι ὁ Ἀδελανδὸς ἀπεδοκίμασε τὴν Συνοδὸν ταύτην, πλάσμα ἐστὶ καὶ συκοφαντία τῶν Αἰρετικῶν, καὶ τὸ ψευδοσυνοδικῶς τὸ ἐν Παρισίοις ἀναμφιβόλως ἐφλυμνήσεν, καὶ γὰρ ἡ ἀπὸ περσῶν ἕως περσῶν τῆς Οἰκουμενικῆς καθολικῆς τῆς Χρυσῆς ἑκκλησίας τὸν Ἀδελανδὸν Πάπαν τῶν τῶν πρώτων ὁρίσθαι δοξάστων εἶχε καὶ ἔχει καὶ ἔχει εἰς τὸν αἰῶνα.

20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ Εἰκόνων, καὶ ποσῶς ἡ Εἰκὼν, καὶ τίς ἐστιν ἡ αἴτια Εἰκὼν, καὶ πῶς ἀναφέρει τὰ Εἰδῶλα, καὶ τίς ἡ ἀποσκευασίς αὐτῆς.

25 **Π**οσῶς λέγεται ἡ Εἰκὼν, τῆς δὲ Συνοδῆς ὁ δια-
κριμὸς ἐπὶ περὶ Εἰκόνων χαρακτηριζόντων ἀν-
σωπον εἶδες, ἐπειδὴ ὁ γραπτός ἀνθρωπὸς εἰκονίζεν ἀν-
θρῶπον, καὶ Χρυσὸν ὁ Χρυσός. ἡ περὶ ὁμοιότητος ἀπο-
σώπει κατὰ λόγον ζωγραφίας ἐν τῇ πρωτοτύπῳ. ὅθεν 30 καὶ ἀναφέρει ἡ Εἰκὼν τὰ Εἰδῶλα, πρώτον, ὅτι τὸ Εἰ-
δῶλον λέγεται καὶ Εἰκὼν, ὡς καὶ καὶ ἡ Εἰκὼν Εἰδῶλον, ἐ-
πεὶ ἡ ῥῆσις Εἰκὼν ἀληθῶς τιθεὶς ἐστὶν Εἰκὼν καὶ ὁ-
μοιότης, τὸ δὲ Εἰδῶλον ψευδῶς ὑπαρῆκα ὁμοίωμα
θεῶ, καὶ μάστις λατρυμασίας, καὶ ἀλατῆρ καὶ αἱ 35
Εἰκόνες αἱ ἦσαν εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Χερυβίμ Εἰδῶλα καὶ
ἦσαν, ὅτι καὶ ἐνομιζοντο θεοὶ, ἀλλὰ Ἀγγέλων. δεύτερον,
ὅτι καὶ ἐλατρουόντο. τρίτον, ὅτι ἦσαν Εἰκόνες ἀ-
γίων Ἀγγέλων, ὁ δαυμόνων καὶ ἀψύχων κτισμάτων.
Εἰκονίζοντο δὲ τὰς Ἀγγέλους ὡς ὡφθησαν τοῖς Προ- 40
φῆταις, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς ὡφθη ἐν εἴδει Πα-
τριάρχαις κατὰ τὴν παρεῖσαν Συνοδὸν εἰς τὴν ἐβδόμην
πρόξιν. ὅτι τὸ ἀποσκευαῖον δηλοῖ καὶ τὸ ἀσπαζομαι
σώματι καὶ φιλῶ, καὶ ἔτω ἀποσκευαῖον τὰς Εἰκό-
νας, τῇ Θεῷ δὲ μόνῳ λατρουόντι, ἐπειδὴ ἡ λατρεία 45
δουλείαν κυρίως δηλοῖ καὶ κατὰ τὸν Ἀναγνώστην εἰς
τὸ πτωσαρκοσὸν πέμπτον κεφάλαιον περὶ ἀληθῶς
θρησκείας. τὰς Εἰκόνας δὲ χειρικῶς ἀποσκευαῖον,
ἡτοι τιμωρῶν, ὅθεν καὶ μόνῳ τῇ Θεῷ λατρουόντι καὶ
αὐτῷ καὶ ἀναγκαιῶς καὶ ὡς Δημιουργῷ καὶ ὡς Σωτῆρι 50
μόνῳ κυρίως καὶ πρώτως. περὶ ἧς δὲ ἡ λατρεία πί-
στις καὶ ἐλπίς, ὅθεν ἡ αἴτια Συνοδὸς φησὶν ἐν τῇ

ὁρῶ αὐτῆς, καὶ ταύταις ἀσπασμόν καὶ τιμητικὸν
ἀποσκευαῖον ἀπονέμειν. ὡς καὶ τὴν κατὰ πίστιν ἡμῶν
ἐκκλησιᾶν λατρείαν, ἡ πρέπει μόνῃ τῇ Θεῷ φύσει.
ὅπου δὲ ἄλλως λέγεται ἡ λατρεία, κατὰ συμβεβηκὸς
ἐνοεῖται, καὶ δηλοῖ μόνον τιμὴν. Τριτὸς ἐνοεῖται ἡ
ἀποσκευασίς τῆς Εἰκόνος, ἡ γὰρ δηλοῖ τὸ ἀποσκευαῖον εἰς
τὴν Εἰκόνα τὸ εἰκονίζοντο καὶ μὴ τὴν Εἰκόνα καὶ τὸ εἰκονι-
ζόμενον, ἐπειδὴ δὴ θυν ἡ Εἰκὼν ἐστὶς τιμὴν, ἀλλ' αὕτη
ἀπαρσέκεται, ὅτι ἔτω καὶ ἄλλα διώκονται πολλὰ
εἶναι Εἰκόνες. ἡ ἐνοεῖται αἶμα καὶ ἡ Εἰκὼν καὶ τὸ
εἰκονίζοντο, καὶ ἀποσκευαῖον αἶμα ἀποσκευαῖον
κτῶς, καὶ ἔτω ἀποσκευαῖον τινὲς τὴν Εἰκόνα τῆς 5
Χρυσῆς λατρουόντες τῇ Εἰκόνι ὡς καὶ τῇ Χρυσῇ,
καὶ τῇ ἑστῇ ἀλλότριον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀναδό-
σεως. ἡ ἐνοεῖται ὡς τὴν Εἰκόνα ἀποσκευαῖον
χειρικῶς ὡς Εἰκόνα τῆς εἰκονίζοντος, ἡτις ἔτω ἀπο-
σκευαῖον, ἀποσκευαῖον ἐν αὐτῇ ἡ ὑπόστασις τῆς
εἰκονίζοντος, ὡς φησὶν ἡ Συνοδὸς ἐν τῇ ὁρῶ. ἡ γὰρ
τιμὴ τῆς Εἰκόνος ἐστὶν τὸ πρωτότυπον ἀναβάνει, ἀλλὰ
μῦθοι καὶ ἄλλως. λέγεται δὲ χειρικὴ ἡ τιμὴ τῆς
Εἰκόνος, καθότι ὅλη τὴν πρὸς τι εἰς, καὶ ἀλατῆρ
καθὸ Εἰκὼν τιμᾶται, ὡς καὶ ἐξίστα τῇ εἰκονίζο-
ντος. ἀποσκευαῖον γὰρ τῆς πρέσβειας, ἀλλὰ ἡ-
μαῖται αὐτὸς καὶ ἄλλως ὁ Βασιλεὺς αὐτῆς, καθὸς
ἡ ἀιμορροῦσα ἀλλὰ ἐτίμωσε τὸ ἰμάτιον τῆς Χρυσῆς,
καὶ ἄλλως τὸν Χρυσόν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ δόξα ἡ διώ-
ρισεν ἡ παρεῖσα ἀγία Συνοδὸς τῇ ἀγίῳ Πνεύματι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Ἀγαλμάτων καὶ Εἰκόνων, καὶ τὰς εἰς τὸν Χρυσόν Ἀγαλμάτων τῆς ἀιμορροῦσας, καὶ ὅτι καὶ ἀγία
ματι

ματα καὶ Ἀνδριάντας περικλυτῶν, ἀλλ' Εἰκόνας, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι χαρκτηρίζεται αὐτάς.

Τὰς Εἰκόνας περικλυτῶν, τὰ δὲ Ἀγάλματα καὶ τὰς Ἀνδριάντας τῶν ἁγίων ἔπερικλυτῶν, μάλιστα ἕτε πρέπον ἐστὶ ποιῆν ἡμᾶς Ἀγάλματα καὶ Ἀνδριάντας τῶν Χριστῶν, ἢ τῶν ἁγίων, καθότι τέπε ἐστὶν ἀρεσκῆσαι τῇ γνώμῃ καὶ τῇ πράξει τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Εἰκόνας δὲ λέγουσιν ἁγίους αὐτοὺς καὶ περικλυτῶν, ἐκείνους ἀπερ ζωγραφῶνται ἐν σάνισι καὶ ἐν τοῖς τοίχοις διὰ χρωμάτων, καὶ δὲ ἐν ὁθόναις, καὶ ἐκείνους αὖτε χαρκτηρίζουσι ἐν τοῖς ἱεροῖς σκώβει καὶ ἐν τοῖς θείοις Ευαγγελίοις, καὶ λοιποῖς ἁγίοις βιβλίοις, καὶ ἐν ταῖς ἡμίσις Σταυροῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς, εἰς σωματιζομένη καὶ κηρύχους Εἰκόνων, καὶ ἢ διὰ μεταξὺ καὶ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν κλωσμάτων εἰς ἐδῆτας. Ἀγάλματα δὲ καὶ γλυπτὰ ἀπλῶς καὶ Ἀνδριάντας λέγουσι ἐκείνους τὰς Εἰκόνας, αἱ περιεχουσιν ὅλον πῶμα τῶν εἰσπορευομένων, καὶ τέτα τε εἰδὸς τῶν Εἰκόνων ἕκονον πῶ περικλυτῶν, ἀλλ' ἔτι δὲ πῶ ποιῶν οἶδον ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, πρῶτον, ὅτι ὁ ὀρθόδοξος τρίτος Κανὼν τῆς ἐν Τρέλλῳ Συνόδου καὶ αἱ πεμφθεῖσαι ἑπτακοταὶ τῶν Πατριαρχῶν πρὸς ἀλλήλους, πρὸς Βασιλεῖς καὶ ἄλλους, ἐν οἷς καὶ οἱ Πάπαι Γρηγόριοι πρὸς Γερμανὸν τὸν Κωνσταντινουπόλεως γράφων, καὶ Ἀνδριανὸς πρὸς πῶ παρῶσαν ἁγίαν Συνόδον, καὶ αἱ διακληλαῖ αἱ εἶπον οἱ Ἐπίσκοποι εἰς πᾶσαν πῶ παρῶσαν ἁγίαν Συνόδον, καὶ πᾶσαι μαρτυρίαι αὐτῶν περὶ τῶν ἁγίων, Εἰκόνων, Εἰκόνας εἶπον καὶ χρωματεργίας καὶ χαρκτηρίαις ἔμην γλυπτὰ ἢ Ἀγάλματα. ὁ δεύτερος, ἢ ὑπὸ τῆς Βλαχέρνας καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν Ἐκονομάχων Συνόδοι καὶ οἱ τῶν συγγραφεῖς κατὰ Εἰκόνων γράφοιτες, χρωματεργίας εἶπον καὶ ζωγραφίας, ἔδειπτε δὲ Ἀγάλματα καὶ Ἀνδριάντας, αὐτὰ εἶπε ἦν, οἱ Ἐκονομάχοι ἐκ αὐτῶν ἑσώπων, ἀλλ' ἔγραψον καὶ αὐτῶν πρὸς μέγιστα τῶν ὀρθοδόξων κατηγορίαν. τρίτον, ὁ Θεοδόσιος Ἀναστάσιος γράφων πρὸς Συμεῶν Ἐπίσκοπον Βόσρης λέγει, καὶ τοῖς τῆς Εἰκόνος ἔδωκε ἑτέρων ἔσης, ἢ ξύλον καὶ χρῶμα καὶ ἡ μεμνημένη καὶ κεκραμένη. ἰδὲ λοιπὸν καθότι περὶ Εἰκόνων εἰπὼν ὁ ἅγιος, εἶπε ἢ ἐστὶν Εἰκὼν, γλυπτὴ δὲ ἢ Ἀνδριάντος ἢ ὅπως ἐμνήθη. τέταρτον, ἡ Συνὸς ἐν τῇ ὕμῳ αὐτῆς διορίζουσα περὶ Εἰκόνων, λέγει πρὸς πλησίον τῷ τύπῳ τῆς Σταυρῆς ἀνατίθεσθαι τὰς Εἰκόνας τὰς ἐκ χρωμάτων καὶ ψηφίδος καὶ ἐτέρας ὕλης ὑπερθετικῶς ἐχέσθαι ἐν ταῖς ἁγίαις τῆς Θεῆς Ἐκκλησίας ἐν ἱεροῖς σκώβει καὶ ἐδῆται, τοῖς καὶ ἐν σάνισι σκώβει καὶ ὁδοῖς. ἰδὲ ἡ Συνὸς εἶπε Εἰκόνας διὰ ψηφίδος καὶ χρωμάτων καὶ ἐτέρας ὕλης, ἢ τοῖς χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς καὶ ἐτέροις μετάλλοις δηλοῦν, ὡς ἔλεγε πρῶτον τετάρτη τῆς Συνόδου ὁ Αἰμορίος Θεοδόσιος, ἐν παντοίας ὕλης χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ πᾶσαι χρωματεργίαι, καὶ δὲ καὶ διώλεσαν ἐν ἱεροῖς σκώβει καὶ ἐδῆται τοῖς καὶ ἐν σάνισι, Ἀγάλματος δὲ ἢ Ἀνδριάντος κατασκευῆς ἔδ' ὅπως ἐ-

μνήθη, μάλιστα δὲ οἱ λόγοι αὐτῆς ἀναρρηκτοὶ εἰσι τῶν Ἀγαλμάτων καὶ τῶν γλυπτῶν, καὶ αὐτῶν. ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ἐποίησε Εἰκόνας, ἀλλ' ἐν σάνισι, 5 καὶ μαρτυρῶν ὁ Ἀγκυριανὸς χρονογράφος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτῇ, ὅς ᾤσθηται, ὅτι οἱ Ἀρεταῖ Εἰκονοκλάται. ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Βασιλεῖς ἐς τὰ Παλάτια καὶ εἰς τὰς φέρας Εἰκόνας ἐποίησαν, ἔμην καὶ Ἀγάλματα, καὶ ἰδὲ ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς ἑπτακοταὶ τῶν Πατριαρχῶν, 10 τὰς Ἀσλαβίας τῶν Ἐπισκόπων καὶ τὰς περὶ τῶν Εἰκόνων μαρτυρίας καὶ αὐτῶν τὴν ὕμῳ τῆς Συνόδου λέγοντα καθάρως, ὅτι καὶ ἐν τοῖς οἰκοῖς καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν τοῖς καὶ ἐν σάνισι ἐχαρακτηρίζοντο αἱ Εἰκόνας, δὸς ἔπειν καὶ ἐν ὁθόναις, ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τῶν 15 ἐδῆτων. Ὁ ὀρθόδοξος τρίτος τῆς ἐν Τρέλλῳ Συνόδου Κανὼν, ἐν ᾧ παρῶσα δέχεται Συνὸς λέγει. Ἐν τῇ τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γραφαῖς ἀμνὸς δακτύλῳ τῷ περὶ τοῦ δακτύλου ἐγχαράσσεται, ὅς ἐς τύπον παρελήφθη τῆς χάριτος, 20 ἔπειν ὁπφίρειν, Ἀλλὰ περὶ τῶν πῶ χάριν καὶ πῶ ἀλήθειαν. ὡς αὐτῶν τὸ τέλος καὶ ταῖς χρωματεργίαις ἐν ταῖς ἀπάντων ὁψιν ὑπογράφεται, τὴν τῷ αἵματι πῶ ἀμαρτίας τέτα ἀμνὸς Χριστῶ τῶ Θεῷ ἡμῶν, κατὰ τὸν αὐθιγόνον χαρακτῆρα καὶ ἐν ταῖς Εἰκόσι διὰ τῆς 25 νύμης αὐτῆς τῆς παλαιᾶς ἀμνὸς ἀνασηλῶσαι ἐρίζουσι. Λέγει ὅτι ἐν γραφαῖς ἐδείκνυε τὸν ἀμνὸν ὁ Πρῶτος, ἀλλ' ἢ τῆς ἀμνὸς ζωγραφία ὡς ἔστα τύπος καὶ σικὰ μνησὶ μνήθη, ἀναγκῶς δὲ περὶ μνησὶ πῶ χάριν καὶ πῶ ἀλήθειαν ἐρίζουσι ἵνα γίνηται τὸ τέλος 30 ον, ὅπερ εἶπον, ἵνα ὁ χαρακτῆρ τῆς Δεσποτῆς (ἢ μὴ ὁ τύπος) δηλοῦν, ὅς ἐπὶ ὁ ἀμνὸς) ὡς Εἰκόσι ζωγραφῶνται. ἐν Εἰκόσι καὶ χρωματεργίαις εἶπε τὸ τέλος, καὶ ἐκ ἐς γλυπτὰ Ἀγάλματα καὶ Ἀνδριάντας. ἔπειν ἢ Αἰμορροῦσα ἐποίησαν Ἀνδριάντας χαλκῶν τῶ Χρῆ 35 τῶ ἐν Παναδί, ἐν, ὡς εἶρηται ἐν τῇ δευτέρῳ βιβλίῳ, τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι σικὰ τῶν ὁσὶ τῶν μεγάλων Κωνσταντῖνα Βασιλεῖς Μαξιμίνο, καὶ ἔλαβε τὸν χαλκόν. Ἀνώνυμος δέ τις λέγει, ὅτι ὁ ἱεραρχὸς διερχόμενος κατέκλασε τὸ ἐν Παναδί τῷ σωτήρι ἡμῶν 40 Ἀγαλμα, καὶ αὐτῆς τῶ Διός. Μαρτύριοι δὲ ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν τῶν ἱεραρχῶν ἐξελθόντας κατεκαύθη πλησίον τῷ Ναῷ ἐς θυσίαν τοῖς Θεοῖς. Φιλοφῶν δὲ ὁ ἀρεταῖος ἔσθη, ὅτι ἐλήφθη ἐς Ἐκκλησίαν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἦν τιμωμῶν, καὶ 45 μετ' ἡδονῆς ἤρχοντο βλέπειν αὐτῶν διὰ τὸν ἀρχιτέκτονον πόδον. Γράφων δὲ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἑρῶμος Γρηγόριος ὁ δευτερός πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Γερμανόν, λέγει, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Αἰμορροῦσας ἦν συγκατάβασις τῶ Θεῷ, καὶ νομικὴ ἀνασῆλωσις. καὶ σημείωσαι, ὅτι ὡς 50 ἢ ἐν Τρέλλῳ ἐν τῇ εἰρημῇ Κανόνι εἶπε, Ἐν τῇ τῶν Εἰκόνων γραφαῖς ἦν ἀμνὸς ἐγχεχαρακτῶν, ταῖς ἐν ζωγραφικῇ, ὅς ἐς τὸν τύπον ἐλήφθη τῆς χάριτος, ἔπειν ἐπῆραγον, ὅτι τὰς μνησὶ κατεκαύθη, ἢ τοῖς δεχόμεθα, πῶ δὲ χάριν καὶ πῶ ἀλήθειαν περὶ μνησὶ

μῶν . ὡς αὖ ἐν τῷ τέλει καὶ ἐν ταῖς χρωματουργί-
αις ἐν τοῖς ἀγαθῶν ὁμοίᾳ υπογράφεται , πὺν κατὰ
τὸ ἀνθρώπινον τῷ Χρυσῷ χαρακτῆρι ἐν τοῖς Εἰκόσιν
ἀντὶ τῆς παλαιῆς ἀμνῆς ἀνασηλῶσαι ἐρέζομεν . ὥτως
5 ἐν ταύτῃ φησὶν ὁ Πάπας Γρηγόριος , ὅτι ὁ ἀνδρι-
αὶ τῆς Αἰμορρόσεως συγκαταβάσει καὶ ἀναθόπτ-
τι τῷ Θεῷ παντοίων νοσημάτων ἀλεξήτηρον ἦν ,
καὶ ὅτι ἡτοιμάθη ἀνασηλῶσαι ἢ μάλλον νομικῇ . ἐχά-
ρις ὁμοῦ ἐπὶ ἀσχημοτέρῃ τῆς σκιάς , διὸ καὶ τῶν ἀγί-
10 ων ἀμύγυρις (ἥτοι οἱ πατέρες τῆς ἐν Τρεῶν Συ-
νόδου) θεοδόσεως τῇ Ἐκκλησίᾳ παρέδωκεν ἐν ταῖς
χρωματουργίαις πὺν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον χαρακτῆρα
τῷ Χρυσῷ ἀνασηλῶσαι . ὥς περ γὰρ ἡ Σινώδος ἐν
τῷ Κανόνι ἐξέλαβε τὸν ἀμνόν , ὥτως ὁ αὖτε Γρηγό-
15 ριος ἐξέλαβε τὸν ἀνδριαντῆ τῆς Αἰμορρόσεως , διὸ
καὶ ἐπὶ τῆς λέξεως τῷ Κανόνι ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐ-
τῷ ἐθέλει . ἀλλὰ μὲν ἡ Σινώδος ἐκ ἐν ἑαυτῇ ἀμνῆς
ἐπὶ τῷ τύτῳ καὶ σκιά τὸν Χρυσόν τῷ λοιπῷ ζω-
γραφῶνταί φησιν , ἀλλὰ ἀσχημοτέρῃ πὺν χάρει καὶ
20 πὺν τελειότητι , καὶ ζωγραφῶσθαι κατὰ τὸ τέλει
τὸν χαρακτῆρα τῷ Χρυσῷ , ἐκ ἄλλως , ἀλλ' ἐν Εἰκόσι καὶ
χρωματουργίαις . ὁ δὲ ἁγίος Γερμανὸς , ὅν περ ὁ Πά-
πας Γρηγόριος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ
τῶν Ἰσωνων ἐπιστολῇ μυρίως ἐγκωμίοις καυτεφέει ,
25 ἐπιστολῇ πρὸς Θωμά Κλαυδίου πάπας , καρδίᾳ ἐν τῇ τετάρ-
τῃ πράξει τῆς παρεσσης Σινώδος μνημονεύει καὶ αὐτὸς τῷ
ἀνδριαντῇ τῆς Αἰμορρόσεως , ἀλλὰ μνημονεύων , τὸ μὴ
ἀγαλλματὰ ἀναρῆναι , τὰς δὲ Εἰκόνας θέχεται καὶ βε-
βαίον , λέγει γὰρ ταῦτα , Προδήλως τῷ Σωτήρι τὸ τῆς
30 οἰκίας χάριτος ἐν συγκαταβάσει ποιητῆς ὡς πὺν πύ-

στιν τῷ γυναικί , δεκνύοντες ὅπερ ἡμῖν ἀνώτερον δεδήλω-
ται , ὅτι ἐκ ἀπλῶς τὰ ὀπταλέμια σκοπεῖται , ἀλλ'
ὁ σκοπὸς τῆς πράξεως δοκιμάζεται . λέγει δὲ ἐν
ταύτῃ ὁ αὐτὸς Εὐσεβίος ἰσορῶν τὰ περὶ τῷ Ἀν-
δριαντῇ , ὅτι καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰς Εἰκόνας
Πέτρος καὶ Παῦλος , καὶ αὐτῶν δὲ τῷ Χρυσῷ ἁλῶ χρω-
μάτων ἐν γερφαῖς σωζομένων ἰσόρηκεν . ὥς περ δὲ
λέγομεν ἡμῖς , ὥς τὰς ἐκ χαλκῆς σῆλας ἐπιτη-
δεύειν ἡμᾶς , ἀλλ' ἡ μόνον δηλῶσαι , ὅτι καὶ τὸ κατ'
ἐθνικῶν σωθήσεται μὴ ὀπτανοσασθῆναι τῷ Κυρίῳ ,
ἀλλ' εὐδοκῆσαι ἐν αὐτῇ ἐπιδεδεικνύσθαι ἐφ' ἰκανόν
χρόνον τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος πὺν θαυματουργίαν ,
τὸ γὰρ ἡμῖν εὐαγγέλιον πῶς κρατήσαν ἐξῆ κα-
κίζαν ἐκ ὅσιον . λέγει ὁ αὖτε ἐν ταῖς πρώταις
ἁλῶ συγκαταβάσειν ὁ Θεὸς ἐδέξατο τὸ ἔργον τῆς γυ-
ναϊκῆς . δευτέρῃ , ὅτι ὁ ἰσορῶν Εὐσεβίος τὰ περὶ
τῷ ἀνδριαντῇ , ὁ αὐτὸς ἰσορῶν ὅτι ἐγένοντο Εἰκό-
νες τῷ Χρυσῷ καὶ Πέτρος καὶ Παῦλος ἁλῶ χρωμα-
τῶν . τρίτῃ , ὅτι ἐκ ἀπλῶς ὀπταλέμια πᾶν τὸ τε-
λέειον , ἀλλ' εἰς τὸν σκοπὸν ὀπταλέμια , ἐγὰρ ἐπὶ
δηλονότι Νόμῳ τὸ πᾶν , καὶ ἴδε ἀνώτερον βι-
βλίᾳ οὗτος κεφάλαιον τρίτον . τέταρτῃ , ὅτι ἡ δό-
κησον ὁ Θεὸς τὸ κατ' ἐθνικῶν σωθήσεται γεγονὸς
ἀγαλλμα πρὸς κληρὸν ἰκανόν ἐπιδεδεικνύσθαι . πέμ-
πτῃ , ὅτι τὸ ἡμετέρον ἐξῆ ὅπερ ἐπὶ τὸ ἐν μέλει
τῆς ἰσορίας τῷ Εὐσεβίῳ , ἡ ἁλῶ χρωμάτων δηλο-
νότι Εἰκὼν εὐαγγελία ἐπὶ , καὶ αὐτῇ ἵνα ἀγαλλῆ-
σθον , ὥς τὰς ἐκ χαλκῆς σῆλας μὴ ἐπιτηδεύσθαι ,
τάς τε σῆλας αὖτε ἐκ χαλκῆς αὖτε ἐξ ἄλλης ὕλης ἵνα
μὴ ἐπιτηδεύσθαι , ἥτοι ἵνα μὴ γίνωνται .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἀποφύροντες οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ σεσηκωμένης τῶν ἀγαλλμάτων ἀρχαιοτάτα τινα , καὶ τῆς Αἰμορ-
35 ρόσεως ἀγαλλμα σεβασόμενοι , δέκνυνται καὶ τῆς παρεσσης Σινώδος καὶ ἑτέρων ὀπταλέμων κληρῶ-
μοι , καὶ ὅτι τῇ Ἐκκλησίᾳ σεσηκωμένης τῶν ἀγαλλμάτων ἀρχαῖος τε καὶ ἀδεκτός .

Ἀποφύροντες οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ τῶν ἀγαλλμάτων
πρώτων , ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἦσαν τὰ ἀγαλλματα ἐν τῇ
40 Ἐκκλησίᾳ . δεύτερον , ὅτι ὁ ἀνδριαντῇ τῆς Αἰμορρόσεως
ἐπὶ αὐτῶν , ὡς εἴρηται ἀνωτέρω , ἀλλὰ ἐπὶ τῶν
αὐτῶν πρῶτων , ὅτι καὶ δέποτε ἦσαν ἀγαλλματα ἐν
πὺν Ἐκκλησίᾳ , ἀλλὰ πρὸς Λατῖνοι λέγουσι πὺν κληρο-
νομήσαντες παρ' αὐτῶν Ἐκκλησίαν , ἥτις μάλλον αὐ-
45 ρήθηται ῥωμαϊκῇ καὶ νεωτέροισι , ἐμὲν καθολικῇ
καὶ ἀρχαίᾳ . εἰ δὲ ἦσαν ἀγαλλματα ἐν πὺν καθολι-
κῇ , ἴδα αὐτῶν εἶπαν τὰς τόπας , καθὼς ἡμῖς
αὐτὰς λέγομεν , γράφοντες ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ,
καὶ μὴ ἀσαφὲς καὶ ἀμφιβολίας καὶ ὁμνυμίας ζη-
50 τῶν συστήσαι μέγιστον τινα , καὶ μέγιστον μέγεθος .
ὡς δὲ τὸ δεύτερον ἐπὶ τῶν , ὅτι εἴρηται ἀνωτέρω
περὶ τῷ ἀνδριαντῇ τῆς Αἰμορρόσεως τὸ εἶπα περὶ
αὐτῆς ὁ Πατριάρχης Γερμανὸς καὶ ὁ Πάπας Γρη-
γόριος . Ἐπὶ ἀναγνωθείσης τῆς χρίσεως ἐν τῇ αὐτῇ
πράξει Αἰτιπάρης βόσεως περὶ τῆς Αἰμορρόσεως ,

εἶπον ὁ Ταρχάσιος , ὥς καὶ Εἰκόνα ὀπτογραφῶν
τῷ Θεῷ αὐτῷ σεσηκωμένη , ὅν τρέπον ἡ Αἰμορρόσεως
τὸν ἀνδριαντῇ , ἐκ εἶπον ὀπτογραφῶν ἀνδριαντῇ
καὶ Εἰκόνα , ἀλλὰ μόνον Εἰκόνα , σύμφωνα λαλῶν
ὁ αὖτος τοῖς ἁγίοις Γερμανῷ καὶ Γρηγορίῳ , ὅτι ὁ
μὲν ἀνδριαντῇ δηλονότι σεσηκωμένη θείᾳ συγκατα-
βάσει πρὸς κληρὸν , ἐμὲν καὶ φῶς , ὅθεν ὑπ' ἐξέως
ἑτέρῃ , ὥς Βασιλέως , ὥς Ἀρχιερέως , ὥς ἄλλης ἱε-
ρῆς Χριστιανῆς γεγονέ πως ποτε ἀγαλλμα ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ , τῶν δὲ Εἰκόνων ἡ χρίσις , ὡς διώρισε ἐν
τῷ ὅρῳ τῆς Σινώδος , ἦν , καὶ ἐπὶ , καὶ ἔσται ὥς τῆς
ἡμέρας τῷ Κυρίῳ . Ἐν τῇ μέλει τῆς ἐπιστολῆς τῷ
Γερμανῷ , ὡς ἀπαγορεύει πὺν ἐπιτηδεύσθαι τῶν Ἀν-
δριαντῶν , οἰσματοκίους ὀπταλέμων ταῦτα , οἱ
Γραικοὶ τὸ ἅγιον οὐσιαστικόν , ἵνα μὴ πᾶσι οὐδὲν
σεπῆως ἀνασηλῶσιν Εἰκόνας , δι' ὧν καὶ τὰ αὐτὰ πε-
ριφράσσεται , καὶ τῶν ἁγίων οἱ τύποι σεσηκωμένοι .

πρὸς τὸ γὰρ δοκεῖ ἀφορᾶν ὁ Γερμανὸς, ἐπεὶ δι' Ἀνδριάντων αὐτὸ τὸ γινώσκει ἀμύχανον, ὅθεν καὶ πᾶσι τῶν Εἰκόνων χρησὶν ὅτε δὴ κοινοτέρωτι καὶ πρὸς τὸ περιελθεῖν ἀντιθέτως, ἀναγινώσκοντες πῶς κατωνόμασαν, ὅτι γὰρ καὶ τὸ ἱερὸν Ἀνδριάντας ἐγένετο, ὁσεβεῖς, καὶ ἐκ ἀσυνήθειας τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐκ ἐπὶ διαλαλῶν τινῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἐκ τῆς ὁρᾶς αὐτῆς τῆς ἀγίας ταύτης Συνόδου καθίσταται περὶ τὴν λόγον. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἐρῆται ἀντίθετον ὁ σκοπὸς τῆς Γερμανίας, ὡς ἐκ ἐστὶν ἄλλος, ἀλλ' ἢ Ἀνδριάντας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μὴ γίνεσθαι, καὶ θεωρεῖσθαι ὁτόπιον. εἰς τὰ λοιπὰ δὲ ἄπερ λέγει ὁ σχισματικὸς, λέγουσιν ὅτι ἀσυνήθεις ἐστὶ τὸ τῇ ἀρχαιότητι καὶ τῇ πράξει τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ δὲ μία δὲ διαλαλία τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ Ἐπισκόπων ἐμνήσθη ἐτέ-

ρον Ἀνδριάντος, πλὴν τῆς τῆς Αἰμορρόσεως, καὶ ἀναγινώσκει ὅλα τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου, ἀλλὰ μὴ καὶ ὅσοις τῆς Συνόδου κοινῶς, καὶ ἰδίως οἱ πατέρες, καὶ ἀμαρτυρεῖται τῶν πάλαι ἀγίων, ζωγραφίας, χρωματουργίας καὶ κηρυχῶν Εἰκόνας λέγουσιν ἐν ταῖς τοίχοις, ἐν σάνισιν, ἐν Ναοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν οἴοις, καὶ Εἰκόνας ἐν ἱεροῖς σκαύεσι καὶ ἐν ἡσὶ καὶ τῶν ἐξῆς ἡδὲ λόγος Ἀνδριάντων ἢ Ἀγαλμάτων, πλὴν τῆς τῆς Αἰμορρόσεως, καὶ τὰς, πρὸς ἀδέκτικον αὐτῶν καὶ πρὸς ὑπερηδύον, καὶ ὅτι τὸ ὑπερηδύον Ἀνδριάντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ περὶ σκηνῶν, ἐκ ἐστὶν ἔργον σωήθεις καὶ ὁσεβεῖς, ὡς ὁ σχισματικὸς φησὶν, ἀλλ' ἐστὶν ἔργον ἀσυνήθεις, ἀγνώστον, ἀπερῆτον, ἀχρηστον, ἀδεκτικὸν καὶ ἀμαρτυρεῖται καὶ περὶ τῆς λατινικῆς κληρονομίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι τὸ Ἀγαλματὰ κατασκευάζειν, καὶ Εἰκόνας εἶναι ἐκ κηρῶν, κύριον, βαλσάμον καὶ ὕδατος ποιεῖν τὸν Ρώμης καὶ πέμπειν τοῖς βασιλεῦσι, καὶ θρυπτεῖν ταύτας λέγειν ἀμαρτίας ὡς τὸ σῶμα τῆς Κυρίας, ἀναγινώσκονται ὡς ἐσφαλμένης γνώμης καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀντικειμένης καὶ πολλῶν μαρτυριῶν, καὶ ἐπὶ τῷ ὕλῳ, ἀλλὰ καὶ τὸν τύπον περὶ σκηνῶν αἱ Εἰκόνας, καὶ περὶ τῆς τῆς περὶ τῆς Εἰκόνας ζωγραφίας, καὶ οὐκ ψευδῆ καὶ γελοῖα τὰ λεγόμενα περὶ τῶν Εἰκόνων τῆς Πάπας.

Οἱ ἀντικειμένοι ἐπεσάγγον εἰς τὴν περὶ σκηνῶν τῶν ἀγίων Εἰκόνων Εἰκόνας τινὰς κηρυχῶν, καὶ λέγουσιν ἵνα αὐτὰ περὶ σκηνῶν, πρῶτον, ὅτι ἐστὶν κατασκευασμένη ἐκ κηρῶν καθαρῶν καὶ ἀγίων κύριον καὶ ὕδατος Ἀγασμῶν. δεύτερον, ὅτι ταύτας κατασκευάζει ὁ Πάπας ἐκ ὡς ἀνθρώπος μέγας ἀπλῆς, ἀλλ' ὡς τοποτηρητὴς τῆς Χριστοῦ. τρίτον, ὅτι ἀναγινώσκει ἐν αὐταῖς. Εὐχὰς θαυμασὰς. τέταρτον, ὅτι ποιεῖ καὶ θαύματα. πέμπτον, ὅτι καὶ ἀμαρτίας θρυπτεῖν ὡς καὶ τὸ σῶμα τῆς Κυρίας. ὅταν, ὅτι βαλσάμωσιν αὐτὰς οἱ χειριστὰς ὡς οἱ ἑλκῶδες τὰς Εἰκόνας τῆς Ἀλεξάνδρου. ἕβδομον, ὅτι ἡ ἀρχαία ἐξουσία καὶ τὸ τοῦτον εἶδος τῶν Εἰκόνων ἐδόκει. ὄγδοον, ὅτι ἐσέλατο ὁ Πάπας Λέων ὁ τρίτος μίαν τοιαύτην Εἰκόνα καθάρῃ τῇ Ῥηγὶ θαλασσίας καὶ ὁλαβήθη αὐτῇ, καὶ Οὐρβανὸς ὁ Πάπας ἔστειλε μίαν ἰωάννη τῷ Παλαιολόγῳ, καὶ ἐκείνος περὶ τῆς καὶ ἐτίμηθη μετὰ λιτανειῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι αἱ Εἰκόνας καὶ περὶ σκηνῶν διότι ἐστὶν ἀγίας ὕλης ἢ ἀγίας κατασκευῆς, ἀλλ' ὅτι ἐκονίζουσι τὸ πρωτότυπον, τὸ δὲ περὶ σκηνῶν εἶναι καὶ τὸν μεμελετισμένον ὕλῳ καὶ κατασκευῇ, πρὸς τὸ εἶναι τῆς ἀγίας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας. ὅθεν ἡ Συνὸς ἐν τῇ ὁρᾷ ὁ χρωμάτων καὶ ψιφιδος καὶ ἐτέρων ὕλης ὑπερηδύως ἐχέσθαι γίνεσθαι φησὶ τὰς Εἰκόνας, καὶ μὴ καὶ ἐκ κατασκευῆς, ἢ ὕλης ἀγίας, ἢ σωθῆτος, ἢ μεμελετισμένης. ἔπειτα λέγεται ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τῆς Συνόδου, ὅτι γινώσκονται ἐξουσία, κατασκευάσαι τὸν τῆς χρίσματος τῆς ταύτης, ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἄγιοι Ἀνάγχοι ἐξουσιοφνημοί, καὶ βαλῆσαι ἐν ὕδατι, καὶ πῖσαι, ὡς ἐγένετο. ἰδὲ τὰς

καὶ ὕλη τῆς Εἰκόνας ἐξουσιοφνησε, καὶ πᾶσι ὅτι 25 ἡ συνθετικὴ τῆς Πάπας τῆς βικαρίου δι' Εὐχῆς γινώσκονται Εἰκὼν θαυματουργῆς καὶ ταῖς καὶ εἰς τὴν περὶ σκηνῶν Συνόδου εἰσπύας διαλαλῶν οἱ πατέρες τῶν ὕλῳ διότι ὁπορεύονται, λέγοντες, ὅτι τὸν ἐξουσιοφνησε καὶ τὸν τῆς ταύτης, καὶ ταῖς, καὶ 30 ὅταν ὁ χρωματισμὸς ἀποφασίῃ, καὶ ταῖς ἡσάν. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι Θεοφίλος ὁ βασιλεὺς Λάζαρος τὸν ζωγράφον ἐρασάσκει, καὶ δὴ καὶ εἰς φυλακὴν εἶχε, καὶ τὸν κατὰ τὴν ἀγίων Εἰκόνων, ὁ δὲ εἰς τὴν φυλακὴν ἐκεῖ, καὶ Πάπας ὦν, ἐδὲ βικα- 35 ριος τῆς Χριστοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς χειριστὰς, ἐξουσιοφνησε Εἰκόνα τῆς Προδρόμου, ἡτις ἔμελλε πολὺν κηρὸν, καὶ ἐξουσιοφνησε, καὶ ἄλλας Εἰκόνας ἡ διότι εἰς ζωγραφίαν τῆς ἀγίας Λευκῆς, ἢ ἐτέρων τινος ἀγίας, ἢ δι' ἄλλου αὐτῶν καὶ θείων σικουριῶν ἐξουσιοφνησε 40 καὶ θαυματουργῆς, καὶ ὅτι ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τῆς Συνόδου πολλὰς πολλὰς Εἰκόνας ἐξουσιοφνησε θαυματουργίας, καὶ ἐξουσιοφνησε δὲ διότι ἦσαν πικρομελεῖται ὑπὸ τοποτηρητῆς, τὰς γὰρ ἀγνώστον τῇ ἀρχαιότητι καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. πρὸς δὲ 45 τὸ τρίτον, ὅτι αὐτὰς αἱ Εὐχὰς ἐκ ἐστὶν ἀναγκασίαι, ἀλλὰ μὴτε χρεώδεις εἰς τὰς Εἰκόνας, ὅθεν ἐν τῇ ὁρᾷ πράξει τῆς παρασκευῆς Συνόδου, τόμῳ τετάρτῳ, φέρεται ἡ ὕλη τῆς Κοπρώνιμου Συνόδου κατηγορεύεται τῶν Εἰκόνων, καὶ λέγεται, ἡ τῶν Εἰκόνων ὁπο- 50 μισία ἐκ ἐστὶν Εὐχῆς ἀναγκασίαι αὐτῶν, ἢ ὁκτάτες πρὸς τὸ ἄγιον ἐκ κοινῆς μετενεχθῆναι, ἀλλὰ μὴ κοινῇ καὶ ἄτιμος ὡς ἀπὸ ἡρώτων αὐτῶν ὁ ζωγράφος. πρὸς ταύτην ἡ ἀγία Συνὸς καὶ ἐπιφανὲς διακόνος ἀπεκρίθησα, καὶ ἔπειτα, ὅτι γινώσκονται Εὐχὴ ὕλη τῶν Εἰκόνων, ἀλλ'

κον, ἐχ' ἡμερινὸν ἄσπετον ὕλην καὶ κατα-
 σκότης, ὅπερ εἰν ἀτυχεῖς ἔργον καὶ ἀγνώσκον εἰς πῶ
 ἀρχαυόγῃ. Εἰς τὰς μεγάλας Εἰκόνας, σκατῆσιν οἱ
 ὀρθόδοξοι τὰς σάνδας, ἢ καὶ κοιλάνουσι τὸν χερ-
 σὸν, ἢ ἀρρυσιν, καὶ βάλλουσιν αἶδον μέση τιμὴ ζύ-
 λε καὶ ἁγίων λειψάνων, ἅτινα σωτηριώσι ταῖς Εἰ-
 κόσι, καὶ τὴν ἐκωλύεται, πὸ δὲ βλάθην τὸν Πάπαν
 Παλαιομην, ὑπερὸν καὶ Ἀγιασμὸν ὕδαρ, καὶ ἐπ' αὐ-
 τῶν ψάλλειν ὁρχαίς, ἅτα ἑπταπόδων Εἰκόνας καὶ
 διδόναι ταύτας εἰς περὶ σκυμνῶν, μαλιστα δὲ τὸ εἶναι
 αὐτὰς ἐκ τοιαῦδε ὕλης καὶ ἐκ ποικίλης τεχνικῆς, κω-
 λυάται, καθότι τὰ τὸ ἔργον ἐγινώσκῃ ἡ Ἐκκλη-
 σία, ἐδιδωσαν τὰ τοιαῦτα οἱ πατέρες, ἐκ ἐδίδαξαν τὰ τοιαῦτα
 αἱ συνέδοι, ἐκ ἑκὼν τὰ τοιαῦτα οἱ ἀρχαῖοι ἱερεῖς, ἀλλὰ
 μόνον τὸ ἅλσμα τῶν παπῶν ἐπλάσε τὰ τοιαῦτα εἰς ἀπα-
 τῶν τῶν ἁγίων ὁρχισματικῶν. καὶ δὲ τὸ ἔρρομον,
 ὅτι ἐκείναι ἐπὶ ὁρθόδοξοις ἀρχαῖς, ὅπερ ἡ καθολικὴ
 Ἐκκλησία κρατεῖ, τὰ δ' ἄλλως ἀρχαῖς ἀπόβληται,
 ὅτε διὰ τῶν αὐτῶν εἰς καὶ αἱ τῶν Αἰρετικῶν ἀρχαυότατες,
 ὅθεν τερσάπτοις ἦν καὶ ἐπὶ ὁ Πατριάρχης, ἐπεὶ ἀπὸ
 τοῦ ἔχῃ λαβὼν τὸ ἑβραῖον, ὅτι ἦσαν εἰς τὰ πρῶτα
 ἡμεῖς ἐκ τῶν ὁρχισμῶν αὐτοῦ τὰς Εἰκόνας; καὶ
 πῶς ἡ παρὰ τὰς ἁγίας συνέδοι καὶ Ἱερὰς ἐκεί-
 νης, ὁ Ἀδελφὸς ὁ πρῶτος καὶ Λέων ὁ τρίτος, καὶ
 Γερμανὸς καὶ Νικηφόρος καὶ Μεθόδιος καὶ Τερσάσιος
 οἱ Πατριάρχαι, καὶ ὁ Δαμασκηνὸς, καὶ Πλάτων καὶ
 Θεόδωρος οἱ Στῆδοί τε καὶ ὁ Σπυρίδων Ευθύμιος καὶ
 Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης οἱ γραφεῖς καὶ Μαχάριος ὁ συ-
 κεικὸς καὶ ὁ Ἱεροσολύμιος Ἰωάννης οἱ φιλοφίλοι τῆς βα-
 σιλικῆς μεγάλης καὶ σχεδὸν οἱ κληρικὴ συνέδοι
 καὶ οἱ λαοὶ ὀρθόδοξοι, οἱ ἐκόντες περὶ τῆς ἀρχαυό-
 τητος τῶν Εἰκόνων, ταῦτα πᾶσι ἱερεῖς ἐδιδόσαν
 αἱ παρὰ τὰς Ἀνδριανίτας, ὡς νεωτέρως αὐτοῦ
 τὰς Εἰκόνας παπικόν, καὶ ἀφ' αὐτῶν καὶ ἀποβληταῖς.
 καὶ δὲ τὸ ὅγδοον, ὅτι πρὸς τὸν ὁ Λέων τῷ Κα-
 ρλῷ τοιαῦτα Εἰκόνας, ἐδ' ὅπως πρὸς αὐτὸν, καὶ
 ἰδε κατωτέρως εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον τὰ περὶ αὐτῶν.
 καὶ ἐκείναι, ὅπερ οὐ βλαβερὸς ἐσθλὴν ἰσχυρὴν τῷ Παλαιολό-
 γῳ καὶ ἡμῶν εἰς λιτανεῖαν τῆς μαρτυρικῆς πόρεται
 πάλιν αἱ ἰδία νεωτέρως αὐτῶν, καὶ πῶς εἰς αὐτὰς Ἀνα-
 πολικὸς τὰ τοιαῦτα ἐσθμείωσαν; καὶ τοιαῦτα εἰπερ ἔν καὶ ἀλη-
 θεῖα, πάλιν ἀπόβληται ἦν, ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡ
 ἡμερομηνία τῶν Συμβάνων καὶ ἡ ἐκείνη τῶν ἱερέων ὁρχι-
 μα τοιαῦτα ἐδιδόσαν βεβαιώσαι, εἰμῆκε τις εἰπὼς
 ὅτι ὡς Εἰκόνας ἐδίδοντο αὐτάς, καὶ ἐκ ὡς αὐτοῖς
 ὕλης καὶ ψιδυρισμὸς παπικὸς κατεσκευάσθη. ὅτι
 γὰρ ὁ ἀναθέματ' ἀποβλητῶν ἐκ τῶν Συμῶν
 ὡς Αἰρετικοὶ οὐκ ἐκόντες ἐκ τῶν ἱερέων, λέ-
 γει τὰ τὴν κατὰ Θεοτικὴν συνέδοι πρὸς αὐτὴν
 κανὸν ἐβδόμης. Εἰκόνας δὲ γίνεσθαι δι' ὁρχισμῶν καὶ
 σωθεμάτων τινῶν, μόνον τῶν παπῶν ἐπὶ ἀν-
 ὁμῃ. λέγουσι τινες, ὅτι ἡ Εἰκὼν τῶν Χριστῶν πρὸς
 τιμᾶται τῶν τῶν τῶν Σταυρῶν, καὶ ὅσον ἡ Εἰκὼν
 τῶν τῶν Χριστῶν, οὗτος δὲ τῶν Σταυρῶν πᾶσι μνή-
 μῃ ἀποτίθηται τῶν σωθεμάτων, ἡ συνέδοι ὅμως

Φησὶ περικυκλωθῆαι ἐξ ἑσῆ τῷ τύπῳ τῆ Σταυροῦ τὴν
Εἰκόνα τῆ Χρυσῆ, ὅτι αἱ Εἰκόνες εἰς γίνονται ποτὲ μὲν εἰς
μέγα μήκος, ποτὲ δὲ εἰς μικρὸν, ἡ κωλύει, ἐπαδὴ καὶ τὸ
σχῆμα τῆ Σταυροῦ ἔγνεται ὅσον ἢ τὸ ξύλον τῆ Σταυροῦ,
ἀλλὰ ποτὲ μὲν συνωπτερον, ποτὲ δὲ πλατύτερον, βραχύ-
τερον ἢ μακρότερον, καὶ ἄλλοι οὗτος τύπος, καὶ ἴδε τὴν
ἐπισηολὴν τῆ φωτὶς τὴν ἐξηκοστὴν τετάρτην, ὅτι περικυ-
κλωθὴ τὰς Εἰκόνας δι' αὐτίας ποτε, πρῶτον, ὅτι κοσμεῖται
τὴ Ναὸς ὡς τὸ Ἱερόν τῆ Χερυβίμ. δόρυ, ὅτι διδά-
σκουσι περὶ φησὶας, διδασκῶν, ὁσιότηας, μαρτυρία,
καὶ πάθη καὶ τὰ θαύματα τῆ Χρυσῆ, ὅθου βιβλίῳ

λέγονται τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀμαθῶν, ὡς ὁ Διό-
λογος ἐν τῷ παρὲς Σικένδου βιβλίῳ φησὶ. τρέπον,
ὅτι διεγείρουσι τοὺς μύησιν τὸν ἁγίον κατὰ τὸν ἄγιον
Βασίλειον εἰς τὸν Ἱερόν, καὶ ἄλλος ἁγίος, καὶ τὴν
παρῶσαν Σωμῶδον. τέταρτον, ὅτι ἀνάμνησι τῶν
γεγονότων τρέπεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Χριστιανῶν.
πέμπτον, καὶ αὐξήσει ἔρωτες, ὅτι ἐρχόμενοι εἰς ἁ-
νάμνησιν, ἐπικαλέμεθα μετ' ἐλπίδος τὸν μὲν Θεὸν
ὡς σωτῆρα, τὸν δ' ἁγίον μετὰ ἀγάπης ὡς περισβού-
τῳ εἰς Χρυσὸν, ἵνα ἀπὸ τῆς ἱκάνων προσεβήας ἱε-
ρῶν ἡμῖν σωτὴ τὰς αὐτὴς σωτῆρας αὐτήματα.

Κ Ε Φ Α' Λ Α Ι Ο Ν Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Σωμῶδος κατὰ τὸν ἁγίον Εἰκόνα.

20

Εἰς τὸ ἐπικκοσιόν ἐκόντων ἔκτον ἔτι πε-
σέμεζον ἵνα μὴ περικυκλωθῶσι αἱ ἁγία Εἰκό-
νες οἱ Σταυροί, καὶ εἰς τὸ ἐπικκοσιόν ποτε-
κοσὸν τέταρτον ἡθροισαὶ ὁ Καρβαλίνος τὴν Σωμῶ-
δον κατὰ τὸν ἁγίον Εἰκόνα, εἰς δὲ τὸ ἐπικκοσι-
όν ὁ γδοηκοσὸν τέταρτον ἡθροισαὶ ἡ παρῶσα Οἰκη-
μενικὴ Σωμῶδον, ἀφ' ἧς ἀπελθόντες ἀλεῖται τῇ
Πάπᾳ εἰς τὴν Ρώμην, ἔχον καὶ τὰς πράξεις τῆς Συ-
νόδος, αὐτὴν ἐκοινολογήθησαν κατὰ τὴν συνήθειαν
εἰς ὅλην τὴν Δύσιν. Λέγουσι δὲ οἱ Καλβίνοι ὅτι ὁ
τότε Ρῆξ Θεσσαλονίκης Κάρλος ὁ μέγας ἀντιφερόμενος
τῇ περικυκλώσει τῶν Εἰκόνων, ἡθροισαὶ Σωμῶδον τι-
νὴν Ἐπισκόπων Φραντζῆς, Ἰταλίας καὶ ἄλλων τό-
πων, οἱ ἦσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς, ἦσαν δὲ Ἐπι-
σκοποὶ τριμυρία, σωλῶν δὲ εἰς τὴν χώραν
Θεσσαλονίκης ἐν ἔτι ἐπικκοσιόν ἐκόντων τετάρ-
τῳ, γέγονε δὲ ἡ συνήθεια καὶ μετὰ τῆς γνώμης τῆς
Πάπας Ἀδριανῆς, ὅστις ἐπεμψεν καὶ Λεγάτους Οἰοφύλακ-
τον καὶ Στέφανον Ἐπισκόπους. κατεδικάσαι δὲ ἰκάνη ἡ
Σωμῶδος τὸν Φίλωνα καὶ Ἐλίεωρον τὸς Αἰρετικούς,
αὐτὴν ἡβελήθησαν ἀναμνηστικῶς σχεδὸν τὴν Αἰρεσι-
νὴν Νεστορίαν, ἀπέρριψε δὲ καὶ τὴν ἐβδόμην Σω-
μῶδον ὡς δὴ ὅσον ὁρίσασαν ἵνα περικυκλωθῶσι αἱ Εἰκό-
νες λατρευτικῶς, ὡς φαίνεται ἐν τῇ δούτῃ αὐτῆς
Κανόνι, ἔπειτα ἔγραψε καὶ τὸ βιβλίον κατὰ Εἰκό-
νων, ὀνομαζόμενον Καπιτελάριον, καὶ ἔσπευσε αὐ-
τὸ εἰς τὸν Πάπαν, ἀλλ' ὁ ἁγιος κατεφρονήσας, ἀπέ-
βαλεν αὐτό. εἰ δὲ καὶ οἱ Αἰρετικοὶ λέγουσιν, ὅτι ὁ
Ἀδριανὸς τὸ πρῶτον ἐδέξατο τὸ Καπιτελάριον, καὶ
ὕστερον ἀπέβαλεν αὐτό, καὶ τινὲς τῶν Λατίνων λέ-
γουσιν, ὅτι ὁ Ἀδριανὸς ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῶν Καπιτε-
λαρίων ἀπέβαλε τὴν ἐβδόμην Σωμῶδον, ὕστερον δὲ γινώ-
σκων τὴν ἀπάτην, ἐδέξατο αὐτὴν, ἡμῶς ὅμως λέγουσιν
περὶ μὴ τῆ πρώτης, ὅτι ψεύδους ἐστὶ καὶ συκοφαν-

τία, περὶ δὲ τῆ δούτης, ὅτι ὁ Ἀδριανὸς καλῶς
ἔφρασε περὶ τῶν Εἰκόνων, καὶ τῆς Σωμῶδος τῆς παλαι-
κῆς καὶ τῆς ὀρθῆς ἐγίνωσκε καλῶς, καὶ ἦν τῶν πατέρων
ἀδυνατῶν ἵνα ἀπατηθῇ ποτὲ, ὡς καὶ τὰς ψαύ- 25
δους ἐστὶ. περὶ ἧς δὲ τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς ἁγίους, ὅτι αἱ
Εἰκόνες αἰετίζονται καὶ ἐπὶ ἀνάμνησιν, πλὴν ὁ-
λίγον ὠφέλιμοι, τὴν περικυκλωσὶν ὅμως τελευτῶν
ἀπέβαλεν, ὅτι Κάρλος καὶ ἡ Σωμῶδος αὐτῆς, καὶ
πολλὰ ἐρέωσαν, ὅθου κατέδραμον καὶ τῶν πα- 30
τέρων τῆς ἐβδόμης Σωμῶδος. καὶ ταῦτα μὴ οἱ Καλ-
βίνοι. Ἰστῶν ὅμως, ὅτι τινὲς δυτικῶς ἀνενταί τῶν
τῶν τῶν Σωμῶδων, ἀλλ' ὁ Βεζαρμῆνις εἰς τὸ δέκατον
τέταρτον κεφάλαιον τῆ περὶ Εἰκόνων βιβλίου, καὶ
ὁ Βαρνάρδος εἰς τὴν χερυβίμ αὐτῆς λέγουσιν, ὅτι τὸ βι- 35
βλίον Καπιτελάριον περιέχει τὰς πράξεις τῆς ὀρθῆς
Καρόλως εἰς τὴν Θεσσαλονίκῃ Σωμῶδος, ἀπεβλήθη
ὅμως ὑπὸ τῶν Ἀδριανῶν, καὶ ἔτι ποτὲ λέγονται πε-
ρὶ αὐτῆς, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐβδόμῃ τὸμῳ τῶν Συ-
νόδων, αὐτὴν ἡμῖν ἐταῦθα ἐθαῖται ὑπερβαίνει 40
ρεται χρῆμα ἀνάμνησιν, ἀρκῶν δὲ ἀπὸν, ὅτι ἀντιφί-
ρουν οἱ Καλβίνοι λέγοντες, Εἰ καὶ ὁ Ἀδριανὸς ἀπε-
δοκίμασεν ἐκάλω τὴν Σωμῶδον, καὶ ἐπὶ ὅμως ἀπε-
βεβλημένη ὑπὸ τῆς ἀληθείας, καθότι καὶ λέγει ὁ
Πάπας καὶ ἐδέξατο τὸν ἁγιόν ὁ γδοὺν Κανόνα τῆς 45
ὁν Καλκιδόνι Σωμῶδος περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ἡ δὲ ἡθροισαὶ ὅμως ὁ Κανὼν ἦν βιβλίον τῆς αὐτῆς Συ-
νόδος. Ἀλλὰ ῥητὴν πρῶτον, ὅτι σοφιστῆς οἱ Καλ-
βίνοι, φέρεται κατὰ τῆς αὐτῆς σωτῆρας, καθότι
τὸ Οἰκημενικὴ Σωμῶδον ἐκείνη ἐστὶ καὶ λέγεται, ὡς ἡ 50
σωμῶδον οἱ ποτε Πατριάρχαι ἡ δ' ἐαυτὴν, ἡ δὲ
Λεγάτων, καὶ οἱ πλείους καὶ δοκίμοι τῶν ὑφ' αὐτῆς
Ἐπισκόπων καὶ ἐτέρων Ἱερέων καὶ σοφῶν, ἡ δὲ μὴ
ἔχουσα τὸν τε Πάπαν καὶ τὸς Πατριάρχας καὶ ὁ
ῥηται τρέπον, καὶ ἐπὶ οἰκημενικῇ, ἀλλὰ τοπικῇ,
μαῶν

μᾶλλον δὲ ἔδδ' Τοπικῆς, ἥ γὰρ ἡσυχία ἔτε Τοπικῆ
 ἐστίν, ἔτε ὅλως Συνοδοῦ, ὡς ἦν ἡ ὑπὸ Κορνηλίου
 καὶ αὐτῇ ὅσα τῇ Θεραγωφώτῃ. δούτερον, ὁ Λέων
 εἰς ἐδέξατο τὸν εἰρημὸν Κανόνα τῆς ἐν Χαλκη-
 5 θόνι περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἐκύρωσαν αὐτὸν οἱ
 λοιποὶ Πατριάρχαι καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες, σιωπηροὶ ὅσοι
 πάσης τῆς γῆς, εἰς δὲ ταύτην πάλιν ἐν Θεραγωφώτῃ
 τὸν Πάπαν (ὑποθετέον γὰρ τῆς Λεγάτης τῆς Πάπας
 παρῆναι) ἔδειξεν ἡν πάλιν Λαμπρὸν Πατριάρχῃ καὶ ἔ-
 10 δένα τρίτον. τρίτον, εἰς ὁ Λέων τὸν Διευθυντὴν
 Κανόνα εἰς ἐδέξατο, ἀλλ' αἰμὲν αὐτὸν Πάπας ἐδέ-
 ξαντο, ὅθεν ὅτι ἱερεῖς τῶν Θεραγῶν παρόντες οἱ
 Λεγάτοι τῆς Πάπας Ορμίσδος, Φιμιζομύς τῆς Κων-
 15 σταντινουπόλεως Γωάννης Οἰκουμενικῆς ἐσιώπων, καὶ Ε-
 πιφωρίων καὶ Μηνᾶν γραφόντες τῶν ἱεραρχῶν Οἰκουμενικῆς,
 ἡσυχάζον παρόντες ὅ, τε Ἀρχιερεῖς καὶ Βιγίλιος. ἔτι
 καὶ ἱερεὺς ἔγραψε τὸν Σέργιον, καὶ δὴ καὶ ὁ Μαν-
 ρίκιος τὸν Νηφελὴν καὶ τὸν Κυριακὸν, καὶ ὅτι τὸν
 Συνοδὸν τῆς πέμπτῃς, ὅστις καὶ ἐβδόμῃς τὸν δού-
 20 τερον τόπον ἔχον ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Οἰκου-
 μενικὸς ἐν αὐταῖς ἐφημίζετο Διακρυσίως, καὶ ἐν τοῖς
 σιωπῆκοις Τόμοις ἔτις ἐγράφετο, καὶ οἱ Πάπας ὁ-
 σμῶν ἐδέχοντο, εἰς δὲ αὐτῶν πάλιν ἐν Χαλκηδόνι οἱ
 Λεγάτοι αὐτοὶ τῆς Λέοντος καταγορεύοντες τῶν Διοκρίτων
 25 ὅτι τὸν Φλαυιανὸν Κωνσταντινουπόλεως αὐθιγῶς ἐ-
 παύσαν ἐς τὸν πέμπτῃς τόπον εἰς πάλιν ἐν Εἰσέσει λη-
 πτοκὸν Συνοδόν, ἔλεγον ὅτι τὸν Κωνσταντινουπόλεως
 Ἀνατόλιον ἔχον αὐτοὶ πρῶτον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Οἰ-
 30 κουμενικῇ δέκνυται ὅτι ὁ Ἀποκράτωρ Κωνσταντίνος
 τὸν μὲν Ρώμης ἔγραψεν Οἰκουμενικὸν Πάπαν, τὸν δὲ
 Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῃν, καὶ

ἐν τῇ ἐβδόμῃ Οἰκουμενικῇ πάντες οἱ πατέρες τὸν Ταρχάσιον
 Οἰκουμενικὸν ἐφήμισαν ὡς μόνον ὁ παῖς, ἀλλὰ παλαιός.
 καὶ κατὰ τὸ χιλιεστὸν διακοσιοστὸν δέκατον πέμπτῃς
 ἐν Λατινῶν Οἰκουμενικὸν τὸν Κωνσταντινουπόλεως
 διώρισεν. καὶ εἰς αὐτῶν δὲ πάλιν ἐν Φλωρεντίας σιωπῶ-
 35 δεσιν παρόντες τῆς Εὐγενίε ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔ-
 χε τὸν δούτερον τόπον, καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν παρῆναι.
 τὸν ἐν Κανόνα εἰς καὶ ὁ Λέων ἀπέβαλεν, ἀλλ' οἱ
 μετ' ἐκείνου Πάπας ἐδέξαντο, πάλιν δὲ ἐν Θεραγωφώ-
 τη τὸν Διευθυντὴν καὶ εἰς τῆς ἡμέρας ταύτης πα-
 40 ρες οἱ Πάπας καὶ Πατριάρχαι καὶ ἀντιθέμισαν καὶ
 ἀντιθέμισαν, καὶ ὡς ἀντιθέμισαν τὰ πάτρια καὶ
 ἀρχαῖα καὶ ὡς τὰ διωρισμένα κοινῇ καὶ ὑπὸ πάσης
 τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας μαρτυρέμενα καὶ ἀντι-
 45 βαλέμενα καὶ ἀνεργεμένα ὡς ἀντιθέμισαν. ὅθεν καὶ
 ἀσύνφωνοι εἰσέτις αἰρετικοί, καθότι οἱ μὲν δέχου-
 νται τὰς Εἰρήνας καὶ ἐπεσκυνώσιν, οἱ δὲ ἐδ' ὅ-
 λως δέχονται, ἀλλὰ καὶ ἐξυβερίζουσι. καὶ ὁ μὲν Ἰσαυρος
 καὶ Καθβαλὶν πάλιν περὶ αὐτῶν τὸν ἀγίον Εἰκόνα
 ἀπεβάλλοντο, περὶ αὐτῶν δὲ τὰ ἅγια Εὐαγγέλια καὶ
 τὰ τίμια ξύλα, πάλιν ἐδῆται τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν
 ἅγιον τάφον ἐπέβοντο καὶ ἄλλα τοιαῦτα. οἱ Καλ-
 50 βίτοι δὲ ἐδ' οὐ εἶσαν ἀνυβρίστον ὅσον τὸ κατ' αὐτὸς
 καὶ ἀκαταφρόνητον, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀντιερεῖς τὰς Εἰκό-
 νας μὴ περὶ αὐτῶν τιμῶσιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἡμισείας
 ἀντιβῆναι ἀσεβεῖν ἐστίν. φανερὸν δὲ ὅτι οἱ τοῖστοι ἐκ-
 55 κληνῶντες ὅσοι τῆς διδασκῆς ὅδῃ, καὶ ζητῶντες ἑκα-
 στος αὐτῶν ἵνα βεβαιώσῃ τὴν γνώμην αὐτῶν, μά-
 χονται ὡς μόνον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκα-
 τοῖς κατὰ τὴν ἰδίαν τῶν κακῶν.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν γεγενημένων μετὰ τὸν Κωνσταντίνον καὶ Εἰρήνην τὸν Βασιλέων, καὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν, δι' ἣν καὶ
 ἡ τῆς Πλάτωνος ἀκαταφρόνησις καὶ ἡ τῶν Στεδίων μῆχη πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ταρχάσιον.

40

Καρολος ὁ ποταμὸς ἐφ' ἧς ἀνωτέρω Ρ' ἔξ Γαλλίας
 ἦθελεν ἀνυβρίσσει μετὰ τῶν Βασιλέων Κων-
 45 σταντίνον, καθότι ἡ βασίλισσα Εἰρήνη ἔσπευε περὶ
 τοῦ Σακελλάρου Κωνσταντίνου πρὸς αὐτὸν ἵνα
 δώσῃ τὴν θυγατέρα αὐτῆς τῇ ὑφ' αὐτῆς τῇ Κωνσταν-
 τίνῳ, καὶ ὅτι τῆς ἔπεμψε τὸν δύναντον ἑλισσάριον
 ἵνα διδάξῃ αὐτὴν πάλιν γλώσσαν πάλιν ἑλληνικῶν, ὅμῃ καὶ
 τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, ὡς τὸ ἐσημαῖον ἐν τοῖς
 50 ἄλλοις ὁ Θεοφάνης, πάλιν Διὰ τὸ συμβεβηκότα πάλιν
 μῆχην μετὰ τῶν Φράγγων, ἔσπευε καὶ ἔλαβε μί-
 55 αν ὅσοι τῆς Ἀρμενίας ἡ ἀρχὴ Βιέρνη, καὶ ὅτι ἦκε
 τῶν Καρλῶν πάλιν Ρ' ὁδὸν, ὅπερ ἦν ἡ ἀρχὴ τῶν σκαυ-
 δάτων ἀσπασίμων τῆς μητρὸς καὶ τῆς ὑφ' ὅτι πα-
 πλῶς τῆς ἐξ Ἀρμενίας Μαρίας εἰς ὁρμήν οὐ Βασιλῆος
 Κωνσταντίνου, ἀλλὰ ἐβδελύσσεται αὐτὴν πρὸς τὸν, ὡς τε καὶ

ἡ ἀρχὴ αὐτῶν γυνίσει Μονάσειον, καὶ ἔλα-
 60 βαν αὐτῆς Θεοδότῃ πάλιν Κεβερικηλέων, ἣν ἔσπε-
 ψε καὶ ἀνυβρίσσει, ὡς γράφει ὁ Θεοφάνης. μαθὼν
 δὲ τὸ ὅτι Πλάτων ἐγκαταδιδόσκει, καὶ ἐν ἧ
 σιωπῇ τῇ Πατριάρχῃ Ταρχάσιῳ, ὅτε κεραυνῶν
 Μονάσειον πάλιν Μαρτίαν ἀκασαν, καὶ ὅτι ἦκεν ἰωσήφ
 τὸν Οἰκονόμον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἡγούμενον
 τῶν Καθαρῶν εἰς τὴν Βασιλέα μετὰ τῆς Θεοδό-
 65 τῆς, σιωπῇ δὲ τὸ μέγεος τῆς Πλάτωνος ἡ δειδιωγ-
 μένη μήτηρ Εἰρήνη, λέγεται καὶ κλάσσει πάλιν τὴν
 ὡς ἀντιθέμισαν τῶν ἀσολγῶν Ἀυτοκράτορες, μὴ κεκτη-
 μένη ὅσον πάλιν τῶν αὐτῶν ὡς καὶ πάλιν πίσει, ἀλλὰ με-
 70 ησασμένη τὸν μοιχὸν Ἡρώδη, ὡς σημαῖ τῆς ὁδοῦ
 διττῆς Θεοδότῃς, ὅστις λέγει, ὅτι ὁ Πλάτων ἡλεγ-
 ξε τὸν Βασιλέα, ὡς ὁ Περδερμὸς τὸν Ἡρώδη (καὶ
 ἰδὲ

ἔδωκε καὶ ἄλλοις μοναχοῖς ἐλέγχων βασιλεῖα) καὶ
ῥητὰς μοιχὸν ὀνόμασεν αὐτὸν κατὰ τὸν Ζωννα-
ραῦν. ἔπειθε δὲ Ἀλέττο πλῆθος ὁ ὀφθαλμὸς Πλά-
των πρὸς τοὺς μοναχοὺς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Βελάρων Κα-
σαρῶν εἰς ὁλόκληρον χρόνον, πλὴν ὁ μόνον ἀγὼν
ἦν μετὰ τῶν Πατριάρχων, Ἀλεξίῳ ἐκ ἐκάλυς τὸν Βα-
σιλεῖα τῶ ἀστέρεϊδι αἰς τὴν ἑκκλησίαν, καὶ τὸν ἱε-
ρεῖα Γωσήφ τὸν εἰψάνατο αὐτὸν ἐπὶ ἐκείνῳ. πλὴν οὖν
ὁ Ταράσιος οἰκονομικῶς ἐκυβέρνησα τὸν βασιλεῖα, ὁ
ῥῶν αὐτὸν υἱὸν καὶ ἑρατωμανῆ, καὶ τὴν θυγατέρα τὴν
γεγεννημένην κατὰ τὸν Βικονομάρχον ἔτι ἀστέρεϊτον
καὶ νεοπαγὴν ἔχουσαν τὴν πηξίν, καὶ ἄπο τοῦ ἐκ ἐπὶ τῶ
μα πιάσαι τὴν βακτηρίαν αὐτῇ ἀπὸ σιδήρου, διότι
θῶς κακῶς ἀποκατέστη, τὸ ἔλαττον κρεῖττον. ἔπειθε
εἰς δικαιοσύνην τῶ Πατριάρχῳ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐκ τῶ
ἐκείνῳ πρὸς τῶ χειριστῇ τῆς μακρίας τὴν κατ' αὐ-
τῇ αὐτῇ ἀπὸ βαλῶν, ἀπὸ χειρὸς αὐτῆς θανατοῦσαι αὐ-
τὸν φαρμάκῳ, καὶ ἔτι κατὰ τὸν νόμον ἐγένετο

τὸν Ἀλξύγιον ὡς ἐλπίσαν ὁμοῦς ὑπὸ τῷ ποιῆναι το
 χειρ. αὐτῷ ἱεροκρυφίως ὁ Πάτριάρχης πρὸς τοὺς
 Βασιλεῖς, ποτὲ μὲν ἔντα Ἀλφειοκ ἀναφέρειν ἀπὸ τῆς
 ἐκ μαρτυρίας, λέγοντα, Οὐκ ὁ θεὸς ἐπαύξασεν,
 αὐθροασθὲν μὴ χυλίστην. Ὅς αὖ ὑπολήψῃ τῶν γυναι- 5
 κων αὐτῷ παρεκθεῖ λόγους πονηρίας, ποῖα αὐτῶν μηχά-
 σθαι δίδουσι γυναικί, μὴ ἕστα λύσειν, λήλυ-
 σαι ὑπὸ γυναικός, μὴ ζήτησιν γυναικὶ ποτὲ δὲ πα-
 βιβάζειν αὐτῇ τὸ σκατόμαλον; καθότι κατὰ τὰς
 πράξεις τῶν Βασιλέων πορεύεται καὶ ὁ λαός, καὶ ὅτι 10
 καταλυσιῶς ἐμμήθη τὴν Ἡρώδην τὴν παράνομον
 ἄνθρωπον τῶν νόμιμον αὐτῇ γυναικὶ τῶν θυγατέρων τῶν
 Ἀρέτας, καὶ λαβόντα τῶν Ἡρώδων, ὅθεν καὶ ὁ
 Ἀρέτας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀραβίων ἐκίνησε πόλεμον
 κατὰ τὴν Ἡρώδην, ὡς ἀτιμώμετος τῶν θυγατέρων αὐ- 15
 τῇ, καὶ εὐκήσεν αὐτὸν κατακράτης, καὶ ὅτι ζῶντας τῶν
 φιλιππων καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῇ τῆς Μαρίας ἥ τῆς
 Μαρτίνας, ἐγένετο ὁ ἀποχρισμὸς.

П А Р А Г Р А Ф О Н Ъ

Μελεγεὺς Ἰωάννης τῆς εὐ Εὐαγγελίου καὶ Τραπίζης πρὸς τὴν Βασιλείαν Κωνσταντῖνον, καὶ τὸ Φάλασις αὐτῶν ὑπὸ
τῶν ἀρχηγῶν τῆς Στρατῆς, καὶ ἐκκλήσεως τῆς βασιλείας.

Εὐρίθη τότε καὶ ὁ Ἐξάρχος Ἰωάννης παρὼν, ὃς ἐλί-
γοτο τοποτηρητὴς τῆς Λιμενολογικῆς Διοικήσεως ἐν
τῇ ἐξόδῳ Συμόδῳ, καὶ μεμπτοῦται, ὡς γράφει ὁ Θεο-
φάνης, ἐχρηματίσας Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἃ δὲ τῷ
αὐτῷ συνεκινῶναι ἐκέλευε τῇ ἀσέμνῳ πρόξενῳ, εἶτα πάλιν
ἐπιβαλὼν αὐτῷ γεγενηνὰ καλῶς ᾤψασθε, λέγων,
καὶ τὶ ἄλλο μᾶλλον ἢ ἅπτεσθαι ἡ γυνή σου βασιλεῦς, ἀλλὰ
ἐκ πτωχείας καὶ οὐτελείας ὅν αἰς ἡμῶν, γυνέεισθαι βα-
σίλισσα; καὶ ἔχον εὐρεῖν ἀρσιότερον ἄλλον τέλει σὺ
τῷ ἀγλαομόρφῳ Ἀυτοκράτορσι, τῷ νικητῇ, τῷ
αὐδρῶν, τῷ γιγαντικῷ; ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁμῶς καὶ
ὁ Τσερσίσι[Ⓢ] ἀπεδιώχθησας ὅσοι τῆς αὐτῆς ἀπρεπείας.
Ὅτι τὸν Κωνσταντῖνον ἐφόβει ὁ Τσερσίσι[Ⓢ] μᾶλλον ἢ ἑαυτὸν
ἐισελθὲν εἰς τὸν αἶμα βῆμα, καὶ τῶς συνάθιζε
πύργου ἐσφραγίσθαι ὅτι ἐλαττέρον ὁ Πατριάρχης με-
τὰ παρρησίας ἀνέπαλιν ὁ Κωνσταντῖνος ἐφόβει τὸν
Τσερσίσι κατὰ μέλησιν τῶν παρόντων αὐτῷ φανῆσαι
ἐχθρὸς καὶ καταπομπῆς τῶν Βίβλων εἰ μὴ ἂν αὐ-
τὸν εἰς τὸ θέλημα αὐτοῦ, ὡς τῷ διηγάται ὁ Με-
ταχὸς Μιχαὴλ ὅς τὸν εἶον τὰ ἀγία συνοδάς τῷ Στε-
δίτῃ, ἐν ᾧ ἐφανέρωσεν τὸν Βασιλεῖα ὡς ὑπόδικον τῷ
ἄξιον τῷ ἀφορεσμῷ καὶ πάλιν συγγενὴ αὐτῷ πάλιν συνοδό-
των, ἐς τὴν Βασιλεῖαν ἐπαθὼν ἐκῆνοι τῷ Παραμικρῷ, ὅτι

ἐπαράλκισεν γυναικαὶ ἀγαθὴν ; ἐκείνη δὲ ἀγαθὴ ; ὁ 25
θεὸς κατέχων μοιχαλίδας ; ἄφρων καὶ ἀσεβὴς . Καί
λοιπὸν ὁ Κωνσταντῖνος μὲν τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῆς Εἰ-
ρηνῆς ἐβασίλευσε δέκα χρόνους , καὶ καταμύνας
ἐπὶ αὐτῇ . ἔχων Εἰρηνὴν βλέπωνσα τὴν ἡμῶν αὐτῆς τὴν ἀ-
κατασκευάστην ; τὴν ἀπελευθερωτὴν ἀφ' ἀγάπης τῆς πα- 30
λαιᾶς αὐτῇ θυοδότας , ἡ αὐτῆς χειροδότην , ἀντι-
στῆσαι τῆς Νάξος τὴν Εἰδοόλῳ , καὶ τῆς Νάξος τὴν χει-
ροδότην πλεῖστα , ὅτε ἀπῆλθον ὁ αὐτῶν ἐκκλισαν-
τες εἰς τὴν Βυζάντιον ἵνα τὴν γονεὺς αὐτῶν
τῶν Αἰσίου ἐορτάσῃ καὶ πανηγυρίσῃ ; κατασκευάσε 35
τόσον ἢ αὐτὴ μετὰ τῶν στρατομάτων , ὥστε καὶ
ἦν καὶ κεφαλὴ καὶ αὐτῆς , ὥς καὶ ἐγένετο ; καὶ
ἐσεργάσθην ἀνελεήμονως τὴν Φωτὸς τὴν γλυκυτάτην τὴν
ἐμμάτων αὐτῆς , ἢ τῇ βαλῇ τῆς Εἰρηνῆς (καὶ τοί-
γῃ καὶ ἄλλοις ἵτω συνοφαντέσιν αὐτῇ) ἀλλὰ τῇ θάφῃ 40
ἐκδικήσας , ὅτι αὐτῶν ἀδίκως τὰς θείας αὐτῶν μνη-
σπλὲ καὶ ἀλλέξιον ἀπειτύφλωσεν . καὶ ἡρῶν ἀνελ-
πίνα ἔλεγοι ἀφ' αὐτῶν ἀγάπῃ τῇ ἡμῶν αὐτῆς τῇ Νέ-
βρωτος , Ἐγὼ μὴ ζήσω , μένον μοναχικῶς ὁ ἴδιος μου .
ἡ δὲ Εἰρηνὴ ἀφ' ἀγάπης τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐλάσσει , 45
ἀφανισθῆτω καὶ ἡ βασιλεῖσα τῇ ἡμῶν τῇ ἐκκλισαν-
τι , ἵνα μόνον ἡ χειρὶ αὐτοῦ λάμψῃ εἰς τὸν κοσμὸν μου .

П А Р А Г Р А Ф О М : Г

Περὶ βασιλείας Νικηφόρου πρώτου αὐτοκράτορος τῆς Ἁγίας Ῥωμαίας, καὶ ἰσχυρῆς καὶ κειμένης τῇ βασιλείᾳ Εἰρήνης, καὶ πολέμου κράτους ἀρχηγῶν βαλγάρων καὶ βασιλείου Νικηφόρου, καὶ νίκης κράτους ἡ ποτῆριον ἡ Νικηφόρος κεφαλὴ.

Εὐχριστός ὁ Κράτος λαβὼν πλὴν βασιλείαν Ἐξελύω εἰς γυναικα. ὡς τὰ ἵνα θυγὼν γόηται ἡ βασιλεία
ὡς τὰ

αὐτῶν. ἀλλὰ ἠγέρθη ὁ Πατρίκιος Νικηφόρος, καὶ ἀπατήσας τὰς φυλάκας τῆς χαλκῆς πόρτας μετὰ τῶν Ἀρχόντων καὶ τῶν νύκτωρ, τὸ πρῶτον ἐφημίθη βασιλεὺς, καὶ ἐσέφθη ὑπὸ τῶν Ταρασίω τῶν Πατριάρχων.
 5 καὶ ἡ δὲ βασίλισσα Εἰρήνη μετὰ τὴν δόξαν αὐτῆς τῶν Νικηφόρων τὰς θησαυρὰς τῆς βασιλείας, ἐξωρίσθη ἐκ αὐτῆς εἰς τὴν Νῆσον τῶν Πρίγκυπος, καὶ ἐκείθεν πάλιν ἐπέμφθη εἰς τὴν Μυτιλήνῃ, ὅπου καὶ ἀνέπαύθη. ἐνικωμιάθη ὁμοῦ ὑπὸ τῶν Στράτιται Θεοδώρῳ Δα-
 10 τῶν ἐλεημοσύνῃ αὐτῆς, καὶ διότι τὰς ἀσθενείας, ἦτοι τὰ κομμήνια Ἀβυδῶν καὶ ἱερὰ ἐκείνῃσι, καὶ ἐπληρώσατε καὶ τὰ χρεὴ πάντων ἅπερ ἐχρεώσαν δι' ὁμολογίαν. ἣν δὲ ὁ Νικηφόρος κρυφίως Εἰκονομάχος, καὶ

μάλιστα Μανιχαῖος τῇ Αἰρέσει κατὰ τὸν Θεοφάνη, λίαν φιλονεικώτατος καὶ Φονικώτατος, καὶ ἄγαν ὑπὲρ φύσιν φιλάργυρος, ὅθεν ἐπέθηκε πολλὰ βάρη εἰς τὸ λαόν, μάλιστα αὐτὸς ἔδεξε καὶ τὸ κεφαλαιατικὸν ὅπερ λαμβάνουσιν ἕως τῆς σήμερον καὶ οἱ Τάριοι, λέγεται δὲ κοινῶς χαράτζιον. ὅπως ἐπολέμησε μετὰ τῶν Κρέμνι τῶν αὐθιγῶν τῶν Βαλγάρων καὶ ἐνίκηθη, καὶ περιηλύρωσεν ὁ Κρέμνος τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὴν ἐκδεδαρμένῃ, καὶ ἔπιον τὸ ἰσοχειλές, τὸ κοινῶς λεγόμενον γεμάτων οἱ πάντες αὐτῶν, ὡς γράφει τὸ Μιχαὴλ ὁ Στράδότης, πρωτοπίνοντος τῶν Κρέμνι καὶ λεγόντος, εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν πῶς τὸ ποτήριον τῶν ἰσοχειλῶν, ἦτοι γεμάτων.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν πότε οἱ Ἀβάρες οἱ καὶ Οὐγγροὶ κατέτρεξαν Θράκην, Μακεδονίαν καὶ Γαυρικὸν, καὶ πότε καὶ ὅπου ἐκυρίευσαν τῆς Πελοποννήσου καὶ κατέσκαψαν τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ πᾶς μετῴκηθη ἐκείνη τῶν πό-
 20 λεων αὐτῆς, καὶ πῖνες οἱ Ἰζάκωνες, καὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Μονεμβασία, καὶ πότε οἱ Ἀβάρες κατεπολεμήθησαν καὶ ἐχρευσάμεσαν, καὶ αἱ πόλεις τῆς Πελοποννήσου αὐτῶν ἀνηγέρθησαν, καὶ ἡ Πάτρας πόλις εἰς Μυτρώπολιν ἐβλήθη.

Ἐπὶ Μαυρικίᾳ οἱ Ἀβάρες, οἵτινες καὶ Σθλαβῖνοι
 25 τότε ἐλέγοντο, Θράκην καὶ Μακεδονίαν καὶ Γαυρικὸν ἀνίστασθαι, ἐκυρίευσαν τῆς Πελοποννήσου, ὅθεν μετῴκηθη Πάτρα μὲν εἰς Κυλαβέριαν, Ἀργεῖοι δὲ εἰς Ὀρόβρον τὴν Νῆσον, αἱ Κορινθιοὶ εἰς Αἰγιναῶν, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων τινὲς μὲν εἰς Σικελίαν,
 30 τινὲς δὲ εἰς Δέλφον, ἦτες καὶ μακρὰ ἐγχευρίως κατέλαβον, ἕτεροι δὲ τὴν Μονεμβασίαν ἐκκοδόμησαν μὴ εἶσαν παρτέρου, καὶ ἄλλοι εἰς Σερωνίαν τόπῳ μετοικήσαντες Ἰζάκωνες αὐτῶν Λακωνίων ἤκυσαν. εἰσὶν δὲ οἱ Ἀβάρες ἐξασπάζοντες τῆς Πελο-
 35 ποννήσου ἔτη Διὰκόσια δεκαπέντε, ὅπου τῶν οὕτως ἔτῃ Μαυρικίᾳ διπλοῦσι ἕως τετάρτῃ ἔτῃ τῶν Νικηφόρων τῶν τῶν, ὑφ' ἧς κατεπολεμήθησαν, καὶ ἐβλάστησαν ἐχρευσάμεσαν, καὶ αἱ κατασκαφῆσαι πόλεις ἀνηγέρθησαν, ὅθεν καὶ οἱ Πατρίαι ἐπαυλίζοντες ὅπου κα-

λαβρίας μετὰ καὶ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν Ἀθανασίῳ ἀνικούνισαν τὴν πόλιν αὐτῶν, καὶ Διὰ τὸ ἐπαυλίζεσθαι αὐτὰς, χάριν τῆς αὐτῶν τιμῆς, ἡ Ἐπισκοπὴ Πατρῶν εἰς Μυτρώπολιν ἐτιμώθη, πατριάρχῃ αὐτοῦ Ταρασίῳ, καὶ ἐδόθησαν αὐτῇ καὶ Ἐπισκοπαὶ τῶν Λακεδαιμονίων, Κορίνθου καὶ Μεθώνης. σημείωσαι δούτε-
 40 ρον τινὰ, πρῶτον, ὅτι ἡ Λακεδαιμονία κατασκαφῆσα ὑπὸ τῶν Ἀβάρων, καὶ ἀνέγερθεῖσα τότε, κατακίθη ὑπὸ συμμίκτων, Καβέρων, Θράκων καὶ Ἀρμενίων. δούτερον, ὅτι οἱ Ἀρκαδιοὶ τὴν τραχέαν τῆς Πελοποννήσου οἰκούντες, ἐκ ἐπατάργισαν τοῖς Ἀβα-
 45 ροῖς, ὅπου δὲ τῶν μεγάλων Ἰσπανίων ἦλθον. οὗτοι εἰς Κωνσταντινῆσιν πρέσβεις, ἔχοντες κόμην μακρὰν καὶ πεπλεγμένην, καὶ ἡ γλώσσα αὐτῶν ἦν ὁμοία τῇ τῶν Οὐγγρων, καὶ γὰρ οἱ Οὐγγροὶ Ἀβάρες.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Πατριάρχῃς Νικηφόρῳ μετὰ τῶν κοίμῃσι Ταρασίῳ, καὶ χρίσματος τῶν λαῶν Διὰ Πλάτωνος καὶ Θεοδώρου Στράδων κατὰ Νικηφόρον, ὡς ὁκτωμικῶν Πατριάρχων, καὶ ἰωσήφ τὸν σεφανώσαντα
 45 Κωνσταντῖνον τὸν Βασιλέα συγχωρήσαντα, καὶ τῆς ἐξορίας αὐτῶν.

Ἀπέθανον ὁ πᾶνσοφος καὶ Τεισαῖος Ταρασίος, ὡς αὐτὸν ὀνομάζει ὁ Μοναχὸς Ἰγνατίος, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Πάσχα ἐχαρυσμένηθῃ ὁ Νικηφόρος Πα-
 50 τριάρχης, ὅστις ὅτι ἦν κομικὸς εἰς τὸ Ὀφρῖνιον Ἀσκητικόν, ἐκ ἐξέρχθη ὑπὸ τῶν οὖσι Πλάτωνος καὶ Θεοδώρου Ἡγούμενων τῶν Στράδων, ὅθεν σμῆρην χρίσματος εἰς τὸν λαόν, διότι ἀπῆλθον εἰς τὸ Μοναστήριον ὡς δόκιμος, καὶ ἐλογίζετο κατ' ἐκείνους ὡς τὰ τοῖς Μοναχοῖς, ὅθεν τοῖς Ἡγούμενοις ἐφαίνετο δυσάρεστον

τὸ εὖθις αὐτὸν πατριάρχῃσαι, καὶ περ οὕτως θεοχαρίτωτον καὶ λίαν ἐνάρετον καὶ ὑψηλο-
 55 νικώτατον. εἶτα ἰωσήφ τῷ ἱερῷ τῷ σεφανώσαντι τὸ Κωνσταντῖνον, καὶ σεφαιζαυρεθῶντι ὑπὸ τῶν Ταρασίω, συγχώρησεν ὁ Νικηφόρος τῇ λόγῳ Νικηφόρῳ τῶν Βασιλέων. διαφέρουτο ἔν καὶ περὶ τῆς τῆς Πατριάρχῃς οἱ ἀρτηρίαι, καὶ ἰωσήφ ὁ Θεσσαλονίκης ἡμάρτανον ὁμοῦ, ὅτι τὸ πᾶν γεγονέναι ὑπὸ κομικῶν τὸν Νικηφόρον Πατριάρχῃν, ἐκ ἦν ἀνόμημα, ὅτι

ὅτι ἐγούρει τῷ αὐτῷ τρεῖς καὶ ὁ Νικηφόρος καὶ τὰ Τάρασιον Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων, καὶ ὁ Εὐφραίμ Ἀντιοχείας, τὸ δὲ Ἀλφὶ τὸ Θρησκείας τῆς Νικηφόρος συγχωρήσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ τῷ ἐκ τῶν ἀσυνήθους, ὅτι ἔτις ἐκυβέρνησας ὁ Ἐπιφάνιος τῷ Εὐδοκίῳ, καὶ ὁ Τάρασιον τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ Ἀνακίον καὶ Εὐθυμίου καὶ Μακεδόνην Ζήνωνα καὶ Ἀναστάσιον, καὶ Γρηγόριον ὁ Διάλογος πολλὰς, ὡς ἔρεται ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ. ὁ δὲ Βασιλεὺς Συμῶν ἀφ' αὐτῶν ἐδίωξε τῆς πόλεως καὶ τῆς Μονῆς τὸν Θεόδωρον, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν τοιαύτας εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ δὲ Ζωνάρας ἀπερίθην, ὅτι ὑπὸ ἡμινοδοξίας ἐκινῶν Πλάτων καὶ ὁ Θεόδωρος, καὶ ἐμάχοντο Νικηφόρον, καθότι ἐβέβαιον ἐξουσιάζει τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πατερίζουσαι. ἤτερον ὅμως περὶ αὐτῶν, ὅτι ἐάντις ἀπλῶς ἱερεῖ

τῇ ὑποκρέσει ἔχει κέσμα, πηλίκον τὸ τοιαύτως Ἀρχιερεῦσιν ἀντιφέρεται, καὶ μάλιστα Ἀρχιερέων Ἀρχιερεῦσι, καὶ ταῦτα τὰς ἐρίζοντας εἶναι Μοναχὸς, αἷς ἔρεται, οὐκ ἔξεσι σοὶ τὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐξουσίαν, ἐπεὶ δὲ ἐκ ἐδόθη σοὶ πρεσβύτης, ἀλλὰ ὑποτάσσεται. ὅμως ἐκ ἐφάνη ὅτι ἔπεισον, πλὴν δὲ οὗς ἐξηγέρθησαν, καὶ μετὰ τῷ ἐπαύσαντο ὑπὸ τῆς ἐξουσίας εἶχον σφεαὺν Ἀγάπην μετὰ τῷ ἱερεῖ Νικηφόρος, περὶ αὐτῶν γὰρ ἔρεται, ὅταν πέσῃ, καὶ καταράσθωσεται, ὅτι Κύριον ἀντιστοιχίζα χρεῖα αὐτοῦ. ἰσχυρῶς οὖν ἐκ τῆς ἡνέπαινετο καὶ ἐκείνο τῷ Σταδίτῃ, ὅτι κατεγίνωσκε τῆς ἐβδόμης Συμῶν διότι ἐδέξατο τὰς Βικονομάχας Ἀρχιερεῖς. ἔτις ἐξῆν τῷ Πρεσβυτέρῳ ἐξετάζειν καὶ κείνῃ τῷ οἰκονομικῷ νόμιμον Συμῶν, ἧς ἐδὸν αὐτῶν ἐν τῇ 15 Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ ἐξετάσις ἐστὶν ἐκείνη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ βασιλείας Μιχαὴλ Κερπαλάτῃ, ἐφ' ᾧ πρώτως ἰδιόχουσι περὶ τῆς πίσεως ὁ Πατριάρχης ἦν τῷ 20 καὶ ἐπανακλήσεως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας Θεοδώρου Σταδίτῃ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ περὶ τῆς ἐκείνῃ διωγμὸν κινῶν καὶ τῶν Ἀρεθικῶν, καὶ περὶ τῆς μνημοσύνης Τάρασις ὑπὸ τῆς Βασιλίδος Πρωκίας.

Εἴτε ἔξακιχίλιος τετρακοσιοσὺν τετάρτῳ κατὰ τὸν Θεοφάνη ἐσέφη Βασιλεὺς Μιχαὴλ ὁ Κερπαλάτης, ἀφ' ᾧ πρώτως ἀπήτησαν ὁ Νικηφόρος ἰδιόχουσι περὶ τῆς ἐκείνῃ πίσεως, καὶ ἵνα φυλάξῃ καθαράς τὰς χεῖρας αὐτῶν ὑπὸ αἱμάτων Χριστιανῶν, καὶ οἱ τῶν ἀσυνήθους ἱερωμένοι καὶ Μοναχοί, καὶ ὅλως οἱ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταλόγῃ μὴ ἐπηρεάζονται παρ' αὐτῶν. ἔφερε δὲ ὁ Μιχαὴλ τὸν Σταδίτῃ καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, καὶ παρακαλῶν τὸν Πατριάρχην καὶ τὰς διωκόμενους, ἐρέεισε καὶ τὰς τρεῖς, λέγει ὁ Θεοφάνης. ἦν δὲ ὁ Βασιλεὺς ἀσέβης, ἐλάττωρος καὶ ἐλεήμων, ἔφερε πολυτελῆ καὶ Ἀθήλειον κόσμον εἰς τὴν μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ζήλω δὲ οὗτος ὀδύνηθε, καὶ ἐσπύγετο Νικηφόρος τῷ Πατριάρχει καὶ τινὲς Θεοφιλῶν, ἡ ἐκλήθη κινῆσαι διωγμὸν κατὰ τῶν Μοναχῶν, οἵτινες καὶ Παυλικιανοὶ καὶ Ἀθιγγανοὶ καλεῖσθαι, κατὰ τὸν εἰς Λυκαονίαν, Φρυγίαν καὶ ἄλλας τόπους τῆς Ἀσίας, ἀλλ' ἐκωλύθη ὑπότινον, λεγόντων, ὅτι ἐδοῦν τὸν Πατριάρχην συγχωρεῖν περὶ θανάτου καὶ αὐτῶν τῶν

ἀσέβων, ὅμως κακῶς ἔλεγον, ὅτι καὶ Πέτρος ἀπέκτανεν Ἀνάνιαν καὶ Σαπφείραν, καὶ ὁ Παῦλος ἔλαττω, ὅτι οἱ ταπεινὰ πρὸς οὐρανὸν ἔχουσιν ἐπὶ θανάτου, καὶ τῷ Νηκυτῇ ἐσπύγετο ἀπέκτανον ὁ Μαυρικίου τὸν Λεκαρομάτιν Παυλίον, ἴδε καὶ τῷ ὀπίσθῳ Συμεῶν τῷ συλῖτε πρὸς τὸν Βασιλέα ἱεστίνον, καὶ τῷ πρῶτῳ πέμπτῃ τῆς ἐβδόμης Οἰκονομικῆς Συνοδῆς. τοῖς γὰρ πολιτικῶς ἐδὲ σιωπῶν, ἡ σιωπῶν ἀσέβειαι τὸν Ἀρχιερεῖα ἀπλῶς, τῷ δὲ τοιαύτῳ τῶν σεσαρκωμένων δαιμόνων θανάτῳ ἐδοῦν τὸ κωλύει συγχωρεῖν, ἢ καὶ μὴ ἐμπιδίζει τὸ ὀπλίσματα ἡ ἐκλήθησαν δὲ τινες, ἀντιποιεῖσθαι τῶν Ἀθιγγανῶν καὶ Παυλικιανῶν 35 τοιούτων, κλέψαι τὰς ὑἱὰς τῆς Καβαλλίτης, οἵτις περιωρισμέναι εἰς τὴν κῆσον τῆς Ἀντιγόνῃ, καὶ Βασιλεῦσαι αὐτὰς, καὶ συστῆσαι πάλιν τῷ Βικονομαχίᾳ. ἀλλ' ὁ Μιχαὴλ ἐκυβέρνησε, καὶ τῶν κακοτέρων τὰς μὲν ἀπέκτανε, τὰς δὲ ἐξώρισε. ποιῶσα δὲ τὰ 40 μνημόσυνα τῆς ἁγίας Τάρασις ἡ Βασιλίσσα Πρωκία, ἐνενηκονταλίτρων ἀργυροπελατῶν τὸν τάφον αὐτῆς ἡμφίσασα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἀφελύσεως τῶν ὀπλίσματα Θεοδοσίᾳ Ἀδραμυτῆν γενομένην ἀπονδῶν μετὰ τῷ Ἀρχιερεῖ Βελλάρον ὅτι τῷ Βασιλεῖ Μιχαὴλ, καὶ τῶν ἀκολούθησάντων πολέμων.

Εἰς Θεοδοσίᾳ τῆς Ἀδραμυτῆν καὶ Γερμανῇ τῆς ἀμνηστίας Πατριάρχῃ ἐγένοντο ἀπονδῶν Ῥωμαίων καὶ Βελλάρων, ἦν δὲ εἰς τὰς συμθήκας αὐτῶν δίδωσθαι ὀπίσω καὶ τὰς φυλάδας ἐκατέρων τῶν μέρων. ἐξήτει ὁ Βελλάρος Κρημῶν καὶ ὁ Μιχαὴλ ἵνα γέννηται ἡ αὐτὴ ἀγάπη, ἢ ἵνα κινήσῃ πόλεμον. καὶ ὁ

μὲν Πατριάρχης καὶ τινες τῶν Ἀρχιερέων ἠσυχάζοντο τῷ ἐκείνῳ, οἱ δὲ κακόβουλοι, ἦτοι οἱ περὶ τὸν Βασίλειον κατὰ τὸν Ζωνάρον μετὰ τῷ Θεόδωρῳ τῷ Σταδίτῃ ἐκώλυον, καθότι λέγει ὁ Χρυσὸς τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, καὶ ἐκβάλλω ἐξω, κακῶς λέγοντες, πρῶτον, ὅτι ἡμεῖς ἐδένειμεν φυλακὴν ἐδιδόμεν ἐδωμένῃ φυλάξαι

Φυλάξαι αὐτὸν καὶ ἔχειν εἰρήνην. δούτερον, ἐπεὶ
ἐπὶ σφύγε, ἀλλὰ λίαν ὀλίγοι, ἀναγκαστοὶ δὲ
παραγματούμεθα πρὸς τὴν πλειονότητα καὶ ὁμοφροσύνην,
ἢ ἐπ' ἀθέλοις πλεονάζειν, φίλον γὰρ τοῦτο ποιεῖν ἢ ὅ-
5 λίγας σώζεσθαι. ἔτι ὁποῦν τὰς ἀνάγκας ἀποφύγε-
ταις ἀμελείας, ἐπὶ κατὰ Παῦλον ἀπίστα χάρων,

πᾶς δὲ καὶ τὸ, μετὰ τὴν μισάντων πρὸς εἰρήνην ἡμῶν
εἰρηνικός; ἢ δὴ θεν οἱ τοιοῦτοι Παῦλος καὶ Γερμανός
τὸ Πατριάρχῃ σοφώτεροι; ἴχυσαν ὁμοῦς εἰκα-
νόβελαι, καὶ ἡκολούθησαν πόλεμοι καὶ φθοραὶ καὶ
ἀφανισμοὶ ἐπὶ πόλεων καὶ κωμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ
Ἐπαρχίῳ μεγάλῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

10 Περὶ τῆς μάχης ἠνωμετ μετὰ τὸ πατριάρχῃ αὐτὸν Ἀρδεαλῶν οἶκον τῆς ἀρχῆς, καὶ τὴν συμβαίνοντων
μερίων κακῶν ἐν Παλαιστίνῃ, Συρίᾳ καὶ Αἰγυπτῷ, καὶ τῆς φυγῆς ἐκείθεν τῶν Μοναχῶν εἰς Κωνσταντι-
νόπολιν, καὶ ἔτυχον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Βασιλεῖος καὶ τὸ Πατριάρχῃ.

15 **Ο** αὐτοὶ τὸ ἀρχιερεὺς τῶν Ἀρδεαλῶν Ἀαρὼν εἰς τὸ
χωρεσάμεν κατὰ τὴν Θεοφάνειαν, καὶ τὸ ἡγετὴ Ἀαρὼν
ἠνωμετ καὶ τὸ θῆκε αὐτὸν Ἀρδεαλῶν μαχομένων πε-
ρὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ συμβαίνοντων ἐμφυλίων πολέμων,
γνωστὰς μερὶα κακὰ εἰς τὴν Παλαιστίνῃ καὶ Νι-
κηφόρῳ δηλοῦντι, καὶ πολλὰ ἔφυγον ὑπὸ τῆς Συ-
20 ρίας καὶ ἀπύλθον εἰς τὴν Κύπρον ἵνα ἀναχωρήσω-
σιν ὁπωσδήποτε ὑπὸ τῆς ἀμέτρου κακουργίας τῶν
Ἀρδεαλῶν, διότι μὴ ὄντος ἡμεῶς προσεσώμεν ἀπὸ τῶν
πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχων καὶ σφαγῶν εἰς ἐκείνην
τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Αἰ-
25 γυπτῆς, ἐγίνοντο ἀρπαγαί, φόνες, παιδοφθοραὶ
καὶ ἄλλα μερὶα θεοσυγῆ ἔργα, ἀλλὰ καὶ τὰ σεβά-
σμα ὁποσωνύμια τῆς ὁσίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ

ἐβεβλωθήσαν, καὶ δὴ καὶ τὰ σεπτά Μοναστήρια τῆς
ὁσίας χωρίτων καὶ τὰς ἐκείνων τῶν ἡγιασμένων, καὶ τὰ
Κοινοβία Θεοδοσίας καὶ Εὐθυμίας, καὶ τὰ λοιπὰ Μονα-
στήρια καὶ Ἐκκλησίας, ἅπερ ἦσαν ἐς τὴν ἔρημον
καταρριμώθησαν. πολλοὶ ἔπαθον καὶ ἀνέκασα θά-
σανα διὰ τὸ ἀσέβειαν μέλεις αἵματος μαρτυρήσαν-
τες, ἐν ὀλίγοις δὲ τῶν ἀπέραστων καὶ ἔλθον εἰς
τὸν φιλόχριστον Βασιλέα Μιχαὴλ τὸν Κερυραλάτῃν,
καὶ τὸν ἀμειψάμενον Πατριάρχῃ Νικηφόρον χάριν μικρὰ
ἐλόντες, ἔκαστος ἑαυτοῦ, καὶ γὰρ καὶ ἔλεον αὐτοῖς
ἔδωκε, καὶ Μοναστήρια εἰς κατοικίαν ἄλλα, καὶ ὅσοι
ἀπέμειναν ἐς τὴν Κύπρον, ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Χρυσοῦ
τάλαντον ἑκάστος αὐτῶν, γράψας ὁ Θεοφάνης εἰς τὸ
Χρονικὸν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

35 Περὶ Λέοντος Πάπᾳ τῷ τρίτῳ, καὶ ὅν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῶν Ἀρδεαλῶν, καὶ ὅς ἐνέργησεν ὑποστάσας
Ῥώμης καὶ τῶν λοιπῶν ἐσπερίων μερῶν κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς πρὸς τὰς τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως Ἀντιμετρώσεως ὑπακοῆς, σέψας Κάρολον Β' ἦγα φεραντῆος εἰς Βασιλέα Ῥώμης.

40 **Ε**κείνη θ' ὁ ὅτι τῆς ἐβδόμου Συναγωγῆς Ἀρδεαλῶν,
καὶ ἐγένετο Πάπᾳ Λέων ὁ τρίτος, ὅστις ἐ-
παινεῖται ὡς ἄν ὁρθόδοξος, ἀλλ' ὁμοῦς ἔπεισαν εἰς
πάθος αὐτοῦ ὁρῶντες, ἔπερ ἐκείνῳ μὴ ἴσως ἄλλως
καὶ δι' ἄλλων τρέπον ἤρξατο, εἰς κακὸν δὲ αὐτῶν
ἰτελεύτησεν. ὁ μὲν ἄν δούτερος Γρηγόριος ἀφορμῇ
45 τῇ πρὸς τὸν Ἰσλαμὸν ἤρξατο ὑποστρεφῆν τὰς φέρας
τῶν Ἀντιμετρώσεων Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἰδίᾳ ποιῆ-
σαι πρὸς τὴν Ἰταλίαν, λέγει γὰρ ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὁ
Γερμανός, ἦτοι ὁ ἄγιος Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρ-
χος ἦν Θελομαχῶν πρὸς Λέοντα τὸν Ἰσλαμὸν καὶ
50 τὰς αὐτῶν ὑπακοῆς ὑπὲρ τῶν ἁγίων Βικόνων, ὁ δὲ
Ῥώμης Λέων ἀπέστειλε Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν καὶ τὰ ἐσπερία
μέρη τῆς πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὑπακοῆς τῶν
Λέοντος, καὶ δὴ καὶ πολέμους ἐκίνησεν, ὥστε εἰς τὴν
Ῥώμην γυναικῶν πολλὰς φόνους ἀμαρτανῶν τῶν
μέρους τῶν Πάπᾳ καὶ τῶν μερῶν τῶν Βασιλέων, ὅτε

καὶ Παῦλος ὁ Ἐξαρχος ἀποκτόνηται, κατ' ὀλίγοις δὲ
τὸ κακὸν ἐκορυφώθη τῆς δουρασίας ἐς τὸν παρῶν-
τα Λέοντα. λέγει ὁ Πλάτυνας ὅτι ἕτος ὁ Λέων
προσεκαλέσατο κατὰ τὴν Λογυβάρδων ἐνοχλήτων
πρὸς Ῥώμην τὸν Β' ἦγα τῆς φεραντῆος, ἀφ' οὗ τὴν ἀνέ-
δωκεν τὸ Βασιλεῖον Κωνσταντινουπόλεως. διὸ καὶ δὲ, ὅτι οἱ
φεραντοὶ καταπολεμοῦσαντες τὴν Λογυβάρδων, ἐκνέ-
λσαν τῆς Ἰταλίας καὶ ἄκοντες τῶν Πάπᾳ. τὸ δὲ μετὰ
ταῦτα; λέγει ὁ Ζωναράς, ὅτι οἱ ἀποσπῆκοντες τὴν
πρὸς τὸν Λέοντα Πάπᾳ Ἀρδεαλῶν τὸν Λέοντα τυφλώ-
σαι ἐπαύσαντο, ὁ δὲ Κάρολος πρὸς τοὺς, αὐτῶν πρὸς
Ῥώμην κατακτείναντες. ὁ δὲ Θεοφάνης ἄλλως ἰστορεῖ,
λέγει γὰρ ὅτι οἱ συγγενεῖς τῶν Ἀρδεαλῶν κρατήσαν-
τες τὸν Πάπᾳ Λέοντα, ἐξέφυλῶσαν αὐτὸν, ἀλλ'
ἐτελεύτησε, οἱ γὰρ τυφλῶντες αὐτὸν ἐπαλαχρίδι π-
σαν ἐπ' αὐτῷ, ὁ δὲ προσφυγὼν ἐπὶ τῇ Ῥηγί τῶν φε-
ραντῶν Κερύλω, ἡμῶν τὴν ἐκείνων σφοδρῶς, καὶ
πάλιν

πάλιν ὁποιατέσσοι αὐτὸν ἐβήξας πᾶν ἴδιον θρόνον, γονυπόησι τῆς β' ὥρας ἀπ' ἐκείνης ἡμέρᾳ εἰς πᾶν ἔχουσαν πᾶν φεγγῶν, ὁδὲ Λέων Κάρλον ἀμβρόμιος, ἔσευσεν εἰς Βασιλεῖα β' ὡρών, ὡν τῇ Ναῶ τῇ ἀγίᾳ Πέτρῃ χρίσας. οἱ νεώτεροι ὅμως πᾶν Λατίνων ἰσορῶσιν, ὡς Παρχάλης τῆς Πελλεμικῆς καὶ Πρεσβύτερος ἡς ὀνόματι Καμπέλης μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν συλλαβόντες τὸν Λέοντα, ἔξιδυσαν αὐτὸν πᾶν ἱερατικῶν πολλῶν, ἔπα αὐτὸν ἔδρασε, ἔπειτα δῆσαντες ἀπέκλεισαν αὐτὸν εἰς πᾶν μονῶν τῇ ἀγίᾳ Εὐάστῃ. αὐτὸς δὲ χρησάμενος Βασιγίλιον Δεκακαπέλεως, ἀσθιδιδράσκεν εἰς Φραντζαν εἰς τὸν β' ὥρας Κάρλον, ἀπὸ τῆς δὲ καὶ οἱ ἐκείνους ζιτῶντες κρίσιν μετ' αὐτῇ τῇ Λέοντι, ὁ δὲ Κάρλος λαβὼν πολλὰς τόσας ὑπὸ πᾶν Δυτικῶν ἡ γερμένων νόμῳ πολέμῃ, καὶ ἐλθὼν εἰς γνῶμῃ, ὥστε καλεῖσθαι Αὐτοκράτορα τῆς Δύσεως, χρῶμενος τῇ ἔξελξι ἢ ἐκείνῃ ἔχεν, πᾶν αὐτοκρατορικῶν δηλονότι, ἔπειτα τὸν Λέοντα εἰς πᾶν β' ὥραν, πᾶν φεγγῶν καὶ τοῖς κατ'

αὐτῇ λέγουσιν ὀφειδῆναι ἐκείσε, ἵνα αὐτὰς κρίνῃ,
ὡπερ χόρηται· καὶ αὐτὰς ἐκείσε. μετὰ ἡμέρας ἑκα-
τοπὸν ἀπελθόντος τῷ Κάρλῳ εἰς Ρώμην, καὶ βε-
ληθόντος θεωρεῖσθαι πάλιν κρίσιν, ὁ Λέων ἰδὼν ὅτι
ἐπαύσατο ἡ παρεστία τῷ Κάρλῳ καὶ ὁρμῶν τῶν αὐτῶ 5
αὐτικημῶν, ἀπέβαλε τὸ εἶναι κατὰ αὐτῶ τὸν
Κάρλον, καὶ ἀνέγνωσεν ἑπὶ αὐτῶ ὅτι
λαϊκὸς ἰεραρχεῖται ἐκείσε, καὶ μάλιστα ὅτι ὁ πατριάρχης
Θρόνος ὑπὸ ἐκείνου κρίνεται, ἀλλ' ὑπὸ αὐτῶ ὅλας
κρίνονται. καὶ ἐπειδὴ ὁ Κάρλος ἐσιώπησε τῇ λαι- 10
κῇ, ὁ Λέων, σπουδευρήσας τῇ τυραννικῇ γνώμῃ τῷ
Κάρλῳ, ἔειπεν αὐτῶ τὸν Κάρλον τῇ ἡμέρᾳ τῶν
Χριστιανῶν εἰς τὸν Ναὸν τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ Βασιλεῖ,
καὶ ἐπολυχρήνισα αὐτὸν εἰπαρόντες ὡς Βασιλεῖα
τῆς Δύσεως. τῷτο Φασὶ καὶ ὁ Ζωναράς, ὅτι Κάρλ- 15
λος πρὸς τῷ Λέοντι Βασιλεῖ Ρώμης ἀντιγορεύθη.
ὁ αἰγιόχος Νικηφόρος ὁμοῦ γράφει πρὸς τῷτο τῷ Λέον-
τι λέγον, ὅτι ὁ Λέων ἀκασίως ἔχεισε τὸν Κάρλον.

ПАРАГРАФОНЪ.

Περὶ τῆς δι' ὑπερβολῆς τῆς ἐρωτικῆς Ἐκκλησιολογίας κατὰ παλαιὰς ἑρμηνείας τῆς Κριτικῆς, καὶ ἀποκριτικῆς
 ἑκδοῦς ὧν ὁ Δείων καθυστερεῖται ἐκ τούτης τῆς ὑπερβολῆς, καὶ ὧν αἰτίαν ἔχουσιν ἡ ἀλλοτρίωσις καὶ ἡ ἀπονομιμῶν
 τῶν πρὸς Βερεθίκην ὑπὸ τῆς Παναγιώτης Θεοφάνους ὁ Κωδὸς καὶ ἡ ἔκδοσις, δι' αἷμα πόλεμοι, φόροι καὶ κηλικίαι 25
 ὅτε ἔζηλ' καὶ ἔθνεσιν ἡκολούθησαν.

Ω^ς μοις ὁ κάθολος (λέγουσιν οἱ παπισταί) τοι-
 ρον ὄρον. Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Χριστῆς ἀποδόχου
 ἐγὼ ὁ κάθολος ὁ αὐτοκράτωρ ἐμπαύσω τῇ Θεῷ καὶ
 τῇ ἁγίᾳ Πέτρῃ διπλεκῶς ἀποκατατίξωμαι καὶ ὑπερ-
 μαχεῖν τῆς ἁγίας Ῥωμαιοῦς Ἐκκλησίας εἰς πᾶσαν
 χροῖαν καὶ ἀνάγκην . ὥστε ἔλεγε βοᾶσθαι ἐκ τῆς
 καθολικῆς Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ τῇ Ῥωμαιοῦς, ἣν
 ἵκοιτο τῇ Πάπᾳ τῆς Ῥώμης φέρεσθαι τὰ βασιλικά
 σκεῆτρεα πᾶν Χριστιανῶν, καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐλάττω
 εἰς τοιαύτῃ κατὰστασιν, ὥστε γινώσθαι τυράννον τῆς
 καθολικῆς Ἐκκλησίας, παρεξηγεῖσθαι πᾶν γραφικόν,
 μεταβάλλειν πᾶν κωνικὸν πλῆξιν, ἀθετεῖν τὰς Ὁρθε-
 τὴν Συναόδων, ἀναιρεῖσθαι τὰς ἐρμηνείας πᾶν ἀγίων,
 ἀθετεῖν τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἀναιρεῖσθαι τὰς
 ἀντιδιδομύνας νηστείας, ψευδίζεσθαι ἁγίους, ἐρ-
 ναι πᾶν ἄγνωστον καὶ ἀγνέγνωτον, θεολογεῖν ἀρε-
 τελευτῶς, μεταβάλλειν τὰ μυστήρια, συγχωρεῖν τὰς
 ἀσυγχώρητα, λογιζέσθαι τὰς ἀδελφὰς θύλας

ἀλλὰ καὶ κερὰς καὶ χροῖας, εἰσάγει εἰς τὴν Ἐκκλη-
 σίαν μύθους ὡς δόγματα, καὶ ὁλως εἶπαι εἰς φα-
 νερόν ὑποσάτω καὶ φθορέα καὶ χισματικὸν καὶ πᾶν 30
 αἵρετικῶν πατέρεσσι, καὶ ἀφανίστω τῶ γούρε πᾶν ὀρ-
 θοδόξον Χριστιανῶν, ὡς μίαν κοινὴν παῖδα τῆς
 οἰκουμένης Ἐκκλησίας. ἀλλ' ἐψάδθησαν καὶ οἱ δύο,
 ὅτι κατ' ὀλίγους ἡβλήθη ὁ Πάπας γινώσκειν τῶ
 Ἀυτοκράτορος Ἀυτοκράτορος. τὰ δὲ περὶ τὰ 35
 θρόνα μετὰ Περσίαν καὶ ὑπὸ τῷ Ἀυτοκράτορος Πα-
 γιώτε καὶ ὁσιωτάτῳ Πάπᾳ Βασίλειῳ, ἵνα ψυ-
 φίζηται καὶ χερσπονήται δηλαδὴ ὁ Πάπας ὑπὸ τῆς
 ἰδίας Σιωδὸς χωρὶς γνώμης πᾶν Ἀυτοκράτορος,
 ἐζητήσαν ἵνα ἔχῃ αὐτὰ ὁ Πάπας. καὶ ὅσοι πύλομοι 40
 καὶ φόιοι καὶ κακὰ γεγόναισι εἰς τὰ ἔθνη καὶ τῆς
 Εἰρήνης τῆς Δύσεως τίς διηγήσεται; ὅμως ἐκ πᾶν
 ὀλίγων πᾶν ῥήθισομένων οἱ φρονίμοι γινώσκονται τὰ
 πλείω. τοιαῦτα λοιπὸν ἀσυμφωνίαι, ἐς ἐπίς καὶ
 εἰς ὁκοὶ τῷ Δέοντος καὶ τῷ μεγάλῃ Κερόλε. 45

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ εἰς ψαῶς πᾶν βασιλείῳ καὶ κορυφαίῳ , καὶ τίς εἴφει αὐτὸς καὶ κορυφαίῳ , καὶ ὅτι μῦθος ἡ 50
τὴν Πάπας ῥώμης εἴφειν ἢ κορυφαίῳ τὴν βασιλῆος , ἡ δὲ μὴ κρίνεται τὴν Πάπας ῥώμης ὑπ' ἑδ-
νός , ἀντιθέσει μός .

Στέφεν οἱ Πατριάρχαι τὰς βασιλεῖς, ἀλλ' ὡς
αὐτοὶ ἐκλέγαντο, ἀλλ' ὅτε ἐὰν μὴ ἐψῶσιν, ὡς

αὐτὸν οἱ βασιλεῖς βασιλεῖς, μένον δὲ ὡς ὁ βασιλεὺς
χειριστὸς, λαμβάνει τὸ εἶμμα ἐκ χειρὸς ἰερῶν ἁγίων
χάρι

χάριν ὀλογίας, ἀλλ' ἔχ' ὅτι ἐὰν σέψῃ ὁ Πατριάρχης, ἐπὶ Βασιλείᾳ, ἐὼς δὲ μὴ σέψῃ, ἔκ' ἔσιν, ἐπὶ δὲ καὶ μετὰ θῆναι τὸν Αὐτοκράτορα σέψῃ ἡ Σύγκλητος, ὁ Στρατὸς καὶ ἡ μάχαιρα. ποῖος ἔσεψεν ἡ
 5 ἱερίον Καίσαρος καὶ τὸν Οὐκράβιον καὶ μέγαν Κωνσταντῖνον καὶ τὰς λοιπὰς τοιαύτας Αὐτοκράτορας ὡς τὴν μάχαιραν, καὶ ἐβεβαίωσε ποτὲ μὲν ὁ Σύγκλητος, ποτὲ δὲ ὁ Στρατὸς; τίς τὸν Βασιλέα τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον παγκόσμιον ἔσεψε Βασιλέα; ἡ μά-
 10 χαιρα τὸν Μακεδόνα. Διὰ τὸ καὶ ὅλοι μεγαλυνήσονται τῶς ὀνόμασι ἅπαι ἔχον οἱ ἀρχαῖοι, εἰ καὶ Εἰδωλολάτραι ἦσαν, Βασιλεῖς, Ὑπατοί, Καίσαρ, Αὐτοκράτωρ, Αὐγαστος, Στρατηγός, Δικτάτωρ, Ρ' ἡξ καὶ τὰ λοιπά. καὶ σύμβολα ἔκ' αἰνὰ τὰ τῶν παλαιῶν
 15 ἔχουσι, Σλαμίδα, Στέφανον, Διάδημα, Στέμμα καὶ τὰ ὅμοια. μῦθοι λοιπὸν τὰ τοιαῦτα τῷ Πάπᾳ καὶ τέρατα, σέφοντος Καίσαρος χωρὶς τῆς Ρώμης, καὶ Πρίντζπας χωρὶς ἀρμοζέσης Ἐπαρχίας, καὶ Πατριάρχας ἐπιστάτας, καὶ μόνον εἰς τὴν ἀλη-
 20 θύοντες, ὅτι ὡς ψόβεος ψυδὴ παρβαλῶν, καὶ ὡς κε-

νὴ ὁ ὁμοίως περὶ αὐτῆς κενὸς ἔχουσι τὰς ἀποκαθί-
 25 σαι. Ναί, ὅσοι χεῖρας ἀπιδάται καὶ ἀλίστοι, ἔχουσιν δίσκον ἀνθρώπου, καθὼς ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἄλλοι τυχόν Πατριάρχαι, ἐμὴν καὶ παρ' ἑαυτῶν, ἐμὴν καὶ ἀπ' αὐτῶν, λέγων ὅτι διώσται, καὶ χίζει τὴν Βασιλείαν, καὶ Διὰ τὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Σὺ δὲ σημεῖωσαι πρῶτον, πόθεν ἔχεις ὁ Ρώμης τοιαύτην ἐξουσίαν εἶπαι, ὅτι ὁ πρῶτος Θρόνος ἐκρίνεται; ἐπειδὴ καὶ οἱ Πάπαι κρίνονται καθὼς ἐξουσία ἐφα-
 30 νέρωσι πολλὰ καὶ Φαυερῶσι. ὅστις ἐκρίνεται, ἐστὶν ἀντίθεος, ἐπειδὴ μόνος ὁ Θεὸς ἀναιδύρτης. ὅστις ἐκρίνεται, ἐστὶ τὸ Θηρίον, περὶ ὃ εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, Τίς ὅμοιος τῷ Θηρίῳ; τίς διώσται πο-
 35 λεμῆσαι μετ' αὐτῶν; ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ πρῶτον κεφάλαιον ἔχον, καὶ βιβλίῳ οὗτοι κεφάλαιον σάβκατον. δώτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ πέμπτος τίρας τῷ Πάπᾳ τῆς τυραννίδος σύμψηφον, Σύγκλητος, Αὐρηλιανός, Βαπλίσκος, Φωκάς, καὶ Κάρολος, τὰ γὰρ συνόμοια εἰς τὴν Ρώμην ἐγχεῖν αὐτὰ εἰς τὴν μετέπειτα τῆς ἀποστασίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀποδείξει ὅτι ἀνάγκη καὶ μεταγενέστερον βασιλεῶν, ὅτι αἱ βασιλεῖς ὑπὸ τῷ Στρατῷ καὶ τῇ Συγ-
 25 κλήτῃ ἔχουσι τὴν ἀρχὴν συσταῖν, καὶ ἔκ' ὅτι τῷ Ρώμης, καὶ περὶ τὰ πᾶσι σέφονται οἱ Βασιλεῖς, καὶ ὡς τῶν τῶν, καὶ ὅτι οἱ Βασιλεῖς βεβαίωσι τὰς Πάπας.

Εἰς ὃ δὲ λέγει ὁ Βεδαρμίνος, ὅτι ὁ Πάπας τῆς Ρώ-
 30 μης ἔχει καὶ σιωπῶσι τὸ Βασίλειον τῆς Ἀνατολῆς πρῶτον, καθὼς καὶ ὕστερον τὸ τῆς Δύσεως, ὅθεν καὶ ἐκ τῶν ἀνεναντιῶν ἡ ἀρετὴ ὑπερεχέται τῷ ἀντιπάλῳ αὐτῷ, ῥητέον ὡς καὶ ἀνωτέρω, ὅτι αἱ βασιλεῖς ὑπὸ τῷ Στρατῷ καὶ τῇ Συγκλήτῃ ἔχουσιν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν σύστασιν, ἔκ' ὅτι τῆς Πάπας
 35 ἡ Πατριάρχης σέψῃ, καὶ γὰρ ἐμόνον ἀντιθέσται πάλιν βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ αἰνυῖ, Τέρκων, Περσῶν, Ἰνδῶν, Καθόας, Αἰθίοπων, καὶ ἐτέρων ἐθῶν ἀρχαί, καὶ χωρὶς ὁλοῦν Παπῶν Αὐτοκρατορίας καὶ λέγονται καὶ εἰς, πρῶτον, ὅτι τὸν μέγαν Κων-
 40 σταντῖνον τῆς Ρώμης ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκ ἐποίσε Βασιλέα τῆς Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, ἀλλ' οἱ πόλεμοι καὶ αἰνυῖ τῷ Βασιλεῖ, ἔπειτα μετὰ Κωνσταντῖνον Κωνσταντῖνον, Ἰωβαννὸς, Οὐαλντιανός, Θεοδόσιος, Ἀρκάδιος, Οὐάριος, ὑπ' ἑδενὸς γέγραπται ὅτι ἐσφύθησαν. εἰς δὲ τὴν τῷ
 45 μαρκιανῷ ἀναγέραςιν λέγει ὁ Θεοφάνης, ὅτι Πάπας μεταστέλλεται τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Σύγκλητον, καὶ ἀναγορεύει αὐτὸν Βασιλέα. εἰς μόνον δὲ τὴν ἀντιθέσιν Λέοντος τὸν μεγάλον λέγει ὁ αὐτός, ὅτι ἐπὶ τῇ τῷ σέψῃ ὁ Πατριάρχης Ἀνατόλιος, ὅθεν καὶ
 50 καθ' ἑξῆς ἔχον οἱ τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοποι τὰς Βασιλεῖς, ἔκ' οἱ Ἐπίσκοποι Ρώμης, ἀλλ' οἱ Ἐπίσκοποι τῷ Βυζαντίῳ, ἡδη μὲν γὰρ παρ' ὁμοθυμαδόν. ὅθεν Τιθέριος σέφεται ὑπὸ Εὐτυχίου, Ἰωάννης ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ Μαρκίος ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ Ἀρτέμιος ὑπὸ Ἰωάννου καὶ Λέων ὁ ὅς τῆς Χαζάρης Διὰ Ἀναστασίας,

καὶ Ἡράκλειος ὑπὸ Σιργίου, καὶ οἱ λοιποὶ καθ' ἑξῆς ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸς ἐρημῶν Ἐπισκόπων τῷ Βυζαντίῳ ἐχέσθαι, ὡς εἶπον ὅτι ἐκείνους δύο τινῶν, ἵνα δηλοῦνται ἡ ἀντιθέσις γίνηται μετὰ ὀλογίας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸ δὴ κύριον, ἵνα ζητήσιν οἱ Πατρι-
 55 ἀρχαὶ ἑγγραφὸν ὁμολογίαν ὑπὸ τῶν χειρῶν Βασιλεῶν περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, ὡς καὶ παρ' ἑαυτῶν σημεῖοι ὁ Κωνσταντῖνος, ὅθεν ὁ Εὐθύμιος ὑπὸ Ἀνα-
 60 στασίας τῷ Διόσκῳ, ὁ Κυριακὸς ὑπὸ Φωκά τῷ τυραννῇ κατὰ τὸν Θεοφάνη, καὶ δὴ καὶ ὁ αἰνυῖ Νικηφόρος ὑπὸ Λέοντος τῷ Ἀρμῆν κατὰ Λέοντα τὸν Γεωματικὸν καὶ τὸν Ζωνταρῶν ἑγγραφὸν λόγον ἀπῆλθον περὶ τῆς ὁρθοδόξιας, καθὼς ὁ αἰνυῖ Ταράσιος ὑπὸ Μιχαὴλ τῷ Κωνσταντῆ, εἰ μὴ μόνον οἱ Πατριάρχαι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι τινὲς ὅς τῶν τοιούτων τοιούτων λέ-
 65 γον ἀπῆλθον. ὅθεν ὁ Γρηγορῆς λέγει εἰς τὸ τέτατον βιβλίον τῷ χερσὶν αὐτῶν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἀνδρόνικος τῷ ἰδίῳ πατρὶ ὁμνυσι φυλάξει ἀσφαλῶς τὴν τῷ ἀσέβειαν. δώτερον, ὅτι καὶ οἱ Χρῆσταν οἱ Βασιλεῖς τῆς Δύσεως ὑπὸ Κάισα καὶ Κωνσταντῆ ὡς Αὐγαστοπέλε Αὐτοκράτεις ἦν οἷτες, εἰς Δύσιν ἀπ' Ἀνατολῆς ἀπῆλθον, καὶ μὴ σφύζοντες ὑπὸ τῷ Ρώμης ἦσαν τῆς Δύσεως Αὐτοκράτορες. τῶν, βο-
 70 σιν οἱ ἱστορικοὶ ὅτι τὰς Πάπας γινώσκουσιν, χρεῖα ἦν ἵνα βεβαιώσων οἱ Αὐτοκράτορες, ὡς ἔρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ οὗτοι κεφάλαιον τρίτον. ἔδει ὅμως εἶπαι, ὅτι τὰς τοιαύτας Βασιλεῖς ἀνάγκη ἦν, ἡ χρεῖα ἵνα βεβαιώσων οἱ Πάπαι τέτατον, ὅτι ἐμόνον οἱ Πα-
 75 τριάρχαι

τρεῖς ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ Βασιλεῖς μετὰ Ἀνατόλιον καὶ Λέοντα ἐσεψαν Βασιλεῖς τὰς οἰκείας. ὁ δὲν κατὰ τὸν Θεοφάνη Λέων ὁ μέγας τὸν ἔγγονον αὐτοῦ Λέοντα ἐσεψε, καὶ ἔπειτα ὁ Λέων τὸν ἴδιον πατέρα Ζήνωνα ἐσεψας, μόνος ἔπειτα ὑπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ Διάδημα, καὶ ὁ Ἡράκλειος μόνος Ἡρακλεῖων καὶ Κωνσταντῖνον τὰς ἡμέρας αὐτῆς τῇ βασιλικῇ Διαδήματι τεταυρίωκεν, ὁ πωγωνάτος ὑπὸ τῶ πατρὸς αὐτοῦ ἐφόρεσε τὸ Διάδημα, ὁ Ῥινότμητος Θεοδόρεος καὶ τὸ παιδίον αὐτοῦ τῇ τῆς Βασιλείας ἀξιώσας ὀνόματι, ἀμφω ἐσεψε, καὶ Λέων ὁ ὅτι τῆς Χαζάρας τὸν Κωνσταντῖνον, ἐπειὶ, ἀδελφοὶ πῶ αὐτοῖς ὑμῶν πληροῦ, καὶ δωρεῖμαι ὑμῖν τὸν ἵόνμα εἰς Βασιλεία, καὶ κατὰ τὸν Ζωναρᾶν Γεώργιος ὁ Θεῶς μεταπέμπεται τὰς ἐντέλει, καὶ Βασιλεία τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰστανιανὸν ἀνιδέκισιν, αὐτὸς τῇ κεφαλῇ αὐτῆς περιθεῖς τὸ Διάδημα. πέμψον, πᾶσι τῶν ἐσεφον οἱ Βασιλεῖς, καὶ ποιεῖ Πατριάρχαι, μαρτυρεῖ τὰτο ὁ Θεοφάνης εἰς τὴν ἀνάρρησιν τῆς Καθολικῆς, λέγων, Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πάσχα ἐσέφθη Κωνσταντῖνος ὑπὸ Λέοντος τὸ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ μακαρίτης Γερμανῶ Πατριάρχῃ ποιήσαντος τὰς περὶ τῆς εὐχαρίστη. καὶ ὁ ὑὸς τῆς Κορυνθίου Λέων ἐσεψε τὸν ἵόν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, ποιήσαντος τὸ Πατριάρχῃ Εὐχῆν. ὡς τὸν Πατριάρχων ἐστὶ μόνον τῷ χρίσιν καὶ εὐχισθῆναι, ἐμὴν καὶ σεβάσθην Βασιλεῖς. ἴδε καὶ τὸν Κυρηναικὴν κεφαλὰν ἐπισημασμένον λέγοντι, εἴτεχει Βασίλειος Βασιλεία πατέρα, ὁκείως καὶ ὁ Πατριάρχης λαβόντες τὸ σέμμα ἀπαιτῶσι τῇ κεφαλῇ τῆς Βασιλείας, καὶ ὁκφωτῇ ὁ Πατριάρχης τὸ, Ἀξιό. εἰ δὲ μὴ, μόνον ὁ Πατριάρχης ἀπαιτῶσι. καὶ

ὁκτωμηδεκάτῃ, ὁ Πατριάρχης χρίων τῷ μύρῳ, λέγων, Ἀξιό, εἴπα τὸτο οἱ ψάλλται, ἔπειτα ἅπας ὁ λαός. καὶ πρῶτον ἀφῆμῃσι καὶ ὑπὸ ἀσπίδος καθίστασιν, ὅτι πατὴρ καὶ ὁ Πατριάρχης, καὶ οἱ παρὰ τοὺς ἐγκριτωτέρους τῶν Ἀρχιερέων. ὁ δὲ, καὶ μόνον Βασιλεῖς σεβάσθην τὰς Βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ Σύγκλητος καὶ ὁ Στρατός, ὅθεν ὁ Ζωναρᾶς λέγει, ὅτι ἐν τῇ κατὰ Ἰστανιανῆς εἴσει ὁ λαὸς ὑπάτιον ἐπὶ ἀσπίδος μεταρσίον ἀραντες, ἀναγορεύσι Βασιλεία. καὶ ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὑπὸ μαυρικῆς τῆς πλήθους σωματοδρασίᾳ, φωνῶν ὑπὸ ἀσπίδος ὑψώσαντες, ἐφήμισαν Ἐξάρχον. καὶ Μιχαὴλ τὸν Κυρηναικὴν ἐν Σύγκλητος σεβεῖ βασιον, ὡς ὁ Θεοφάνης φησὶ. καὶ Γρηγορῆς ἐμβλῖν τετάρτῳ λέγει, Ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐνταῦθα περὶ τῶν μαυρικῶν καθίσαντες Μιχαὴλ τὸν Παλαιολόγον, ἵνα ἀναγορεύσι Βασιλεία εἰς ὁδὴν καὶ γὰρ σεβίχοντες. εἰ δὲ καὶ πλήθος ἐπὶ ἀνιδέγματα θέλει, ἴδε τὰς ἰσορκεῖας, καὶ μάθε καὶ ὅτι τὴν παύσαν ὅτι ὁ Πάπας ἔχει δυνάμιν σεβάσθην Βασιλεῖς, ὅθεν καὶ ἡσέψις τῆς Καρόλας ἐπὶ Λέοντος ἦν σεβίχοντες, 20 καὶ δι' ἀνάγκην ἦν ἔχει ὁ Λέων, ἡ ὑπὸ βίας τῆς Καρόλας, ὡς λέγει ὁ ἀγιότις Νικηφόρος, γράφων τῇ Πάπᾳ Λέοντι πῶς ἐνθρονιστικῶς αὐτῆς, ὅθεν καὶ βίβλιν καὶ τυραννικὴ ἐγένετο, καὶ μάλιστα κατὰ πειραχώρησιν Θεῶν, ἵνα χρίσῃ ἡ Βασιλεία, καὶ ἀκούσῃ 25 λέξως καὶ ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἡ ὁ Πάπας καὶ αὐτὸς τῇ Βασιλείας, ἀλλὰ αὐτὸς ἀποκλείας εἰς τὸ γένος τῶν ὁρθοδόξων. καὶ ἔχον ὁμοῦς ὁ Λέων γνώμην ἵνα ἡ Ἀντιοχείᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ὁκείνην ἔχει περὶ αὐτῆς, ἦν ἔχον καὶ εἰς αὐτῆς Πάπᾳ, 30 αἰτίνας ἐγράφεοντο δελοῖς τὰς Ἀντιοχείας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ἐπιχόρημα Βιλαρμίνος εἰς εἶς τὸ δικαίωμα τῆς Βασιλείας διακρίσεως, καὶ τῇ Ῥώμῃ πῶ ἐξέσταν τῆς Βάβυλιν 35 καὶ καταβάλλαν Βασιλεῖς ὡς καθόλου σερεσῶν τῆς Ἐκκλησίας πάσης διδόντες.

Ἀλλὰ φησὶν ὁ αὐτός, ἦτοι ὁ Βιλαρμίνος, ἡ Βασιλεία, ἦτοι τὸ δικαίωμα τῆς βασιλείας γίνεται ἡ νόμος πολέμου, ἡ ἀπλῶς πρὸς Θεῶν, ἡ ἀφῆδοχῇ κληρονομίας, ἡ χάριτι τῆς ἔχοντος πῶς Βασιλείαν, ἡ ὁκλογῇ τῆς πλήθους, ἡ πρὸς τῆς Πάπας. ὁ δὲ Κάρωλ κατ' ἐδόσαν τρέπον τῶν σερετέρων ἐρημικῶν ἔλαβε πῶς ἀξίαν τῆς αυτοκρατορίας, ἀλλὰ ἔλαβον αὐτῶν πρὸς τῆς Πάπας, ἐπειδὴ ὁ Πάπας εἰς πάσης τῆς Ἐκκλησίας

πατὴρ, ποιμὴν, καὶ σερετός, καὶ λοιπὸν δέκνεται λαμπρὸς ὁκείτως ὅτι ἐπὶ πατὴρ, ποιμὴν καὶ σερετός Βασίλειος καὶ Ἀντιοχείας, καὶ ἐμὸν αὐτὸς σερεβάλλων 40 λαὸν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν αὐτῇ φωνῇ εὐλογεῖ, ἀποβάλλαν αὐτὸς τῆς βασιλείας, καὶ μαρτυρεῖ τὰς αὐτὸς τὰς Ἀντιοχείας γράμματα τῶν Παπῶν καὶ τὰ τῶν Ἀντιοχείας σερε τὰς Πάπας, καὶ μάλιστα πολλῶν ὅτιων Ἀντιοχείας ἐχθρῶν τῶν Παπῶν. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ἀντίρροπος τῆς ὑπερημέρας τῆς Βιλαρμίνος κατὰ ὁκείνους τρέπον, καὶ ὁ Πάπας ἔτε βάλλαν ἔτε ὁκβάλλαν Βασιλεῖς, ἔτε τῶν Ῥωμαίων Βασιλέων μεταβάλλαν, ἔτε τῆς κληθῆναι Ἀντιοχείας τὸν Κάρωλον εἰς αἰῶνας. 50

Ἀλλὰ ῥητίεν πρῶτον, ὅτι ἡ Βασιλεία καὶ μετηνέχθη ὅπου τῶν Ἑλλήνων εἰς τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ ἔμεινον ὡς ἦν, Ἀντιοχείας καὶ τῆς Πάπας τὰς Ἀντιοχείας καὶ μὴ θέλοντες, ὡς καὶ Νικόλαος Κεζαῦς ὁ Καρ-

θινάλης καὶ Ἑρλίκος καλεῖται Ἀρχιεπίσκοπος Ἀντιοχείας καὶ οἰκειανκὸς τῆς Πάπας σιωπεύσαντων ὑπὸ ἀρχαίων ἰσορκεῖων. καὶ λοιπὸν εἰς Ἑλλήνες ἦσαν μόνον Ἀντιοχείας, Ῥωμαίων καὶ ἔχῃ καὶ ἄλλοι. εἰ δὲ καὶ

καὶ λέγει ὁ Βελαρμίνος ὅτι ἐκθαῶς ἐκ εἶχε βιβλία
 ἰσορική, καὶ ἑσφαλε, ῥυτίον δὲ Βελαρμίνος καὶ
 παπισταὶ σφάλλουσι, φέροντες παπιστὰς, ἥτοι νεωτε-
 ριστὰς καὶ σοφιστὰς μάρτυρας εἰς τὸ ὑδὸς εἶπε τῶν ἀρ-
 5 χαιῶν. δούτερον, οἱ Πάπαι ἐπεδὴ ὅσα νομίζουσιν πε-
 ρὶ ἐαυτῶν ἐσυνάγουσιν ὑπὸ τῆς γραφῆς, ἡ τῶν πα-
 τέρων, ἀλλ' εἰς ἡμιτομία καὶ βλασφημία, καὶ
 τῶν περὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ σαφανὲς μῦθος. τρί-
 10 τον, ὁ Κάρολος πρὶν ἡσεφθῆναι ὑπὸ τῆς Πάπας,
 ἐφημίδι Βασιλεύς τῆς Δύσεως. τέταρτον, πολλοὶ
 ἰσορικοὶ λέγουσιν, ὅτι ἔχ' ὁ Πάπας, ἀλλ' ὁ λαὸς τῆς
 Ῥώμης ἐψηφίστω τὸν Κάρολον Αὐτοκράτορα, καὶ
 δοκᾷ ταῦτα ἅπερ ἰσορῶσιν οἱ παπιστὰς εἶπαι τὸν
 15 Λέοντα, ὅτι ὁ πρῶτος Θρόνος ἐκρίνεται, εἶναι πλά-
 σματα, καὶ μόνον ὁ Λέων κεχεικέναι τὸν Κάρολον,
 ὃν τῶν πρὶν ἑσέφον οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως
 τὰς Βασιλεῖς. πέμπτον, ὁ Κάρολος πρὶν ἀξίαν εἶ-
 χε καὶ ὑπὸ τινων τῶν παρ' αὐτῷ μετὰ Διαφόρων δι-
 20 κηολογῶν, οἵτινες μάλιστα Δια πρὶν σύγχυσιν τῶν Αὐ-
 τοκρατέρων Κωνσταντινουπόλεως ἐψηφίζον εἶναι τοιοῦ-
 τοι. σάκον, ὅτι αὐταὶ αἰσθάνονται καὶ ἀσύμφωνοι
 διηγήσεις ἐκείνης τῆς μεταβολῆς βεβαιῶσιν αὐτῶν πρὶν
 μεταβολῶν ματαίαν. ἑξῶτον, φανερὰ κρίσις τῆς
 25 ψάδας ταύτης τῆς μεταβολῆς ἐπὶ κάκῳ. τὸ τὸν Γρα-
 νανὸν σωμαθροῦσάναι ὁπμειώσας ταύτας τὰς ἰσορίας, καὶ
 δεμίαν μίαν ποιήσαντάς ταύτας τῆς μεταβολῆς τῆς
 βασιλείας, ὅστις μάλιστα πανταχῶς ὑπερφανὴς ἐξήτει
 τὰ προνόμια τῆς Πάπας. ὅγδοον, συγγενεὶς τέτρεσι τῶν
 30 τῶν Λέοντος τῶν ὀγδὸν, ὅς ἐν τῇ μεταγωγῇ τῶν προ-
 νομίῶν ὁ ὦνας τῶν πρώτων, γεγονυιῶν μετὰ συγ-
 χωρήσεως Ἀδριανῶν τῶν δούτερων, εἰναι μετὰ τῆς
 λαῶν τῆς Ῥώμης τῆς Καρρύλῳ ὑπετάξας, καὶ μετὰ
 μεγάλης τιμῆς ἄγει τὸν ὦνα, περὶ δὲ τῆς μετα-
 35βολῆς ταύτης ἔτε καὶ ῥηματῖδιόν τι εἶπεν, ἥτις
 εἶπεν, ἔδει ταύτης μετῴναι, καθότι ἐς τὰς παλαιὰς
 πράξεις ζητᾶται τὸ θεμέλιον τῆς διοργανίας, ἥτις
 ἐκατοσταπλασίως ἰσχύεται, εἰπὴν ἡ μεταβολὴ τῆς
 βασιλείας ὡς τῆς Πάπας, ὡς τερατῶνται οἱ Λα-
 40 τῖνοι. σάκον, πολλοὶ θέλουσιν, ὡς εἴρηται ὡς τῶν,
 καὶ τὸν λαὸν τῆς Ῥώμης ψηφίσαντάς τὸν Κάρολον
 δεήσει δεῖσθαι τῶν Λέοντος. ἀλλὰ τὸ ἄλλο ματαό-
 τερον, ἡ αὐθαδέσειον ἦν, ὡς τὸ εἶπαι τινὸς ἢ τὸν Πά-
 παν ἀφ' ἐαυτοῦ, ἢ δεηθῶν τῶν λαῶν τῆς Ῥώμης,
 45 μεταβαλεῖν, ἢ χαλῶσαντάς βασιλείαν, ὅπως τῶν Ῥω-
 μάνων τῆς ἐλευθερίας ὑπερθεσίης παρὰ πολλὰ ὡ-
 μοσφύα ἀνδραποδα ἦσαν τῶν Αὐτοκρατέρων οἱ Πά-
 παι, καὶ μάλιστα παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῆς Καρρύλῳ εἰς
 ἀρπάσαντας πρὶν ἰταλίαν ὡς ὁπμειώσων ὑπὸ τῆς
 50 ἐξουσίας τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, ὁ Πάπας Ἀδριανὸς
 καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πᾶσα ἡ Σύνοδος, ὡς τεθεσθῶν
 καὶ φελικῶν ὅρων καὶ ἀσὶν καὶ ἀναθεματισμῶν,
 ἔγνωσαν καὶ ἔσερχαν ἐαυτοὺς ὑποκαταστήσας τῶν βί-
 κληθῶν Αὐτοκρατέρων Καρρύλῳ, ὡς ὁ δικηολογία τῶν
 Αὐτοκρατέρων φαίνεται διαιρέσει εἰς τὴν τρίτην, καὶ
 πᾶσαι αἱ ἰσορίαι ὁμολογᾷ. δέκατον, μάρτυρες

παρὶς ταῖς πᾶσι οἱ ἰσορικοὶ, καὶ αὐτοὶ οἱ τοῖς
 Πάπαις παρσφιλέστατοι, ὅτι ὁ Λέων ἄμα τῇ ψηφι-
 σθῆναι αὐτὸν Πάπαν, ἔσχεον εἰς τὸν Κάρολον πρε-
 σβῆαν μετὰ καὶ τῶν κλειδῶν τῶν ἀγίων Πέτρων, ὅ-
 5 πέρ ἐστι τὸ σημεῖον τῆς Πάπας, καὶ μετὰ ἄλλων ση-
 μείων, καὶ ἐξήγησε κατὰ τὴν Σύνοδον τῶν παρ' αὐτῷ
 Ἀδριανῶν πρὶν βεβαιῶσιν αὐτῷ ὑπὸ τῆς Καρρύλῳ, καὶ
 ἵνα ὑπὸ τῆς Καρρύλῳ ὑπεταγῇ τίς, ὅς τῆς Ῥωμαῖας
 μετ' ὅρων πάλιν θήσῃ καὶ συμβιβασθῇ τῇ Αὐτο-
 κρατερί, αὐτῇ δουλεύῃ τῇ Καρρύλῳ, ὅπερ ἦν ση-
 10 μείον ἐκείνης ὑποταγῆς. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγερ-
 θέσθαι Διαφορὰς μετὰ τῆς Πάπας καὶ τῆς λαῶν
 Ῥώμης, ὁ Πάπας εἰς τὸν Κάρολον κατέφυγον, ὡς
 εἴρηται, ὡς εἰς παρσάτω αὐτῷ, ὅπως καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 τὰς ἐσθόντας τῆς Πάπας ἐπεμψαν, ὡς ἐκ ἀμφότε-
 15 ρων ὁμολογῶσιν κατὰ καὶ κύριον αὐτῶν τὸν Κάρο-
 λον. καὶ λοιπὸν ἀρχὴ καὶ ἀναστασία ἐπὶ αὐτῷ τὸ
 λῆγειν τῆς παπιστῆς, ὅτι ὁ Πάπας καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 οἱ φανεροὶ δεῖλοι τῆς Καρρύλῳ ἔδωκαν τὸ δικηολογῆμα
 τῆς Αὐτοκρατερίας τῇ κυρίῳ αὐτῶν Καρρύλῳ, ὅτι καὶ
 20 φοβούμεθα μὴ ἐλθῇ εἰς μνήμην, τῆς καὶ Κόστας
 δεσμῶν ὅρων φελικῶν, καὶ δὴ καὶ τὰς πόδας αὐ-
 τῶν παρσάτω εἰς ἀσπασμὸν, διαικνῶντες, ὅτι ἔτε
 αὐτοῖς τὸν ἀθέμιτον ἐνεργῶντες Κόστας εἰς Ἀθῶν-
 25 χοι τῆς Καρρύλῳ, ἔτε αὐτῶν τοιαῦτα φάλα πρᾶσαν-
 τες Πάπαι εἰς Ἀθῶνχοι τῆς Λέοντος. οὐδέκατον,
 αὐτῇ ἡ φωνὴ ΜΕΤΑΒΟΛΗ, ἐλέγχε τὰς παπιστῆς
 ὡς ὑβρίδας, διότι οἱ Πάπαι μετέβαλον τὴν βασι-
 30 λέαν ἀπὸ τῶν ἑλλάνων εἰς τὰς Φράγγους, χάρις ἦν
 τὰς ἑλλάνους μὴ ἔχον αὐτῶν, καὶ πᾶς καὶ οἱ Φραγ-
 γοὶ πρώτον, καὶ ὑστερον οἱ Γερμανοὶ Αὐτοκράτορες ὁρ-
 μίδισσαν, καὶ αὐτοὶ οἱ Πάπαι ἔγραψαν καὶ εἶχον τὰς
 Κωνσταντινουπόλεως Βασιλεῖς Αὐτοκράτορας, καὶ μά-
 35 λιστα μέζοντας ἐαυτῶν, δωδέκατον, ὅπως καὶ αὐτῶν
 πρὶς ταῦτων πρὶν μεταβολῇ, ὡς αὐτῶν ἀνέ-
 σται εἶναι ὑβρίδας φανερώτατον, ὡς ἐπὶ καὶ ἐκείνῳ
 ὅπερ λέγουσιν οἱ παπιστὰς, ὅτι πᾶς ἐγνώσκον ὁ Κάρο-
 40 λος πρὶν συμβαλεῖν τῆς Πάπας, ὅτι αὐτὸν ὁ Πάπας ἔ-
 σεψε. δέκατον τρίτον, εἰς Πάπας εἶχον ἐξουσίαν
 μεταβάλλειν τὴν βασιλείαν τῶν ἑλλάνων εἰς τὰς Φράγγ-
 γους, ἡ δὲ βασιλεὺς καὶ τὸν Κάρολον καὶ τῆς μετ'
 αὐτῶν ἵνα ποιήσωσιν ὑποκατέσας τῆς φυλάξαι ἐν πᾶσι
 45 καὶ ἐν τοῖς Ῥωμαῖοις καὶ ἐν ταῖς ἑπαρχίαις ἐν αἷς
 ἡθελον πρὶν ἐλευθερίαν ἀσάλοτον, ὅπερ ἔτε ἐ-
 γνώσκον ἔτε γινώσκεται, ἐπεὶ ἡ μάλλον περὶ τῶν τοιαῦ-
 των πείθονται τοῖς περὶ αὐτὰς ἢ τῇ Πάπῃ, ἄρα.
 50 δέκατον τέταρτον, ἵνα λείψωμεν ὑπὸ τοιαῦτα φανε-
 ρῆ μὲθαρις, ἀρκεῖ εἶπαι σαφέσειον, ὅτι παρ' αὐτοῖς
 εἶπαι τῆς λεονίης, ἡ μάλλον εἶπαι ἑλλανπεκίας
 τῆς Λέοντος ἐπέσεως πᾶσαν πρὶν τῆς Δύσεως βασι-
 55 λέαν ἔλαβον ὁ Κάρολος, καὶ ἐκράτησε (καὶ τοῖς τῶν
 Φράγγων καὶ ἄλλων ἐθνῶν κληρονομία διηκῆν ἦν
 πατάρχων) ἐκ ἀλόγως, ἀλλὰ Νόμῳ πολέμῳ. εἰ δὲ
 παρ' αὐτῶν εἶπαι εἶχε πρὶν τοιαῦτα ἀρχὴν ὁ Κάρολος,
 ὡς ὁ ἄλλο εἰσηνεγκον ὁ Πάπας, ἀμὴ, ὡς εἴρηται,
 πρὶν

πῶς εἶπεν, ἥν εἰς τὰς ἀναπλίκας πάντοτε ἐποίουν οἱ Ἐπίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως. δέκατον πέμπτον, εἰ ἐδύωτο ὁ Πάπας μεταβάλλειν βασιλέας, μεταβαλλέτω νῦν πῶς βασιλεύειν πῶς Γερμανῶν εἰς ἄλλον, ἀλλ' ἐδύωται, ἕτερον νομίζον πῶς βασιλεύειν τῶν ἐρωτῶντων, ἕτερον ἄλλο δυνάται εἰσευγνῆναι, ἀλλ' ἡ μικρὸν δέσμα ἄλλ' ὀλίγων γραμμῶν. δέκατον ὅκτον, ὑπὸ τῶν πῶς λόγων τῆς δυνάμεως συνοχωρήματος ὁ Βελλαμίνος, ἐχρησάτο τῇ συνήθειᾳ αὐτῆς ἀξιώματι τῆς σοφιστίας, ὅτι ὁ Κάρολος ἔχει πρῶτον πῶς ἐξουσίαν, ἀλλὰ χειρὶς ὑπὸ τῆς Πάπας ἔχει αὐτῶν

ὡς Λυγρὸς καὶ ἄλλ' τὰς τίτλους. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἡ ἐξουσία ἔχει ἐποικίους τὰς τίτλους καὶ τὰς ἐκτεσεύσεως αὐτῆς, ὅθεν ὁ Πάπας ἐδυνάται διορθεύειν τινὰ ῥήγαν ἢ Πρίγκιπαν Λυγρὸν, εἰς ἐκείνους ἐκ ἑαυτοῦ τοῦτον διηκολόγημα ἐκ τῆς ὑποκειμένης τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς, εἰμῆπε καὶ ματαίως ἔπει ἡλίας, ὡς λέγει καὶ τινὰ καθάρματα, Πατριάρχας. Φανερὸν ἔν, ὅτι ὁ Πάπας μήτε πῶς βασιλεύει πῶς Ῥωμαίων μετέβαλε, μήτε πῶς κληθεῖται τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἑστὶν αὐτῶν αἰτία. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἡν νομίζον ἔχον ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐξουσίαν ὁ Πάπας, οἱ δυτικοὶ Λυγκράτορες καὶ Συνόδον καὶ πα-15 τῆρες συντάξαι, δυσὶν αὐτῶν μαχόμενοι, καταβάλλουσι.

Τῆς Πάπας πῶς ἄκρον ἐξουσίαν, ἡν νομίζον ἔχον καὶ ἐν τοῖς κοσμικοῖς, καταβάλλουσιν οἱ δυτικοὶ καὶ οἱ ἀναπλικοί, καὶ Ἀντιπάτριες καὶ πατέρες καὶ Συνόδοι, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθήσεται. ῥητέον ὅμως καὶ ἐν ταύταις τινὰ, καὶ πρῶτον ὑπὸ τῶν δυτικῶν. Νομίζουσι τοῦτον οἱ Ῥωμαῖοι ἔχον αὐτὴν καὶ ἐν τοῖς κοσμικοῖς ἄκρον κοσμικῶν αὐθεντίαν, ταύτῃ δὲ ἐξηγουμένη πολλὰ ὥς, πρῶτον ὅτι ἐν ταύτῃ καθάρσει καὶ ἀποπερυσίτις ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ τὰς βασιλεῖς καὶ Ῥήγας. δεύτερον, ἐμποδίζουσι μετὰ ὀλιγίστης ἀφορισμῶν, ἵνα μή τις ἐλθῇ εἰς ταύτῃ κατατάσσιν, ὥς μὴ ὑπακούειν μήτε ἀκολουθεῖν αὐτοῖς, καθὼς ὁ Βελλαμίνος τερατοῦται ἐν τοῖς περὶ τῆς Πάπας βιβλίοις. τρίτον, ἐρίζουσι γυνικῶς, ὅτι ἅτις Ἀυθούτης, ἡ βασιλεὺς πῶς βασιλεῖται καὶ λύσει τὰς παπικὰς Νόμους, εὐθὺς εἶναι αὐτὸν καθηρημένην τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πῶς ἀνάγκη δὲ εἶναι πολλὰ, ἀρκεῖ δὲ εἶπαι τὸν ὅσον ὁ πεποι-10 κκε Βενιφάτιος ὁ ὁ γδοος, ὅπως ὀρίζεται, ἡ τῆς οἰκονομίας καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων ὑποταγῇ πῶς τὸν θρόνον τῆς Ῥώμης ἐστὶν ἀναγκαῖον πῶς σωτηρίαν. ἀλλὰ ταύτῃ πῶς μάταιον κοσμικῶν ἐξουσίαν τῆς Πάπας ἐκ ἐδέξαντο πολλοὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ Ἀρχιερεῖς, περὶ ὧν εἰς τὴν ἐπισημάνειν, ἐπληθήσεται ἡμῶς ὁ χρόνος διηγουμένης, ἀρκεῖ ὅμως εἶπαι τὸν βασιλέα Ἐνρικὸν τὸν τέτατον, ὃν ἀνθεμάτισε πρῶτον, εἴτα ἀπεσέφισε τῆς βασιλείας Γρηγορίου ὁ ἔβδομος, ὅμως κατὰ τῆς Γρηγορίου συνέγραψαν πολλοὶ Καρθηναῖοι, ἐν οἷς καὶ Βήνων, ἀνθρώπος 20 θαυμαστὸς, καὶ ἐπὶ πολλοὶ Ἐπίσκοποι, ἥτοι ὁ Βερδένης ἐν τῇ Ὀρθολογῇ ἠνέπεμψε πρὸς τὴν Ἐπισκοπὴν καὶ Ἡγεμόνας τῆς Γερμανικῆς βασιλείας, ὁ Γεμελάνης Σινγεβέρτος ἐν τῇ χερσικῇ, ὃν ἔτα χιλιεσφ' ὀγδοηκοσφ' ὀγδὼν, καὶ κοινῶς ἡ Λεοθάς Ἐκκλησία, ἥς οἱ λόγοι ἐν μιᾷ τινὶ Ὀρθολογῇ αὐτῆς εἰσὶν ἔτοι, ταύτῃ ἐν πρώτοις πῶς ἀρὰν φοβήμεθα, ἡν τὸ Πανό-30 μα τὸ ἔμην λέγει ἄλλ' ὁμοῦ τῆς ἀσφίγης, Β' πικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ὑπὸ τῶν ἐντολῶν σου, πῶς δὲ ἀρὰν τῆς ἀφορισμῶν ἡν ἐκ τῆς νέας πῶς ἀποδοτέως ἐπο-

τίμησε ὁ Βιλλελμὸς (ἡτοι ἐκαλεῖτο πῶς τῆς γενέσθαι Πάπας Γρηγορίου ὁ ἔβδομος) ἀποβρίθηναι, τοῖς πρῶτοις ἀγίοις πατέσιν ὡς τῆς νῦν ἔτακο- 20 λαθάντες καὶ σεβόμενοι. Δοδοβίκοι καὶ βασιλεῖς ὑπέστησε τῆς βασιλείας Ἰωάννης ὁ ἑκσὸς πρῶτος, ὃς καὶ ἑκσὸς δεύτερος λέγεται, ὅμως ὁ βασιλεὺς ἐποίησε Ἐκκλησίαν πρὸς τὴν Συνόδον, ὡς λέγει ἐν τῇ ἀπολογίᾳ αὐτῆς εἶναι μέγιστον τῆς Πάπας, ἐπὶ δὲ 25 αὐτῇ, Εὐρίπῳ τετάρτῳ πῶς βασιλεῖ ἔχαρτο Νικόλαος ὁ δεύτερος τῶν πρηνόμων, ὥς μὴ διώκεσθαι τινὰ ἀλλέγειν Πάπαν χωρὶς τῆς γνώμης αὐτῆς. τῇ δυνάμει τῆς ἀρενίας τῆς ὁ ἔνικος ἐκάθησε Γρηγορίου τὸν ἔβδομον, διότι ἀλλέγειν αὐτὸν τῆς βελλῆς 30 αὐτῆς, καὶ ἐψηφίσαντο αὐτὸν αὐτῇ Γαίβετον, ὃς ἠκολούθησε χρίσμα. ὁ δὲ ἄνσεμτος ὁ ποτὶ μὴ ἀνέκτος Ἐπίσκοπος, ὕστερον δὲ Πάπας ἀλέξανδρος δό-35 τερος, ὑπὲρ τῆς Γρηγορίου καὶ Γαίβετος ἔγραψε καὶ περὶ τῆς αὐθούτης ἀρενίας τῆς Νικολάου, πρὸς 35 τοῖς ἄλλοις δὲ λέγει καὶ ταῦτα, ὁ αὐθούτης Νικόλαος εἰς δηλαδὴ Πατριάρχης μετὰ ὁποιανῶν συνό-40 δος Ἐπισκόπων ἐκ ἡδυνάτω διαβρίθηναι, μακρὸν δὲ ἕτε μεταβαλεῖν τὰς συμφωνίας τῇ πίστει ὅπως πῶς ἀγίων πρὸς Πατριάρχων, ἥτοι τῆς Ῥώμης, τῆς 40 ἀλεξανδρείας, τῆς ἀντιοχείας, τῆς ἱεροσολύμων καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ταῦτα δὲ λέγω, ἐδὲν ἀφελὼν τῆς τιμῆς τῆς τῆς μακαρίας μνήμης Πάπας Νικολάου, ἀνθρώπος γὰρ ἦν, καὶ ἀδελφότητι πρῶτος ἡδυνάτω, καὶ τῶν ἐθαυμαστῶν, καὶ γὰρ Βο- 45 νιφάτιος ὁ δεύτερος ὁ πρὸς αὐτῆς ὡρίσθη ἦν μετ' αὐτὸν ἀνδοχὸν τῆς θρόνου Βιλλίου Διάκονον, ὅπως ἐπὶ ὁδοῖς τῇ Κλήρῳ τῆς Ῥώμης ἐκ αὐτῶν τοῖς Κανόνισιν, ὁ αὐτὸς παρόντος τῆς Κλήρῳ πῶς πρὸς τὸν ὅσον πα-50 ρέδωκεν. ἐν ταύτῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις σημειώσεως ἐστὶν 50 ὅτιον ὁ αὐτὸς, ὅπως εἶπον ὁ ἄνσεμτος, ὅτι τῆς Πάπας μόνον ἡ ἐξουσία μετὰ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ἐκ ἐπὶ μάζαν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς τῆς Πάπας μετὰ τῶν ἄλλων τρεσάρων Πατριαρχῶν - σημειώσαι καὶ τὸ, Ἄν-55 θρώπος γὰρ ἦν, καὶ ἀδελφότητι πρῶτος ἡδυνάτω. αὐτῇ

αὐτὴ ἡ γνώμη ἐστὶ καὶ Δεσποδὲς Αἰββά Κωνσταντίνου, ὅστις ἔπειτα γέγονε Πάπας καὶ μετωνομάσθη Βικτωρ τρίτος, ὃν τῇ χρονικῇ αὐτῇ, βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ, λέγει γὰρ μετὰ πολλῶν τινος

ἄλλα, Εἰ καὶ τῆς πατρὸς Νικολάου δούτερος γέγονεν, ὅμως ἀδίκως καὶ ἀνόητως γέγονεν, ἐδωπάται δὲ αὐτὸς πῶς ἀντρωπίνῳ μορίῳ πῶς αὐτοῦ αἰσίου ὑπολέσται ἡ Ἐκκλησία.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι πῶς οἱ τοῖς πολιτικῶς ἐξουσίᾳ τῷ Πάπᾳ καὶ τὰς δύο αὐτῶν μαχαίρας οἱ ἀνατολικοὶ Αὐτοκράτορες, καὶ πατέρες καὶ Συνοδοὶ ὑποβάλλονται καὶ ὑποσχεσθὲν.

10

Ἀπὸ δὲ τῶν ἀνατολικῶν ῥητόν, ὅτι Κωνσταντίνος ὁ μέγας προσέταξε τῷ Πάπᾳ, καὶ συναλλάξαι μετὰ καὶ ἄλλων εἰς Συνοδὸν, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῶν ἐκδοῦν. Κωνσταντίνος ὁ πρῶτος μετὰ Αἰββά Τριτάτου ἀπέδωκε τὸν Πάπᾳ δέχον τὴν βασιλείαν, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ δούτερος κεφαλῶν ἐκδοῦν. καὶ ὁ Πάπας Γύλιος ἐδέετο αὐτῶν περὶ Ἀθανασίου καὶ Παύλου. ὁ μέγας Θεοδοσίος προσέταξε τῷ Πάπᾳ ἵνα ἀρνήσῃ μετὰ τῷ Αντιοχείᾳ Κλαυδίῳ 20 νῆ, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν ἐκδοῦν. ὁ Ἀρεθίδης τίς ποιεῖ τῷ Πάπᾳ ὑπὲρ τῆς χερσοδόμου ἀντιζωοῦ, ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν ἐκδοῦν. ὁ μικρὸς Θεοδοσίος δεινότερος τῷ Πάπᾳ, καὶ μάλιστα μετὰ οἰκουμενῶν καὶ θαυμάσιων, καὶ ἱκετεύοντες εἰς τὸ γενέσθαι Συνοδὸν ἐν Ἰταλίᾳ, παρεκίνησε, καὶ βυλομήτῃ τῷ Πάπᾳ κέρῳ τὸν βουτὺχον, κατεφρόνησε, καὶ ἔρισε θεωρηθῆναι τὰ περὶ τῆς οἰκουμενικῆς Συνοδῆς. ὁ Μαρκιανὸς ἀπῆλθε αὐτῇ τῇς ἐν Καλαβρίᾳ Συνοδῆς τῇ ἰσῳ 30 πρεσβυτέρῳ τῆς τιμῆς καὶ ἐξουσίας μετὰ τῷ Ρώμῃ τῷ Κωνσταντινουπόλεως. Λέων ὁ μέγας περὶ τῆς χερσοδόμου Τιμοθέου τῷ Αἰλίῳ τῷ Πατριάρχῃ καὶ Μητροπολίτῃ καὶ αὐτῶν τῶν Δοκίμων ἡρώτησεν, ὃν οἱ συνηθίσαντες καὶ τὸν Πάπᾳ. ὁ Ζήνων κατεφρόνησε τῶν ὑπαταγῶν τῶν Παπῶν Συμπληκτικῇ καὶ Φιλίᾳ, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ τέταρτον κατὰ Ἀγκλίας Κωνσταντινουπόλεως. Γεσπίνος ὁ ὀρθὸς ἐβλαπτον ὡνάπιν αὐτῇ γονυκλινῇ καὶ θεοφῶν τὸν Πάπᾳ Ἰωάννῃν, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῶν 40 τέταρτον. ὁ μέγας Γεσπινανὸς τὸν Πάπᾳ Σιλβέρτον ἐξώλεσε, τὸν Βιγλίον κατέκρινε καὶ ἐξώλεσε, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ. ὅταν Γεσπίνος τῷ μετὰ Γεσπινικὸν ὁ Πάπας Πελάγιος ἐδέετο ὡς πρὸς τὴν δουλῶν τῷ Ναρσῇ, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ 45 κεφαλῶν ἐκδοῦν ἐκδοῦν. ὁ Μαυρίκιος κατεφρόνησε τῷ Διαλόγῳ, μαχομένη ὑπὲρ τῶν οἰκουμενικῶν ὀνόματι. τῷ τυραννῇ θωκῇ ἀπῶν τὸν Πάπᾳ πρῶτον κατὰ σκοπὸν παρέργον, ὁ Ἡρόκλητος ἀνῆρκε τὸς Φλουαίᾳ αὐτῇ. τὸν Πάπᾳ Μαρτίνον ἐξώλεσε τὸ Κώστας εἰς Χερσῶν. ὁ Πάπας Βιγλίος ἔγραψε τὸν Γεσπινανὸν Δεσπότην αὐτῇ, καὶ Γεσπινανὸν καὶ Θεοδόχον κύριον αὐτῇ, καὶ ἰδεῖ τῶν τόπων αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ. ὁ Πάπας Μαρτίνος καὶ ὁ Συνοδὸς αὐτῇ γράφοντες πρὸς τὸν Κώσταν, ἔλεγον τὸν Βασίλειον Δεσπότην αὐτῶν, καὶ εἰς αὐτῶν πρὸςφυγας

καὶ δέχεται αὐτῇ. ὁ Πάπας Βιταλιανὸς ἐπὶ ἀνήντισσε τῷ Κώσταν ἐξω τῶν πυλῶν τῆς Ρώμης. ὁ Πάπας Ἀγάθων γράφον πρὸς τὸν Πωγωνιανόν, ἔλεγε τὸν ὑποσολικὸν θρόνον τῆς Ρώμης δουλικὸν τῷ Βασιλεῖ, καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ αὐτῇ ἔλεγον πρὸς τὸν Βασίλειον ἐπὶ ὅψις τῆς οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, Ἀπεσάλμην πρὸς Ἀγάθωνος εἰς τὴν ἰχνη τῆς Θεοσηρίτης ὑμῶν κερῶν. ἡ ἐν Ρώμῃ Συνοδὸς μετὰ τῆς τῆς πρὸς αὐτῶν Ἀγάθωνος Πάπας γράφοντες πρὸς τὸν Πωγωνιανόν ἀναφροῦν, ἔλεγον, Ἡμεῖς πάντες οἱ ἐλάχις τῶν Ἐκκλησιῶν τῷ Χριστῷ πρὸς τοὺς αἰετοὺς τῷ Χριστιανικῶν ὑμῶν κερῶν, καὶ ἰδεῖ αὐτῶν βιβλίῳ οἷα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς οἰκῆς Συνοδῆς, ὅταν κεφαλῶν ἐκδοῦν Πατριάρχον δούτερον καὶ τρίτον καὶ πέμπτον. ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ δούτερος, ἰδεῖ κατωτέρω βιβλίου ἐκδοῦν, μέγας τρίτος, κεφαλῶν τρίτῳ τμήμα ὅσον τῷ τῷ ἔγραψε πρὸς Λέων τὸν Ἰσαυρὸν, ἐπὶ καὶ τῷ τῷ. Ἡμεῖς ἀσπλοὶ καὶ γυμνοὶ μὴ ἔχοντες Στρατιὰς σαρκικὰς, καὶ, ἔκαστος ἑμῶν ἐν τῇ οἰκῇ καλῆς κλήσεως μέγας. ὁ Πάπας Ἀδελανδὸς ἔγραψε πρὸς Κωνσταντίνον καὶ Βιρηνῆν, Δυσωπὴ μετὰ μεγάλης πόθης καὶ καρδίας πῶς ὑμετέραν προφύτῃ, καὶ ὡς πατρὶν γονυπετῶν καὶ τοῖς ὑμετέροις ἰχνησι καλινδύμους, ἱκετῶν. ἔτω καὶ οἱ Πατριάρχαι τῆς ἀνατολῆς, αὐτῶν κεφαλῶν πρῶτος Πατριάρχῳ δεκάτῳ τρίτῳ. Βασίλειος ὁ Μακεδὼν τῷ πωτῇ κατὰ τῆς Συνοδικῆς, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Παπῶν Νικολάου καὶ Ἀδελανδῆ, ὑποθάνοντες τῷ ἰγνατίῳ, ἀπέδωκε τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως Χωρὶς τῆς γνώμης τῷ Ρώμῃ. Στέφανος ὁ Πάπας γράφον πρὸς τῶν τῶν Βασίλειον, λέγει πρὸς τοὺς ἀσπλοὺς, Περὶ δὲ τῶν λατῶν σιωπῶν, ἐπὶ ἐδὲ ἔλαιον εἰς φωταγωγίαν ἐχομένη τῆς Ἐκκλησίας κατὰ πῶς ὀφθαλμοῦν τιμῶν τῶν οἰκῶν, ἐκ παλῶν τῶν σμείωσαι ὅτι πάντοτε οἱ Πάπαι ἐκολούοντο ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων ὡς ὑποκείμενοι αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ ὅποτε ἡ Ἐκκλησία Ρώμης ἐκ ἔχον ἔλαιον εἰς φωταγωγίαν, νῦν δὲ πόθον ἔλαβον ὁ Πάπας τὸ ἔχον δύο μαχαίρας, καὶ τὸ νομίζαν αὐτὸν εἶναι ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, καὶ ἀναγκάζαν πάντας μονάρχους καὶ Αὐτοκράτορας εἰς αὐτὸν ὀμνῆσαι, καὶ καυχῶνται πῶς μεγαλοδυνάμει τῷ Αὐτοκράτορι τῆς αὐτῆς ἐβδόμηκουτάκις ἐπὶ ἐλάτῃ εἶναι; Φανερὸν ἐστίν, ὅτι μετὰ ποδῶν τῷ Πάπᾳ κλήμης ὁ πέμπτος ἐτόλμα ἐπὶ τῆς ἐν Βιοῇ Συνοδῆς λέγειν αὐτῇ πᾶσαν πῶς τῶν Βασιλείων ἐξουσίαν ἐκκερμαῖσαι. ἔτος, ἦγαν Λέων ὁ τρίτος

τρίτος ὑπὸ τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς πόθου τῆς κυριότητος, πῶς μὲν Ῥωμαίων ἀρχὴν πονηρίας διέσπασε, πῶς δὲ χειριστικῶς ἀπάσαν ἐκίνησέ τε καὶ ἐλυμῆνατο· ἕως τὰς τε παρονοίας ἡμῶν Ῥωμαίων καὶ τὰς ἰταλίας καὶ οὐ καὶ ἐν τῇ οὐκομοσίᾳ ἧς εἶχε παρὰ τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀποδόντως ἀφῆκε, τὰς τε σπυριοφύας παρὰ δὲ πᾶσι παρῶμεν. μετὰ τὴν δὲ τὸν Πατριῶν ἀφῆρισαντων, Ζαχαρίας ὁ Πάπας τῶν Γαλλῶν Βασιλεῖα Σιλβέρικον καλῶς ὤπισθεντα, μόνον δὲ οὐκ ἀπῆρκεν ἐαυτῷ, πονηρίας τῆς Βασιλείας ἐξέβαλε, καὶ τὸν Πατριῶν ἀνῆκεν ἐσπῶν. ὁ Πάπας Κλήμης ἐβδόμος τῆς Φιλίππου Πάλλου ὅσοι γε ἐπ' αὐτῷ πῶς τῆς Γαλλίας Βασιλείαν ἀφῆρκεν, εἰς Ἀλβέρτον τὸν Ῥωμάνων Βασιλεῖα αὐτῷ μετεψηφίσαντι, ὁ Πάπας τὸν Αὐτοκράτορα Εἰρήκον ἐβδόμου ὡς πῶς πονηρίᾳ τῆς Εὐχαριστίας θηλατηρίαις ἀπέκτανε, καὶ τὸν Πάπαν Βίκτορα ὡς ἁγία κύλικι ἀπέκτανε, καὶ ἰωάννη τῆς Ἀγγλίας ὡς τραπέζιτικῶς ἐκπώματι τῆς ζῆν ἀπεσέρεσεν. ὁ Πάπας τὸν Φραγκίσκου Δαδδαλον Δεῦαν Βερετίας Κρήτης τε καὶ Κύπρου Βασιλεία ὡς περὶ Κύνα ὑπὸ πῶς ἐαυτῷ τράπεζαν ὡς φαγεῖν κατενέγκασε, καὶ μάλιστα ἀλύσει δεδεμένον. ὁ Πάπας Κελεστίνος ὁ τρίτος ὡς Ῥώμη τῷ Εἰρήκῳ ἐν τῷ Αὐτοκράτορι ἔχει, ἀλλὰ ποδὶ τὸ Διάδημα ἐπέθηκε, καὶ πάλιν τῷ αὐτῷ ποδὶ κατέβαλε λέγων, ἐπ' αὐτῷ εἶμαι τῆς καυθίζαναι Αὐτοκράτορας, καὶ τὰς καθεσώτας παύει τῆς ἀρχῆς. ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ βδόμος τὸν Εἰρήκον ὡς ἐπὶ τὸν Εἰρήκον Αὐτοκράτορα τὸν ἑαυτῷ πατέρα ἐφώπλισε, καὶ ἐποίησεν, ὥστε ὑπὸ τῆς ἡδὲ τὸν πατέρα ἐκχρηματωτίζεσθαι, καὶ ὑβρίζοντα τέλει παύ-

των ἐγκλησθῆναι εἰς Μοιρασῆρον, καὶ ἔτι τὸν βίον ὑπὸ τῆς ἀκρας δουθυμίας καὶ τῆς οὐδίας τὸν κατὰ ἡμέραν ἀθλίως καταστέψαντα. ὁ Πάπας Ἀλῆξανδρος τρίτος τῶν Αὐτοκράτορας Θεοδέρικον τὸν τράχηλον ὡς ἁγίως ἐπάτησεν. ὁ Πάπας τῶν Δυτικῶν Ἡγέρης μόνος κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφώπλισε, καὶ πῶς χειριστικῶς Βασιλεῖαν διήγειρε, καὶ Βασιλεῖς ἀποκρίνας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡδίας κατέχει, καὶ ἄλλα ταῦτα ἐποίησεν, ὥς ἰδιωτέρων ἐρῆσται κατωτέρω. τῶν δὲ καὶ ἄλλων μυρίων κακῶν ὡς ἰσχυρότερος ἡσέψις τῷ Καρόλου, ὅθι καὶ ὁσέψας καὶ ὁσέφθας καὶ οἱ ἀδικούντες αὐτῶς ἐτοχοί εἰσιν ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἐκ τῶν ἐγὼ μάλιστον ἐπὶ μῆρος τῷ ὡς Νικηφόρῳ, ἔχω τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν τρίτον ἄγιον, καὶ αὐτῶν πᾶσι τὸν ἐγκλησθῆναι 15 πῶς κρίσει, ἐπειδὴ βίον ἔχει, καὶ ἰδιωκῶς κατωτέρω κεφαλῶν ὡς Πάπας Παράγραφοι ἐκτο, καὶ κατωτέρω βιβλίου δεκάτης, μέγας πρῶτος, κεφαλῶν δεκάτης τρίτης Παράγραφοι πέμπτοι. ἴδε κατὰ τὸ δύο μαχαίρας καὶ κατωτέρω βιβλίου δεκάτης, μέγας τρίτος κα- 20 φάλαροι δωδέκατοι. ἴδε καὶ ὡς ἄλλοι πῶς ἰχθὺς τῶν Βασιλείων κατὰ τὸ Πάπας βιβλίου ἐβδόμου, κεφαλῶν πρῶτος Παράγραφοι ὡς ἄλλοι. Ῥητέον καὶ τῷ, εἰ λέγει ὁ Πάπας, ὅτι ὡς Ἀπόστολος τῷ Πέτρῳ ἔχει τὰς δύο μαχαίρας, παρὶς τὸν ψαύεται, ὅτι τὰς 25 ἐκείδιδαν εἰς Ἀπόστολοι, ἀλλὰ μάλιστα τὸ ὡς αὐτοί, ὡς Παῦλος φησὶ, καὶ ἴδε κατωτέρω βιβλίου δεκάτης, κεφαλῶν οὐδεκάτης Παράγραφοι τρίτον. καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος ῥητὸς ὡς φωνάται ὡς πολλὴ πρῶτη κεφαλῶν δώδεκα ἔχω δεκάτη τρίτη. 30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Περὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τῷ Ἀρμένι καὶ τῷ ἰδιοχέρῳ αὐτῷ περὶ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὁκρεσίας Κρήμα κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῷ ἀλώσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ αὐαρίσας τῷ Ἀχιρῶς αὐτῆς καὶ ἄλλων, καὶ περὶ τῶν ἐκχρηματωτίζοντων καὶ φοιτοῦσάντων ὑπὸ τῷ Ζώκῳ. 40

Εὐαγγέλιον Λέων ὁ Ἀρμένιος ὁ καὶ Χαμουλέων, ἐμόνον διότι ἦν μικρὸς τῇ ηλικίᾳ, ἀλλ' ὅτι καὶ πολὺ βέλῳ ὑποκρίτης. καὶ πρῶτον μὲν ἔδωκεν ἰδιόχουρον αὐτῷ τῷ μηδέποτε νεωτερίσαι εἰς πῶς ἐκκλησίαν, καὶ μετασταλάσαι τὰ ὀρεῖσται ὡς αὐτῇ, ἥτις ἐσέφθη ὑπὸ Νικηφόρου τῷ Πατριάρχῃ, ὅστις ὅτι αὐτὸν ἐσέφε, ἔδοξαν αὐτῷ αἰτεῖσθαι τῆς κεφαλῆς αὐτῷ εἶναι ἀκωνθαι. ὁ Κρῆμ ἔν, φυγόντῳ τῷ Βασιλεῶς Μιχαὴλ εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ βασιλεύοντος τῷ Χαμουλέοντῳ, ὅστις ἄλλῳ Σοφραχρεῖν, καταλείψας τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ εἰς Πολιορκίαν τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἐπορεύθη ὡς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ περιεκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ποιήσας πῶς μικρὸν αὐτῷ θυσιαν, ἡτοιμάθη ἵνα πο-

λεμήσῃ αὐτῷ, πλὴν θυσιῶν τὰ τέλη αὐτῆς καὶ πῶς ἀπῆρκεν αὐτῆς, καὶ τὸ μέγαλον στρατεύματα αὐτῆς, παρετήθη, μόνον ἐσέλου αὐτῆς αὐαρίσας Φιλίππου καὶ ὁρηνικῶς στωθῆκας, καὶ μὴ ὡς τυχόν 45 τῶν, παραυτίκα ὑποστέψας ὡς αὐτῷ, ἔδραμον εἰς πῶς Ἀδριανούπολιν καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῇ ὡς τῷ ἄμφω τότε ἐπὶ τῷ ὁ Βαράβατος τὸν ἐπίσκοπον τῷ Κρῆμ Μανιῆλ ὀνομαζόμενον, καὶ κόψας ἐρῶτον τῆς χεῖρας αὐτῷ ἔχισαν αὐτὸν εἰς δύο, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν βρω- 50 μα τοῖς Θερμοῖς, καὶ τὰς ἀποστέψας αὐτῷ Γεώργιον καὶ Λέοντα ἀπεκεφάλισεν. πλην γὰρ ὅμως ἐπαυθῆναι ἐπαυθῆναι, ὅτι ἐτυφλώθη, καὶ μισήσας ὑπὸ τῷ πλήθους τῷ λαῷ, ἐκρεμάθη κατὰ τοὺς ἀδικαστοὺς, καὶ ἐγένετο αὐτῷ αὐτῷ ὡς βεβέσας Ζώκος, ὅστις ὅθις χειριστικῶς ἐκχρηματ-

ἡ χαλῶσις, ἱερεῖς, διακόνους καὶ λαϊκούς, ὅλους
ἐταλαιπώρησε, καὶ ἕως τέλους ἐκακοποίησε, καὶ
ἀποφύροις βασινοῖς τιμωροῦντος αὐτούς, ἐξίφοντό-
ντες αὐτολεημόνως, ὡς γέγραπται ἐν τῷ Μηναλογίῳ
5 τῆ βασιλείας βασιλείας, καὶ ὡς τῷ ἱστορικῷ Θεο-
φάνει, ὅστις ἐπαύθη τελευτῇ τῷ σωὸψιν αὐτῶν,
ὅτι ἐδανοπαύθησαν λίαν ὑπὸ τῶν Λέοντος τῶ Ἀρμε-
νίου ἕως μοῖναι. Ἀλλὰ τῷ ὀρθοδόξῳ, καὶ ὡς τῷ
ματυρεῖ ὁ Βιβλιοθηκάρχης Ἀναστάσιος. ἦν ὁμοῦς καὶ
10 ἄλλος Θεοφάνης Μοναχὸς Ἱερωσολυμίτης ὁμολογητής,

οἵτις ἡμαρτὸν εἰς τὰς χεῖρας τῆς Λέοντος τῶ
Ἀρμενίου, καὶ ἐμόνασαν εἰς τὸ μοναστήριον τῶ ἀγίου
Σαββά. ἐν τῇ Παλατίῳ, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα τῶ
ἐπίσκοπο Θεοδώρῳ, οἵτινες ἐγύοντο καὶ ἐξόριζον. Ἀλλὰ
τῷ πρίν, ὡς ἐρεῖται. ὁ δὲ πρεσβυτέρως βασιλεὺς
μιχαὴλ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτῆς τῆς Πεγκοπίας
διήγαγε ταπεινῶς καὶ ἀσκητικῶς, πλὴν καὶ μόνον τὰς
δύο ἡμέρας τῆς ὀρθρινῆς ἐνέχισε, τὸν Θεοφύ-
λακτον δηλαδὴ καὶ τὸν Ἰγνατίον τὸν χρηματίσαντα
μεταταῦτα καὶ Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων κινήσεως τῶ Λέοντος Ἀρμενίου, καὶ ὑποκρίσεως πρὸς αὐτὸν κατ' ἐρώτησιν
15 τῶ Πατριάρχου καὶ Εὐθυμίου Σάρδεων καὶ Θεοδώρου τῶ Σταδίτου, ἐξορίσας τὸν Πατριάρχον καὶ ἐτέρων
πολλῶν καὶ κακώσεως αὐτῶν.

Μετὰ δύο ἔτη τῆς βασιλείας αὐτῆς ὁ Χαμαιλέων ὑ-
ποθήκας τινῶν, οἵτινες ἐβεβαίον αὐτῷ ὅτι πο-
20 λυχρησάσιν εἰς τὴν βασιλείαν ὡς τὸν Ἰσαυρον καὶ τὸν
Καβαλῖνον, καὶ ἀπάταται τινῶν ψευδομνηστῶν,
ἐκινήθη κατὰ τῆς πρεσβυτέρως τῶν ἁγίων Εἰκό-
νων. καὶ ἔτι τοῖσι τὸν Πατριάρχῳ καὶ τῶν πρὸς
αὐτὸν Ἐπισκόποις καὶ Μοναχοῖς ἐπὶ τῆς Συγκλήτης,
25 καὶ ἔπειν αὐτοῖς, ὅτι πολλοὶ σκανδαλίζονται Ἀλλὰ
τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Εἰκόνων. ἔπει δὲ αὐτῷ ὁ Πα-
τριάρχης καὶ Εὐθύμιος ὁ Σάρδεων καὶ Θεόδωρος
ὁ Σταδίτης πρῶτον, τὸ μὴ οὐκ ἀπατάται πρὸς αὐτὸν, ἢ
ἢ ἔπειν αὐτοῖς Εἰκόνες ἐπὶ Λέοντος τῶ Ἰσαύρου καὶ
30 Κωνσταντίνου τῶ ἡμεῶν αὐτῶν, καὶ ἔπειν Ἰσαυρὸν πρῶ-
τον, τὸ γὰρ μὴ οὐκ ἀπατάται πρὸς αὐτὸν. ὁ δὲ πρῶτον, ἔ-
πειν αὐτῷ, ὡς φησὶν ὁ Μάγιστρος Συμεὼν, ὅτι ὁ Μωϋ-
σῆς ἐξέκρινε τὰ χερσὶν, ἅτινα καὶ ὁ Παῦλος ἐν
τῇ πρὸς Ἑβραίους κεφαλῇ ἐν τῷ Χερσὶν δέξας
35 ὠνόμασε, καὶ δὴ καὶ Σολομὼν αὐτὰ κατεσκεύασε,
καὶ ὁ ἱερεὺς περὶ τέτων ἀφάγεται εἰς κεφαλῶν
τεσσαρικοσὸν πρῶτον, τρίτον, ὁ Κλέριος ἔσθαι τῷ
Εἰκόνι αὐτῶν εἰς τὸ ἅγιον Μανδύλιον τετυπωμένῳ
τῷ Ἀυτάρῳ. τέταρτον, ὅτι καὶ τὰ Εὐαγγέλια καὶ
40 ἄλλα ἱερά σκώλη ἔχον ἀπ' ἀρχῆς Εἰκόνος ἐξωθῶς
αὐτῶν, ἐξ ὧν μαρτυρεῖται ἡ ἀρχαιότης τῶν Εἰκόνων.
πέμπτον, ὅτι εἰς ἱερὸν δόγμα πολλὰ παλαιότατα Εἰ-
κονίσματα ἀρχέτυπα ὀρίσκονται. ὅκτον, ὅτι ὁ
Εὐαγγελιστὴς Λευκὸς ἐφόρησε Εἰκόνος τῆς Θεομή-
45 τος. ἑβδόμον, ὅτι εἰς τῷ Ρώμῳ πρεσβυτέρῳ Πέ-
τρῳ καὶ Παύλῳ ἐγέγραφε ἡ μεταμόρφωσις τῆς
Σωτῆρος. ὅγδον, ὅτι εἰς τῷ Ἀνδῶν ἀκαδομήτῃ
Ναδὸς τῇ Θεοτόκῳ, καὶ ἐπαύδαζον οἱ Ἑβραῖοι αὐτὸν
λαβάν, ὡς δὴ οὐκ ἐμὴν, ὅπερ ἀκούσας ὁ Παρ-
50 θένος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἠνέκαψε καὶ ὀρέθη Εἰκὼν
αὐτῆς εἰς πέτραν τινὰ ἔχουσαν τὸν Χριστὸν ἐν ἀγκά-
λαις, ὅπερ ἰδόντες οἱ Ἰουδαῖοι ἔφυγον, ὕστερον δὲ καὶ
οἱ Ἕλληες ἐδουλίμασαν ἔσθαι τῷ Εἰκόνι, καὶ ἐκ
ἐδουλίμασαν. ἦν δὲ ἡ Εἰκὼν εἰς τρίτην μαίμαρον,
ἐξ ὧν τὸ τυπωθῆσα μετὰ πορφύρας καὶ τῶ λαιπῶ

σελίμῳ αὐτῆς, ἦν ὕστερον καὶ ὁ παραβάτης τῶ ἁγί-
ου ἐβουλήθη ἔσθαι, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων. ἔπειν, ὅτι
ἡ ἀποκρίσις κατεσκεύασεν ἀδελφὰ τῇ Σωτῆ-
ρι. δέκατον, αἱ οὐκ ὁμοῦ τῶν ἁγίων Ναδῶν, ἐν οἷς
φαίνονται ἀρχαιότατοι ἱστορικοὶ ἐν δέκατον, αἱ Σω-
λαῖαι (Ἀφύλα) αἱ χωρίζουσαι τὸ ἅγιον ἔθνος ἀ-
πὸ τῶν ἄλλων. αἱ αὖτις ἔχον Εἰκόνες, ἐν αἷς καὶ
ὁ τύπος τῶ Σταυροῦ πρεσβυτέρως. δωδέκατον, ἡ
συρία πομπηδὸς, αἱ εἰσὶν ἀρχαῖαι καὶ βέλαιαι,
καὶ ἀφλαμβάνουσιν, ὑπὸ χερσὶ μέχρως ἡμῶν περὶ
θαυμάτων τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἐξ ὧν ἱστορῶν καὶ με-
ρικαὶ ἐνέσκονται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐβδόμης Συ-
νόδου καὶ εἰς τὰς λόγους Ἰωάννου τῶ Δαμασκηνῶ. δε-
κάτον τρίτον, ὅτι οἱ Εἰκονομάχοι πρεσβυτέρως τὰ
τίμια ζύλα, καὶ τὰ ἅγια Εὐαγγέλια, καὶ τὸν ἅ-
γιον τάφον, καὶ τὸ ἐν Βηθλεὲμ τῆς μαριέας γεν-
νήσεως Σπήλαιον, καὶ τὸν ἅγιον Γολγοθᾶ καὶ τὰς
λοιπὰς ἁγίας τόπους καὶ τῷ Λόγῳ, τὸν Σπύγ-
χον, τὸν Κάλαμον, τὰ Σπάργανα, τῷ Ζώνῳ,
τῷ Ἑσθίῳ, ὅτι νομίζονται Εἰδωλολάτραι, μὴ δὲ
πρὸς πρεσβυτέρως τὰς Εἰκόνες εἰσὶν Εἰδωλολάτραι.
δέκατον τέταρτον, ὅτι τῶν πρεσβυτέρως ἡμεῶν εἰσὶν
οἱ πλὴν ἐξηγητῆς καὶ πάντων ὑπεραρέχουσαι, καὶ μό-
νη τῷ Θεῷ ἀφοσιωμένη, καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῷ ἐν πνεύματι λα-
τρεῖα. ἡ δὲ κατ' ὑπερβολὴν καὶ ἀξίωμα, καὶ αὐτὴ
δίδεται τοῖς μέεσιν ὑπὸ τῶν ὑποδρεσέων, ἡ δὲ
τυραννικὴ, ὡς ἡ βίαιος, ἡ δὲ κατὰ πρεσβυτέρως καὶ
τιμὴν καὶ ἐκατὰ λατρεῖαν, ὡς ἡ εἰς τὰς ἁγίας
καὶ τὰς Εἰκόνες αὐτῶν, καὶ ὅτι πρεσβυτέρως τῷ
ἁγίῳ, ἀλλὰ τῷ Εἰκόνι, καὶ τῷ Διῷ τῆς Εἰκόνος.
μήμισιν τὰ ἀρχέτυπα, καὶ λέγουσι τῷ Εἰκόνι
τὰ Σωτῆρος, καὶ Χριστοῦ καὶ Χριστὸν, Χριστὸν μὲν
κατ' ὁμοιότητα, Χριστὸν δὲ, κατὰ χάριν, καὶ ἐπὶ
μία ἡ πρεσβυτέρως τῆς Εἰκόνος καὶ τὰ ἀρχέτυπα,
Διῷ τὸν εἰς ἡμεῶν χρεακτῆρα αὐτῶν. ταῦτα καὶ ταῦτα
εἶπον αὐτῷ οἱ πατέρες, ἰδίως δὲ αὐτῷ εἶπον ὁ μὲν
Σάρδεων. Εὐθύμιος, Ἀφ' ὧν ἔλατ ὁ Χριστὸς ἐπὶ
τῆς γῆς μέχρως τῷ νῦν ὀκτακόσια ἔτη παρήλατον,
καὶ

καὶ πανταχῇ ἐηλογραφῆται χρεῖς, καὶ ὡς εἰκόνι
προσκυνῶται, ποῖος ἔν αὐθάδης τομήσει τὴν πο-
σῶτον χρεῶν παράδοσιν ἀθετῆσαι; καὶ μάλιστα τῇ
Ἀποστόλῃ λέγοντες, Ἐπίτις ἀγγελίσθηται ὑμῶς παρ'
ὁ παρελάβετε, καὶ Ἄγγελος ἡ ἐξ οὐρανῶν, ἀνάθε-
μα ἔστω. ὁ δὲ Στεφάνης ἄσπας, ὁ θεὸς ἔθετο ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ οἰκονόμος, σὺ Βασιλεὺς φροντίζει περὶ
τῆς Στρατοπέδου, τὴν δὲ Ἐκκλησίαν ἄφες εἰς τὰς
Ποιμνὰς καὶ Διδασκαλίας, σοὶ γὰρ ἐδόθη ἡ Βασι-
λεία, ἡμῖν δὲ ἐδόθη ἡ Ἐκκλησία, εἰ δὲ μήγε,
γίνωσκε, ὅτι καὶ Ἄγγελος ἡ ἐξ οὐρανῶν, ἀνάκτισ-
μεθα αὐτῇ, μὴ ὅτιγε Βασιλεύς. ὁ δὲ τύραν-
δικίας ταῦτα, καὶ ἐδυσωπήθη, ἀλλὰ τὸν Στεφά-
νῳ μὲν ἐξώρισεν, τὸν δὲ Σάροθεν ἐξ ἡμισείας ἐ-
θαύατσε, τὸν δὲ Πατριάρχην καὶ αὐτὸν ἐξώρισαν.
ὅπως δὲ τῇ Πατριάρχῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ὁσίας,
Θεοφάνης ὁ Ἡγούμενος τῆς μεγάλης Ἀγρῆς ἔκαμε θυ-
μιάματα, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας παρεδίδεκε τὸν
ἄγιον τῷ Θεῷ, καὶ αὐτὸς αὐτὸν ἠσπάζετο. ἐρωτή-
σαντες δὲ τινὲς αὐτὸν Διὰ τί ποιεῖς ταῦτα; ἔπει-
σεν, ἰδὲ διέρχεται εἰς ἐξώριον ὁ μέγας Νικηφόρος, ὑπὲρ τῶν
αἰγίων Εἰκόνων ἀγωνιζόμενος. ἔσπευε δὲ ὁ Θεοσε-

εικτόν, ὅτι θείων ἐξορίσας ὁ Χαμαλέων τὸν ἄγιον
Νικηφόρον, ἔγραψεν αὐτῷ, κατέβα δὸς τῇ θείᾳ
τάτῃ ὅτι ἐχρηζέσθαι ἡ Ἐκκλησία, πρὸς ὃν ἀπὸ
γραψεν ὁ Πατριάρχης. Ἐγὼ αὖθις αἰτίας ἐκατα-
βαίνω ὑπὸ τῇ θείᾳ με, πλὴν ἐὰν αὐτῇ τὴν ἀσέβειαν
τυραννικῶς ταῦτα πάχω, ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἐπέ-
μαι τῷ, καὶ ἀσπόμενος καταβήσομαι. ἀλλ' ἐχ' ὅρα
δικήν, ἡ ἀδικον ἡσέβεια, μόνον λέγει, ἔγω
θέλω, ἔγω προσάσω, ὁ ἀλογισμός μου ἐπὶ τὸ θεί-
λημά μου, καθὼς περὶ αὐτῆς διώρισε καὶ ὁ Ῥώμης ἱε-
ρονόμος ἐπὶ τῇ τυραννίᾳ. τότε ἐξωρίσθη
καὶ ὁ Νικήτας Πατριάρχης, ὃς ἐγίνετο Μοναχὸς,
κακοποιθῆς λίαν ὑπὲρ τῆς ἀσυνεθότητος Λέοντος,
ὁμοίως καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς Ἐπίσκοπος τῆς Κιζίκου,
καὶ Μιχαὴλ Συνάδων Ἐπίσκοπος ὁ περιβόητος εἰς
τὰ θαύματα, ὡς εἰδοὺς ταῦτα καὶ εἰς τὰς τῆς
ἐχάτης ἡμέρας ἡμῶν, καθότι ἡσέβασμι, κἀκεῖ
αὐτῇ ἀντίκειται μὲν εἰς τὸ ἄγιον ἔρος τῇ Ἀθύνῃ,
ἐνεργεῖ δὲ δι' αὐτῆς ὁ θεὸς θαύματα καὶ ἐξουσίαν,
καὶ μάλιστα ὡς ἡμεῖς ἀκρίβως καὶ ἐβεβαίως, περὶ
τῆς ἐκ τῆς παρθένου ἐκείνης.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ'.

25

ὅτι ἐκ τῶν μιαιφόνων αὐτῆς λόγῳ ὁ Λέων Ἀρμένιος δακνύεται ἀρχηγὸς τῶν Καλβίνων, καὶ περὶ τῆς αὐτῆς
αὐτῆς Συνόδου κατὰ τῆς ἐβδόμης οἰκουμένης, καὶ ἐνιχυσέως τῶν ὀρθοδόξων τοῖς Θεοδώρῃ τῷ Στεφάνῃ λόγους.

Ὁ δὲ Στεφάνης Θεοδώρῃ περὶ ἡ ἐξωρίσθηται τὴν ἐμ-
χανήσαντο μετὰ τῶν οἰκείων, ἢ ἡ αἰτία ἡμῶν
τῶν Βασιλέων, καὶ λέγει τοῖς Μοναχοῖς αὐτῆς λα-
βαῖν ἕκαστον αὐτῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς μίαν Εἰκό-
να, καὶ λιτανεύοντες μετὰ τῶν Εἰκόνων περὶ τῶν
λαῶν αὐτῶν, ἔψαλλον τὸ τροπαιεῖον ἐκείνο, τὴν
ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, καὶ ἄλλας
ὑμνους ἡσχομένους τῶν σεβασμίων Εἰκόνων. ἔγινετο
τῶν τοιούτων αὐτῇ. ὁ Λέων, καὶ ἔσπευον ἀπαλαῖς
καὶ ὀλισμὸς κατ' αὐτῶν, πλὴν ὁ ἄγιος εἰς ἐκὼν
ταῦτα ἐλογίζετο. σημείωσεν ὅτι ἔτ' ὁ Ἀρμένιος
ἦν ἀρχηγὸς τῶν Καλβίνων, καθότι ἔλεγον, εἰ μὴ
ἐσὶν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, ἢ εἰς τὸν Ἀπόστολον ἰγ-
γραμμένον ῥητὴς, Προσκυνήσατε τῷ Εἰκόνα μου, ἐκκατα-
δέχομαι προσκυνοῦσθαι Εἰκόνα. ἐζήτησε ὁ Βασιλεὺς
Διολέξας, μετὰ δολιότητος ὁμῶς, ὅθου ὁ Πα-
τριάρχης οὐκ ἔλαβε τὸ ἀπελύνεσθαι κατὰ τὸν ὄρον τῆς
ἐβδόμης Συνόδου, ἀλλ' ὁ Χαμαλέων ἐλοιδόρεα αὐτὸν,
Διὰ τὸ ἐδέσθαι ὁ Πατριάρχης ἐπ' Ἐκκλησίας ἵνα
φωτίσῃ ὁ θεὸς τὸν Βασιλέα εἰς τὸ καλὸν, καὶ ὁ Βα-
σιλεὺς αὐτὸν ἐξῆλθε, καὶ Διὰ τὸ πρῶτον ὁ
Πατριάρχης εἰς τὸν λαὸν χερίσας περὶ Εἰκόνων, καὶ
ἐρμηνεύων αὐτὰς τῷ λαῷ, οἱ δὲ ἔκραζον ὀρθοδόξοι
ἐσμεν, καὶ ὡμῶς ἀλλήλους μὴ ἀποβιβῆναι. ὁ Χα-
μαλέων ἀνέσας ταῦτα, ὑπεκρίθη πρὸς ὡρὴν εὐσε-
βειαν, καὶ προσεκύνει τὸν Σταυρὸν, ἔβαλε τινὰς
καὶ ἀνεθεμάτιζεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Γερμανὸν,

Ταράσον καὶ Νικηφόρον. ἔλεγον εἰς τὸν λαόν,
ὅτι Διὰ τῶν προσκυνοῦσιν τῶν Εἰκόνων σὺνείρισαν τὰς
ἔθνη ἡμῶν, τέλος πάντων ἐκείλυσεν εἰς περιποίησιν
ὁ Βασιλεὺς γενέσθαι ψόδου μαζῇ ἐν ἑτῇ ὀκτακο-
σις καὶ δεκάτῃ τεταρτῇ, καὶ ἴδε Τόμῳ σὺ τῶν
Συνόδων κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις Ἐκδοσιν σελίδα δια-
κοσις καὶ τριακοσὴν ἐνάτῃ, εἰς τὴν ἐκ τῆς ἑλλάσεως
οἱ ὀρθοδόξοι ἀποβιβῶνται, καὶ ἐν πρώτοις αὐτοὶ ὁ
Θεοδώρος. ἀνεθεμάτισε δ' αὐτῇ τὴν οἰκουμένην
ἐβδόμην. γαμψὴ ἦν καὶ ἡ ἐπὶ Μιχαὴλ τῇ Τραυλῇ,
καὶ ἴδε τὸν αὐτὸν τόπον σελίδι ὀκτακοσις καὶ ἑκα-
πέμπτῃ. ὁ δὲ Στεφάνης Θεοδώρῃ ὡς περὶ γυναικὸς
ἀλάστῃς, ὅλως ἐνίχυε καὶ κατεθάρσυνε πρὸς τὴν
ὑπομονὴν, ὑπομένετε, ἔλεγον, ὅλγιον ὡς καλοὶ ἀ-
θληταὶ τῆς κινήσεως, τὰς διωγμῶν, ἐνθυμήθητε
τὸν λόγον τῆς Κυρίας, τῆς λέγοντος, Εἰ με ἐδίωξαν,
καὶ ὑμεῖς διώξεσθε. φυλακίεσθε, ἵνα μή τις ὀπο-
κατήσῃ πάλιν, ὡς περὶ ὁ Λεόντιος ὁ ἡγεὶς τῆς ἀπο-
στάσεως, ὁ ὑπερέτας τὸν ἀποκεκμημένον σέφαινον τῆς δι-
καιοσύνης. περασμὸς κατέληψε, πλὴν ἀνδρώ-
πιν, πρὸς δὲ ὁ θεὸς, ὃς ἀνέστη ἡμῶς πα-
ραστήναι ὑπὲρ ὁ δυνάμεθα, ἀλλὰ ποιήσας σὺ τῇ
περασμῷ καὶ τῶν ἐκβῶν τῆς δυνάμεως ἡμῶν ὑπο-
νεύειν. τοιγαρὶν φερωνύμως κατερεψύχε Καρτέ-
ριε, ἀφθονώτατε εἰς τὴν ὑπομονὴν ἀφθόνως, καὶ
περὶ εἰς τὴν ἀγάπην ἀγάπῃς σῆθι σαφερῶς, ὅτι
τὸ σκότος τῆς φυλακῆς ἐπὶ τῇ θείᾳ φωτὶς ἀνέ-
στη.

νον . ἡ περὶ αὐτὰ γυνὴ πλὴν αἰώνιον πλησμο-
νὴν , ἡ γύμνασις φέρει τὸν ἀφθαρτον ἐλισμὸν ,
ἡ ἐρημία πλὴν ἀγγελικῶν συναισθησέων καὶ σύνο-
μιάν . ὅθεν πλεονάζουσιν αὐτὰ αἰσθήσεις ,
5 τόσον πολυπλασιάζονται τὰ βραβεῖα τῆς αὐτῆς ἱερ-
σταλῆς καὶ εἰς ἐφάνοι . ὡς ἀληθῶς ἀντίχριστοι ἔ-
χουσιν ὀνομάζεσθαι οἱ εἰκονομάχοι , ὅθεν κατὰ τὸν
Ἰωάννην καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γέγονασιν . οὐ

δὲ καὶ αὐτὰ σημειώσαι ὅτι ἐμὸν Πατριάρχης ὁ
σιβάσμιος Νικηφόρος , ἀλλὰ καὶ μοναχὸς ἱερός
ὁ σεδίτης ἀντίκειται καὶ ἐλέγχει αὐτοκράτορα , ὁ
μακρόθεν ὡς Γρηγόριος τὸν Ἰωάννην , καὶ ἄλλος Ζή-
νων καὶ Ἀναστάσιον , ἀλλὰ κατὰ ἀποστολὴν , ὡς
ποτὲ ἐποίησαν εἰς τὸν βασιλίσκον ὁ σκυλίτης Δαμιῆλ
καὶ ὁ μοναχὸς Ὁλύμπιος .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ' .

Περὶ περὶ χειρίσεως ὑπὸ Λέοντος τῆς Ἀρμενίας εἰς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῳ Θεοδότῳ , καὶ καὶ παρὲς
πρὸς τῆς ἀπαιτητικῆς ἀνασταλάσεως πρὸς ἁγίων Εὐκλείων , καὶ περὶ τῆς συμβόλης Ἰωάννη καὶ Ἰωάνῃ , καὶ τῶν
ἀριστοτέλειον Θεοδότῳ , καὶ τῶν ὁρκῶν τῆς Βασιλείας οἱ ἦσαν Κύριος καὶ Εὐκλείων ὁρκῶν .

15

Περὶ χειρίσεως ὁ Χαμιλέων εἰς Πατριάρχῳ Θεο-
δότῳ τὸν σύγγαμνον τῆς Κοπρυνύμης ὅπῃ τῆς
τέλειος αὐτῆς γυναικὸς , ἣτις καὶ παρὲς πλὴν ἀ-
παιτητικῆς τῶν ἁγίων Εὐκλείων ἀναστήλῃσιν , καὶ ἐπα-
20 τα κινεῖ δῶρον , ὡς ἴδιος ἐκείνου ὁ ἀποκλειστικὸς
καὶ τῶν ὁρθεοδότων . ἔχει δὲ συμεργὴν τινὰ Ἰωάν-
νην γεωμετρικὸν καὶ μουσικὸν αὐτῆς διδασκαλόν .
ἐπὶ αἷμα δὲ ὁ Θεοδότος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἀριστοτέ-
35 πικα πολυτελεῖ αὐτῶν κρείας , καὶ τὰς σάνες μὲν φα-
νερὰ γὰρ κρέα κληρικῶν καὶ μοναχῶν , ἀλλὰ δὲ καὶ
ἐπισκόπους ἐποίησε κατελύειν καὶ ἐδίωκεν ἀφα-
δῶς , καὶ οὐδὲν ἢ ὁλόβρεα πολλὰ καὶ ἀρετὰ καὶ
εὐσεβεῖς , γέγονασιν γυναικῶν καὶ παύριων καὶ παλαι-
40 σματῶν καὶ ἀιχαρολογίαν . συμεβλάδουσε δὲ μετὰ
30 τῷ Θεοδότῳ καὶ ὁρθεοδότῳ Ἰωάννῃ , καὶ ἔφερον ὁ Χα-
μιλέων τὸν αἰσμον Τόμον τὸν ἐπὶ τῆς Καββαλίνης συ-
νοδικῆς , καὶ τὰς μὲν ὑπογράφοντας ἐτίμα , τὰς δὲ

δοποποιήσας , ἐδήμωσεν , ἡκίζον , ἐξώριζον . ἐποίησε δὲ
ταῦτα αὐτῶν πλὴν αὐτῶν ἢ αὐτῶν ἔπειτα , ὅτι εἰς γέ-
νηται εἰκονομάχος , ζήσεται πολὺ , καὶ ὡς δὲ τοῦ-
νοτι ὁ Ἰωάννης , ὁ Κιβεβαλίνος καὶ ὁ Λέων ἐξήσαν
πλὴν τῶν ἐξήκοντα καὶ ποτὲ ἐπὶ κατὰ δὲ ἀλή-
θειας ἢν ἄστος , καὶ ὅτι ὁ μὲν Κίββα , καὶ ἄλλος
ἐκκλησιαστικὸς ὁρκῶν , καὶ ὡς ἐφάνη ποιήσας ὅτε ἐρή-
45 τώσε μετὰ τῶν ὁρκῶν εἰς τὰς συμεδικὰς , τοιαύτας
ἐμύνην ὁρκῶν ὡς ἐβασίλειον , συμετάσαι ὅτι ὁ Ἰωάν-
νης ἔπειτα ἐκλήθη ὑπερὺν καὶ Ἰωάννης , καὶ ὅτι ἢν
μάγος . ἐκαλεῖτο δὲ τίλως , ὁ ἐρέειν ἐβραϊκόν , καὶ
ἐρμηνεύον λέγει ἀνέστη , καὶ ὅτι πᾶς ὢν , ἐδα-
50 μοιζέτω . ἔπειτα κατὰ τὸ παρὸν ὁρκῶν , ὡς ἔρται , τὸ
συνοδικὸν τῆς ἐπὶ Κοπρυνύμης Συνοδῆς , ἐξηγεῖται τῷ
Λέοντι τὰς ἐκείσε ῥήσεις , λέγων , ὅτι ἐρχόμενος εἰς
τὴν Εὐκλείων κληρίδα , καὶ ὡς ὁ Βασιλεὺς διδασκαλικός ,
ἐκόμενος αὐτὸν λέγειν δίκαια κατὰ τὸν ὁρθεοδότῳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε' .

35

Περὶ τῆς ἀκρας φιλίας , ἣτις καὶ ἀκρας ἔχθρας Λέοντος Ἀρμενίας καὶ Μιχαὴλ Τραυλῆ , καὶ ὁσφά-
σεως Λέοντος εἰς τὸν αὐτὸν πυρὶ θάνατον τῆς Μιχαὴλ , καὶ ὑπερθέσεως τῆς θανάτου αὐτῆς αὐτῆς τῆς Βασι-
40 λείας , καὶ ὅπως ὁ Λέων τῇ ἐπαύριον ἐν τῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ψάλλαν , τῷ παντὶ αὐτῆς , τρεπόμενον , ἀ-
πενταῦθα ὑπὸ τῆς Μιχαὴλ ἐν ταῖς ἀδύταις .

40

Ἀπὸ αὐτῶν γυναικῶν , ὁ δυνάμει μὴ ἐκβοῇ-
σαι τὸ δαυτικὸν λόγον , ὅτι ὁ Κύριος κριτὴς
ἐστίν , τῶν ταπεινῶν , καὶ τῶν ὑψηλῶν , ὅτι ποτὲριον
ἐν χειρὶ Κυρίου , αἶψα ἀκράτης πληρὴς κινήσεως .
45 ἔχον ἀκραν φιλίαν ἔπειτα ὁ ἀσεβέστατος Λέων μετὰ
τῆς Μιχαὴλ τῆς Τραυλῆς , ἦλθον ἐπὶ αὐτῶν εἰς τὸν ἔχ-
θραν , ὅτι διώρισε ὁ Βασιλεὺς ἵνα κατακαύσῃ αὐ-
τὸν κατὰ τὸν βασιλικὸν τίτλον τὸν διορίζοντα , ὅς τις
ὑβρίσει Βασιλέα , ζῶν κατακαυθήτω . αἰτήσαν γὰρ
50 τὸ πῦρ , καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔδραμνεν ἰδὼν πᾶς καίεται ὁ
ἔχθρας αὐτῆς , καὶ ἡ Βασιλιστὴ ἔπεσε εἰς τὰς πό-
δας αὐτῆς καὶ μετὰ δακρύων ἐβόα , τίμησον δέομαι
πλὴν ἡμέραν τῆς ἐστῆς κύριε μου (καὶ γὰρ ἦν Παρμα-
60 μονὴ τῶν Χριστιανῶν) παρελθέτω ἡ σεβασμιὰ πα-
νήγυρις , καὶ μετὰ ταῦτα πωήσας τὸν ὁρισμόν . ὁλοκα-

βήθη ὁ Λέων , πλὴν εἶπε τῇ γυναικὶ αὐτῆς , ἄρα
μὴ ἦν πολλὰν κινεῖν ἀφορμὴν αὐτῇ ἢ δεικνύειν ,
καὶ ὡς ἐβόα καὶ ἔβαλον τὸν Μιχαὴλ εἰς πλὴν φυλακῆς .
πλὴν ὅντα δὲ συνηχθῶν καὶ ἀποπλησθῆναι ὅλα τὰ
Μιχαὴλ οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς , καὶ μετὰ πλὴν βα-
70 λῶν διώρισε πλὴν ἐπὶ βαλὼν κατὰ τὸν Λέοντα , ἵνα αὐ-
τὸν φονεύσῃν ἐν δὲ πλὴν Ἐκκλησίᾳ . καὶ ὅτε ἔψα-
λιν ὁ αὐτὸς πλὴν ἐβδόμῳ ἡμέρᾳ , ὡς ἡ ῥογή ψάλλαν τὸ
τρεπόμενον , τῷ ΠΑΝΤΑΝΑΚΤΟΣ ΕΞΕΒΑΤΑΙΣΑΝ ΠΟ-
80 ΘΩ , ἐπὶ δὲ αὐτῶν αὐτῶν ἵνα αὐτὸν σφάζωσι , καὶ αὐ-
τὸς φοβηθεὶς , ἔδραμνεν εἰς τὸ οὐσιαστικόν , καὶ ἐκεί-
νοι ἐκείθεν ὁρμήσαντες , ἀπεκτελέσασαν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀδύ-
ταις τῆς Ναῦ τῆς Θεοτόκης τῆς Φάρας , λέγει ὁ Παφ-
λαγὼν Δαυὶδ εἰς τὸν βίον τῆς αἰῶνις ἰγνατίαν , καὶ τὸν
Μιχαὴλ ἔδραμον καὶ ἐξέβαλον τῆς φυλακῆς αὐτῶν .
90 τοιαύ-

τοῖς τὸν γέγονε τὸ τέλος τῆς Εἰκονομάχεις Λέοντος, ὅστις παρεδόθη τῇ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς κολάσεως. ἀλλὰ καὶ πέραν ἐλάβον ὁ χρησμὸς, λέγει ὁ Κεδρηνός, ὅστις θεωρεῖται, καὶ εἰς τὴν Χρυσῇ γωνίῳ εἰς τὴν Λέων φονεύθη, καθότι ἦν γεγραμμένος εἰς Λέων ἔχων τὸ σῆμα Χ, καὶ εἰς ὅτι οὐκ ἔστι σωεγγύς

ἡ λαὸν αὐτὸν τῷ δόγματι οὐδὲν εἰς τὸ περιβόητον Βιβλίον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκης τὸ λεγόμενον Χρησμολόγον. ἀλλὰ καὶ πολλὰ ὁμοίως τὰ περιέγοντα τὴν θάνατον τῆς Βασιλείας ἀπεπληρώθησαν καὶ ἐτελεώθησαν ὅτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τῆς Τραυλῆς, καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ὀψινομένων τῶν ἐξορίᾳ Νικηφόρου Πατριάρχου καὶ Θεοδώρου τῆς Στραδίτης, καὶ τῆς δι' ὑποκρίσιν ἐκδορίας τῶν ἐξορίστων ὑπὸ τῆς Τραυλῆς, καὶ τῆς Εἰκονομαχίας αὐτῆς, καὶ τῆς κατὰ τῶν Εἰκόνων Σωδοῦς αὐτῆς τε καὶ τῆς Δύσεως Βασιλείας Λοδοβίκου.

Ἐστὶν ἡ Βασιλεία Μιχαὴλ ἀπὸ ἡμερῶν ὁ Τραυλῆς, καὶ ἐνόμισεν τὴν βασιλείαν οὐκ ἀπὸ οὗτος, ἀλλ' ἀπὸ τινος Ἀθιγγάνου Μαρίας, καὶ τῆς περὶ ἡσέως τινος ἐν τῇ φιλομυλῇ μοναχῇ, ὅθεν εἰς αὐτὸν ἐπληρώθη τὸ λεγόμενον εἰς τὸ ὄγδον κεφάλαιον τῆς εἰσῆς, ἑαυτοῖς ἐβασιλεύσαν, καὶ ἐδίεμ. ἔπειτα αὐτῷ ὁ ἄγιος Νικηφόρος ὀψινομὸς δεόμενος γενέσθαι τῆς ὀρθοδοξίας ἐπανάκλησιν, ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὑπέλως, ὅτι οἱ πρὸς ἡμῶν τὸν ὀκκλησιαστικὸν θεσμόν τῶν δογμάτων ἐρρησισάμενοι, τὸν περὶ αὐτῶν εἰσπραχθήσονται λόγον, ἢ καλῶς, ἢ κακῶς ἐρημύσαν, ἡμεῖς δὲ ἐν ᾧ ὁρθῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἐαδίξασαν, ἐν τῇ τῇ καὶ Διαφυλάττειν ὁφείλομεν. εἰς τὴν ἀρχὴν ὁμοῦς ὑποκρίτικῶς ἐπεμψον ὁρισμὸν τῶν ληρωθῆναι πάντας τὰς ἐν φυλακαῖς κατεχόμενες, καὶ ὅσοι ἐγείνοιντο ἐξορίσται ὑπὸ τῆς Ἀγίας Λέοντος ἐπαρελθῆναι, καθότι γράφα καὶ ὁ ἡσάας, Ἐνεθυμήθην τὸν κλαυθμὸν τῶν δούλων μου, καὶ ἰδὲ ἔλαβον τὴν ἐκδικήσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ὑπερφανείας καὶ αὐθάδους ὑποστάτης, ὅπως ἦν κατὰ ἀλήθειαν ὁ Λέων. καὶ λοιπὸν ἡλδοθεύθη καὶ ὁ Στραδίτης Θεόδωρος μετὰ τὴν βασιλικὴν ἀνάταξιν, ὅθεν ἔγραψε καὶ αὐτῷ πρὸς τὸν Μιχαὴλ, νομίζων εἶναι αὐτὸν ὁσεβῆ καὶ ὀρθόδοξον, μάστιγα ἐβλήθη ἀπελθὼν εἰς τὴν νέαν Ῥώμην τῶν σιναῶν τὰς μοναχῆς αὐτῆς καὶ τῆς πίστεως τὰς πρώτας καὶ κορυφαίας κατὰ τὸν ἰσορὸν Μιχαὴλ. ἔπειτα καὶ πρὸς τὰς εἰς τὴν Χερσονῶν ὄντας ἐξορίστας Ἐπισκόπους ἐδῶσαν τῇ Αὐτοκρατορικῇ πρεσβυτέρῳ, καὶ εἰς τὸν Πατριάρχην Νικηφόρον ἀπῆλθεν ὁ Ἀγαπητὸς Μοναχός, δὲς αὐτῷ τὰ τῆς χάριτος ἀναγγέλια, τὰ τῆς ἐκδορίας μνημόματα, πλὴν διότι ἦν εἰς τὸν θρόνον ὁ ψευδοπατριάρχης Θεόδωρος, ἡ τοῦτο, ἐχρύνισεν ὁ νόμιμος τῶν ὀρθογυνεῖται, καὶ ἔως αὐτὴν καταμάθη καὶ τὴν γνώμην τῆς βασιλείας, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὴν ἀρχὴν πισύσαν ἑκάστον ὅπερ ἐβόλετο περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἀλλ' ἡλθε τὴν γνώμην αὐτῆς μετακινῶν ὁ ἀλιτῆρος, καὶ ἐγένετο ἄκρως Εἰκονομάχος ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτῆς, ἵνα μὴ εἴπω καὶ χάριον. διήκῃτε γὰρ τὰς μοναχῆς

καὶ ἐκακοποίη, τὸν ἅγιον Μεθόδιον ἐξέρισεν εἰς τὴν Νῆσον τῆς ἁγίας Αἰδρείας, ἔνθεν τὸν Σάββατον ἀκισάμενος ἀπῆλθε ὁ ὅς αὐτῷ Θεοφίλος, μετὰ ταῦτα 20 ἀπέκτεινε, καὶ ὅπως ἔχον εἰκόνα τῆς ζωῆς αὐτῆς τὴν κοπρῶνιμον. ἡθροισε δὲ καὶ αὐτῶν σωτῆριον καὶ τῆς ἐβδόμης Οἰκουμένης Σωδοῦς ἐν ἑτὶ ὀκτακοσίων εἰκοσὶ πέμπτῳ, ὅτε καὶ εἰς τὴν Δύσιν Βασιλείας τῆς Λοδοβίκου Πίε, ὡς εἶρηται. λέγουσι δὲ καὶ τὸν 25 Λοδοβίκον εἰς τὸ Παρίσιον ἀθροῖσαι τοιαύτην Σωδοῦν, ἐν ᾗ κατεκρίθησαν αἱ δύο ὀψινοὶ τῆς Πάπας Ἀδελφάνου, ἡ ἁγία καὶ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, ἡ δὲ πρὸς τὸν κόρολον ὑπὲρ τῆς ἐβδόμης Σωδοῦς, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ὀψινοὶ ταύτης τῆς Σωδοῦς, ἡτις 30 κείται ὡς καὶ Μετρίοι τῇ Γολδόσῳ Τόμῳ πρώτῳ τῇ Διαγωγῇ τῶν βασιλικῶν ἀνατάξεων. ἔπειτα ἰσορῶσι τὴν ἐν Παρίσιον ταύτην Σωδοῦν ὅτις, ὅτι Μιχαὴλ ὁ Τραυλῆς ἐπεμψὲ πρέσβεις εἰς Λοδοβίκον, πῶν καὶ εἰς Λαθάριον τὸν υἱὸν αὐτῆς εἰς Γαλλίαν ἵνα βοηθήσῃ αὐτοῖς εἰς τὸν Πάπαν περὶ τῶν σκανδαλοποιῶν ἀπεδοχολογῶν τὴν πρεσβυτέρῳ τῶν Εἰκόνων, οἵτινες φυγόντες ἀπ' Ἀνατολῆς εἰς Ῥώμην κατέφυγον. ὑπακύντας δὲ ὁ Λοδοβίκος τῇ πρεσβείᾳ, ἐπεμψον εἰς Ῥώμην φρενὸς 40 Φον Ἐπίσκοπον καὶ Ἀδελφόν, ὡς λαρόντων θέλημα ὡς καὶ τῆς Πάπας, ὁ Λοδοβίκος ἡθροισεν εἰς τὸ Παρίσιον Σωδοῦν Ἐπισκόπων τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἡτις δι' ὀψινοῦς ἀνέφεραν αὐτῷ, ὡς γράφει ὁ Βαρνάντιος, ἐν ἑτὶ ὀκτακοσίων εἰκοσὶ πέμπτῳ, ὅτι 45 Ἀδελφάνος ὁ Πάπας ἐπεμψον ὀψινοὶ πρὸς Κωνσταντίνον καὶ Εἰρήνην τὰς Αὐτοκράτορας, ἐν ᾗ διηκῶς μὲν ἐλέγχει τὰς ἀσυνεπῶς σωτῆριον τὰς ἁγίας Εἰκόνας, ἀλλὰ κρείττους ὁμοῦς συνεβόλουν ἵνα πρεσβυτέρῳ, ἐπειδὴ ἀνασκηθῆναι μὲν αὐτῶν 50 διήκῃν ἐστὶ, πρεσβυτέρῳ δὲ ἀδελφίῳ. Ῥητέον ὁμοῦς πρὸς ταῦτα, ὅτι ἐλυμαίνεται τὴν ἀλήθειαν ἡ ὑποστάσις τῶν ὑποβεβλημένων, ἡ δὲ πρὸς βλάβη τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν ἡ ἡθροισίς τῶν τοιαύτων πρὸς συναγωγῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν πρὸς τὰς τέσσαρας Πατριαρχίας Ἱεροσολῶν Θεοδώρῃ τῷ Σταδίτῃ ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ πρώτον περὶ τῆς πρὸς τὴν Ἀλεξανδρείας Ἱεροσολῆς αὐτῆς.

5 **Κ**αὶ λοιπὸν, ὁ Σταδίτης Θεόδωρος ἐκ ἔπαυσε γράφειν καὶ εἰς τὰς τέσσαρας Πατριαρχίας εἰς ἀντίληψιν τῆς ὀρθοδοξίας. καὶ πρώτον ἔγραψεν εἰς τὴν τότε Ἀλεξανδρείας τῇ τοιαύτῃ ἡμερᾷ, - Τῷ
10 παναγιωτάτῳ πατρὶ πατέρων, φωτὶ τῶν φώτων ἐμῷ κυρίῳ, μακαριωτάτῳ Πάπᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας, Θεόδωρῳ ὁ ἐλάχιστος Πρεσβύτερος καὶ τῶν Σταδίων Ἠγούμενος. καὶ σημειῶσαι κατὰ παπιστῶν, πῶς ὁ Ἀλεξανδρείας λέγεται πατὴρ πατέρων, καὶ φῶς τῶν
15 φώτων, καὶ Πάπας ἀπλῶς. λέγει τοιγαρὲν, Κατέβηκεν ἡμᾶς ὁ δειγνὸς ὁ ὑποσολικὴ κορυφή, καὶ πάσαι ὡς ὁ Ἀχάβ ἀναζητῶν τὸν πεφωτιστὴν Ἡλίαν,

λέγεται ἐμπρῆσαι ὅλας τὰς τόπας αὐτῆς, ὥστε ἀνυῶν ὁμῶς μετ' ὁκείνης τῆς ἐμπυρεσμῆς τὴν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν αὐτῆς τὴν ἐσωτερικὴν, ἀλλὰ νυν οἷον τῇ καρδίᾳ καὶ τῇ ἐκείνῃ νίει Ἀχάβιται ἑμῶν τὸν Ἡλίαν ἐξωγραφησίων, ἀλλὰ καὶ τὸν Κύριον αὐτῆς, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὴν Θεοτόκον καὶ τὰς ἁγίας αὐτῆς ζητήσιν ὁρᾶν, καὶ δόξοντες αὐτὰς ἐξολοθρεύσαι καὶ ἀφαιῖσαι, ὅθεν σκάπησι τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ τὰς Ναὺς αὐτῶν οἰκιστέσθαι. ταῦτα καὶ ἄλλα τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν γράφει ὁ αὐτοῦ ἐμφραδέστατα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

20

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ὡμαῦ Ἱεροσολῆς Θεοδώρῃ τῷ Σταδίτῃ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τῆς ἐγκυκλίου Ἱεροσολῆς τῷ Ἱεροσολύμων Ὡμαῦ πρὸς τὰς αἰρετίζοντας Ἀρεμνίους, ὃν ἡ λέγεται Πάπας.

25 **Ε**ἵστατε γραφίῳ καὶ εἰς τὸν Ἱεροσολύμων Ὡμαῦ ὁ αὐτοῦ, ἀρχεται δὲ τῆς καλῆς αὐτῆς Ἱεροσολῆς ἔγω, τίς καὶ ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ ὅτι θηλάζει ἢ σάβρα παιδίον; καὶ τίς ἀναγγελεῖ μοι ὅτι ἐφθάρσεν ἡ ταπεινότης Ἱεροσολῆς εἰς τὰς χεῖρας τῆς ὑποβελικῆς κεφαλῆς; καθότι ἐκ τῆς ἀσυνέπειας Ἱεροσολῆς, ἀλλὰ καὶ ἀναγκῆς αὐτῆς ἐβιάσθην πέμψαι τὴν παρῆσάν με μετὰ τῶν ἡγαπημένων μου ἀδελφῶν τῶν Διονυσίων, ὅστις δυνάται ἀναπληρῶσαι τὰ ἐλλείποντα τῆς Ἱεροσολῆς μου. τὸ λοιπὸν εἰ καὶ ἀπὸ τῶν σώματι παρὼν ὅμως τῷ πνύματι ἀσπάζομαι τὰς ἀρχαί-
30 τας πόδας ἐκείνους τῶν περιπατήσαντος τὰς ἁγίας αὐτῆς τόπας ἵνα λάβω δὴλόν, ὀλογίαν καὶ ἁγιασμόν, καὶ ὅπως ὡσανύ ἐλάβον καὶ συγχώρησιν, πορεύομαι εἰς τὴν ἀγίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ καταφιλῶ καὶ τὸ ἔδαφος ἐκείνο, ὅπερ ἐπέστησεν τῶν χειρῶν μου τὰ ἴχνη, καὶ μὴ καὶ αὐτὸν
40 τὸν Θεοδόχμονα τάφον εἰς ὃν κατέβη τὸ πανάγιον σῶμα τῶν ἡμῶν λυτρωτῶν. ἐκεῖθεν Διβαίνω εἰς τὸν Θεότατον Γολγοθᾶν, ὅπου ὁ Κύριος τῆς δόξης ὑψωθείς ἐσαυρώθη. ὁ δὲ πάλιν περαιτέρω εἰς τὴν Βηθλέεμ, ὡς ὅπως ἐδὲμ νέαν φαντάζομαι. περὶ τῆς
45 ἐκεῖ τῶν φώτων μαλῶν ἢ τῶν χερσῶν Σταμόνον, ὃν ἡ ἐκ τῶν Μαννῶν, ἀλλ' ὁ αὐτοῦ τῆς ζωῆς ἐφυλάχθη. θεωρῶ περὶ τὸν πανάγιον ὄρεα, ὃν ἡ ἐγείρεται ἢ θεϊκωτάτη Μεταμόρφωσις. τὸ ὅρος τῶν ἐλαίων.

ὅθεν ὁ Κύριος αἰεὶς πρὸς τὰ ἔρανα. βλέπω καὶ τῆς Παναγίας δαυτίδου κόρης τὸ μνήμα, ὅπως σκεπνύεται ἡ πανυπερόλογος εἰς τὴν παύσιν Γεθσημανῆ, ὡς πῶς ἁγία κορυφὴ ὀχλαρὴσώσῃ; ἀλλὰ ὅτι σὺ εἰς ὁ πρῶτος Πατριάρχης, πρῶτος, καθότι ἐκεῖ πρωτήρεος ὢν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἢ τῶν Χριστῶν Ἐκκλησία, καὶ περὶ ὧν πέμψος εἰς τὴν ἀπαρίστανσιν τῶν Πατριαρχῶν αὐτῆς πρῶτον ὡφθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστὸς ὁ ἐργασάμενος τὰ θαυμάσια, ὁ σαυρώθης, ὁ ταφείς, ὁ αἰάσας καὶ ἀναληφθεὶς αὐτόθεν. σημειῶσαι ὅτι τὸν Ἱεροσολύμων λέγει ὁ Σταδίτης πρῶτον Πατριάρχην κατὰ παπιστῶν καυχώμενον ὅτι ὁ Ῥώμης ἐβρέθη πρῶτος. σημειῶσαι ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων Ὡμαῦ ἔστειλε ἐγκύκλιον Ἱεροσολῶν εἰς τὰς Ἀρεμνίους ὃν ἡ λέγεται Πάπας, ἔστι δὲ ἡ ἡμερᾷ. Ἐπιστολὴ περὶ ἔχουσα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίσιν, πεμφθεῖσα πρῶτον τῷ μακαρίτῳ Πάπᾳ Ὡμαῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων πρὸς τὰς κατὰ τὴν Ἀρεμνίαν αἰρετίζοντας, ἡ τις συνεγράφη Ἀραβιστὴ πρῶτον Θεόδωρος τῶν Κεφορῶν, ἡρμηνεύθη δὲ πρῶτον Μιχαὴλ Πρεσβύτερος καὶ συνεκάλυψε τῶν ὑποσολικῶν θρόνων μεθ' ἧς καὶ ἐσάλη, μόνον εἶναι πῶν τῶν ἐκ Χαλκηδόνος κληρυθεύσαν διαγορεύσας. ἡ ἀρχὴ τῆς Ἱεροσολῆς, Χριστὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν τῶν τῶν Ἀποστόλων ἔφη κορυφαῖα Πέτρῳ.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς εἰς τὸν ἄγιον τάφον λυπηθείας Γεργορίῳ πρὸς τῶν χρηματίσαι Ἀρεμνιαντῶν, ὅς κατήχωνον ἐν Παλαιστίνῃ Λούκιον τὸν Αἰρετικόν. καὶ περὶ τῆς Διδοσέως τῆς Λούκιᾳ Αἰρέσεως εἰς Φραυτζᾶν, καὶ τῶν εἰς Ῥώμην πληθυσμῶν αὐτῆς, καὶ τῶν ἐν ἀσπίδι γραφομένων συμβόλων ὑπὸ Λέοντος τῶν τρίτου, τῶν αὐτῶν σαυρῶν τὸν Ἱεροσολύμων Ὡμαῦ πέμψαι εἰς Ῥώμην ἀνδρᾶς σοφὸς κατὰ τῆς Αἰρέσεως Λούκιᾳ.

Ἀπέρ-

Ἀπέρχεται ὁ ἐν ἀγίοις Γρηγόριος ὁ χρηματίσας μετέπειτα Ἀπεργαντίνων Ἐπίσκοπος εἰς πνευματικὴν τῶ ἀγίου τάφου, καὶ εὐρίσκει εἰς τὴν Παλαιστίνῃ Λέοντιον τινὰ ἀσρονομικὸν καὶ πεπαιγμένον ἄνθρωπον, ὅστις κατὰ τὰς Ἀπολιναρίε, Μανέντης, Ἰσακωνιανῆς τε καὶ Μαρκιανῆς Αἰρέσεις, ἀπηνεῖτο τὴν ἐνανθρώπησιν τῆς Κυρίας, καὶ ἔλεγεν ὅτι ἔχει σῶμα αὐτὸ καὶ αἵμα, ὅθεν ἐχράτο καὶ εἰς τὸ Μυστήριον τὰ Ἄζυμα, ὅστις ἦν πνευματικὸς καὶ κατακράτος κατασχεύεται ὑπὸ τῶ ἀγίου Γρηγορίου. ἅτα ὑπὸ Παλαιστίνῃς ὁ Λέοντιος ἐκδιώχθης, κατήντησεν εἰς Ἀπεργαντοῦ ἀρχιερατὸν τῶς εἰς Γρηγορίου, καὶ πολλὰ κακὰ ἐποίησεν ἐκεῖ, τὴν γὰρ ἱεράν τετραπύλιν κατέστρεψε, καὶ ἐξέβηκε τὰ ἅγια λείψανα ἀπ' αὐτῆς, καθότι ἐνόμιζεν αὐτὰ βδελυκτά, ὡς καὶ ὁ Λέων καὶ ὁ Κωνσταντίνος, ἐκδιώχθης δὲ ἐκεῖθεν, ἀναγεται εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἠπάτησε πολλὰ καὶ ἐκεῖ, καὶ εἰς ὧν τόπος τῆς Δύσεως, καὶ δὴ τελευτᾷ καὶ εἰς Θερόντζαν, καὶ ἐπειδὴ ὁ Κάρολος ἡλθον εἰς τὴν Ῥώμην, ὡς εἴρηται, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ ὑπὸ τῆς Αἰρέσεως

Λέοντιος ὑπὸ τῆς Θερόντζας, καὶ μετέδωκαν τὴν Αἰρέσιν αὐτῶν πολλοὺς εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τὸ κακὸν ἐπλήθυνον. ὁ δὲ Πάπας Ῥώμης Λέων ὁ τρίτος βλέπων πολλὰς εἰς τὴν Δύσιν λέγοντας τὴν ἐκπρόδον τῶ ἀγίου Πνεύματος καὶ ἐκ τῶ τῆς, καὶ ἄλλα πολλὰ ποιῦντας ὡς ἄνομα, ἅτα τὴν ἐν Ῥώμῃ μὴ ἐχόντων λογίους ἁγίους, καθὼς ἔγραφε καὶ ὁ Ἀγάθων εἰς τὴν Παγωναίαν, εἰς δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν πάλιν ὄντων Βασιλέων Εἰκοτομάχων Λέοντος τῶ Ἀρμενίου, καὶ ἑτέρων, ὡς ἦν καὶ ὁ παρὼν Μιχαήλ, ἔλυπε τὴν καρδίαν βλέπων τὴν ἰο Αἰρέσιν πλατωμορφίῳ, καὶ τὴν ὑπ' αὐτὴν Ἐκκλησίαν λυμαιομορφίῳ. ὅθεν κοινῇ τὴν κατ' ἐκείνην καὶ ὁρδοδόξων γνώμην ἐποίησε τὰς ἀσπίδας περὶ τὴν λέξορδο, ἅτα πέμψει εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Πατριάρχην Θωρᾶν ἵνα αὐτῇ ἐπὶ ἁγίους ἄνδρας σοφῆς καὶ τῶν θείων γραφῶν ὑπιστάμενος, ἵνα βουλεύσασιν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης, ἣν δὲ ἐκείνη κατ' ὄν ἔγραψεν ἐκεῖσε εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Σταδίτης Θεόδωρος, μεμφόμενος αὐτὸς εἰς ὄντας μὴ πρώτους τῶν ἁγίων, μὴ φρονιζόντας δὲ κατὰ τὰ μετὰ 20 ἔτη τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν κατὰ τὴν τότε Αἰρέσιν.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ἐκδιωκτῶν καὶ εἰς Ῥώμην ὑπὸ τῶ Ἱεροσολύμων σοφῶν ἁγίων, ὑπὸ δὲ τῶ Πατριάρχῃ Θεοδότῃ 25 καὶ τῶ Βασιλεὺς Ἰσορδοῦ, καὶ περὶ τῶ πρίν Λέων ἦν ὁ ταῖς ἀσπίσι τῶ τῆς πίστεως σύμβολον ἐγχαράξας, καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸς Πατριάρχας ὑπιστάτης Λέοντος τῶ τετάρτου, ἐν ᾧ φησὶ μὴ δέχεσθαι αὐτὸς Πάπαν, εἰ μὴ πρῶτον ἐν ταῖς ἀνθρωπιναις αὐτῶ ὑπιστάσι τῶ σύμβολον ἀκρονομήτην αὐτοῖς πέμψῃ.

Ὁ ἱεράρχης Θωρᾶς πέμπει εἰς τὴν Ῥώμην ἁγίους Θεοσεβῆς σοφωτάτους καὶ ἠραγέτους, τὸν Μιχαήλ τὸν σύγκλητον καὶ τὰς δύο γραφίτας Θεόδωρον καὶ Θεοφάνη, ἀσκητέοντας εἰς τὴν Λαύραν τῶ ἀγίου Σάββα, καὶ ἀδελφῆς κατὰ σάρκα, οἷς ἠκολούθη καὶ ἰὼβ ὁ θαυμασίος. δέδωκε δὲ αὐτοῖς καὶ καταχηρικὰς ὑπιστάσεις εἰς τὰς ὁρδοδόξους Κωνσταντινέπολιν, οἵτινες ἐκεῖσε ἔλθόντες, ἠλευσαν τὸν ψευδοπατριάρχῃ Θεοδότῳ, καὶ τὸν ἄπιστον Βασιλέα Μιχαήλ, καθότι ὡμοσαν ἵνα θύαται τὸν ἁγίον καὶ ἁγίων τὴν ὁρδοδόξίαν εἰς καὶ τὸν τόπον. ἐμαρτυρήθησαν ὁμοῦ πικρὰ, καὶ ἐξωλύθησαν εἰς τὸν Εὐξανον Πόντον, ὡς διηγείται ὁ Σταδίτης Θεόδωρος, καὶ ἐκώλυθησαν ὑπὸ τῆς εἰς τὴν Ῥώμην πορείας, ὡς φανεροῖ ὁ βίος Μιχαήλ τῶ συγγένη καὶ ὁ βίος τῶν τῶ ἀγίων Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους, ὃν σιωπῶντες ἡ Θεοδόρα Ῥωμανή καὶ Κωνσταντίνῃ ἡ Παλαιολογίνα. καὶ λατὸν μανθάνει ταῦτα ὁ ἀγίως Ῥώμης Λέων, καὶ λυπεῖται πλέον, ἡ ἔλυση δὲ ὁ Ἱερεμίας εἰς τῆς Ἱερουσαλὴμ τὴν φθορὰν. λέγουσι τινες, ὅτι ὁ Πάπας Λέων ὁ πρῶτος ὁ σωμαγώνιστος τῆς ἐν Καλκιδόνι Συνοδῇ παρῆγεν τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, ἦγεν τὸ, Πιστὸς εἰς οὐρανόν, ὅλον, καθὼς αὐτὸ σιωπῶντες ἡ δούτερά Συνοδος, εἰς δύο ἀσπίδας χαλκᾶς ἐκκρινόντες γραμμάσι καὶ ἐβαλον αὐτὰς εἰς τὸν ὁρδοφυλάκιον τῶ ἀγίου

Ἀποστόλου Πέτρου. ὁ δὲ παρὼν Λέων ἀφείκει τὸ κατὰ 30 ὁρδοδοξικὸν, καὶ τὸν λαϊκὸν τῶ ὁρδοδοξικόν, καὶ ἐκβάλλει τὰς ἀσπίδας, καὶ ἵστησιν αὐτὰς πρὸ τῶν πυλῶν τῶ Ναοῦ τῶ ἀγίου Πέτρου, καὶ πρὸς τὰς ἐκείθεν ἐκείθεν ἀναγινώσκον ἐκεῖ τὸν ὅρον τῆς πίστεως εἰς ἀσφάλειαν τῆς πίστεως, καθὼς καὶ ὁ 35 μετέπειτα Βουδικὸς τῶ τῆς ζηλωτῆς ὡς τῶ ὁρδοδοξικῶς δόγματι, ἐθέσπισεν ἀναγινώσκειν ἐκείθεν εἰς ὅλον τὴν Δύσιν τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, ἵνα μὴ γινώσκαι τις δολιότης, καθὼς Λέων ὁ τέταρτος ἔγραψεν εἰς τὸς Πατριάρχας τῆς Ἀντιοχείας μὴ δέ 40 ἔχουσαι Πάπαν τῆς Ῥώμης ὅτι γίνεται, ἐπὶ μὴ πέμψῃ πρῶτον εἰς ὅλους αὐτὸς τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ἀκρονομήτην εἰς τὰς ἀνθρωπινὰς αὐτῶ ὑπιστάσεις, καὶ ἔτω κατὰ λέξιν καὶ οἷον ἔχον, καθὼς περὶ καὶ τὸν τῶ μακαρίων πατέρων ἡμῶν ἀνέ 45 καθεὶν ἐξετάθη. καὶ ἔτω ἐκείθεν καὶ μετέπειτα ἵνα καὶ, ὡς ἡ ἱστορία φανερώσει. σημαίνεται δὲ, ὅτι τῆς ἱστορίας ταύτης μέμνηται καὶ ὁ Ζυραβινός εἰς τὴν Πανοπλίαν αὐτῶ, καὶ ὅτι ὁ πρὸ Βουδικὸς Λέων ἦν ὁ θεῖος τὰς ἀσπίδας πρὸ τῶν πυλῶν τῶ Ναοῦ τῶ ἀγίου Πέτρου (ἡ τῶ ἀγίου Παύλου) λέγει τῶ τῶ Μοναχὸς Ἐπιφάνιος ἐν τῇ πόπῃ ἀπεχρίθησαν οἱ Λατῖνοι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὁμοῦς ἐκ τῶ ὁμοῦς Λέων ὁ ἑχέμενος τὸ σύμβολον εἰς αὐτὰς, αὐτὸς ὁ Λέων ὁ τρίτος, μαρτυρεῖ τὰς Γεωργίου ὁ Κερκύρας

ἐν τῇ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος αὐτῆς λόγῳ, ἐν ᾗ
 φησὶν ὅτι ὑπέγραψεν ὁ Λέων ἔτι, Λέων ἀνάξιος
 τρίτος Ἐπίσκοπος. καὶ πρὸς τούτοις ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν
 ὑποσολῶν ἡ ἐπιποίησις ἐκρεσκύνει, ὡς σημεῖοι ὁ Βε-
 5 λαρμίνος, ἐν αἷς φάνεται ὑποσολὴ τῆς τρίτης Λέον-
 τος, διαλαμβάνουσα ὅτι εἰς τὴν φράσιν οἱ Λε-
 οῦτοι τῆς Ρηγὸς τῆς Γαβρίας Καρόλας ἐδείξαν
 αὐτῇ τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Συναόδου μετὰ τῆς
 πατριάρχης, καὶ παρεκάλεον αὐτὴν δεξιᾶσαι αὐτὴν,
 10 ἵνα ἀναγινώσκῃται τὸ Σύμβολον καὶ εἰς τὴν Ῥώμην

μετὰ τῆς πατριάρχης. ἀλλ' ὁ Πάπας ἡ ἐδέξατο τὴν αἴ-
 τησιν, ἀλλ' αὐτὴν ἀποβαλὼν, ἔγραψεν εἰς ἀργυρᾶ γραμ-
 ματι τὸ ἅγιον Σύμβολον, καὶ ἔβαλε αὐτὸ εἰς τὸν
 Ναὸν τῆς ἀγίας Πέτρας, ἵνα φυλαχθῇ ὡς ὁμολογία εἰς
 τὰς Ἐκκλησίας. ἴδε καὶ Πέτρον τὸν Λομπάρδον εἰς
 τὴν ἐνδεκάτῃ διαίρεσιν τῆς πρώτης βιβλίας τῶν γνω-
 μῶν, καὶ τὸν ἰσορικόν Ἀδῶνα. ἴδε καὶ τὴν ὀρθό-
 δοξον ὁμολογίαν, τὴν σημειῶσαν ὅτι εἰς τὸ ὁικουμε-
 νιστὸν εἶπαν ἔπειτα ἔβαλε τὰς ἀσπίδας ταύτας Λέων
 ὁ τρίτος, καὶ κατὰ τὸν Βαρώνιον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ θαυμάτινος κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐλθόντος, καὶ ἀλώσεως ὑπὸ Σαρακηνῶν Σικελίας καὶ πο-
 15 λῶν τόπων Ἰταλίας, καὶ οἰκίσεως αὐτῶν ἐν Κρήτῃ, καὶ οἰκοδομῆς τῆς Χαΐδακος, καὶ σφαγῆς Κυ-
 ρίλλης Γορτύνης καὶ πολλῶν χριστιανῶν.

Θαυμάς τις ὑποκειθεὶς εἶναι υἱὸς Κωνσταντίνου,
 τῆς τυφλωθείσης, ἦλθε κατὰ τῆς πόλεως με-
 20 τὰ βοηθείας ἀποφύγων γυνὴν, κινύσας ὑπὸ Συρίας,
 καὶ ἐκράτισεν ὁ πόλεμος ἔτη τρία. ὁ θῶν ὀργίζοντες ἄ-
 δαια εἰς Σαρακηνοὺς ἔλαβον τὴν Σικελίαν, τὴν Καλα-
 βρίαν καὶ ἄλλας ἔπας τῆς Ἰταλίας, εἰς δὲ τὴν Κρή-

τὴν καὶ κατέκτισαν, καὶ ἐκτίσαν τὸν Χαΐδακα, καὶ
 ἠχμαλώτισαν ὀνενήκοστα πόλεις. Κύριλλος δὲ ὁ
 Γορτυνὴς ἐπαθὴ ἐκ ἡρηνίῃ τὴν Χρυσὸν, ἐσφάγη,
 ἔβριε δὲ τὸ αἷμα αὐτῆς μύρον, ὥστε ὑπομάρτυρας
 αὐτὸ σπόγγος, καὶ τῆς αἱματις ἡ χροιά ἦν ἀνὰ τοῖς
 καὶ ἄλλας πολλὰς ἔτοι ἀπέδειξαν μαρτυρίας.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς θαυμαστῆς Γρηγορίας τῆς Θεολόγου ἐν τῇ ὀνυχισθείσῃ ὑπὸ Λέοντος τῆς Ἀρμενίας.

Ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν παιδίων τῆς Χαμαιλέοντος, ὅ-
 30 ὅπερ ἐποίησεν ὀνυχισθῆναι ὁ Μιχαὴλ, τὸ νεώτε-
 ρον ἔζησεν, ἀλλ' ἐκράτηθη ἡ φωνὴ αὐτῆς, ὁ θῶν
 ἔκλειον ἐμπεδιστὴν τῆς εἰκότος τῆς Θεολόγου Γρηγο-
 ρίας, ὡς ἀκαλῶν τὸν ἅγιον δύναι αὐτῇ τὴν περὶ
 35 αὐτῆς φωνὴν, καὶ τὴν νύκτα εἶδε κατὰ τὸν Ζω-

ναρὰν ἐν ὁράματι τὸν μέγαν Γρηγόριον λέγοντα αὐτῇ,
 ἦκουσα τῆς περὶ σου φωνῆς, καὶ τὸ ζήτημά σου ἀπέ-
 λαβες, καὶ ἐν τῇ αἵμα ἐξύπνισε, καὶ λαβὼν τὸ βι-
 βλίον τῆς Θεολόγου ἐξεφώνησε, Πάλιν ἵπσους ὁ ἐμὸς,
 καὶ πάλιν Μυσήριον. καὶ ὡς ἡ χροιά ἐδόκει δόξαν
 τῇ Θεῷ καὶ τῇ ἀγίᾳ τῇ παιδίᾳ.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Θεοδώρου τῆς Στενδίτης, καὶ περὶ τῆς μοναστείας Εὐφροσύνης, ἣν ἔλαβον ὁ Μιχαὴλ
 εἰς γυναικα.

40

Ἦν δὲ καὶ ὁ Στενδὶτης Θεόδωρος ὁ θαυμαστὸς
 εἰς τὰ πάντα, καὶ ὡς περὶ μέλισσας ἔτρεχον πρὸς
 ἐκείνον πολλὰ χάριν ὀχλὸς καὶ ἀλογίας. ἐλατέρ-
 45 γησε καὶ ἐκοινώνησε, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης μυσταγωγίας
 αὐτῆς ἐλάβον ἑαυτὸν. ἔφθασον ὁμῶς ἡ ἀλόγητος αἰὶς
 τῆς τελευταίας αὐτῆς, καὶ συλαλὼν τρεῖς πατέρας τῆς
 μοναστείας, καὶ λέγων ὅτι ἐστὶ κοινὸν τὸ ποτήριον
 τῆς θανάτου, καὶ ἄλλος ὡς πότερος, ἄλλος δὲ ὕπε-
 50 ρον αὐτὸ πίει, καὶ εἶδεν αὐτὸ ἀπέφυγεν. ἐκείνος
 ὁμῶς ἔζησεν, ὅς τις καὶ ὑποθαλὼν ἔδωκε τὸ πνεύ-
 μα αὐτῆς ἐν τῷ θεῷ τῶν πνευμάτων, ἔχων εἰς τὸ μα-
 κάριον σῶμα αὐτῆς τὸ δαυτινὸν, μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν
 ὁδῷ, οἱ πορσεύμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, καθὼς τὰ μαρτυρεῖ
 ὁ Μιχαὴλ ὁ μαθητὴς τῆς ἀγίας καὶ πιστὸς συγγρα-
 φεὺς τῆς ζωῆς αὐτῆς, ὅστις τοιαύτῃ κοραϊδᾷ βάλ-

λα εἰς τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς, ἔτεθῃ μετὰ τῶν ἀγίων
 ὁ ἅγιος, μετὰ τῶν ἱερῶν ὁ ἱερεὺς, μετὰ τῶν μαρ-
 τύρων ὁ μάρτυς, ὁ φθόγγος ἐξῆλθεν εἰς πᾶσαν
 τὴν οἰκουμένην, ἀπέθανον ὁ πολέμιος τῶν ἀνομιῶν,
 τῶν εἰκονοκλαστῶν ὁ ἐλεγκτὴς, τῶν βασιλέων ὁ δι-
 δακτὴς. Σὺ δὲ σημείωσαι πάντας, ὅτι εἰς τὸν
 βίον τῆς Στενδίτης γράφει, ὅτι ὁ Στενδὶτης ὑπὸ Θε-
 οσαλονίκης ἐπανερχόμενος ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, περι-
 φανῆς τε ὡς εἰκὸς ὡς πᾶν τυχὼν καὶ τῆς ὑπαντιᾶς
 καὶ περιφανείας, καὶ μάλιστα πρὸς τὴν πρὸς
 45 καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς τῆς ἐσοδῆς τιμῆς
 τυγχάνει. καὶ σημείωσαι κατὰ παπιστῶν ἀξίωμα πε-
 ριθεμένων τῇ Ῥώμῃ μοναχίας ἐκ περὶ παντὸς ὡς
 φασὶ τῆς ὡς Ἰταλιανῆς καὶ ἑτέρας βασιλείων, ὡς
 εἴρηται εἰς τὰς ἔπας. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὅτε ἐχέμεν
 ἡγά-